

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-137-08

Druk nr 1451
Warszawa, 27 listopada 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o bateriach i akumulatorach wraz z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Środowiska.

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia **o bateriach i akumulatorach^{1),2)}**

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa określa:

- 1) zasady wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów, a w szczególności zakaz wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów zawierających substancje niebezpieczne,
- 2) zasady zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów

– w celu ograniczenia negatywnego wpływu baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i zużytych akumulatorów na środowisko przez redukcję ilości substancji niebezpiecznych w bateriach i akumulatorach oraz właściwe zbieranie i recykling powstających z nich odpadów, w tym wspieranie wysokiego poziomu zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, jak również zharmonizowania wymogów dotyczących zawartości metali ciężkich w bateriach i akumulatorach, wymogów dotyczących ich oznakowania oraz zapewnienia sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego i uniknięcia zniekształcenia konkurencji w obrębie Wspólnoty Europejskiej.

2. Ustawa reguluje prawa i obowiązki podmiotów:

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (Dz. Urz. UE L 266 z 26.09.2006, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, ustawę z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej, ustawę z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, ustawę z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych oraz ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o użytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

- 1) wprowadzających do obrotu baterie lub akumulatory;
- 2) dystrybuujących baterie lub akumulatory oraz sprzęt;
- 3) zbierających, przetwarzających, dokonujących recyklingu oraz unieszkodliwiania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 4) użytkujących baterie lub akumulatory.

Art. 2.

1. Przepisy ustawy stosuje się do:
 - 1) wszystkich rodzajów baterii i akumulatorów produkowanych i wprowadzanych do obrotu, niezależnie od ich kształtu, pojemności, masy, składu materiałowego, użycia oraz niezależnie od tego, czy stanowią przynależność, część składową urządzenia lub dodatek do innych produktów;
 - 2) zużytych baterii i zużytych akumulatorów.
2. Przepisów ustawy nie stosuje się do baterii i akumulatorów używanych w:
 - 1) urządzeniach związanych z ochroną podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej, broni, amunicji i sprzęcie wojennym, z wyjątkiem produktów, które nie są przeznaczone specjalnie do celów wojskowych;
 - 2) urządzeniach przeznaczonych do wysyłania w przestrzeń kosmiczną.

Art. 3.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) bateria, akumulator – każde źródło energii elektrycznej wytwarzanej przez bezpośrednie przetwarzanie energii chemicznej, które składa się z jednego albo kilku:
 - a) pierwotnych ogniw baterii nienadających się do powtórnego naładowania albo
 - b) wtórnych ogniw baterii nadających się do powtórnego naładowania;
- 2) bateria przemysłowa, akumulator przemysłowy – każdą baterię i akumulator, które są przeznaczone wyłącznie do celów przemysłowych, zawodowych lub do używania w pojazdach elektrycznych, w tym określone w załączniku nr 1 do ustawy;
- 3) bateria przenośna, akumulator przenośny – każdą baterię i akumulator, w tym ogniwo guzikowe lub zestaw, które są szczelnie zamknięte i mogą być przenoszone w rękę oraz nie stanowią baterii przemysłowej i akumulatora przemysłowego albo baterii samochodowej i akumulatora samochodowego, w tym określone w załączniku nr 2 do ustawy;

- 4) bateria samochodowa, akumulator samochodowy – każdą baterię i akumulator, które są używane do rozruszników, oświetlenia lub inicjowania zapłonu w pojazdach;
- 5) decyzja związana z gospodarką odpadami – odpowiednio decyzję, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, art. 26 ust. 1 i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251 i Nr 88, poz. 587 oraz z 2008 r. Nr 138, poz. 865), w art. 181 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958 i Nr 171, poz. 1056) oraz w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1042);
- 6) elektronarzędzie bezprzewodowe – podręczny sprzęt zasilany baterią lub akumulatorem, który jest przeznaczony do wykorzystania w działalności serwisowej, budowlanej lub ogrodniczej, w tym narzędzia przeznaczone do toczenia, frezowania, szlifowania, rozdrabniania, piłowania, cięcia, ścinania, wiercenia, przebijania otworów, wykrawania, kucia, nitowania, skręcania, polerowania lub podobnej obróbki drewna, metalu i innych materiałów, a także do koszenia, cięcia i innych prac ogrodowych;
- 7) import – przywóz baterii i akumulatorów z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Wspólnoty Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu na terytorium kraju;
- 8) marszałek województwa – odpowiednio:
 - a) w przypadku wprowadzającego baterie lub akumulatory – marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania wprowadzającego baterie lub akumulatory, a w przypadku braku siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium kraju – Marszałka Województwa Mazowieckiego,
 - b) w przypadku zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów – marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności w zakresie zbierania lub przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 9) miejsce odbioru – wyznaczoną część obiektu budowlanego, którym władza podmiot, którego podstawowa działalność nie polega na gospodarowaniu odpadami, w tym szkoła, placówka oświatowa, kulturalno-oświatowa, siedziba urzędu lub instytucji,

punkt świadczący usługi w zakresie wymiany zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, placówki handlowe prowadzone przez sprzedawcę detalicznego lub sprzedawcę hurtowego, do których użytkownik końcowy może oddać zużyte baterie przenośne i zużyte akumulatory przenośne;

- 10) ogniwo guzikowe – każdą małą baterię przenośną i akumulator przenośny o średnicy większej niż wysokość, który wykorzystywany jest do specjalnych celów, w szczególności do zasilania aparatów słuchowych, zegarków, małych urządzeń przenośnych lub urządzeń do zasilania rezerwowego;
- 11) poziom zbierania – wyrażony w procentach stosunek masy zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych zebranych zgodnie z ustawą w danym roku kalendarzowym do średniej masy baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego baterie lub akumulatory w danym roku kalendarzowym oraz w dwóch latach poprzednich;
- 12) przedsiębiorca – przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095 i Nr 180, poz. 1280 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888 i Nr 171, poz. 1056);
- 13) przetwarzanie – czynności podejmowane po dostarczeniu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów do prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów w celu ich sortowania, przygotowania do recyklingu lub unieszkodliwiania;
- 14) publiczne kampanie edukacyjne – działania przeprowadzane przez organy administracji publicznej lub podmioty działające na ich zlecenie, mające na celu podnoszenie stanu świadomości ekologicznej społeczeństwa w zakresie prawidłowego postępowania z odpadami w postaci zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz wspomagające osiągnięcie wysokiego poziomu selektywnego zbierania tych odpadów, w tym kampanie w środkach masowego przekazu, ulotki i broszury informacyjne, plakaty, konkursy, konferencje oraz imprezy o charakterze informacyjno-edukacyjnym;
- 15) sprzedawca detaliczny – podmiot, który w ramach prowadzonej działalności gospodarczej udostępnia odpłatnie albo nieodpłatnie baterie lub akumulatory w celu używania przez użytkowników końcowych, w tym także jako przynależność, część składową urządzenia lub dodatek do innych produktów;

- 16) sprzedawca hurtowy – podmiot, który w ramach prowadzonej działalności gospodarczej udostępnia odpłatnie lub nieodpłatnie baterie lub akumulatory w celu ich dalszego odpłatnego albo nieodpłatnego udostępniania, w tym także jako przynależność, część składową urządzenia lub dodatek do innych produktów;
- 17) sprzęt – każdy sprzęt elektryczny lub elektroniczny, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495), który jest w całości lub w części zasilany bateriami lub akumulatorami lub jest przystosowany do tego rodzaju zasilania;
- 18) terytorium kraju – terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 19) terytorium Wspólnoty Europejskiej – terytoria państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej, z tym że następujące terytoria poszczególnych państw członkowskich są wyłączone z terytorium Wspólnoty Europejskiej:
 - a) wyspa Heligoland, terytorium Buesingen – z Republiki Federalnej Niemiec,
 - b) Ceuta, Melilla, wyspy Kanaryjskie – z Królestwa Hiszpanii,
 - c) Livigno, Campione d'Italia, włoska część jeziora Lugano – z Republiki Włoskiej,
 - d) departamenty zamorskie Republiki Francuskiej – z Republiki Francuskiej,
 - e) Góra Athos – z Republiki Greckiej,
 - f) wyspy Alandzkie – z Republiki Finlandii;
- 20) urząd marszałkowski – odpowiednio:
 - a) w przypadku wprowadzającego baterie lub akumulatory – urząd marszałkowski właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania wprowadzającego baterie lub akumulatory, a w przypadku braku siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium kraju – Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego,
 - b) w przypadku zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów – urząd marszałkowski właściwy ze względu na miejsce prowadzenia działalności w zakresie zbierania lub przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 21) użytkownik końcowy – każdy wykorzystujący energię elektryczną z baterii lub akumulatorów;
- 22) wewnątrzwspólnotowe nabycie – przywóz baterii lub akumulatorów z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej w celu ich wprowadzenia do obrotu na terytorium kraju;

- 23) wprowadzający baterie lub akumulatory – każdy podmiot, który prowadzi działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu baterii lub akumulatorów, po raz pierwszy na terytorium kraju, w tym zamontowanych w sprzęcie lub pojazdach; za wprowadzającego baterie lub akumulatory uważa się także dokonującego importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia baterii lub akumulatorów na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej;
- 24) wprowadzanie do obrotu – odpłatne albo nieodpłatne udostępnienie na terytorium Wspólnoty Europejskiej w celu używania lub dystrybucji;
- 25) zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory – podmiot prowadzący punkt zbierania odpadów, posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów w postaci zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, gminną jednostkę organizacyjną prowadzącą działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych i przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych;
- 26) zestaw – zespół baterii lub akumulatorów połączonych ze sobą lub otoczonych zewnętrzną osłoną w taki sposób, że nie jest przeznaczony do dzielenia na części ani otwierania przez użytkownika końcowego;
- 27) zużyte baterie, zużyte akumulatory – baterie i akumulatory będące odpadami w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

Art. 4.

1. Wprowadzenie do obrotu baterii lub akumulatorów na terytorium kraju następuje z dniem:
 - 1) wydania baterii lub akumulatorów z magazynu lub przekazania osobie trzeciej, z przeznaczeniem do używania lub dystrybucji na terytorium kraju – w przypadku baterii lub akumulatorów wyprodukowanych na terytorium kraju;
 - 2) dopuszczenia baterii lub akumulatorów do obrotu z przeznaczeniem do używania lub dystrybucji na terytorium kraju – w przypadku importu baterii lub akumulatorów;
 - 3) stwierdzenia przywozu baterii lub akumulatorów na terytorium kraju;
 - 4) wystawienia faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotowe nabycie.
2. Jeżeli wprowadzenie do obrotu baterii lub akumulatorów nastąpiło w dwóch terminach, o których mowa w ust. 1, za dzień wprowadzenia do obrotu baterii lub akumulatorów uważa się dzień wcześniejszy.

3. Obowiązek udowodnienia, że wprowadzenie do obrotu baterii lub akumulatorów na terytorium kraju nie nastąpiło albo nastąpiło w innym dniu niż określony w ust. 1, spoczywa na wprowadzającym baterie lub akumulatory.

Art. 5.

W sprawach dotyczących zużytych baterii i zużytych akumulatorów w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

Art. 6.

1. Ustawa nie narusza przepisów ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202 i Nr 175, poz. 1458 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1236).
2. Ustawa nie narusza przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.
3. Ustawa nie narusza przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.³⁾).

Rozdział 2

Wymagania dotyczące wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów oraz sprzętu

Art. 7.

1. Wprowadzane do obrotu baterie i akumulatory, w tym baterie i akumulatory zamontowane w sprzęcie, nie mogą zawierać więcej niż 0,0005 % wagowo rtęci.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do ogniw guzikowych zawierających nie więcej niż 2 % wagowo rtęci.
3. Wprowadzane do obrotu baterie przenośne i akumulatory przenośne, w tym zamontowane w sprzęcie, nie mogą zawierać więcej niż 0,002 % wagowo kadmu.
4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych przeznaczonych do użytku w:

- 1) systemach awaryjnych i alarmowych, w tym w oświetleniu awaryjnym;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1832 i 1834, z 2007 r. Nr 21, poz. 124 i Nr 192, poz. 1381 oraz z 2008 r. Nr 157, poz. 976.

- 2) urządzeniach medycznych;
- 3) elektronarzędziach bezprzewodowych.

Art. 8.

1. Wprowadzane do obrotu baterie i akumulatory, w tym zestawy oraz ogniwa guzikowe, powinny być oznakowane symbolem selektywnego zbierania, którego wzór określa załącznik nr 3 do ustawy.
2. Wprowadzane do obrotu:
 - 1) baterie i akumulatory, w tym zestawy, powinny być oznakowane:
 - a) symbolem chemicznym metalu Cd, jeżeli zawierają powyżej 0,002 % wagowo kadmu,
 - b) symbolem chemicznym metalu Pb, jeżeli zawierają powyżej 0,004 % wagowo ołowiu;
 - 2) ogniwa guzikowe powinny być oznakowane symbolem chemicznym metalu Hg, jeżeli zawierają powyżej 0,0005 % wagowo rtęci.
3. Symbole, o których mowa w ust. 2, określa załącznik nr 4 do ustawy.
4. Wprowadzane do obrotu baterie przenośne i akumulatory przenośne oraz baterie samochodowe i akumulatory samochodowe powinny wskazywać ich pojemność.
5. Symbole, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz informację, o której mowa w ust. 4, umieszcza się w sposób widoczny, czytelny i trwały.
6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, metody określenia pojemności baterii lub akumulatorów oraz sposób umieszczania informacji o tej pojemności na bateriach lub akumulatorach, kierując się przepisami Wspólnoty Europejskiej w tym zakresie, względami ochrony środowiska oraz koniecznością zapewnienia rzetelnej informacji o właściwościach wprowadzanych do obrotu baterii lub akumulatorów.
7. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe wymagania dotyczące oznakowania wprowadzanych do obrotu baterii lub akumulatorów, kierując się potrzebą zapewnienia rzetelnej informacji o właściwościach wprowadzanych do obrotu baterii lub akumulatorów oraz względami ochrony środowiska.
8. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, wyłączenia spod przewidzianych w ustawie wymogów oznakowania wprowadzanych do obrotu baterii lub akumulatorów, kierując się przepisami Wspólnoty Europejskiej w tym zakresie oraz względami ochrony środowiska.

Art. 9.

1. Zakazuje się wprowadzania do obrotu oraz dystrybucji baterii i akumulatorów niespełniających wymagań ustawy.
2. Wprowadzający do obrotu baterie lub akumulatory jest obowiązany do wycofania z obrotu baterii i akumulatorów niespełniających wymagań ustawy.
3. W przypadku niewycofania z obrotu baterii i akumulatorów niespełniających przepisów ustawy, Główny Inspektor Ochrony Środowiska wydaje z urzędu decyzję o wycofaniu z obrotu baterii lub akumulatorów niespełniających wymagań ustawy.
4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, zawiera:
 - 1) zobowiązanie wprowadzającego do obrotu baterie lub akumulatory do odpowiedniego publicznego wezwania sprzedawców detalicznych, sprzedawców hurtowych oraz użytkowników końcowych baterii lub akumulatorów niespełniających wymagań ustawy do oddawania tych baterii i akumulatorów na koszt i odpowiedzialność wprowadzającego do obrotu baterie lub akumulatory;
 - 2) określenie miejsca lub miejsc przyjmowania baterii i akumulatorów niespełniających wymagań ustawy;
 - 3) nakaz przetworzenia i recyklingu wycofanych z obrotu baterii i akumulatorów, zgodnie z przepisami ustawy.
5. Wojewódzki inspektor inspekcji handlowej właściwy ze względu na miejsce kontroli sprzedawcy detalicznego lub sprzedawcy hurtowego może zarządzić w toku kontroli, w drodze decyzji, wstrzymanie dystrybucji baterii lub akumulatorów niespełniających wymagań ustawy.
6. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 5, sprzedawca detaliczny lub sprzedawca hurtowy jest obowiązany do zwrotu baterii i akumulatorów niespełniających wymagań ustawy do dostawcy, a w przypadku braku takiej możliwości, przekazania tych baterii i akumulatorów jako zużytych baterii i zużytych akumulatorów do przetworzenia i recyklingu.
7. Informację o wynikach kontroli oraz kopię wydanej decyzji, o której mowa w ust. 5, wojewódzki inspektor inspekcji handlowej przekazuje do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska w terminie 30 dni od daty jej wydania.
8. Decyzjom, o których mowa w ust. 3 i 5, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

9. Koszty związane z wycofaniem z obrotu, wstrzymaniem dystrybucji lub przekazaniem do przetworzenia i recyklingu baterii i akumulatorów ponosi wprowadzający do obrotu baterie lub akumulatory.

Art. 10.

1. Produkowany i wprowadzany do obrotu sprzęt powinien być zaprojektowany w sposób umożliwiający łatwe usunięcie z niego zużytych baterii i zużytych akumulatorów.
2. Do wprowadzanego do obrotu i dystrybuowanego sprzętu, w którym są zamontowane baterie lub akumulatory, powinna być dołączona instrukcja zawierająca informację o:
 - 1) sposobie bezpiecznego usunięcia baterii lub akumulatorów z tego sprzętu;
 - 2) rodzaju zamontowanych baterii lub akumulatorów.
3. W przypadku wprowadzania do obrotu na terytorium kraju sprzętu, w którym są zamontowane baterie lub akumulatory, instrukcję, o której mowa w ust. 2, sporządza się w języku polskim.
4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do:
 - 1) sprzętu, który służy ochronie bezpieczeństwa lub porządku publicznego państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej;
 - 2) sprzętu, w którym baterie lub akumulatory są przyłutowane, zgrzewane lub w inny sposób przymocowane na stałe do końcówek zasilających, zapewniając ciągły dopływ prądu w warunkach nietypowej eksploatacji oraz w podtrzymaniu danych w ich niezmiennym stanie w sprzęcie informatycznym, w którym użycie baterii lub akumulatorów jest technicznie niezbędne;
 - 3) sprzętu medycznego, który służy do podtrzymania funkcji życiowych oraz stymulatorów serca, w których niezbędne jest nieprzerwane źródło zasilania, a baterie lub akumulatory mogą być usunięte tylko przez wykwalifikowany personel;
 - 4) sprzętu przenośnego, w którym wymiana baterii lub akumulatorów przez personel niewykwalifikowany może stanowić zagrożenie dla użytkownika końcowego lub niekorzystnie wpłynąć na pracę sprzętu.

Rozdział 3

Postępowanie ze zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami

Art. 11.

1. Zużyte baterie samochodowe i zużyte akumulatory samochodowe oraz zużyte baterie przemysłowe i zużyte akumulatory przemysłowe powinny być zbierane selektywnie według rodzajów ułatwiających ich przetwarzanie za pomocą technologii i instalacji służących do przetwarzania i recyklingu poszczególnych rodzajów zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa w art. 13.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób selektywnego zbierania zużytych baterii samochodowych, zużytych akumulatorów samochodowych, zużytych baterii przemysłowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych, uwzględniając technologie przetwarzania i recyklingu oraz kierując się potrzebą zapewnienia wysokich poziomów recyklingu.

Art. 12.

1. Magazynowanie i przetwarzanie zużytych baterii i zużytych akumulatorów w zakładach przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów powinno odbywać się w miejscach o utwardzonej, nieprzepuszczalnej nawierzchni, odpornych na działanie warunków atmosferycznych lub w odpowiednich pojemnikach nieprzewodzących prądu, odpornych na działanie substancji zawartych w bateriach lub akumulatorach oraz działanie warunków atmosferycznych.
2. Magazynowanie zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych w zakładach przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów powinno odbywać się na nawierzchniach nieprzepuszczalnych, podłączonych do kanalizacji działającej w obiegu zamkniętym, kierującej ścieki do specjalnych zbiorników lub do instalacji przerabiającej zużyte baterie lub zużyte akumulatory.
3. Zużyte baterie i zużyte akumulatory przeznaczone do przetwarzania i recyklingu mogą być magazynowane nie dłużej niż przez okres roku łącznie przez wszystkich kolejnych posiadaczy tych odpadów.
- 4.

Art. 13.

1. Za pomocą technologii i instalacji służących do przetwarzania i recyklingu poszczególnych rodzajów zużytych baterii lub zużytych akumulatorów muszą zostać osiągnięte następujące minimalne poziomy wydajności recyklingu:

- 1) w przypadku zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych – 65 % masy zużytych baterii kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych, w tym recykling zawartości ołowiu w najwyższym, technicznie możliwym do osiągnięcia stopniu przy jednoczesnym unikaniu nadmiernych kosztów;
- 2) w przypadku zużytych baterii niklowo-kadmowych i zużytych akumulatorów niklowo-kadmowych – 75 % masy zużytych baterii niklowo-kadmowych lub zużytych akumulatorów niklowo-kadmowych, w tym recykling kadmu w najwyższym, technicznie możliwym do osiągnięcia stopniu przy jednoczesnym unikaniu nadmiernych kosztów;
- 3) w przypadku pozostałych zużytych baterii i zużytych akumulatorów – 50 % masy zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposoby obliczania poziomów wydajności recyklingu, biorąc pod uwagę wymogi ochrony środowiska oraz rozwój techniczny i naukowy.

3. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania dotyczące magazynowania, przetwarzania i recyklingu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, kierując się względami ochrony środowiska oraz koniecznością zapewnienia wysokiego poziomu recyklingu;
- 2) poziomy wydajności recyklingu wyższe niż określone w ustawie, kierując się względami ochrony środowiska oraz rozwojem technicznym i naukowym.

Art. 14.

1. Zakazuje się unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów przez ich składowanie na składowisku odpadów lub termiczne przekształcanie.

2. Odpady powstałe po przetworzeniu zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2, nienadające się do recyklingu, w zależności od właściwości, mogą zostać unieszkodliwione przez składowanie na składowisku odpadów lub poddane termicznemu przekształcaniu.

Rozdział 4

Rejestr

Art. 15.

Główny Inspektor Ochrony Środowiska prowadzi rejestr:

- 1) wprowadzających baterie lub akumulatory,
- 2) prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów – zwany dalej „rejestrem”.

Art. 16.

1. Przedsiębiorca, który zamierza rozpocząć działalność w zakresie wprowadzania do obrotu baterii lub akumulatorów na terytorium kraju lub przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, przed dokonaniem pierwszego wprowadzenia do obrotu baterii lub akumulatorów na terytorium kraju lub pierwszego przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, jest obowiązany złożyć Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wniosek o wpis do rejestru oraz uzyskać numer rejestrowy.
2. Przedsiębiorca prowadzący działalność w obu zakresach, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany do złożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska jednego wniosku o wpis do rejestru, obejmującego dane wymagane dla obu wniosków o wpis do rejestru w zakresie wykonywanej działalności gospodarczej.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące dane w odniesieniu do:
 - 1) wprowadzającego baterie lub akumulatory:
 - a) firmę, siedzibę (miejsce zamieszkania) i adres przedsiębiorcy,
 - b) datę i miejsce wpisu przedsiębiorcy do ewidencji działalności gospodarczej albo do Krajowego Rejestru Sądowego,
 - c) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy – jeżeli został nadany,
 - d) numer REGON przedsiębiorcy – jeżeli został nadany,
 - e) numer rejestrowy nadany zgodnie z przepisami o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym – jeżeli został nadany,
 - f) numer rejestrowy nadany zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o krajowym systemie ekzarządzania i audytu (EMAS) (Dz. U. Nr 70, poz. 631, z 2005 r. Nr 175, poz. 1462 oraz z 2007 r. Nr 93, poz. 621) – jeżeli został nadany,
 - g) rodzaj wprowadzanych baterii lub akumulatorów;
 - 2) prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów:
 - a) firmę, siedzibę (miejsce zamieszkania) i adres przedsiębiorcy,

- b) datę i miejsce wpisu przedsiębiorcy do ewidencji działalności gospodarczej albo do Krajowego Rejestru Sądowego,
 - c) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy – jeżeli został nadany,
 - d) numer REGON przedsiębiorcy – jeżeli został nadany,
 - e) informację o:
 - rodzajach przetwarzanych baterii lub akumulatorów oraz o prowadzonych procesach przetwarzania i recyklingu,
 - decyzjach związanych z gospodarką odpadami, zawierających datę wydania, czas obowiązywania, dane dotyczące mocy przetwórczych, oznaczenie organu wydającego decyzję oraz numer wydanej decyzji.
4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, dołącza się kopię dowodu uiszczenia opłaty rejestrowej.
5. Przedsiębiorca zagraniczny, będący wprowadzającym baterie lub akumulatory, składa wnioski, o którym mowa w ust. 1, za pośrednictwem osoby upoważnionej do jego reprezentowania zgodnie z art. 87 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 17.

1. Wpis do rejestru dla wprowadzających baterie lub akumulatory podlega opłacie rejestrowej.
2. Wprowadzający baterie lub akumulatory uiszcza opłatę rejestrową na odrębny rachunek bankowy Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.
3. Wprowadzający baterie lub akumulatory wpisany do rejestru uiszcza, w terminie do końca lutego każdego roku, opłatę roczną na odrębny rachunek bankowy Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.
4. Opłaty rocznej nie uiszcza się w roku, w którym została uiszczona opłata rejestrowa.
5. Wprowadzający baterie lub akumulatory, który jest jednocześnie wprowadzającym sprzęt i jest zarejestrowany w rejestrze, o którym mowa w art. 6 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, nie uiszcza opłaty rocznej, o której mowa w ust. 3.
6. Maksymalne stawki opłat rejestrowych oraz opłat rocznych wynoszą 1 000 zł, przy czym dla mikroprzedsiębiorców stawki te wynoszą 200 zł.

7. Z obowiązku uiszczania opłaty rejestrowej zwalnia się wprowadzających baterie lub akumulatory wpisanych do rejestru, o którym mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o krajowym systemie ek zarządzania i audytu (EMAS).

8. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość stawek:

1) opłaty rejestrowej,

2) opłaty rocznej

– biorąc pod uwagę koszty prowadzenia rejestru oraz to, że opłaty te nie powinny stanowić przeszkody w uzyskaniu wpisu do rejestru albo w wykonywaniu działalności, zwłaszcza dla mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Art. 18.

1. W przypadku zmiany danych zawartych we wniosku o wpis do rejestru, przedsiębiorcy wpisani do rejestru są obowiązani do złożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wniosku o zmianę wpisu do rejestru w terminie 30 dni od dnia dokonania zmiany.

2. W razie zaniebdania obowiązku określonego w ust. 1, w zakresie zmiany adresu, doręczenie pisma pod dotychczasowym adresem ma skutek prawny.

Art. 19.

1. W przypadku trwałego zakończenia działalności w zakresie, o którym mowa w art. 16 ust. 1, przez przedsiębiorców wpisanych do rejestru, są oni obowiązani, w terminie 14 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania działalności, do złożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wniosku o wykreślenie z rejestru.

2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, w drodze decyzji, wykreśla z rejestru przedsiębiorcę, który jest do niego wpisany.

3. Po wykreśleniu przedsiębiorców wpisanych do rejestru ich dane są archiwizowane.

Art. 20.

Do wniosku o wpis do rejestru oraz wniosku o zmianę wpisu do rejestru stosuje się odpowiednio art. 64 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 21.

1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska:

- 1) prowadzi rejestr w postaci bazy danych zapisanej na informatycznych nośnikach danych w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501 oraz z 2008 r. Nr 127, poz. 817), który może stanowić część innych baz danych z zakresu ochrony środowiska, w tym gospodarki odpadami;
 - 2) archiwizuje, przechowuje i przetwarza dane gromadzone w rejestrze;
 - 3) zapewnia bezpieczeństwo danych gromadzonych w rejestrze;
 - 4) udostępnia w swojej siedzibie oraz na stronie internetowej dane zawarte w rejestrze, o których mowa w art. 16 ust. 3, z wyłączeniem danych dotyczących mocy przetwórczych.
2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) niezbędny zakres informacji objętych obowiązkiem zbierania i przetwarzania przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska,
 - 2) sposób prowadzenia bazy danych, o której mowa w ust. 1
– kierując się potrzebą ujednoczenia systemu zbierania i przetwarzania danych oraz koniecznością oceny funkcjonowania systemu gospodarki zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami.

Art. 22.

1. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków, o których mowa w art. 16 ust. 1 i 2, art. 18 ust. 1 i art. 19 ust. 1, oraz sposób ich przekazywania Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, uwzględniając odpowiednio konieczność zidentyfikowania przedsiębiorców podlegających wpisowi do rejestru, ujednoczenia formy składanych wniosków, ułatwienia ich przekazywania Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska oraz sprawności postępowania.
2. Minister właściwy do spraw środowiska może rozszerzyć, w drodze rozporządzenia, zakres danych zawieranych we wniosku o wpis do rejestru lub dokumentów dołączanych do tego wniosku, biorąc pod uwagę przepisy Wspólnoty Europejskiej w tym zakresie.

Art. 23.

1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, dokonując wpisu do rejestru, nadaje przedsiębiorcom podlegającym wpisowi numer rejestrowy.

2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska zawiadamia przedsiębiorców wpisanych do rejestru oraz marszałka województwa o nadanym numerze rejestrowym.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania numeru rejestrowego, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność zidentyfikowania przedsiębiorców wpisanych do rejestru, zapewnienia spójności i ciągłości numeru rejestrowego z numerem rejestrowym nadawanym zgodnie z przepisami o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz wyeliminowania sytuacji, w której przedsiębiorcy będą posługiwać się dwoma numerami rejestrowymi.

Art. 24.

Główny Inspektor Ochrony Środowiska dokonuje z urzędu, w drodze decyzji, wykreślenia przedsiębiorcy wpisanego do rejestru, odpowiednio w przypadku:

- 1) cofnięcia lub wygaśnięcia decyzji związanej z gospodarką odpadami;
- 2) stwierdzenia rażących nieprawidłowości w wykonywaniu ustawowych obowiązków;
- 3) stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej.

Rozdział 5

Obowiązki wprowadzającego baterie lub akumulatory

Art. 25.

1. Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania systemu zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz właściwego gospodarowania zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami.

2. Wprowadzający baterie samochodowe, akumulatory samochodowe, baterie przemysłowe lub akumulatory przemysłowe oraz użytkownicy tych baterii lub akumulatorów mogą zawierać między sobą porozumienia dotyczące finansowania zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania tych baterii lub akumulatorów.

Art. 26.

1. Wprowadzający baterie lub akumulatory może realizować obowiązek, o którym mowa w art. 25, art. 29, art. 30 ust. 1, art. 31 ust. 1, art. 32 ust. 2, art. 33 ust. 1, art. 34 ust. 1 i 4, art. 38 ust. 3 oraz art. 42 ust. 3, za pośrednictwem innych podmiotów.

2. Odpowiedzialność za prawidłową realizację obowiązków, o których mowa w ust. 1, spoczywa na wprowadzającym baterie lub akumulatory.

Art. 27.

Wprowadzający baterie lub akumulatory może wprowadzać do obrotu tylko baterie i akumulatory oznakowane w sposób, o którym mowa w art. 8.

Art. 28.

Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany umieszczać numer rejestrowy na dokumentach związanych z obrotem bateriami i akumulatorami.

Art. 29.

1. W przypadku zgłoszenia przez użytkownika końcowego potrzeby odbioru zużytych baterii samochodowych, zużytych akumulatorów samochodowych, zużytych baterii przemysłowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych, z wyjątkiem baterii kwasowo-ołowiowych i akumulatorów kwasowo-ołowiowych, wprowadzający baterie lub akumulatory, który wprowadził je do obrotu, jest obowiązany do odebrania od użytkownika końcowego, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od daty zgłoszenia, tych baterii i akumulatorów, w ilości nie większej niż ilość przekazana temu użytkownikowi końcowemu, i przekazania ich do przetwarzania i recyklingu.

2. Wprowadzający baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe, akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe, baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe lub akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe jest obowiązany do odebrania na własny koszt zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych od użytkownika końcowego, sprzedawcy detalicznego oraz sprzedawcy hurtowego i przekazania ich do przetwarzania i recyklingu.

3. Wprowadzający baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe, akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe, baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe lub akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe jest obowiązany do dołączenia do nich informacji o warunkach i trybie ich zwrotu oraz o zorganizowanych dla nich punktach zbierania.

Art. 30.

1. Wprowadzający baterie prądenośne lub akumulatory prądenośne, w celu zapewnienia sprawnego systemu zbierania zużytych baterii prądenośnych i zużytych akumulatorów prądenośnych, ma obowiązek zawarcia umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności, ze zbierającym zużyte baterie lub zużyte akumulatory, dotyczącej zbierania zużytych baterii prądenośnych lub zużytych akumulatorów prądenośnych.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) warunki finansowania przez wprowadzającego baterie prądenośne lub akumulatory prądenośne zbierania zużytych baterii prądenośnych lub zużytych akumulatorów prądenośnych;
- 2) zobowiązanie do składania przez zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory wprowadzającemu baterie prądenośne lub akumulatory prądenośne:
 - a) sprawozdania o masie zebranych zużytych baterii prądenośnych lub zużytych akumulatorów prądenośnych z miejsc odbioru lub od użytkowników końcowych na poczet tego wprowadzającego baterie lub akumulatory,
 - b) wykazu punktów zbierania prowadzonych przez danego zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory,
 - c) wykazu miejsc odbioru, od których odbiera zużyte baterie lub zużyte akumulatory, wraz z informacją na temat okresu trwania umowy z prowadzącym miejsce odbioru.

Art. 31.

1. Wprowadzający baterie prądenośne lub akumulatory prądenośne jest obowiązany do osiągnięcia:

- 1) do dnia 26 września 2012 r. poziomu zbierania w wysokości co najmniej 25 %;
- 2) do dnia 26 września 2016 r. oraz w kolejnych latach poziomu zbierania w wysokości co najmniej 45 %.

2. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, ogłoszonego na 6 miesięcy przed dniem jego wejścia w życie, roczne poziomy zbierania zużytych baterii prądenośnych i zużytych akumulatorów prądenośnych w poszczególnych latach do końca 2012 r. oraz do końca 2016 r., uwzględniając odpowiednio potrzebę stopniowego tworzenia krajowego systemu zbierania zużytych baterii prądenośnych i zużytych akumulatorów prądenośnych oraz zwiększania jego

efektywności, działania na rzecz konkurencyjności polskiej gospodarki oraz konieczność realizacji zobowiązań międzynarodowych.

Art. 32.

1. Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do prowadzenia ewidencji obejmującej informacje dotyczące rodzaju, ilości i masy wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów.
2. Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia marszałkowi województwa, w terminie do dnia 31 stycznia następującego po roku, którego sprawozdanie dotyczy, rocznego sprawozdania o rodzaju, ilości i masie wprowadzonych do obrotu baterii i akumulatorów.
3. W przypadku zakończenia przez wprowadzającego baterie lub akumulatory działalności gospodarczej w zakresie wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów, wprowadzający baterie lub akumulatory składa sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, w terminie 14 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania tej działalności.
4. Przy ustalaniu ilości i masy wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów nie uwzględnia się ilości i masy tych baterii i akumulatorów, w tym także stanowiących przynależność, część składową urządzenia lub dodatek do innych produktów, które zostały wyeksportowane lub były przedmiotem wewnątrzspółnotowej dostawy dokonanej przez wprowadzającego baterie lub akumulatory lub innego przedsiębiorcę.
5. Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do przechowywania ewidencji, o której mowa w ust. 1, przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczy.
6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 2, oraz sposób jego przekazywania, uwzględniając konieczność zidentyfikowania wprowadzającego baterie lub akumulatory oraz ułatwienia przekazywania sprawozdań marszałkowi województwa.

Art. 33.

1. Wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia marszałkowi województwa, w terminie do dnia 31 stycznia następującego po roku, którego sprawozdanie dotyczy, rocznego sprawozdania o osiągniętych poziomach zbierania wraz z wykazem punktów zbierania prowadzonych przez danego

zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory oraz wykazem miejsc odbioru, z których zbierający odbiera zużyte baterie przenośne lub zużyte akumulatory przenośne.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób jego przekazywania, uwzględniając konieczność zidentyfikowania wprowadzającego baterie lub akumulatory oraz ułatwienia przekazywania sprawozdań marszałkowi województwa.

Art. 34.

1. Wprowadzający baterie lub akumulatory, w celu zapewnienia sprawnego systemu przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, ma obowiązek zawarcia umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności z zakładem przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) warunki finansowania przez wprowadzającego baterie lub akumulatory przetwarzania i recyklingu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 2) zobowiązanie prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów do co najmniej nieodpłatnego przyjmowania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, dla których prowadzi procesy przetwarzania i recyklingu;
- 3) sposób i terminy przekazywania informacji przez prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2, o masie i rodzajach przetworzonych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

3. W przypadku wygaśnięcia lub cofnięcia decyzji związanej z gospodarką odpadami prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, rozwiązania lub wygaśnięcia umowy, o której mowa w ust. 1, wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany, w terminie 3 miesięcy od dnia wygaśnięcia lub cofnięcia decyzji związanej z gospodarką odpadami, rozwiązania lub wygaśnięcia umowy, do zawarcia nowej umowy, o której mowa w ust. 1.

4. Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia marszałkowi województwa, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku kalendarzowego, wykazu zakładów przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, z którym ma zawartą umowę, zawierającego w szczególności:

- 1) firmę, siedzibę (miejsce zamieszkania) i adres wprowadzającego baterie lub akumulatory oraz prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;

- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wprowadzającego baterie lub akumulatory – jeżeli został nadany;
 - 3) numer REGON wprowadzającego baterie lub akumulatory – jeżeli został nadany;
 - 4) numer rejestrowy;
 - 5) informację o masie i rodzajach przetworzonych zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz o zdolnościach przetwórczych zakładów przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.
5. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór wykazu, o którym mowa w ust. 4, oraz sposób jego przekazywania, uwzględniając konieczność zidentyfikowania wprowadzającego baterie lub akumulatory oraz ułatwienia przekazywania wykazów marszałkowi województwa.

Rozdział 6

Opłata produktowa i opłata za wprowadzanie do obrotu baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych na terytorium kraju

Art. 35.

1. Rozliczenie wykonania obowiązku zapewnienia wymaganego poziomu zbierania, o którym mowa w art. 31, następuje na koniec roku kalendarzowego.
2. Jeżeli wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 31, jest obowiązany do ponoszenia opłaty produktowej.

Art. 36.

1. Podstawę obliczenia opłaty produktowej stanowi masa zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych.
2. Należną opłatę produktową oblicza się jako iloczyn stawki opłaty produktowej i różnicy między masą zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych, jaką należy zebrać, aby osiągnąć wymagany poziom zbierania w danym roku kalendarzowym, a masą zebranych w tym roku zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych.

Art. 37.

1. Stawka opłaty produktowej dla zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych wynosi od 0,80 zł do 12 zł za kilogram.

2. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłat produktowych, o których mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność zróżnicowania tych opłat z uwagi na rodzaje zużytych baterii lub zużytych akumulatorów oraz koszty zbierania i recyklingu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

Art. 38.

1. Obowiązek obliczenia należnej opłaty produktowej powstaje na koniec roku kalendarzowego.
2. Opłata produktowa jest wpłacana na odrębny rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego do końca lutego roku kalendarzowego następującego po roku, którego opłata dotyczy.
3. Wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia marszałkowi województwa, w terminie do końca lutego każdego roku kalendarzowego, rocznego sprawozdania o wysokości należnej opłaty produktowej.
4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 3, oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednoczenia sprawozdań.

Art. 39.

1. W razie stwierdzenia, że wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne, mimo ciążącego obowiązku, nie dokonał wpłaty opłaty produktowej lub dokonał wpłaty w wysokości niższej od należnej, marszałek województwa wydaje decyzję, w której określa wysokość zaległości z tytułu opłaty produktowej.
2. W przypadku niewykonania decyzji określonej w ust. 1 marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę produktową w wysokości odpowiadającej 50 % kwoty niewpłaconej opłaty produktowej.
3. Termin płatności opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca wysokość opłaty stała się ostateczna.

Art. 40.

Wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne jest obowiązany do ponoszenia opłaty za wprowadzenie do obrotu baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych na terytorium kraju, zwanej dalej „opłatą za wprowadzenie”.

Art. 41.

1. Podstawę obliczenia wysokości opłaty za wprowadzenie stanowi ilość wprowadzonych do obrotu baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych na terytorium kraju wyrażona w sztukach.
2. Wysokość stawki opłaty za wprowadzenie wynosi od 0,03 zł do 1,5 zł za sztukę.
3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wysokość stawki opłaty za wprowadzenie, uwzględniając wpływ baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych na środowisko, ich przewidywany okres przydatności do użycia oraz rodzaj użytych substancji chemicznych.

Art. 42.

1. Obowiązek wniesienia opłaty za wprowadzenie powstaje na koniec roku kalendarzowego, w którym wprowadzono do obrotu baterie przenośne lub akumulatory przenośne na terytorium kraju.
2. Opłata za wprowadzenie jest wpłacana na odrębny rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego, w terminie do końca lutego roku kalendarzowego następującego po roku, którego opłata dotyczy.
3. Wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia marszałkowi województwa, w terminie do końca lutego każdego roku kalendarzowego, rocznego sprawozdania o wysokości należnej opłaty za wprowadzenie.
4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 3, oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednoczenia sprawozdań.

Art. 43.

Do opłat produktowych oraz opłat za wprowadzenie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁴⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378 i Nr 225, poz. 1671 oraz z 2008 r. Nr 118, poz. 745 i Nr 141, poz. 888.

Rozdział 7 Obowiązki użytkownika końcowego

Art. 44.

Zakazuje się umieszczania zużytych baterii i zużytych akumulatorów razem z innymi odpadami w tym samym pojemniku.

Art. 45.

Użytkownik końcowy jest obowiązany do przekazania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, w tym baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych, które nie mogą stanowić już źródła energii, do zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub do miejsca odbioru.

Art. 46.

1. Użytkownik końcowy jest obowiązany do przekazania zużytych baterii samochodowych i zużytych akumulatorów samochodowych do sprzedawcy detalicznego baterii samochodowych lub akumulatorów samochodowych, podmiotu prowadzącego usługi w zakresie wymiany zużytych baterii samochodowych lub zużytych akumulatorów samochodowych, zbierającego zużyte baterie samochodowe lub zużyte akumulatory samochodowe, zakładu przetwarzania zużytych baterii samochodowych lub zużytych akumulatorów samochodowych lub wprowadzającego baterie samochodowe lub akumulatory samochodowe.
2. Użytkownik końcowy jest obowiązany do przekazania zużytych baterii przemysłowych i zużytych akumulatorów przemysłowych do sprzedawcy detalicznego baterii przemysłowych lub akumulatorów przemysłowych, podmiotu prowadzącego usługi w zakresie wymiany zużytych baterii przemysłowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych, zakładu przetwarzania zużytych baterii przemysłowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych lub wprowadzającego baterie przemysłowe lub akumulatory przemysłowe.
3. Użytkownik końcowy jest obowiązany do przekazania zużytych baterii przemysłowych niklowo-kadmowych i zużytych akumulatorów przemysłowych niklowo-kadmowych do zakładu przetwarzania zużytych baterii niklowo-kadmowych lub zużytych akumulatorów niklowo-kadmowych.

Rozdział 8

Obowiązki podmiotu prowadzącego miejsce odbioru

Art. 47.

1. W miejscu odbioru zakazuje się zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych wraz z innymi odpadami w tym samym pojemniku.
2. Pojemniki służące do zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych w miejscach odbioru powinny być ustawione w miejscu publicznie dostępnym.
3. W miejscach odbioru zużyte baterie przenośne i zużyte akumulatory przenośne są przyjmowane nieodpłatnie.
4. W miejscu odbioru powinna znajdować się czytelna i dostępna dla użytkownika końcowego informacja na temat możliwości oddania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych w tym miejscu.
5. Informacja, o której mowa w ust. 4, może być umieszczona na pojemniku służącym do zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych.

Art. 48.

Przy sprzedaży użytkownikowi końcowemu nowych baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych nie wykazuje się oddzielnie kosztów zbierania, przetwarzania i recyklingu.

Art. 49.

Sprzedawca detaliczny baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych, którego powierzchnia sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.⁵⁾) przekracza 25 m², jest obowiązany do:

- 1) przyjęcia selektywnie zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych od użytkownika końcowego przez udostępnienie pojemnika na zużyte baterie przenośne i zużyte akumulatory przenośne, bez możliwości żądania od niego zapłaty za ich przyjęcie;
- 2) przekazania baterii i akumulatorów, o których mowa w pkt 1, sprzedawcy hurtowemu lub zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087, z 2006 r. Nr 45, poz. 319 i Nr 225, poz. 1635 oraz z 2007 r. Nr 127, poz. 880.

Art. 50.

Sprzedawca hurtowy baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych jest obowiązany do:

- 1) przyjęcia zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych od użytkownika końcowego oraz od sprzedawcy detalicznego, któremu przekazał baterie przenośne lub akumulatory przenośne, bez możliwości żądania od niego zapłaty za ich przyjęcie;
- 2) przekazania baterii i akumulatorów, o których mowa w pkt 1, zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory.

Art. 51.

Przedsiębiorca świadczący usługi w zakresie wymiany zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany do:

- 1) przyjęcia selektywnie zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych od użytkownika końcowego, bez możliwości żądania od niego zapłaty za ich przyjęcie;
- 2) przekazania baterii i akumulatorów, o których mowa w pkt 1, zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

Art. 52.

1. Prowadzący miejsce odbioru, niebędący sprzedawcą detalicznym, sprzedawcą hurtowym oraz przedsiębiorcą świadczącym usługi w zakresie wymiany zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa odpowiednio w art. 49 – 51, może przyjmować od użytkowników końcowych zużyte baterie przenośne i zużyte akumulatory przenośne pod warunkiem zawarcia umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności, ze zbierającym zużyte baterie lub zużyte akumulatory, na odbiór zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna obejmować w szczególności zobowiązanie się zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory do:

- 1) co najmniej nieodpłatnego i okresowego odbioru zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych;
- 2) nieodpłatnego dostarczenia pojemników do gromadzenia zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych.

Art. 53.

Podmiot prowadzący miejsce odbioru jest zwolniony z obowiązku:

- 1) uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania lub transportu odpadów w postaci zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o którym mowa w art. 28 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach;
- 2) zgłoszenia do rejestru prowadzonego przez starostę, o którym mowa w art. 33 ust. 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, w zakresie zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 3) zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, o którym mowa w art. 71 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.⁶⁾), w związku ze zbieraniem zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

Rozdział 9

Opłata depozytowa oraz obowiązki sprzedawcy detalicznego baterii kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów kwasowo-ołowiowych

Art. 54.

1. Sprzedawca detaliczny baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych jest obowiązany do przyjęcia zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych od użytkownika końcowego.
2. Sprzedawca detaliczny, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do umieszczenia w punkcie sprzedaży, w widocznym miejscu, informacji o:
 - 1) warunkach i trybie zwrotu zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w ust. 1, oraz możliwości zwrotu pobranej opłaty depozytowej w punkcie sprzedaży;

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 88, poz. 587, Nr 99, poz. 665, Nr 127, poz. 880, Nr 191, poz. 1373 i Nr 247, poz. 1844 oraz z 2008 r. Nr 145, poz. 914.

- 2) punktach zbierania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w ust. 1, zorganizowanych przez wprowadzającego baterie lub akumulatory, którego baterie lub akumulatory sprzedaje.
3. Sposób magazynowania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w ust. 1, przez sprzedawcę detalicznego, o którym mowa w ust. 1, nie może naruszać przepisów dotyczących odzysku, unieszkodliwiania, zbierania i transportu odpadów niebezpiecznych.

Art. 55.

1. Sprzedawca detaliczny baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych jest obowiązany do pobrania od kupującego opłaty depozytowej oraz do potwierdzenia jej pobrania, jeżeli przy sprzedaży tych baterii lub akumulatorów kupujący nie przekazał mu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa w art. 54 ust. 1.
2. Sprzedawca detaliczny, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany, w terminie 30 dni od daty pobrania opłaty depozytowej, do przyjęcia zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych, zwrotu pobranej opłaty depozytowej oraz potwierdzenia jej zwrotu.
3. Jeżeli zwrot pobranej opłaty depozytowej przez sprzedawcę detalicznego, o którym mowa w ust. 1, jest niemożliwy z powodu jego likwidacji, upadłości albo przerwy w prowadzonej działalności gospodarczej, wprowadzający baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe, akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe, baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe lub akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe jest obowiązany do przyjęcia od kupującego zużytych baterii i zużytych akumulatorów wprowadzonych przez niego do obrotu i zwrotu opłaty depozytowej wraz z jej potwierdzeniem w zorganizowanych przez niego punktach zbierania tych baterii lub akumulatorów, w terminie 45 dni od dnia ich sprzedaży.
4. Potwierdzenie pobrania i zwrotu opłaty depozytowej, o której mowa w ust. 1 – 3, następuje na dokumencie potwierdzającym pobranie opłaty depozytowej oraz dokumencie potwierdzającym zwrot opłaty depozytowej wraz z dołączeniem do niego faktury VAT, paragonu fiskalnego lub innego dokumentu związanego z obrotem bateriami i akumulatorami.

5. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentów, o których mowa w ust. 4, kierując się potrzebą ujednoczenia dokumentów oraz zapewnieniem prawidłowego gospodarowania wpływami z opłat depozytowych.

Art. 56.

1. Stawka opłaty depozytowej wynosi od 30 zł do 50 zł za sztukę baterii samochodowej kwasowo-ołowiowej i akumulatora samochodowego kwasowo-ołowiowego oraz baterii przemysłowej kwasowo-ołowiowej oraz akumulatora przemysłowego kwasowo-ołowiowego.

2. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłaty depozytowej, uwzględniając konieczność zróżnicowania tych opłat z uwagi na rodzaje zużytych baterii kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych.

Art. 57.

1. Sprzedawca detaliczny, o którym mowa w art. 55, przekazuje nieodebraną opłatę depozytową na odrębny rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności, w terminie do końca lutego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym nastąpiło pobranie opłaty.

2. Sprzedawca detaliczny, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do przekazania marszałkowi województwa, do końca lutego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym nastąpiło pobranie opłaty, sprawozdania o wysokości pobranej opłaty depozytowej i przekazanej nieodebranej opłaty depozytowej oraz kopii dokumentów, o których mowa w art. 55 ust. 4.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 2, oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednoczenia sprawozdań oraz ułatwieniem przekazywania tych sprawozdań marszałkowi województwa.

Rozdział 10

Obowiązki zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory

Art. 58.

Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory jest obowiązany do odebrania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych od podmiotów prowadzących miejsca odbioru, z którymi zawarł umowę, o której mowa w art. 52 ust. 1.

Art. 59.

1. Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory jest obowiązany do przekazania zużytych baterii i zużytych akumulatorów bezpośrednio do prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, a w przypadku zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, w pierwszej kolejności do prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który prowadzi co najmniej sortowanie zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

2. Zbierający zużyte baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe lub zużyte akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe jest obowiązany do przekazania tych baterii i akumulatorów podmiotowi, który spełnia wymagania, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 i art. 64 ust. 2.

3. Zbierający zużyte baterie niklowo-kadmowe lub zużyte akumulatory niklowo-kadmowe jest obowiązany do przekazania tych baterii i akumulatorów do prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii niklowo-kadmowych lub zużytych akumulatorów niklowo-kadmowych.

Art. 60.

1. Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory jest obowiązany do prowadzenia ewidencji obejmującej informacje dotyczące masy zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, ogółem i w rozbiciu na poszczególnych wprowadzających baterie lub akumulatory, z którymi ma zawartą umowę, o której mowa w art. 30, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku wprowadzających baterie przenośne lub akumulatory przenośne, którzy przekazali realizację obowiązków wynikających z ustawy temu samemu podmiotowi, o którym mowa w art. 26 ust. 1, w tym obowiązek podpisania umowy ze zbierającym zużyte

baterie lub zużyte akumulatory, dopuszcza się możliwość sporządzenia zbiorczych informacji, o których mowa w ust. 1.

3. Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory jest obowiązany do przekazania rocznego sprawozdania zawierającego informacje, o których mowa w ust. 1, do marszałka województwa, w terminie do dnia 31 stycznia następującego po roku, którego sprawozdanie dotyczy.

4. Przez masę zużytych baterii i zużytych akumulatorów należy rozumieć odpowiednio masę zużytych baterii lub zużytych akumulatorów zebranych bezpośrednio od użytkowników końcowych, miejsc odbioru oraz zakładów przetwarzania w rozumieniu przepisów o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym i przekazanych do prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

5. Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory jest obowiązany do przechowywania ewidencji, o której mowa w ust. 1, przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczy.

6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 3, oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednoczenia sprawozdań oraz ułatwieniem przekazywania tych sprawozdań marszałkowi województwa.

Rozdział 11

Obowiązki prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów

Art. 61.

1. Zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów powinien zapewniać bezpieczne dla środowiska i zdrowia ludzi przetwarzanie i recykling zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz powstających z nich odpadów.

2. Zabrania się przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów poza zakładem przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

Art. 62.

1. Zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który zawarł umowę z wprowadzającym baterie lub akumulatory, o której mowa w art. 34 ust. 1, jest obowiązany

do przyjmowania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, bez możliwości żądania zapłaty za ich przyjęcie.

2. Łączna ilość zużytych baterii i zużytych akumulatorów przyjmowana do zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów na podstawie umów z wprowadzającymi baterie lub akumulatory nie może przekroczyć ilości odpadów dopuszczonych do odzysku w zezwoleniu na prowadzenie działalności w zakresie odzysku.

Art. 63.

1. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych jest obowiązany do uzyskania pozwolenia zintegrowanego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane dla zakładu, który spełnia wymagania, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 i art. 64 ust. 2.

Art. 64.

1. Zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów w ramach prowadzonej działalności, z zastrzeżeniem ust. 2, przygotowuje zużyte baterie i zużyte akumulatory do recyklingu i unieszkodliwiania przez:

- 1) sortowanie zużytych baterii i zużytych akumulatorów na poszczególne rodzaje, ułatwiające ich przetwarzanie za pomocą technologii i instalacji służących do przetwarzania i recyklingu poszczególnych rodzajów zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w art. 13, z zastrzeżeniem ust. 6, lub
- 2) przetwarzanie poszczególnych rodzajów zużytych baterii i zużytych akumulatorów na odpowiednie frakcje materiałowe i recykling co najmniej wyodrębnionych metali w instalacjach i przy użyciu technologii zapewniających osiągnięcie co najmniej minimalnych poziomów wydajności recyklingu, o których mowa w art. 13.

2. Zakład przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych, w ramach prowadzonej działalności, zapewnia przetwarzanie i recykling tych zużytych baterii i zużytych akumulatorów co najmniej za pomocą następujących po sobie procesów:

- 1) oddzielania od zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych innych rodzajów zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz odpadów;
 - 2) usunięcia wszystkich cieczy i kwasów, w tym ich odzysk lub unieszkodliwienie;
 - 3) automatycznego rozdrabniania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych oraz automatycznego rozdziału uzyskanych materiałów na co najmniej frakcje ołowiu metalicznego, pastę ołowiową i tworzyw sztucznych;
 - 4) przetopu frakcji metalicznej i pasty ołowiowej, a następnie rafinacji w celu doprowadzenia ołowiu do postaci umożliwiającej jego powtórne wykorzystanie w procesach produkcyjnych.
3. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest obowiązany przekazać poszczególne rodzaje posortowanych zużytych baterii i zużytych akumulatorów prowadzącemu zakład przetwarzania danego rodzaju zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dla których sam nie prowadzi przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.
4. Sortowanie zużytych baterii i zużytych akumulatorów na poszczególne rodzaje stanowi proces odzysku R15 wymieniony w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.
5. Przetwarzanie i recykling, o których mowa w ust. 1 pkt 2, stanowią, w zależności od stosowanej metody, procesy odzysku R3 – R6 wymienione w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.
6. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, inne rodzaje zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, które powinny być wydzielone w procesie sortowania, kierując się koniecznością zapewnienia wymaganych poziomów recyklingu oraz ułatwieniem procesów sortowania.

Art. 65.

1. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, w zależności od rodzaju prowadzonego przetwarzania i recyklingu, jest obowiązany do prowadzenia ewidencji obejmującej informacje dotyczące:

- 1) rodzaju i masy przyjętych do przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów;
- 2) rodzaju i masy przetworzonych zużytych baterii i zużytych akumulatorów;
- 3) osiągniętych poziomów recyklingu.

2. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany do przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów w instalacjach i przy użyciu technologii spełniających wymogi określone dla najlepszych dostępnych technik zapewniających osiągnięcie co najmniej wymaganych poziomów wydajności recyklingu, o których mowa w art. 13.

3. Właściwy organ odmówi wydania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odzysku i unieszkodliwiania odpadów prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, w którym zastosowane technologie i instalacje nie zapewniają osiągnięcia poziomów wydajności recyklingu, o których mowa w art. 13.

4. Masę zużytych baterii i zużytych akumulatorów przyjętych przez prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów ustala się na podstawie kart przekazania odpadu.

5. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany do sporządzenia i przekazania marszałkowi województwa, w terminie do dnia 31 stycznia następującego po roku, którego sprawozdanie dotyczy, rocznego sprawozdania zawierającego informacje, o których mowa w ust. 1.

6. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany do przechowywania ewidencji, o której mowa w ust. 1, przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczy.

7. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 5, oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednoczenia sprawozdań oraz ułatwieniem przekazywania tych sprawozdań marszałkowi województwa.

Rozdział 12
Obowiązki organów administracji publicznej

Art. 66.

1. Marszałek województwa prowadzi odrębny rachunek bankowy w celu gromadzenia i odpowiedniego przekazywania wpływów z opłaty produktowej, dodatkowej opłaty produktowej, opłaty za wprowadzenie oraz nieodebranej opłaty depozytowej.
2. Wpływy z tytułu opłaty produktowej, dodatkowej opłaty produktowej oraz nieodebranej opłaty depozytowej, powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o dochody budżetu samorządu województwa, o których mowa w ust. 3, marszałek województwa przekazuje, w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału, na odrębny rachunek Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.
3. Wpływy z tytułu opłaty produktowej, dodatkowej opłaty produktowej oraz nieodebranej opłaty depozytowej w wysokości 20 % stanowią dochody budżetu samorządu województwa.
4. Wpływy z tytułu opłaty za wprowadzenie, powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o dochody budżetu samorządu województwa, o których mowa w ust. 5, marszałek województwa przekazuje w terminie do dnia 30 kwietnia roku kalendarzowego następującego po roku, którego opłata dotyczy, na dochody budżetu państwa.
5. Wpływy z tytułu opłaty za wprowadzenie w wysokości 5 % stanowią dochody budżetu samorządu województwa.

Art. 67.

1. Marszałek województwa realizuje zadania w zakresie prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych na terenie województwa jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej.
2. Publiczne kampanie edukacyjne, o których mowa w ust. 1, powinny uwzględniać informowanie użytkowników końcowych w szczególności o:
 - 1) możliwym wpływie substancji stosowanych w bateriach i akumulatorach na środowisko i zdrowie ludzkie;
 - 2) zaleceniu nieunieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów w formie nieposegregowanych odpadów komunalnych i zaleceniu prowadzenia selektywnego zbierania;
 - 3) dostępnych dla nich systemach zbierania i recyklingu;

- 4) ich roli w przyczynianiu się do recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów;
 - 5) znaczeniu symbolu przekreślonego pojemnika na kółkach oraz symboli chemicznych metali Hg, Cd i Pb.
3. Wysokość środków przeznaczonych na realizację zadania w zakresie prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych stanowi równowartość dochodu budżetu państwa, o którym mowa w art. 66 ust. 4, uzyskanego w roku poprzednim, pomniejszonego o środki przekazane Inspekcji Handlowej na badania laboratoryjne w zakresie zawartości metali ciężkich w bateriach lub akumulatorach.
4. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wydatków oraz podziału środków dotacji celowej na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych, biorąc pod uwagę liczbę mieszkańców w danym województwie oraz konieczność osiągnięcia wymaganych poziomów zbierania.

Art. 68.

1. Marszałek województwa jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia właściwemu wojewodzie, w terminie do 12 miesięcy od dnia otrzymania środków, o których mowa w art. 67 ust. 4, sprawozdania o przeprowadzonych publicznych kampaniach edukacyjnych oraz o wielkości wykorzystanych środków, które zostały na ten cel przekazane.
2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednoczenia sprawozdań.

Art. 69.

1. Wojewoda weryfikuje dane zawarte w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 68 ust. 1.
2. W przypadku stwierdzenia wydatkowania środków na publiczne kampanie edukacyjne zgodnie z art. 67, wojewoda w terminie 30 dni od dnia otrzymania sprawozdania zatwierdza je, o czym niezwłocznie informuje marszałka województwa.
3. W przypadku stwierdzenia:
 - 1) niezgodnego z prawem wykorzystania środków na publiczne kampanie edukacyjne,
 - 2) niewykorzystania wszystkich przekazanych środków na publiczne kampanie edukacyjne– wojewoda orzeka, w drodze decyzji, o przekazaniu tych środków na dochody budżetu państwa, w terminie do 60 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna.

Art. 70.

1. Marszałek województwa, w terminie 30 dni od zatwierdzenia przez wojewodę sprawozdania, o którym mowa w art. 68 ust. 1, przesyła to sprawozdanie do ministra właściwego do spraw środowiska.
2. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 69 ust. 3, marszałek województwa przekazuje wyznaczone środki na dochody budżetu państwa.

Art. 71.

1. Marszałek województwa weryfikuje dane zawarte w sprawozdaniach oraz wykazach, o których mowa w art. 32 ust. 2, art. 33 ust. 1, art. 34 ust. 4, art. 38 ust. 3, art. 42 ust. 3, art. 57 ust. 2, art. 60 ust. 3 oraz art. 65 ust. 5.
2. Marszałek województwa wprowadza dane ze sprawozdań i wykazów, o których mowa w ust. 1, do bazy danych o bateriach i akumulatorach zapisanej na informatycznych nośnikach danych w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, która może stanowić część innych baz danych z zakresu ochrony środowiska, w tym gospodarki odpadami, w terminie do dnia 31 marca roku kalendarzowego, w którym te sprawozdania i wykazy zostały przekazane.
3. Marszałek województwa, w celu weryfikacji danych zawartych w sprawozdaniach oraz wykazach, o których mowa w ust. 1, może zobowiązać, w drodze decyzji, wprowadzającego baterie lub akumulatory, zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, do przedłożenia dokumentów, o których mowa w art. 32 ust. 1, art. 55 ust. 4, art. 60 ust. 1 i art. 65 ust. 1.
4. Marszałek województwa udostępnia na stronie internetowej urzędu marszałkowskiego oraz w sposób zwyczajowo przyjęty wykaz miejsc odbioru i punktów zbierania zużytych baterii i zużytych akumulatorów wraz ze zbierającymi zużyte baterie lub zużyte akumulatory na terenie województwa.
5. Dane gromadzone w bazie, o której mowa w ust. 2, są przechowywane i archiwizowane, z uwzględnieniem zapewnienia ich bezpieczeństwa.

Art. 72.

1. Marszałek województwa sprawuje kontrolę nad przestrzeganiem przepisów ustawy w zakresie objętym właściwością tego organu, w szczególności w zakresie opłaty produktowej, opłaty depozytowej oraz opłaty za wprowadzenie.
2. Marszałek województwa może upoważnić do wykonywania funkcji kontrolnych pracowników podległego mu urzędu marszałkowskiego.
3. Kontrolujący, wykonując kontrolę, jest uprawniony do:
 - 1) wstępu wraz z rzeczoznawcami i niezbędnymi urządzeniami przez całą dobę na teren nieruchomości, obiektu lub ich części, na których prowadzona jest działalność gospodarcza, a w godzinach od 6 do 22 – na pozostały teren;
 - 2) przeprowadzania badań lub wykonywania innych niezbędnych czynności kontrolnych;
 - 3) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwania osób w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego;
 - 4) żądania okazania dokumentów i udostępnienia wszelkich danych mających związek z problematyką kontroli, w tym dokumentów związanych z prowadzeniem ewidencji operacji gospodarczych.
4. Marszałek województwa występuje do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o podjęcie odpowiednich działań będących w jego kompetencji, jeżeli w wyniku kontroli organy te stwierdzą naruszenie przez kontrolowany podmiot przepisów ustawy lub występuje uzasadnione podejrzenie, że takie naruszenie mogło nastąpić, przekazując dokumentację sprawy.
5. Kierownik kontrolowanego podmiotu oraz kontrolowana osoba fizyczna są obowiązani umożliwić przeprowadzanie kontroli, a w szczególności dokonanie czynności, o których mowa w ust. 3.

Art. 73.

1. Z czynności kontrolnych kontrolujący sporządza protokół, którego jeden egzemplarz doręcza kierownikowi kontrolowanego podmiotu lub kontrolowanej osobie fizycznej.
2. Protokół podpisują kontrolujący oraz kierownik kontrolowanego podmiotu lub kontrolowana osoba fizyczna, którzy mogą wnieść do protokołu zastrzeżenia i uwagi wraz z uzasadnieniem.
3. W razie odmowy podpisania protokołu przez kierownika kontrolowanego podmiotu lub kontrolowaną osobę fizyczną kontrolujący umieszcza o tym wzmiankę w protokole,

a odmawiający podpisu może, w terminie 7 dni, przedstawić swoje stanowisko na piśmie marszałkowi województwa.

Art. 74.

1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska sporządza i przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do końca lutego każdego roku kalendarzowego, zbiorczą informację o wynikach kontroli przedsiębiorców wpisanych do rejestru, za poprzedni rok kalendarzowy.
2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, na podstawie wyników kontroli, o których mowa w ust. 1, oraz posiadanych danych, w tym danych zawartych w bazie danych, o której mowa w art. 71 ust. 2, sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do dnia 30 kwietnia roku kalendarzowego następującego po roku, którego dotyczy raport, roczny raport o funkcjonowaniu systemu gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami, w tym informacje na temat osiągniętych poziomów zbierania oraz recyklingu.
3. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, zakres i wzór raportu, o którym mowa w ust. 2, kierując się koniecznością określenia danych w celu dokonania oceny funkcjonowania systemu gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami.

Art. 75.

Kontrolę nad przestrzeganiem przepisów, o których mowa w art. 7, art. 8, art. 9 ust. 1, art. 10, art. 29 ust. 3, art. 49 – 51, art. 54 ust. 1 i 2 oraz art. 55 ust. 1 i 2, przez sprzedawców detalicznych i hurtowych, sprawuje Inspekcja Handlowa.

Rozdział 13

Przepisy karne i kary pieniężne

Art. 76.

Kto, wbrew przepisowi art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 2, prowadzi dystrybucję baterii i akumulatorów lub sprzętu niespełniających wymagań ustawy,
podlega karze grzywny.

Art. 77.

Kto, wbrew przepisom art. 9 ust. 5, nie wykonuje decyzji o wstrzymaniu dystrybucji baterii lub akumulatorów niespełniających wymagań ustawy,
podlega karze grzywny do 10 000 zł.

Art. 78.

Kto, wbrew przepisom art. 9 ust. 6, nie zwraca baterii i akumulatorów niespełniających wymagań ustawy do dostawcy lub, w przypadku braku takiej możliwości, nie przekazuje baterii i akumulatorów niespełniających wymagań ustawy jako zużytych baterii i zużytych akumulatorów do przetworzenia i recyklingu,
podlega karze grzywny do 10 000 zł.

Art. 79.

Kto, wbrew przepisom art. 16 ust. 1 i 2, art. 18 ust. 1, art. 19 ust. 1 lub art. 115, nie składa wniosku o wpis do rejestru, wniosku o zmianę wpisu do rejestru lub wniosku o wykreślenie z rejestru,
podlega karze grzywny.

Art. 80.

Kto, wbrew przepisowi art. 28, nie umieszcza numeru rejestrowego na dokumentach związanych z obrotem bateriami i akumulatorami,
podlega karze grzywny.

Art. 81.

Kto, wbrew przepisowi art. 29:

- 1) nie odbiera od użytkownika końcowego zużytych baterii samochodowych, zużytych akumulatorów samochodowych, zużytych baterii przemysłowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych,
- 2) nie odbiera na własny koszt od użytkownika końcowego, sprzedawcy detalicznego oraz sprzedawcy hurtowego zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub nie przekazuje ich do przetwarzania i recyklingu,

- 3) nie dołącza do baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych informacji o warunkach i trybie ich zwrotu oraz o zorganizowanych dla nich punktach zbierania
- podlega karze grzywny.

Art. 82.

Kto, prowadząc działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych, wbrew przepisowi art. 30 ust. 1, nie zawiera umowy ze zbierającym zużyte baterie lub zużyte akumulatory,

podlega karze grzywny.

Art. 83.

Kto, prowadząc działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu baterii lub akumulatorów, wbrew przepisom art. 32:

- 1) nie prowadzi lub nie przechowuje ewidencji obejmującej informacje o rodzaju, ilości i masie wprowadzonych do obrotu baterii i akumulatorów, lub prowadzi ewidencję nierzetelnie,
 - 2) nie składa rocznego sprawozdania o rodzaju, ilości i masie wprowadzonych do obrotu baterii i akumulatorów, składa je nieterminowo lub składa sprawozdanie nierzetelne
- podlega karze grzywny do 50 000 zł.

Art. 84.

Kto, prowadząc działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu baterii lub akumulatorów, wbrew przepisom art. 33 ust. 1, nie przedkłada marszałkowi województwa rocznego sprawozdania o osiągniętych poziomach zbierania wraz z wykazem punktów zbierania prowadzonych przez danego zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory oraz wykazem miejsc odbioru, z których zbierający odbiera zużyte baterie przenośne i zużyte akumulatory przenośne, składa je nieterminowo lub składa sprawozdanie nierzetelne,

podlega karze grzywny.

Art. 85.

Kto, prowadząc działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu baterii lub akumulatorów, wbrew przepisowi art. 34:

- 1) nie zawiera umowy w formie pisemnej z zakładem przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów,
 - 2) nie przedkłada marszałkowi województwa wykazu zakładów przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, z którymi zawarł umowę
- podlega karze grzywny.

Art. 86.

Kto, wbrew przepisowi art. 44, umieszcza zużyte baterie i zużyte akumulatory razem z innymi odpadami w tym samym pojemniku,
podlega karze grzywny.

Art. 87.

Kto, wbrew przepisowi art. 49:

- 1) nie przyjmuje selektywnie zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych od użytkownika końcowego lub żąda od niego zapłaty za ich przyjęcie,
 - 2) nie przekazuje baterii i akumulatorów, o których mowa w pkt 1, sprzedawcy hurtowemu lub zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory
- podlega karze grzywny.

Art. 88.

Kto, wbrew przepisowi art. 50:

- 1) nie przyjmuje zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych od użytkownika końcowego oraz od sprzedawcy detalicznego, któremu przekazał baterie przenośne lub akumulatory przenośne, lub żąda zapłaty za ich przyjęcie,
 - 2) nie przekazuje baterii i akumulatorów, o których mowa w pkt 1, zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory
- podlega karze grzywny.

Art. 89.

Kto, wbrew przepisom art. 51:

- 1) nie przyjmuje selektywnie zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych od użytkownika końcowego lub żąda od niego zapłaty za ich przyjęcie,
 - 2) nie przekazuje baterii i akumulatorów, o których mowa w pkt 1, zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów
- podlega karze grzywny.

Art. 90.

Kto, wbrew przepisom art. 54:

- 1) nie przyjmuje od użytkownika końcowego zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych,
 - 2) nie umieszcza w punkcie sprzedaży, w widocznym miejscu, informacji o:
 - a) warunkach i trybie zwrotu zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w pkt 1, oraz możliwości zwrotu pobranej opłaty depozytowej w punkcie sprzedaży,
 - b) punktach zbierania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w pkt 1, zorganizowanych przez wprowadzającego baterie lub akumulatory, którego baterie lub akumulatory sprzedaje
- podlega karze grzywny.

Art. 91.

Kto, wbrew przepisom art. 55:

- 1) nie pobiera od kupującego opłaty depozytowej lub nie potwierdza jej pobrania,
- 2) w terminie 30 dni od daty pobrania opłaty depozytowej, nie przyjmuje zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych oraz nie zwraca pobranej opłaty depozytowej wraz z potwierdzeniem jej zwrotu,

- 3) w terminie 45 dni od dnia sprzedaży, nie przyjmuje od kupującego wprowadzonych przez siebie do obrotu baterii i akumulatorów oraz nie zwraca pobranej opłaty depozytowej lub nie potwierdza jej zwrotu
– podlega karze grzywny.

Art. 92.

Kto, prowadząc działalność gospodarczą w zakresie zbierania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, wbrew przepisowi art. 58, odmawia odbioru zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych od podmiotów prowadzących miejsca odbioru, z którymi zawarł umowę na odbiór zużytych baterii lub zużytych akumulatorów,
podlega karze grzywny.

Art. 93.

Kto, prowadząc działalność gospodarczą w zakresie zbierania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, wbrew przepisowi art. 60:

- 1) nie prowadzi ewidencji obejmującej informacje dotyczące masy zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, ogółem i w rozbiciu na poszczególnych wprowadzających baterie lub akumulatory, z którymi ma zawartą umowę, prowadzi ewidencję nierzetelnie lub nie przechowuje ewidencji przez okres 5 lat,
- 2) nie przekazuje rocznego sprawozdania zawierającego informacje dotyczące masy zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, ogółem i w rozbiciu na poszczególnych wprowadzających baterie lub akumulatory, do marszałka województwa lub przekazuje je nieterminowo
– podlega karze grzywny.

Art. 94.

Kto, wbrew przepisom art. 61 ust. 2, przetwarza zużyte baterie i zużyte akumulatory poza zakładem przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów,
podlega karze grzywny do 100 000 zł.

Art. 95.

Kto, prowadząc działalność gospodarczą w zakresie przetwarzania lub recyklingu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, wbrew przepisowi art. 62, nie przyjmuje zużytych baterii i zużytych akumulatorów lub żąda zapłaty za ich przyjęcie,

podlega karze grzywny.

Art. 96.

Kto, prowadząc działalność gospodarczą w zakresie przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, wbrew przepisowi art. 65:

- 1) nie prowadzi ewidencji obejmującej informacje dotyczące rodzaju i masy przyjętych do przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, przetworzonych zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz osiągniętych poziomów recyklingu, prowadzi ewidencję niezetelnie lub nie przechowuje ewidencji przez okres 5 lat,
 - 2) nie przekazuje lub przekazuje nieterminowo marszałkowi województwa rocznego sprawozdania zawierającego informacje, o których mowa w pkt 1
- podlega karze grzywny.

Art. 97.

Kto, wbrew przepisowi art. 9 ust. 1, wprowadza do obrotu baterie i akumulatory niespełniające wymagań ustawy,

podlega karze pieniężnej od 1 000 zł do 100 000 zł.

Art. 98.

Kto, wbrew przepisowi art. 9 ust. 2, nie wycofuje z obrotu baterii i akumulatorów niespełniających wymagań ustawy,

podlega karze pieniężnej od 1 000 zł do 100 000 zł.

Art. 99.

Kto, wbrew przepisowi art. 10, wprowadza do obrotu sprzęt, w którym są zamontowane baterie lub akumulatory, bez dołączenia do niego instrukcji, a w przypadku wprowadzania do obrotu na terytorium kraju – bez dołączenia instrukcji w języku polskim lub dołącza instrukcję niezetelną,

podlega karze pieniężnej od 1 000 zł do 100 000 zł.

Art. 100.

Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory, który, wbrew przepisowi art. 59, nie przekazuje zużytych baterii i zużytych akumulatorów do odpowiedniego prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów,
podlega karze pieniężnej od 5 000 zł do 100 000 zł.

Art. 101.

Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który, wbrew przepisowi art. 64, nie przekazuje poszczególnych rodzajów posortowanych zużytych baterii i zużytych akumulatorów prowadzącemu zakład przetwarzania danego rodzaju zużytych baterii lub zużytych akumulatorów,
podlega karze pieniężnej od 1 000 zł do 100 000 zł.

Art. 102.

Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 76 – 96, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. 103.

1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 97 – 101, wymierza, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor ochrony środowiska.
2. Ustalając wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 97 – 101, uwzględnia się przede wszystkim stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.
3. Kary pieniężne, o których mowa w art. 97 – 101, wnosi się na odrębny rachunek bankowy wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.
4. W sprawach dotyczących kar pieniężnych, o których mowa w art. 97 – 101, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

Rozdział 14
Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 104.

W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587 i Nr 124, poz. 859 oraz z 2008 r. Nr 138, poz. 865 i Nr 199, poz. 1227) w art. 2 w ust. 1 po pkt 15d dodaje się pkt 15e w brzmieniu:

„15e) kontrola przestrzegania przepisów ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...), z wyjątkiem kontroli przestrzegania przepisów art. 7, art. 8, art. 9 ust. 1, art. 10, art. 29 ust. 3, art. 49 – 51, art. 54 ust. 1 i 2 oraz art. 55 ust. 1 – 3 przez sprzedawców detalicznych i hurtowych;”.

Art. 105.

W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.⁷⁾) w art. 23 w ust. 1 po pkt 16c dodaje się pkt 16d w brzmieniu:

„16d) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 39 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...), z tym że kosztem uzyskania przychodów są poniesione opłaty, o których mowa w art. 35 ust. 2 oraz art. 40 tej ustawy;”.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 178, poz. 1487, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i 1691 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 151, poz. 1596, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i 2781, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 30, poz. 262, Nr 85, poz. 725, Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 102, poz. 852, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 155, poz. 1298, Nr 164, poz. 1365 i 1366, Nr 169, poz. 1418 i 1420, Nr 177, poz. 1468, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 107, poz. 723, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353 i 1354, Nr 217, poz. 1588, Nr 226, poz. 1657 i Nr 249, poz. 1824, z 2007 r. Nr 35, poz. 219, Nr 99, poz. 658, Nr 115, poz. 791 i 793, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1288, Nr 191, poz. 1361 i 1367, Nr 192, poz. 1378, Nr 211, poz. 1549 i Nr 225, poz. 1673 oraz z 2008 r. Nr 97, poz. 623 i Nr 143, poz. 894.

Art. 106.

W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.⁸⁾) w art. 16 w ust. 1 po pkt 19c dodaje się pkt 19d w brzmieniu:

„19d) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 39 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...), z tym że kosztem uzyskania przychodów są poniesione opłaty, o których mowa w art. 35 ust. 2 oraz art. 40 tej ustawy,”.

Art. 107.

W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1042) w art. 8 ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Przedsiębiorca posiadający zezwolenie na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, obejmujące niesegregowane odpady komunalne, jest obowiązany również do odbierania wszystkich selektywnie zbieranych rodzajów odpadów komunalnych, w tym powstających w gospodarstwach domowych odpadów wielkogabarytowych, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych oraz odpadów z remontów.”.

Art. 108.

W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.⁹⁾) w art. 3 w ust. 1 po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

„2b) kontrola przestrzegania przepisów art. 7, art. 8, art. 9 ust. 1, art. 10, art. 29 ust. 3, art. 49 – 51, art. 54 ust. 1 i 2 oraz art. 55 ust. 1 i 2 ustawy z dnia ... o bateriach

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 116, poz. 1203, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 57, poz. 491, Nr 78, poz. 684, Nr 143, poz. 1199, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1419 i 1420, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353, Nr 217, poz. 1589 i Nr 251, poz. 1847, z 2007 r. Nr 165, poz. 1169, Nr 171, poz. 1208 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2008 r. Nr 141, poz. 888.

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360, z 2003 r. Nr 223, poz. 2220 i Nr 229, poz. 2275, z 2004 r. Nr 34, poz. 293, z 2005 r. Nr 180, poz. 1495, z 2007 r. Nr 147, poz. 1033 oraz z 2008 r. Nr 157, poz. 976.

i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz....), przez sprzedawców detalicznych i hurtowych.”.

Art. 109.

W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056 i Nr 199, poz. 1227) w art. 401 po ust. 12c dodaje się ust. 12d i 12e w brzmieniu:

„12d. Przychodami Narodowego Funduszu są także wpływy z opłat, o których mowa w art. 66 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

12e. Przychody, o których mowa w ust. 12d, Narodowy Fundusz przeznacza na dofinansowanie działań w zakresie:

- 1) zbierania zużytych baterii i zużytych akumulatorów;
- 2) przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów;
- 3) unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów;
- 4) badań laboratoryjnych na zawartość metali ciężkich w bateriach lub akumulatorach zleconych przez Inspekcję Handlową.”.

Art. 110.

W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251 i Nr 88, poz. 587 oraz z 2008 r. Nr 138, poz. 865 i Nr 199, poz. 1227) uchyla się art. 41.

Art. 111.

W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:

„Ustawa z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej”;

2) w art. 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa określa obowiązki przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095 i Nr 180, poz. 1280 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732,

Nr 141, poz. 888 i Nr 171, poz. 1056) wprowadzających na terytorium kraju produkty w opakowaniach, których rodzaje określa załącznik nr 1 do ustawy, i produkty wymienione w załączniku nr 3 do ustawy oraz określa zasady ustalania i pobierania opłaty produktowej.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ustawy stosuje się również do przedsiębiorcy wprowadzającego na terytorium kraju w drodze importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia towary, których częściami składowymi lub przynależnościami są produkty wymienione w załączniku nr 3 do ustawy.”;

3) w art. 2:

a) uchyla się pkt 1,

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) odpadzie poużytkowym – rozumie się przez to odpady powstające z produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy;”,

c) uchyla się pkt 8,

d) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) opłacie produktowej – rozumie się przez to opłatę obliczaną i wpłacaną za opakowania w przypadku wprowadzania na rynek krajowy produktów w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, a także opłatę obliczaną i wpłacaną w przypadku wprowadzania na rynek krajowy produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy;”,

e) uchyla się pkt 13;

4) w art. 3 uchyla się ust. 3a i 3b;

5) w art. 9 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Przedsiębiorca rozpoczynający działalność polegającą na wytwarzaniu, imporcie lub wewnątrzwspólnotowym nabyciu produktów w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, lub produktów, o których mowa w załączniku nr 3 do ustawy, jest obowiązany bez wezwania złożyć zawiadomienie o tym fakcie marszałkowi województwa w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia działalności.

2. Za dzień rozpoczęcia działalności, o której mowa w ust. 1, uważa się datę pierwszego wprowadzenia na terytorium kraju lub powstania pierwszego długu celnego dla produktu w opakowaniu wymienionym w załączniku nr 1 do ustawy lub produktu wymienionego w załączniku nr 3 do ustawy.”;

6) w art. 10:

- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) odpowiednio masie opakowań, wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, w których wprowadził na rynek krajowy produkty, lub wprowadzonych na rynek krajowy produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;”;
- b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) odpowiednio masie opakowań, wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, w których przedsiębiorcy wymienieni w wykazie wprowadzili na rynek krajowy produkty, lub wprowadzonych na rynek krajowy przez przedsiębiorców produktów, wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;”;
- 7) w art. 12 ust. 3 – 5 otrzymują brzmienie:
„3. Opłatę produktową oblicza się jako iloczyn stawki opłaty i różnicy pomiędzy wymaganym a osiągniętym poziomem odzysku (recyklingu) przeliczonej na wielkość wyrażoną w masie produktów lub opakowań.
4. Opłatę produktową oblicza się oddzielnie dla każdego rodzaju opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy i produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy.
5. Nie wnosi się opłaty produktowej, której łączna roczna wysokość dla opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy oraz produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy nie przekracza 50 zł.”;
- 8) art. 13 otrzymuje brzmienie:
„Art. 13. Podstawę obliczenia opłaty produktowej stanowi masa w kilogramach.”;
- 9) w art. 14 w ust. 1 uchyla się pkt 2 i 3;
- 10) w art. 15 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) odpowiednio masie opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, w których przedsiębiorcy wprowadzili na rynek krajowy produkty, lub wprowadzonych na rynek krajowy przez przedsiębiorców produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;”;
- 11) uchyla się rozdział 4;
- 12) art. 25 otrzymuje brzmienie:
„Art. 25. Przez marszałka województwa oraz urząd marszałkowski rozumie się odpowiednio marszałka województwa oraz urząd marszałkowski właściwy ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania przedsiębiorcy

wprowadzającego na rynek krajowy produkty w opakowaniach wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy lub produkty wymienione w załączniku nr 3 do ustawy oraz organizacji, a w przypadku braku siedziby albo miejsca zamieszkania na terytorium kraju – odpowiednio Marszałka Województwa Mazowieckiego oraz Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego.”;

13) uchyla się art. 26;

14) uchyla się art. 30;

15) w art. 37 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Kto, będąc przedsiębiorcą prowadzącym organizację odzysku lub działalność polegającą na wytwarzaniu, imporcie lub wewnątrzwspólnotowym nabyciu produktów w opakowaniach lub produktów określonych w załącznikach nr 1 i 3 do ustawy:”;

16) uchyla się art. 38 i 39;

17) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. Orzekanie w sprawach o czyny określone w art. 37 – 37b następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”;

18) uchyla się załącznik nr 2 do ustawy;

19) w załączniku nr 4 do ustawy uchyla się poz. 8 – 13;

20) w załączniku nr 4a do ustawy uchyla się poz. 8 – 13.

Art. 112.

W ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202, Nr 175, poz. 1458 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1236) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany do przekazania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych do zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który prowadzi przetwarzanie, o którym mowa w art. 64 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”;

2) po art. 48 dodaje się art. 48a w brzmieniu:

„Art. 48a. Kto, wbrew przepisowi art. 21 ust. 2, nie przekazuje zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych do zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, podlega karze grzywny.”.

Art. 113.

W ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 2 pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) z opłat, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495), oraz opłat, o których mowa w art. 17 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...);”;

2) w ust. 6a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzeniem rejestru, o którym mowa w art. 6 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, oraz bazy danych o sprzęcie i zużytym sprzęcie, o której mowa w art. 15 ust. 3 tej ustawy, jak również prowadzeniem rejestru, o którym mowa w art. 15 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...) – w przypadku uzyskiwania dochodów z tytułów wymienionych w ust. 2 pkt 16;”.

Art. 114.

W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. W sprawach dotyczących postępowania z bateriami i akumulatorami oraz ze zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami stanowiącymi przynależność lub część składową sprzętu stosuje się przepisy ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”;

2) w art. 4 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przy ustalaniu ilości i masy sprzętu wprowadzonego na terytorium kraju nie uwzględnia się masy baterii i akumulatorów.”;

3) w art. 10 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób nadawania numeru rejestrowego, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność zidentyfikowania przedsiębiorców wpisanych do rejestru, zapewnienia spójności i ciągłości numeru rejestrowego z numerem rejestrowym nadawanym zgodnie

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 187, poz. 1381 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 82, poz. 560, Nr 88, poz. 587, Nr 115, poz. 791 i Nr 140, poz. 984.

z przepisami ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...) oraz wyeliminowania sytuacji, w której przedsiębiorcy będą posługiwać się dwoma numerami rejestrowymi.”;

4) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„Art. 47. 1. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przekazywać odpady powstałe w wyniku przetworzenia zużytego sprzętu prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu lub prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, wpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 6.

2. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany do przekazania zużytych baterii i zużytych akumulatorów zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub do zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.”;

5) w art. 77:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wbrew przepisowi art. 47 ust. 1, nie przekazuje odpadów powstałych w wyniku przetwarzania zużytego sprzętu prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu, prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku lub prowadzącemu działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów,”;

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) wbrew przepisowi art. 47 ust. 2, nie przekazuje zużytych baterii i zużytych akumulatorów zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub do zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów,”;

6) w załączniku nr 2 do ustawy w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) baterie i akumulatory,”.

Rozdział 15

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 115.

Przedsiębiorca, który wykonuje działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu baterii lub akumulatorów na terytorium kraju oraz przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, jest obowiązany do złożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wniosku o wpis do rejestru w terminie do dnia 30 września 2009 r.

Art. 116.

1. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2 i 3, jest obowiązany do dostosowania tego zakładu do tych wymagań oraz uzyskania decyzji zmieniającej posiadane decyzje związane z gospodarką odpadami w terminie do dnia 26 września 2011 r.
2. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych, który nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 i art. 64 ust. 2, jest obowiązany do dostosowania tego zakładu do tych wymagań oraz uzyskania decyzji zmieniającej posiadane decyzje związane z gospodarką odpadami w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
3. Jeżeli prowadzący zakład, o którym mowa w ust. 1 lub 2, nie dostosował tego zakładu do wymagań wynikających z ustawy oraz nie uzyskał decyzji zmieniającej posiadane decyzje związane z gospodarką odpadami, właściwy organ, który wydał decyzje w zakresie gospodarki odpadami, stwierdza z urzędu, w drodze decyzji, że decyzje te wygasły bez odszkodowania, odpowiednio w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy albo z dniem 26 września 2011 r.

Art. 117.

1. Do praw i obowiązków wynikających z ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej, o której mowa w art. 111, w tym do zobowiązań z tytułu opłaty produktowej oraz obowiązków sprawozdawczych, stosuje się przepisy tej ustawy, obowiązujące w chwili powstania tych praw i obowiązków.
2. Środki zgromadzone na rachunku bankowym, o którym mowa w art. 30 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej, przed dniem jej uchylecia są przekazywane na rachunek bankowy, o którym mowa w art. 66 ust. 2.

Art. 118.

1. Baterie i akumulatory niespełniające wymagań ustawy, które zostały wprowadzone do obrotu przed dniem jej wejścia w życie, nie podlegają wycofaniu z obrotu.

2. Obowiązek udowodnienia, że wprowadzenie do obrotu baterii lub akumulatorów nastąpiło przed dniem wejścia w życie ustawy, spoczywa na wprowadzającym baterie lub akumulatory.

Art. 119.

Przepisy wykonawcze, wydane na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 114, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ust. 3 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 120.

1. Wprowadzający baterie lub akumulatory przekazuje sprawozdania i wykazy, o których mowa w art. 32 ust. 2, art. 33 ust. 1, art. 34 ust. 4, art. 38 ust. 3, art. 60 ust. 3 i art. 65 ust. 5, za rok 2010, w terminie do dnia 31 stycznia 2011 r.
2. Wprowadzający baterie lub akumulatory przekazuje sprawozdanie, o którym mowa w art. 42 ust. 3, za rok 2010, w terminie do końca lutego 2011 r.
3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska roczny raport o funkcjonowaniu systemu gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami, o którym mowa w art. 74 ust. 2, za rok 2010, w terminie do dnia 30 kwietnia 2011 r.

Art. 121.

Przepis art. 401 ust. 12e pkt 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r.– Prawo ochrony środowiska, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, obowiązuje do dnia 31 grudnia 2011 r.

Art. 122.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 8 ust. 4, który wchodzi w życie z dniem 26 września 2009 r.;
- 2) art. 13:
 - a) ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 i 3, które wchodzi w życie w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy,
 - b) ust. 1 pkt 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem 26 września 2011 r.;
- 3) art. 15 i art. 17 – 24, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2009 r.;
- 4) art. 16, który wchodzi w życie z dniem 30 września 2009 r.;
- 5) art. 28, art. 30 – 43, art. 54 – 57, art. 66, art. 71, art. 74, art. 104 – 106, art. 109 i art. 111, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.;

6) art. 67 – 70, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

07/11/BS

Załączniki
do ustawy
z dnia ...

Załącznik nr 1

Baterie przemysłowe i akumulatory przemysłowe

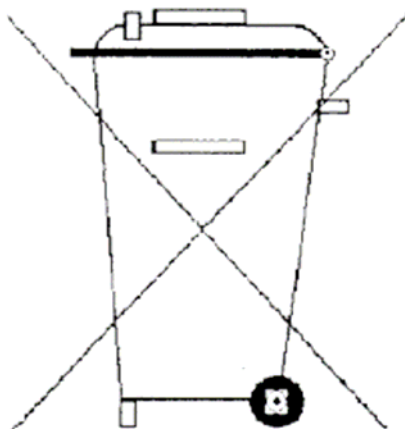
1. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do awaryjnego lub rezerwowego zasilania energetycznego, w tym w szpitalach, na lotniskach i w biurach.
2. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do używania w środkach transportu, w tym w pociągach i w samolotach, na morskich platformach wiertniczych i w latarniach morskich.
3. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone wyłącznie do podręcznych terminali płatniczych, w tym w placówkach handlowych i restauracjach oraz czytników kodów kreskowych w placówkach handlowych.
4. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone wyłącznie do profesjonalnego sprzętu wideo dla stacji telewizyjnych i profesjonalnych studiów.
5. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone wyłącznie do latarek górniczych i latarek dla nurków umieszczonych na kaskach górników i nurków, z wyłączeniem baterii i akumulatorów, o których mowa w załączniku nr 2 do ustawy.
6. Rezerwowe baterie i akumulatory, które są przeznaczone do drzwi uruchamianych elektrycznie, zapobiegające ich blokowaniu lub przytrzaśnięciu osób.
7. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do używania w oprzyrządowaniu lub w różnych rodzajach sprzętu pomiarowego i oprzyrządowania, z wyłączeniem baterii i akumulatorów, o których mowa w załączniku nr 2 do ustawy.
8. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do używania w powiązaniu z płytką ogniwa słonecznego, urządzeniami fotogalwanicznymi i innymi urządzeniami wykorzystującymi energię odnawialną.
9. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do używania w pojazdach z napędem elektrycznym, w szczególności wyposażone w napęd elektryczny samochody, wózki inwalidzkie, rowery, pojazdy używane na lotnisku i pojazdy do transportu automatycznego.

10. Inne baterie i akumulatory, niewymienione w pkt 1 – 9 oraz które nie są bateriami przenośnymi i akumulatorami przenośnymi oraz bateriami samochodowymi i akumulatorami samochodowymi.

Baterie przenośne i akumulatory przenośne

1. Baterie jednoogniowe typu AA i AAA.
2. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do używania w telefonach przenośnych, komputerach przenośnych, elektronarzędziach bezprzewodowych, zabawkach i sprzęcie gospodarstwa domowego.
3. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do używania w gospodarstwach domowych do zwykłych celów.
4. Inne baterie i akumulatory, niewymienione w pkt 1 – 3, które mogą być bez trudności przenoszone oraz nie są bateriami samochodowymi i akumulatorami samochodowymi oraz bateriami przemysłowymi i akumulatorami przemysłowymi.

Wzór oznakowania baterii i akumulatorów symbolem selektywnego zbierania ^{1), 2)}

Objaśnienia:

¹⁾ Symbol powinien zajmować co najmniej 3 % największej powierzchni bocznej baterii lub akumulatora lub zestawu, osiągając maksymalne wymiary 5 x 5 cm. W przypadku ogniw cylindrycznych symbol ten powinien zajmować co najmniej 1,5 % powierzchni baterii lub akumulatora, osiągając maksymalne wymiary 5 x 5 cm.

²⁾ W przypadku gdy wielkość baterii lub akumulatora lub zestawu jest taka, że symbol byłby mniejszy niż 0,5 x 0,5 cm, baterii i akumulatora lub zestawu nie oznacza się, a na opakowaniu umieszcza się symbol o wymiarze co najmniej 1 x 1 cm.

Wzór oznakowania baterii i akumulatorów symbolem chemicznym zawartości rtęci ¹⁾

Hg

Wzór oznakowania baterii i akumulatorów symbolem chemicznym zawartości kadmu ¹⁾

Cd

Wzór oznakowania baterii i akumulatorów symbolem chemicznym zawartości ołowiu ¹⁾

Pb

Objaśnienia:

¹⁾ Symbole umieszcza się poniżej symbolu, o którym mowa w załączniku nr 3 do ustawy, w taki sposób, aby zajmował powierzchnię co najmniej jednej czwartej wielkości tego symbolu.

UZASADNIENIE

1. Wprowadzenie

Projekt ustawy o bateriach i akumulatorach stanowi transpozycję do polskiego porządku prawnego wymagań dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (Dz. Urz. UE L 266 z 26.09.2006, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą 2006/66/WE”. Podstawowym celem dyrektywy 2006/66/WE jest zminimalizowanie ujemnego wpływu baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i zużytych akumulatorów na środowisko przez redukcję ilości substancji niebezpiecznych w bateriach i akumulatorach, właściwe zbieranie i recykling powstających z nich odpadów, jak również zharmonizowanie wymogów dotyczących zawartości metali ciężkich w bateriach i akumulatorach, wymogów dotyczących ich oznakowania oraz zapewnienia sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego i uniknięcia zniekształcenia konkurencji w obrębie Wspólnoty Europejskiej. Dyrektywa 2006/66/WE ustanawia także regulacje dotyczące wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów (w tym zakaz wprowadzania tych produktów zawierających substancje niebezpieczne) oraz zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów (w tym systemy zbierania, docelowe poziomy zbierania, zasady informowania użytkowników końcowych o zbieraniu i recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz obowiązki producentów baterii i akumulatorów). Dyrektywa 2006/66/WE obejmuje swoim zakresem wszystkie baterie i akumulatory wprowadzane do obrotu na obszarze Wspólnoty Europejskiej, niezależnie od ich rodzajów, kształtu, pojemności, masy, składu materiałowego i sposobu użycia. Jednocześnie w art. 2 ust. 2 dyrektywy 2006/66/WE ustanowiono dwa wyjątki, do których nie mają zastosowania jej przepisy. Należą do nich baterie i akumulatory używane w urządzeniach związanych z ochroną podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich, broni, amunicji i urządzeniach wojennych, z wyjątkiem produktów, które nie są przeznaczone specjalnie do celów wojskowych, a także w urządzeniach przeznaczonych do wysłania w przestrzeń kosmiczną.

W polskim porządku prawnym problematyka baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i zużytych akumulatorów jest rozproszona w aktach normatywnych różnej rangi.

Po pierwsze, ustawa z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie

depozytowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607) statuuje w szczególności postanowienia w zakresie:

- 1) obowiązków przedsiębiorców, wprowadzających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) akumulatory niklowo-kadmowe i niklowo-żelazowe oraz inne akumulatory elektryczne (wielkogabarytowe),
 - b) akumulatory niklowo-kadmowe i niklowo-żelazowe oraz inne akumulatory elektryczne (małogabarytowe),
 - c) ogniwa i baterie galwaniczne oraz ich części,
- 2) ustalania i pobierania opłaty depozytowej, tj. opłaty pobieranej przy sprzedaży detalicznej baterii i akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych jako osobnych produktów, której zwrot następuje po przekazaniu zużytego akumulatora sprzedawcy detalicznemu tych akumulatorów lub do punktu systemu zbierania zużytych akumulatorów zorganizowanego przez przedsiębiorcę,
- 3) ustalania i pobierania opłaty produktowej, tj. opłaty wpłacanej przez przedsiębiorców wprowadzających na rynek krajowy:
 - a) akumulatory niklowo-kadmowe i niklowo-żelazowe oraz inne akumulatory elektryczne (wielkogabarytowe),
 - b) akumulatory niklowo-kadmowe i niklowo-żelazowe oraz inne akumulatory elektryczne (małogabarytowe),
 - c) ogniwa i baterie galwaniczne oraz ich części, z wyłączeniem części ogniw i baterii galwanicznych.

Po drugie, ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495) zawiera regulacje dotyczące baterii i akumulatorów stanowiących przynależność sprzętu elektrycznego i elektronicznego, w szczególności:

- 1) zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym wprowadzający sprzęt elektryczny i elektroniczny jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym nastąpiło wprowadzenie tego sprzętu, sprawozdania o ilości i masie wprowadzonego sprzętu, z podziałem na grupy i rodzaje sprzętu, określone w załączniku nr 1 do tej ustawy, z wyszczególnieniem danych o rodzaju i masie baterii i akumulatorów stosowanych na potrzeby działania sprzętu, przy czym ust. 2 tego artykułu precyzuje, że w przypadku zakończenia działalności

wprowadzający sprzęt składa to sprawozdanie w terminie 7 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania tej działalności,

- 2) w myśl art. 26 ust. 1 ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym wprowadzający sprzęt elektryczny i elektroniczny jest obowiązany do opracowania, przeznaczonej dla prowadzących zakłady przetwarzania, informacji dotyczącej ponownego użycia i przetwarzania zużytego sprzętu, w terminie 12 miesięcy od dnia wprowadzenia nowego typu sprzętu, przy czym ust. 2 pkt 2 tego artykułu precyzuje, że informacja ta powinna zawierać w szczególności wskazanie umiejscowienia w sprzęcie składników niebezpiecznych, materiałów i części składowych, określonych w załączniku nr 2 do tej ustawy, w tym baterii i akumulatorów, które powinny zostać usunięte z tego sprzętu,
- 3) art. 46 ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym statuuje obowiązki zakładu przetwarzania, definiowanego przez art. 3 ust. 1 pkt 15 tej ustawy jako instalacja, obiekt budowlany lub jego część, w których jest prowadzone przetwarzanie zużytego sprzętu, w tym demontaż obejmujący usunięcie z tego sprzętu składników niebezpiecznych, materiałów i części składowych, określonych w załączniku nr 2 do tej ustawy (przy czym zgodnie z ust. 1 pkt 3 tego załącznika z zebranego zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, co najmniej w pierwszej kolejności, należy usunąć baterie). W myśl art. 46 pkt 3 ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym zakład przetwarzania powinien być wyposażony w pojemniki do magazynowania baterii, kondensatorów zawierających PCB w rozumieniu art. 3 ust. 3 pkt 12 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251, z późn. zm.) oraz innych odpadów zawierających składniki niebezpieczne, o ile w procesie przetwarzania powstają takie odpady. Regulacja ta wiąże się z unormowaniem przyjętym w art. 44 ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, wedle którego prowadzący zakład przetwarzania po przyjęciu zużytego sprzętu jest obowiązany do usunięcia niezwłocznie składników niebezpiecznych, materiałów i części składowych, określonych w załączniku nr 2 do tej ustawy,
- 4) w myśl art. 5 ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym demontaż zużytego sprzętu, obejmujący usunięcie z tego sprzętu składników niebezpiecznych, materiałów i części składowych, określonych w załączniku nr 2 do tej ustawy, może być prowadzony wyłącznie w zakładzie przetwarzania.

Po trzecie, w odniesieniu do zasad stosowania substancji niebezpiecznych w bateriach i akumulatorach oraz zasad projektowania urządzeń zasilanych bateriami i akumulatorami należy zwrócić uwagę przede wszystkim na postanowienia rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17 października 2002 r. w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinny odpowiadać wytwarzane i wprowadzane do obrotu baterie i akumulatory (Dz. U. Nr 182, poz. 1519), wydanego na podstawie art. 169 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150). Określa ono z jednej strony dopuszczalną zawartość rtęci, kadmu i ołowiu dla baterii i akumulatorów wytwarzanych i wprowadzanych do obrotu samodzielnie lub zamontowanych w urządzeniach, z drugiej zaś – wymogi w zakresie projektowania urządzeń zasilanych bateriami i akumulatorami.

Po czwarte, w zakresie nieuregulowanym w przepisach szczególnych, do zużytych baterii i akumulatorów mają zastosowanie przepisy ustawy o odpadach. W szczególności należy podkreślić unormowania zawarte w art. 41 tej ustawy, w myśl których:

- 1) odpady w postaci baterii i akumulatorów zbiera się oddzielnie od innych rodzajów odpadów,
- 2) posiadacz odpadów w postaci baterii i akumulatorów, powstałych w wyniku prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, jest obowiązany do ich selektywnego zbierania, umożliwiającego późniejszy odzysk lub unieszkodliwienie tych odpadów,
- 3) posiadacz odpadów w postaci baterii i akumulatorów, który jest osobą fizyczną niebędącą przedsiębiorcą, powinien zwracać te odpady do punktów ich zbierania lub wrzucać do pojemników przeznaczonych na te odpady.

2. Charakterystyka systemu gospodarowania zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami

Budowę krajowego systemu selektywnego zbierania i odzysku, w tym recyklingu zużytych baterii i akumulatorów przenośnych, rozpoczęto de facto dopiero po wejściu w życie ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz opłacie produktowej i opłacie depozytowej, czyli w 2002 r. Stworzony system ma charakter rynkowy i konkurencyjny. Obowiązek zapewnienia odzysku i recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów nałożono na przedsiębiorców wprowadzających baterie na terytorium kraju. Można ocenić, iż ww. podmioty, sumarycznie biorąc, czyli uwzględniając także jednostki kooperujące, doprowadziły do rozmieszczenia

ok. 18 000 pojemników do zbierania baterii i akumulatorów, na obszarze zamieszkałym przez ok. 2/3 ludności kraju. Oznacza to, że średnio jeden pojemnik przypada na ok. 2.150 mieszkańców Polski, jednakże ich rozmieszczenie jest wciąż jeszcze bardzo nierównomierne, albowiem ok. 60 % pojemników znajduje się w placówkach oświatowych, a tylko od 15 do 20 % w obiektach handlu detalicznego. Po 4 latach funkcjonowania systemu udało się osiągnąć ok. 13 % poziom zbierania, w stosunku do ilości baterii i akumulatorów podlegających ustawie o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej.

Szacuje się, że średnio w ciągu roku do obrotu trafia ok. 300 mln sztuk baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych. Wartość tego rynku nie przekracza 400 mln zł, a więc jest to rynek o charakterze „niszowym”. Ocenia się, że w chwili obecnej na rynku polskim funkcjonuje około 1.000 przedsiębiorców wprowadzających do obrotu baterie lub akumulatory oraz około 250 podmiotów zbierających zużyte baterie lub zużyte akumulatory, jak również 6 zakładów przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, w których są prowadzone procesy recyklingu i odzysku tych odpadów.

Przedmiotowy projekt ustawy określa wymagania dla baterii i akumulatorów, odpadów w postaci zużytych baterii i zużytych akumulatorów, jak również sprzętu, który jest w całości lub w części zasilany bateriami lub akumulatorami albo jest przystosowany do takiego zasilania. Zgodnie z dyrektywą 2006/66/WE wprowadzającą baterie lub akumulatory lub działające w ich imieniu inne podmioty ponoszą wszystkie koszty wynikające ze zbierania, przetwarzania i recyklingu wszystkich zużytych baterii i zużytych akumulatorów. Ponadto w projekcie zostały zawarte obowiązki dla wprowadzających baterie lub akumulatory, użytkowników końcowych oraz obowiązki w zakresie zbierania i przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów. Dla realizacji celów dyrektywy 2006/66/WE gospodarkę odpadami baterii i akumulatorów wspierają trzy mechanizmy finansowania: opłata produktowa, opłata depozytowa oraz opłata za wprowadzanie do obrotu baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych na terytorium kraju. Zgodnie z art. 2 dyrektywy 2006/66/WE z przepisów ustawy zostały wyłączone baterie i akumulatory, które są używane w urządzeniach służących ochronie bezpieczeństwa lub porządku publicznego państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej, jeżeli urządzenia te są przeznaczone wyłącznie do celów wojskowych, oraz baterie i akumulatory, które są używane w urządzeniach służących do wysyłania w przestrzeń kosmiczną.

W celu zapewnienia wymaganych poziomów zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, w ustawie zobligowano sprzedawców detalicznych

baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych, których powierzchnia sprzedaży przekracza 25 m², sprzedawców hurtowych baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych oraz prowadzących usługi w zakresie wymiany zużytych baterii lub zużytych akumulatorów do przyjmowania tego rodzaju odpadów. Ponadto wskazano, że mogą zostać utworzone inne miejsca odbioru zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych. Zgodnie z projektem ustawy użytkownik końcowy będzie mógł oddać zużyte baterie przenośne i zużyte akumulatory przenośne do:

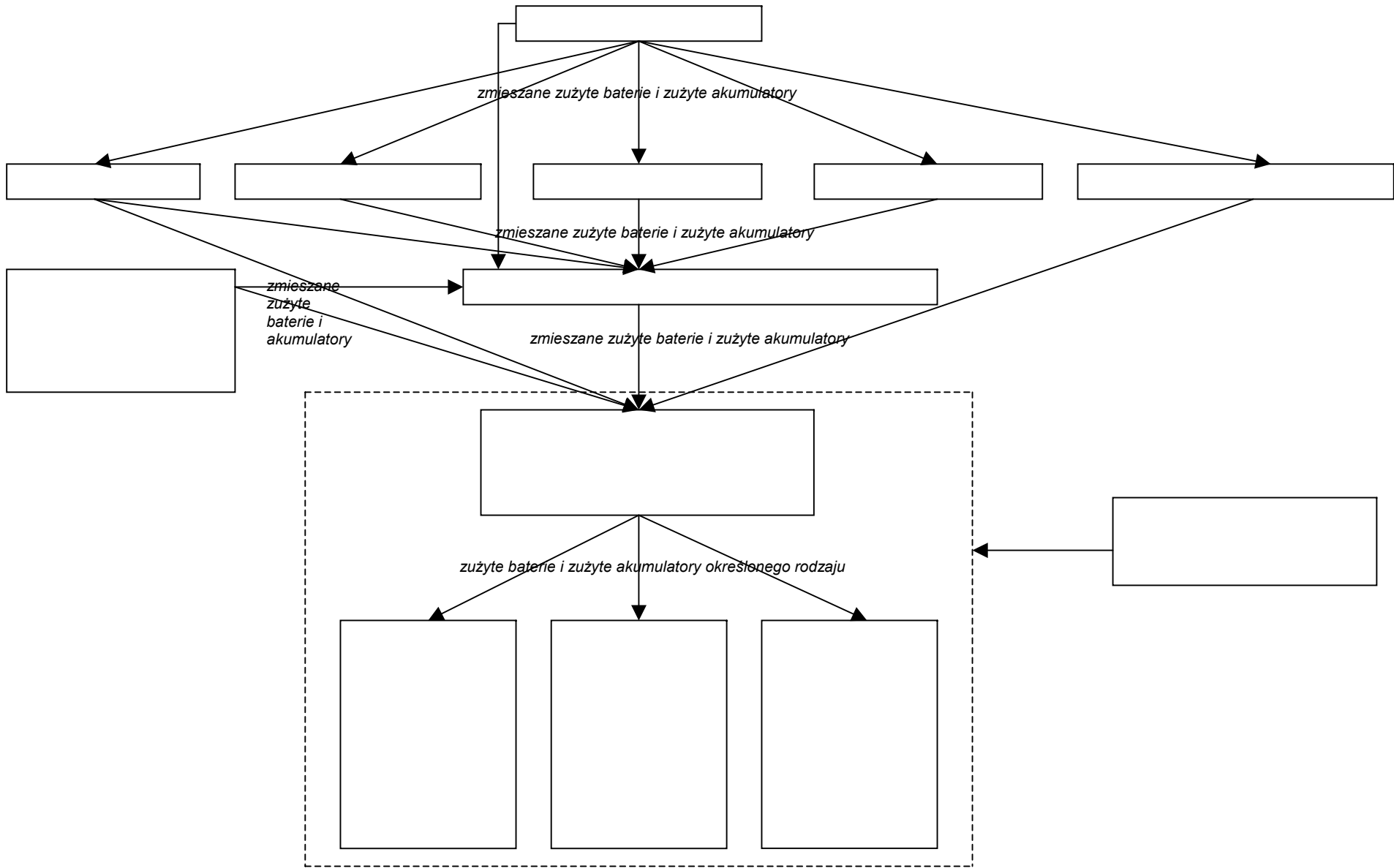
- 1) sprzedawcy detalicznego,
- 2) sprzedawcy hurtowego,
- 3) podmiotu świadczącego usługi w zakresie wymiany baterii lub akumulatorów (zwanego dalej punktami serwisowymi),
- 4) innych miejsc odbioru, np. szkoły, urzędu itp.,
- 5) punktów zbierania odpadów prowadzonych przez zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory,
- 6) podmiotu odbierającego odpady komunalne, prowadzącego działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości.

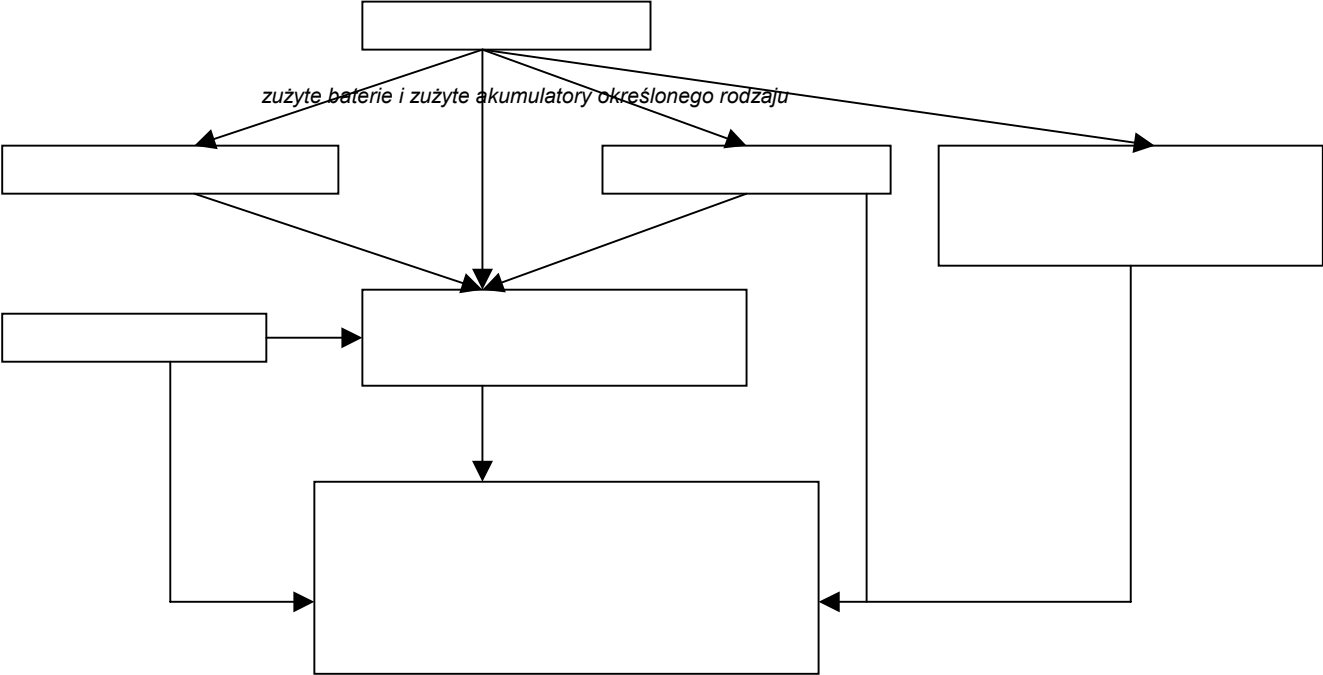
Zebrane u sprzedawcy detalicznego, sprzedawcy hurtowego oraz w innych miejscach odbioru zużyte baterie i zużyte akumulatory będą trafiać do zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory. Natomiast w przypadku punktów serwisowych oraz zakładów przetwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego podmioty te będą mogły oddać zużyte baterie i zużyte akumulatory albo bezpośrednio do zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory albo do zakładu przetwarzania, w którym będą prowadzone procesy polegające co najmniej na sortowaniu zużytych baterii i zużytych akumulatorów. Następnie tak przygotowane baterie i akumulatory będą poddawane kolejnym działaniom. Schemat przepływu zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych przedstawiono na rys. 1.

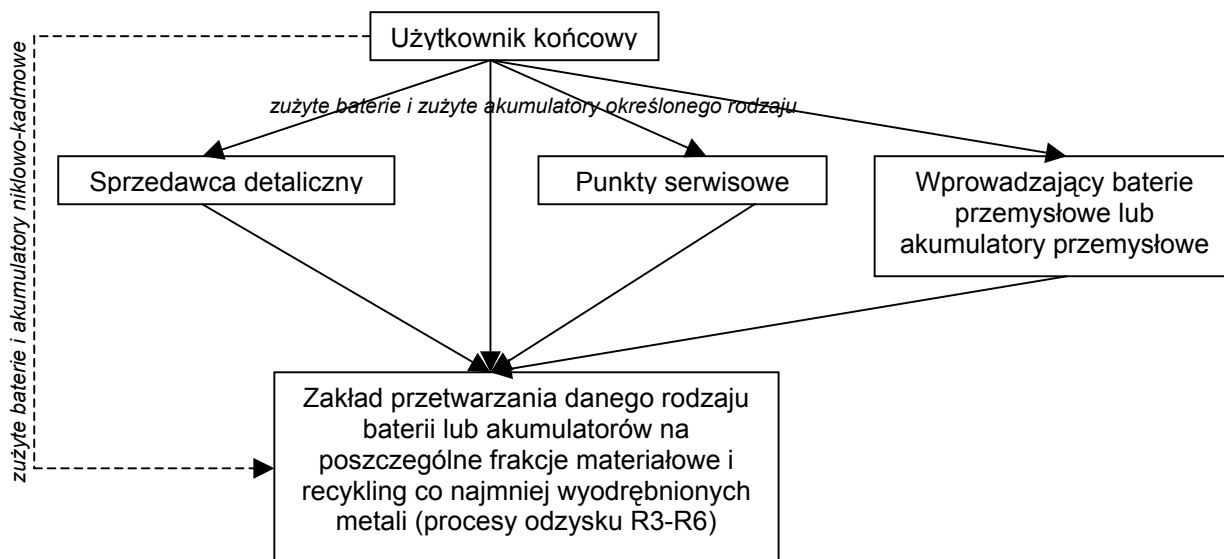
W przypadku baterii samochodowych i akumulatorów samochodowych ich użytkownik końcowy będzie obowiązany do oddania powstałych z nich odpadów do sprzedawcy detalicznego baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych i przemysłowych kwasowo-ołowiowych oraz akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych i przemysłowych kwasowo-ołowiowych, do punktów serwisowych lub do punktów zbierania odpadów prowadzonych przez zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory. Sprzedawca detaliczny będzie następnie przekazywał zebrane zużyte baterie i zużyte akumulatory do zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory, natomiast punkty serwisowe będą mogły

przekazać zebrane odpady albo do zbierającego albo do zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów. Baterie zebrane w punktach serwisowych będą przekazywane również zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub bezpośrednio do zakładu przetwarzania. Do zbierających zużyte baterie lub zużyte akumulatory będą również trafiać zużyte baterie i zużyte akumulatory zebrane w stacjach demontażu, o których mowa w ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202, z późn. zm.). Wszystkie zużyte baterie samochodowe i zużyte akumulatory samochodowe, zebrane przez zbierającego, będą przekazywane do zakładów przetwarzania. Wprowadzający baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe lub akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe będzie obowiązany odebrać na własny koszt zużyte baterie i zużyte akumulatory. Schemat przepływu zużytych baterii samochodowych i akumulatorów samochodowych przedstawiono na rys. 2.

Użytkownicy końcowi zużyte baterie przemysłowe i zużyte akumulatory przemysłowe obowiązani będą przekazać do punktów serwisowych, sprzedawcy detalicznego baterii przemysłowych lub akumulatorów przemysłowych lub bezpośrednio do zakładu przetwarzania, gdzie zostaną poddane procesom recyklingu. Również wprowadzający baterie przemysłowe lub akumulatory przemysłowe będzie obowiązany odebrać na własny koszt zużyte baterie przemysłowe i zużyte akumulatory przemysłowe. Schemat przepływu zużytych baterii przemysłowych i zużytych akumulatorów przemysłowych przedstawiono na rys. 3.

Rys. 3. Schemat przepływu zużytych baterii przemysłowych i zużytych akumulatorów przemysłowych.

W projekcie ustawy zrezygnowano z ustanawiania norm prawnych dla osób trzecich, np. organizacji odzysku zużytych baterii i akumulatorów, wypełniających obowiązki ustawowe skierowane do podmiotów wprowadzających do obrotu baterie i akumulatory, tak jak ma to miejsce w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz opłacie produktowej i opłacie depozytowej. Założeniem ustawy w tym względzie jest położenie większego nacisku na rozszerzoną odpowiedzialność podmiotów wprowadzających do obrotu baterie i akumulatory od momentu wprowadzenia wyrobu na rynek do ostatecznego jego zagospodarowania, kiedy wyrób ten stanie się odpadem. Tworzenie instytucji w postaci organizacji odzysku – wzorem obowiązujących rozwiązań – wiązałoby się ponownie z koniecznością określania m.in. minimalnej wielkości kapitału zakładowego takiej organizacji, co przyczynia się do dyskryminacji małych i średnich przedsiębiorstw czy wyznaczenia zakresu praw i obowiązków podmiotu trzeciego, co zwykle budzi kontrowersje wśród podmiotów przystępujących do organizacji i nierzadko kończących się zawieraniem indywidualnych umów między wprowadzającym a organizacją odzysku. Zgodnie z projektem ustawy podmiot wprowadzający baterie lub akumulatory będzie odpowiedzialny za zorganizowanie systemu zbierania i zagospodarowania zużytych baterii i zużytych akumulatorów i nie przewiduje się możliwości przekazania tej odpowiedzialności innym podmiotom. Niemniej jednak projekt stwarza możliwość uczestniczenia podmiotów pośredniczących w realizacji obowiązków,

które na podstawie umów z podmiotami wprowadzającymi baterie lub akumulatory będą mogły funkcjonować na zasadach analogicznych jak dla organizacji odzysku. Rozwiązanie to nie powinno wpłynąć negatywnie na już funkcjonujące rozwiązania rynkowe, o ile funkcjonują poprawnie. Zatem organizacje odzysku, których działalność jest związana ze zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami, będą mogły w dalszym ciągu funkcjonować, ale nie w oparciu o przepisy prawne, lecz na zasadach rynkowych.

W projekcie ustawy zrezygnowano również z funkcjonujących do tej pory w ustawie o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej dokumentów potwierdzających odzysk i recykling wydawanych przez prowadzących procesy odzysku lub recykling. Były one bowiem sporządzane w celu udokumentowania wywiązania się przedsiębiorców wprowadzających baterie lub akumulatory z obowiązku osiągnięcia określonych poziomów recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów. Jednakże dyrektywa 2006/66/WE nie wymaga od wprowadzających baterie lub akumulatory osiągnięcia poziomów recyklingu, wymaga natomiast osiągnięcia poziomów zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych. Natomiast w zakresie recyklingu zostało wprowadzone pojęcie wydajności recyklingu, dla którego zostały określone wymagania. Dla poziomów recyklingu nie określono wymagań. Zgodnie z przepisami projektu ustawy tylko instalacje i technologie zapewniające osiągnięcie określonych poziomów wydajności recyklingu będą mogły uzyskać odpowiednie zezwolenia i uczestniczyć w systemie przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów.

2.1. Obowiązki podmiotów w zakresie gospodarowania zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami wynikające z ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach oraz ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach

Podmioty prowadzące działalność w zakresie wytwarzania, zbierania lub przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów będą obowiązane uzyskać szereg decyzji związanych z gospodarką tego typu odpadami oraz przekazać do właściwych organów odpowiednie informacje:

1. Wytwórca odpadów w postaci zużytych baterii i zużytych akumulatorów, zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, w zależności od masy wytworzonych odpadów oraz rodzaju działalności, będzie obowiązany do:

- 1) uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami niebezpiecznymi – jeżeli wytwarza odpady niebezpieczne w ilości powyżej 0,1 Mg rocznie – art. 17 ust. 1, przy czym wymóg ten nie dotyczy:
 - a) wytwórcy odpadów prowadzącego instalację, na której prowadzenie jest wymagane pozwolenie zintegrowane, o którym mowa w przepisach o ochronie środowiska – art. 17 ust. 4,
 - b) wytwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów wchodzących w skład odpadów komunalnych (czyli w praktyce gospodarstw domowych) – art. 17 ust. 5, lub
 - 2) przedłożenia informacji o wytwarzanych odpadach oraz o sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami, jeżeli wytwarza odpady niebezpieczne w ilości do 0,1 Mg rocznie albo powyżej 5 Mg rocznie odpadów innych niż niebezpieczne, przy czym wymóg ten nie dotyczy:
 - a) wytwórcy odpadów prowadzącego instalację, na której prowadzenie jest wymagane pozwolenie zintegrowane, o którym mowa w przepisach o ochronie środowiska – art. 17 ust. 4,
 - b) wytwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów wchodzących w skład odpadów komunalnych (czyli w praktyce gospodarstw domowych) – art. 17 ust. 5, lub
 - 3) uzyskania pozwolenia na wytwarzanie odpadów, które powstają w związku z eksploatacją instalacji – jeżeli wytwarza powyżej 1 Mg odpadów niebezpiecznych rocznie lub powyżej 5 tysięcy Mg odpadów innych niż niebezpieczne rocznie – art. 17 ust. 2, przy czym wymóg ten nie dotyczy:
 - a) wytwórcy odpadów prowadzącego instalację, na której prowadzenie wymagane jest pozwolenie zintegrowane, o którym mowa w przepisach o ochronie środowiska – art. 17 ust. 4,
 - b) wytwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów wchodzących w skład odpadów komunalnych (czyli w praktyce gospodarstw domowych) – art. 17 ust. 5.
2. Podmiot prowadzący miejsce odbioru nie będzie zobowiązany do uzyskania decyzji w zakresie gospodarki odpadami, gdyż na mocy ustawy o bateriach i akumulatorach będzie zwolniony z obowiązku:
- 1) uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania lub transportu odpadów w postaci zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o którym mowa w art. 28 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach,

- 2) zgłoszenia do rejestru prowadzonego przez starostę, o którym mowa w art. 33 ust. 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, w zakresie zużytych baterii i zużytych akumulatorów,
 - 3) zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, o którym mowa w art. 71 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.), w związku ze zbieraniem zużytych baterii i zużytych akumulatorów.
3. Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory, zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, będzie obowiązany do:
- 1) uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów – art. 28 ust. 1:
 - a) jeżeli posiada pozwolenie na wytwarzanie odpadów lub decyzję zatwierdzającą program gospodarki odpadami niebezpiecznymi – jest zwolniony z obowiązku uzyskania odrębnego zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów, jeżeli ww. pozwolenie lub decyzja reguluje kwestie zbierania – art. 31 ust. 1,
 - b) jeżeli łącznie prowadzi działalność w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów oraz zbierania lub transportu odpadów, jest zwolniony z obowiązku uzyskania odrębnego zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów, jeżeli zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania reguluje kwestie odpadów – art. 32 ust. 1,
 - c) nie dotyczy wytwórcy odpadów, który transportuje wytworzone przez siebie odpady lub zbiera wytworzone przez siebie odpady w miejscu ich wytworzenia – art. 28 ust. 9,
 - d) nie wymaga zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów zbieranie odpadów komunalnych, wytwarzanych na terenie nieruchomości, przez władającego tą nieruchomością – art. 28 ust. 8,
 - 2) zgłoszenia do rejestru prowadzonego przez starostę właściwego ze względu na miejsce prowadzenia zbierania – jeżeli jest zwolniony z obowiązku uzyskiwania zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 33 ust. 4 i 4a – art. 33 ust. 5,
 - 3) zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów wydaje się po uzyskaniu pozwolenia na użytkowanie obiektu lub po zakończeniu postępowania w sprawie zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego

części w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, jeżeli są wymagane – art. 28 ust. 10.

4. Dodatkowo zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory, będący odbierającym odpady komunalne, zgodnie z ustawą z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, będzie obowiązany do:
 - 1) uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości – art. 7 ust. 1, przy czym wymóg ten nie dotyczy gminnych jednostek organizacyjnych prowadzących na obszarze własnej gminy działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na zasadach określonych w ustawie, pod warunkiem że spełniają warunki wymagane przy udzielaniu takich zezwoleń – art. 7 ust. 5,
 - 2) sporządzenia i przekazania wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta, w terminie do 15 dnia po upływie każdego miesiąca, wykazu właścicieli nieruchomości, z którymi w poprzednim miesiącu zawarł umowy na odbieranie odpadów komunalnych, oraz wykazu właścicieli nieruchomości, z którymi w poprzednim miesiącu umowy uległy rozwiązaniu lub wygasły – art. 9a ust. 1,
 - 3) sporządzania i przekazywania wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta informacji, o której mowa w art. 9a ust. 2,
 - 4) uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie transportu odpadów – art. 28 ust. 1 ustawy o odpadach.
5. Podmiot prowadzący działalność w zakresie przetwarzania i recyklingu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, będzie obowiązany do:
 - 1) uzyskania pozwolenia na wytwarzanie odpadów, które powstają w związku z eksploatacją instalacji, jeżeli w wyniku przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów wytwarza powyżej 1 Mg odpadów niebezpiecznych rocznie lub powyżej 5 tysięcy Mg odpadów innych niż niebezpieczne rocznie – art. 17 ust. 2, przy czym wymóg ten nie dotyczy wytwórcy odpadów prowadzącego instalację, na której prowadzenie jest wymagane pozwolenie zintegrowane, o którym mowa w przepisach o ochronie środowiska – art. 17 ust. 4,lub
 - 2) uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami niebezpiecznymi, jeżeli w wyniku przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów wytwarza odpady niebezpieczne w ilości powyżej 0,1 Mg rocznie – art. 17 ust. 1, przy czym

wymóg ten nie dotyczy wytwórcy odpadów prowadzącego instalację, na której prowadzenie jest wymagane pozwolenie zintegrowane, o którym mowa w przepisach o ochronie środowiska – art. 17 ust. 4,

lub

3) przedłożenia informacji o wytwarzanych odpadach oraz o sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami, jeżeli wytwarza odpady niebezpieczne w ilości do 0,1 Mg rocznie albo powyżej 5 Mg rocznie odpadów innych niż niebezpieczne, przy czym wymóg ten nie dotyczy:

a) wytwórcy odpadów prowadzącego instalację, na której prowadzenie jest wymagane pozwolenie zintegrowane, o którym mowa w przepisach o ochronie środowiska – art. 17 ust. 4,

b) odpadów komunalnych – art. 17 ust. 5,

oraz

4) uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odzysku, o ile wymagania w zakresie przetwarzania i recyklingu nie są ujęte w ww. decyzjach – art. 26 ust. 1, przy czym wymóg ten nie dotyczy posiadacza odpadów prowadzącego działalność w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów w instalacji, na której prowadzenie jest wymagane pozwolenie zintegrowane, o którym mowa w przepisach o ochronie środowiska – art. 26 ust. 8,

5) uzyskania pozwolenia na użytkowanie obiektu lub po zakończeniu postępowania w sprawie zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, jeżeli są wymagane – art. 27 ust. 3.

Ponadto wytwórca odpadów, zbierający odpady oraz podmiot prowadzący działalność w zakresie przetwarzania i recyklingu są obowiązani do:

1) prowadzenia ilościowej i jakościowej ewidencji zgodnie z przyjętym katalogiem odpadów i listą odpadów niebezpiecznych – art. 36 ust. 1, przy czym wymóg ten nie dotyczy wytwórców odpadów komunalnych – art. 36 ust. 2,

2) przechowywania dokumentów sporządzonych na potrzeby ewidencji przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym sporządzono te dokumenty – art. 36 ust. 10,

- 3) sporządzenia na formularzu zbiorczego zestawienia danych o rodzajach i ilości odpadów, o sposobach gospodarowania nimi oraz o instalacjach i urządzeniach służących do odzysku i unieszkodliwiania tych odpadów – art. 37 ust. 1.

3. Postanowienia szczegółowe

3.1. Przepisy ogólne

Rozdział 1 określa z jednej strony zakres przedmiotowy i podmiotowy projektowanej ustawy stosownie do art. 1 i art. 2 ust. 1 dyrektywy 2006/66/WE oraz wyłączenia spod jej regulacji wynikające z art. 2 ust. 2 dyrektywy 2006/66/WE, z drugiej zaś – objaśnienia użytych w niej określeń i skrótów, w tym definicji sformułowanych w art. 3 dyrektywy 2006/66/WE. Należy przy tym zauważyć, iż dyrektywa 2006/66/WE posługuje się wymiennie dwoma pojęciami – „sprzętu” i „urządzenia”, przy czym zdefiniowane zostało jedynie „urządzenie”, które jest pojęciem znaczeniowo węższym niż pojęcie „sprzętu”. Jednakże pojęcia przyjęte na potrzeby projektu ustawy zostały dostosowane do obowiązującej nomenklatury zastosowanej w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. W związku z powyższym w projekcie ustawy „urządzenie” jest pojęciem szerszym, natomiast „sprzęt” oznacza każdy sprzęt elektryczny lub elektroniczny, w rozumieniu ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, który jest w całości lub w części zasilany bateriami lub akumulatorami lub jest przystosowany do tego rodzaju zasilania. Jednocześnie, mając na uwadze fakt, iż w polskim porządku prawnym podstawowym aktem normatywnym z zakresu gospodarki odpadami jest ustawa o odpadach, projekt statuuje zasadę, w myśl której jej przepisy stosuje się w sprawach dotyczących zużytych baterii i zużytych akumulatorów w zakresie nieuregulowanym w projektowanej ustawie.

W myśl pkt 27 preambuły do dyrektywy 2006/66/WE jej przepisy stosuje się bez uszczerbku dla prawodawstwa wspólnotowego w zakresie wymogów bezpieczeństwa, jakości i zdrowia oraz szczególnych wspólnotowych przepisów prawnych w zakresie gospodarowania odpadami, w szczególności dyrektywy 2000/53/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz dyrektywy 2002/96/WE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. W odniesieniu do wymienionych dyrektyw normę tę powtarza art. 2 ust. 1 dyrektywy 2006/66/WE. Uwzględniając powołane regulacje, proponuje się sprecyzowanie, że projektowana ustawa nie narusza zarówno przepisów ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r.

o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, jak również przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

3.2. Wymagania dotyczące wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów oraz sprzętu

Przepisy rozdziału 2 projektu zmierzają do wypełnienia obowiązku transpozycji postanowień dyrektywy 2006/66/WE statuujących:

- 1) zakaz wprowadzania do obrotu:
 - a) baterii i akumulatorów, które zawierają powyżej 0,0005 % wagowo rtęci, bez względu na to, czy są one zamontowane w sprzęcie, z wyjątkiem ogniw guzikowych o zawartości rtęci nie wyższej niż 2 % wagowo (art. 4 ust. 1 lit. a oraz ust. 2 dyrektywy 2006/66/WE),
 - b) baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych, które zawierają powyżej 0,002 % wagowo kadmu, w tym tych, które są zamontowane w sprzęcie, z wyjątkiem baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych przeznaczonych do użytku w systemach awaryjnych i alarmowych (w tym w oświetleniu awaryjnym), sprzęcie medycznym i elektronarzędziach bezprzewodowych (art. 4 ust. 1 lit. b oraz ust. 3 dyrektywy 2006/66/WE),
- 2) wymogi dotyczące produkowanego i wprowadzanego do obrotu sprzętu:
 - a) który powinien być zaprojektowany w sposób umożliwiający łatwe usunięcie z niego zużytych baterii i zużytych akumulatorów,
 - b) do wprowadzanego do obrotu sprzętu, w którym są zamontowane baterie lub akumulatory, powinna być dołączona instrukcja, a w przypadku wprowadzania do obrotu na terytorium kraju – instrukcja w języku polskim, zawierająca informację o:
 - sposobie bezpiecznego usunięcia baterii lub akumulatorów z tego sprzętu,
 - rodzaju zamontowanych baterii lub akumulatorów.

Nie dotyczy to:

- sprzętu, który służy ochronie bezpieczeństwa lub porządku publicznego państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej,
- sprzętu, w którym baterie lub akumulatory są przylutowane, zgrzewane lub w inny sposób przymocowane na stałe do końcówek zasilających, zapewniając ciągły dopływ prądu w warunkach nietypowej eksploatacji oraz w podtrzymaniu danych w ich

niezmienionym stanie w sprzęcie informatycznym, w którym użycie baterii lub akumulatorów jest technicznie niezbędne,

– sprzętu medycznego służącego do podtrzymania funkcji życiowych oraz stymulatorów serca, w których niezbędne jest nieprzerwane źródło zasilania, a baterie lub akumulatory mogą być usunięte tylko przez wykwalifikowany personel,

– sprzętu przenośnego, w którym wymiana baterii lub akumulatorów przez personel niewykwalifikowany może stanowić zagrożenie dla użytkownika końcowego lub niekorzystnie wpłynąć na pracę sprzętu,

- 3) obowiązek stosownego oznakowania wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów, w tym zestawów oraz ogniw guzikowych (art. 20, art. 21 i załącznik II do dyrektywy 2006/66/WE),
- 4) obowiązek wycofania z obrotu baterii i akumulatorów niespełniających wymagań wynikających z przepisów dyrektywy 2006/66/WE, a następnie transponowanych przez prawodawstwo krajowe (art. 6 ust. 2 dyrektywy 2006/66/WE).

3.3. Postępowanie ze zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami

Przepisy rozdziału 3 projektu zmierzają do wypełnienia obowiązku transpozycji postanowień dyrektywy 2006/66/WE statuujących:

- 1) obowiązek selektywnego zbierania zużytych baterii i zużytych akumulatorów (art. 7 dyrektywy 2006/66/WE),
- 2) obowiązek osiągnięcia minimalnych poziomów wydajności recyklingu (załącznik III B do dyrektywy 2006/66/WE),
- 3) wymogi w zakresie unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów (art. 12 ust. 1 akapit 2 i art. 14 dyrektywy 2006/66/WE).

3.4. Rejestr

Rozdział 4 projektu przewiduje dwie zasadnicze kompetencje o charakterze nadzorczym Inspekcji Ochrony Środowiska:

- 1) prowadzenie przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska rejestru wprowadzających baterie lub akumulatory oraz prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów,

- 2) przeprowadzanie przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska kontroli podmiotów, o których mowa w pkt 1, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287, z późn. zm.).

Źródłem pierwszej z wyżej wymienionych kompetencji w odniesieniu do wprowadzających baterie lub akumulatory jest okoliczność, iż realizacja celów określonych przez dyrektywę 2006/66/WE wymaga posiadania przez właściwe organy państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej wiarygodnych informacji o podmiotach odpowiedzialnych za wprowadzenie do obrotu baterii lub akumulatorów. Podmiotami tymi są producenci w rozumieniu art. 3 pkt 12 dyrektywy 2006/66/WE. Zgodnie z tym przepisem pojęcie „producent” oznacza każdą osobę w państwie członkowskim, która bez względu na stosowaną technikę sprzedaży, w tym środki komunikacji na odległość w rozumieniu dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość, wprowadza po raz pierwszy do obrotu baterie lub akumulatory, w tym wmontowane do urządzeń lub pojazdów, na terytorium tego państwa członkowskiego w ramach prowadzonej działalności zawodowej. Punkt 19 zdanie trzecie preambuły do dyrektywy 2006/66/WE stanowi, co następuje: „Wszyscy producenci zdefiniowani w niniejszej dyrektywie powinni być zarejestrowani.”. W związku z tym art. 17 zdanie pierwsze dyrektywy 2006/66/WE nakłada na państwa członkowskie obowiązek zarejestrowania każdego producenta. Zdanie drugie i trzecie tego artykułu stanowią ponadto, że do rejestracji stosuje się te same wymogi proceduralne we wszystkich państwach członkowskich, przy czym wymogi te ustala się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 24 ust. 2. Wymogi te na poziomie Wspólnoty Europejskiej nie zostały jeszcze określone. Powołane unormowania determinują wprowadzenie do polskiego porządku prawnego odpowiedniego systemu rejestracji wprowadzających baterie lub akumulatory.

Realizacja określonych w dyrektywie 2006/66/WE wymagań w zakresie weryfikacji systemów przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów pociąga za sobą konieczność objęcia powyższym systemem rejestracji również prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów. Należy zarazem podkreślić, iż przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą zarówno w zakresie wprowadzania do obrotu baterii lub akumulatorów, jak również w zakresie przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów będzie obowiązany do złożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska jednego wniosku o wpis do rejestru, obejmującego dane wymagane dla obu wniosków o wpis do rejestru w zakresie wykonywanej działalności gospodarczej. Zgodnie z

projektem ustawy (art. 17 ust. 7), w celu wypełnienia przepisów art. 13 pkt 2 dyrektywy 2006/66/WE, z obowiązku uiszczania opłaty rejestrowej zwalnia się przedsiębiorców wprowadzających baterie lub akumulatory wpisanych do rejestru, o którym mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o krajowym systemie ek zarządzania i audytu (EMAS).

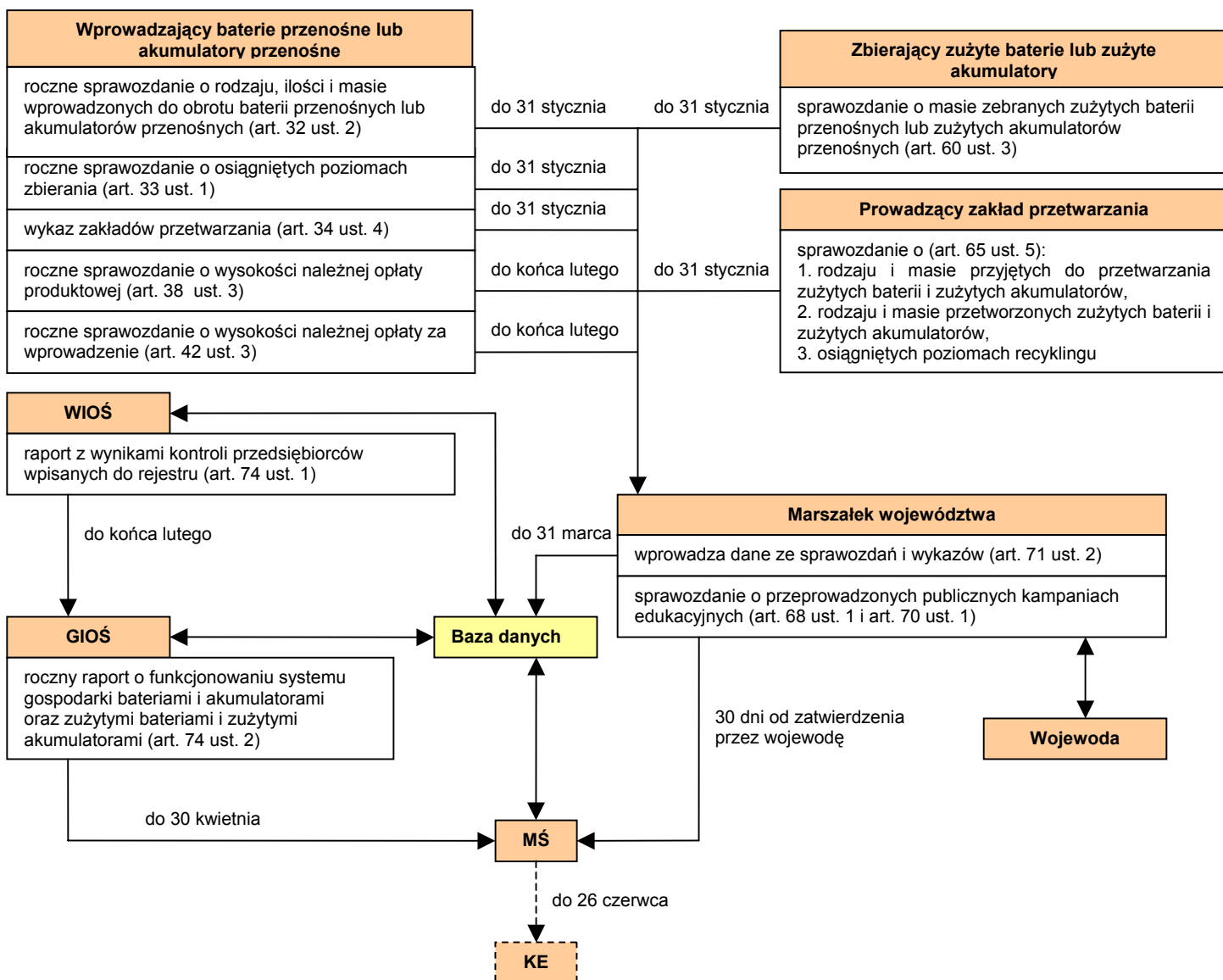
3.5. Obowiązki wprowadzającego baterie lub akumulatory

Postanowienia rozdziału 5 projektu określają obowiązki wprowadzającego baterie lub akumulatory. Nakładane na wprowadzającego baterie lub akumulatory obowiązki mają na celu zorganizowanie i sfinansowanie systemu zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, a w przypadku wprowadzającego baterie przenośne lub akumulatory przenośne – dodatkowo osiągnięcie wymaganego poziomu zbierania, tak aby zrealizować wymagania zawarte w art. 10 ust. 2 dyrektywy 2006/66/WE. Obowiązki te mogą być realizowane przez niego samodzielnie albo za pośrednictwem innych podmiotów. W tym zakresie przepisy rozdziału 5 projektu dokonują transpozycji art. 8 i art. 10 dyrektywy 2006/66/WE.

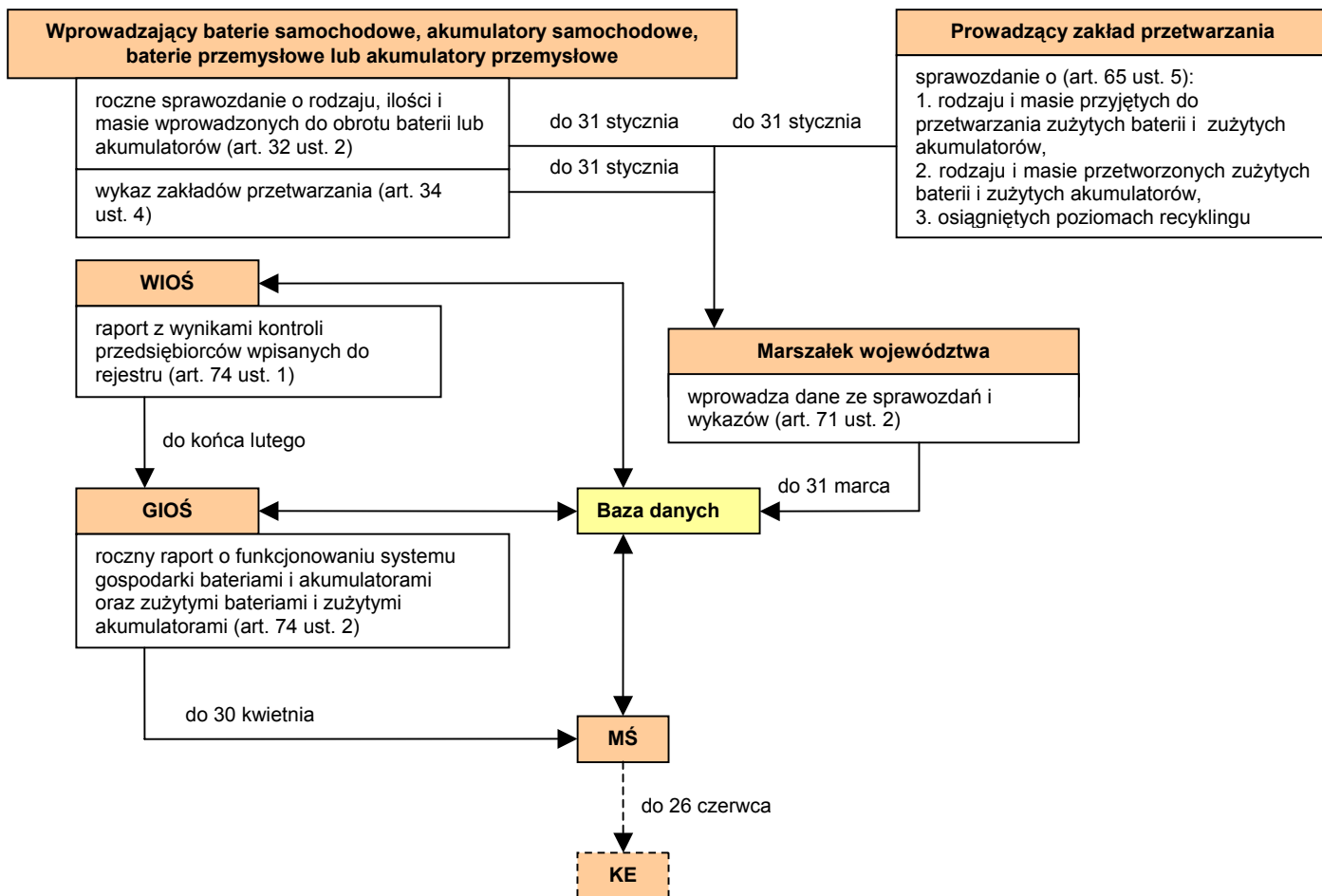
Osiągnięcie zakładanych przez dyrektywę 2006/66/WE celów nie byłoby możliwe bez ustanowienia przez państwa członkowskie Wspólnoty Europejskiej odpowiednich systemów sprawozdawczych skierowanych do przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania baterii lub akumulatorów, zbierania oraz przetwarzania i recyklingu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów. Mają one służyć uzyskiwaniu przez właściwe organy i instytucje państw członkowskich informacji w tym zakresie w celu dokonywania oceny realizacji postanowień dyrektywy 2006/66/WE, jak i przekazywania tych informacji Komisji Europejskiej. Zgodnie z pkt 22 preambuły do dyrektywy 2006/66/WE w celu monitoringu postępów w osiąganiu jej celów niezbędne są rzetelne i porównywalne dane na temat ilości baterii i akumulatorów wprowadzanych do obrotu, zbieranych i poddawanych recyklingowi. Państwa członkowskie są zatem obowiązane do monitorowania każdego roku poziomów zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych zgodnie z systemem określonym w załączniku I do dyrektywy 2006/66/WE. Bez uszczerbku dla rozporządzenia (WE) nr 2150/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2002 r. w sprawie statystyk odpadów mają one przekazywać Komisji Europejskiej sprawozdania w ciągu sześciu miesięcy od końca danego roku kalendarzowego, zawierające informację o sposobie uzyskiwania danych niezbędnych do obliczenia poziomu zbierania (art. 10 ust. 3 dyrektywy 2006/66/WE). Uwzględniając przedstawione regulacje, przepisy

rozdziału 5 projektu określają obowiązki ewidencyjno-sprawozdawcze wprowadzającego baterie lub akumulatory, co przedstawiono na rys. 4, 5 i 6. Wprowadzający baterie lub akumulatory może również przekazać innym podmiotom obowiązek dotyczący sporządzania i przekazywania sprawozdań. Należy przy tym zauważyć, iż odpowiedzialność za prawidłową realizację obowiązków, mimo że ich wykonanie zostało przekazane innym podmiotom, będzie spoczywać na wprowadzającym baterie lub akumulatory.

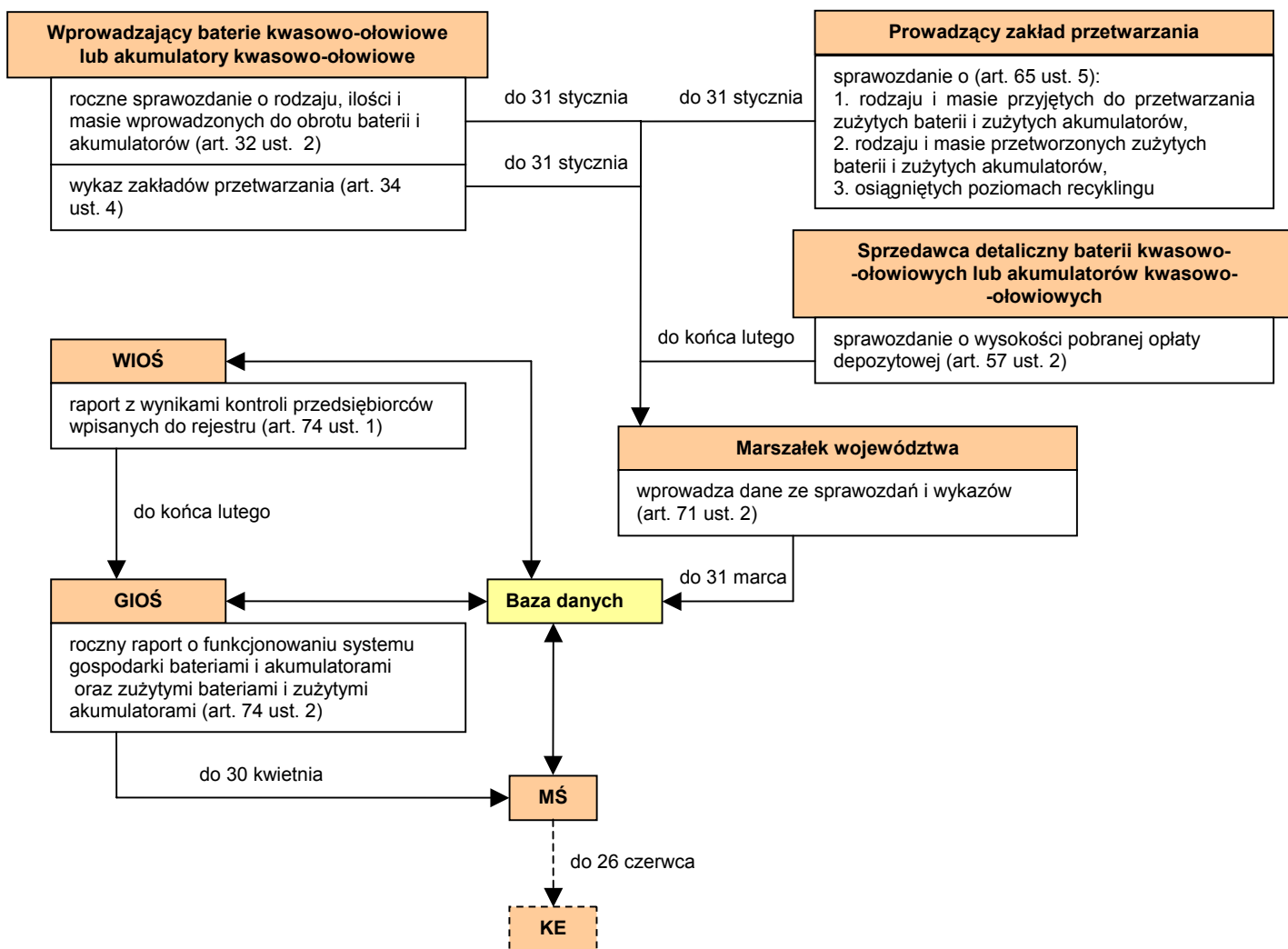
Ponadto wprowadzający baterie lub akumulatory może wprowadzać tylko oznakowane baterie i akumulatory, zgodnie w wymogami niniejszej ustawy. Przepis ten realizuje postanowienia art. 6 dyrektywy 2006/66/WE.

Rys. 4. Schemat sprawozdawczości do ustawy o bateriach i akumulatorach – baterie przenośne i akumulatory przenośne.

Rys. 5. Schemat sprawozdawczości do ustawy o bateriach i akumulatorach – baterie samochodowe i akumulatory samochodowe oraz baterie przemysłowe i akumulatory przemysłowe.

Rys. 6. Schemat sprawozdawczości do ustawy o bateriach i akumulatorach – baterie kwasowo-ołowiowe i akumulatory kwasowo-ołowiowe.

3.6. Opłata produktowa i opłata za wprowadzanie do obrotu baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych na terytorium kraju

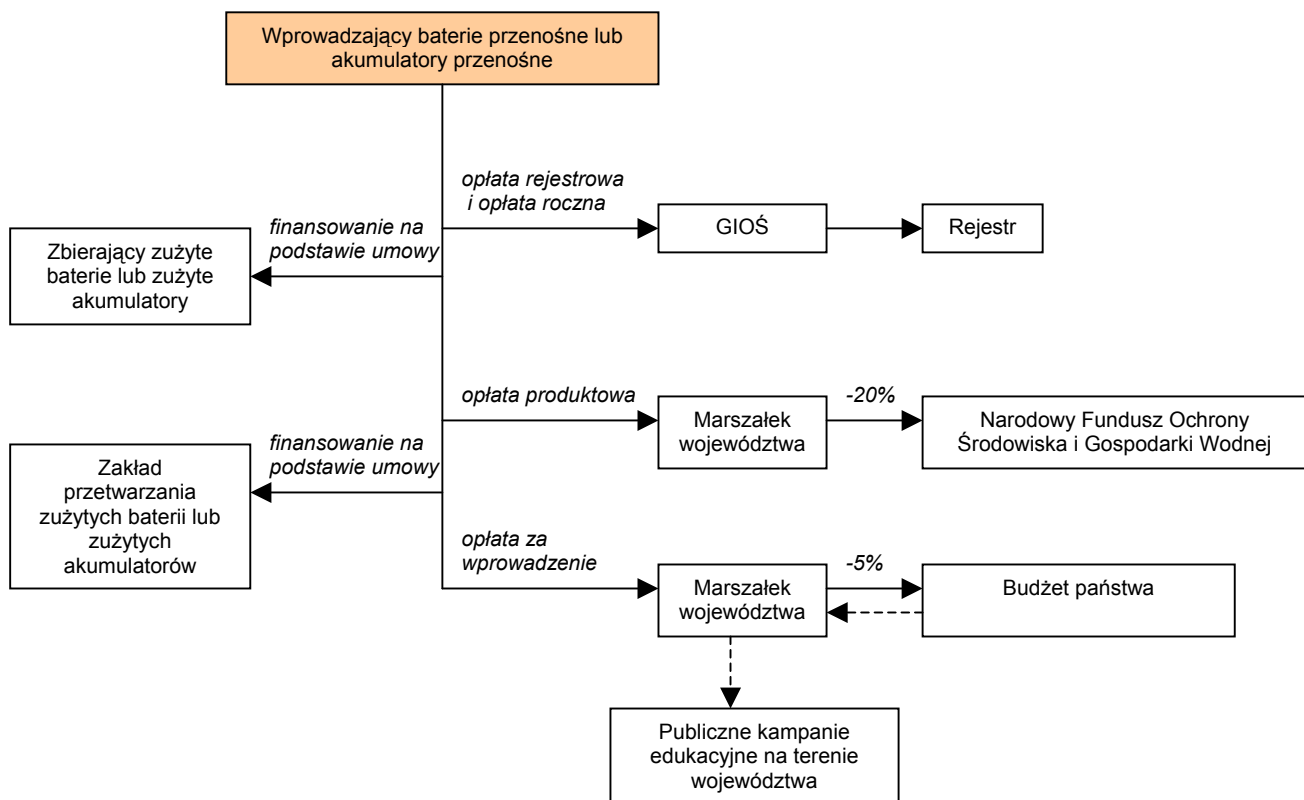
Uwzględniając konieczność dokonania przez państwa członkowskie Wspólnoty Europejskiej właściwej transpozycji dyrektywy 2006/66/WE, jej postanowienia akcentują znaczenie doboru właściwych instrumentów ekonomicznych dla realizacji tego przedsięwzięcia. Art. 9 zdanie pierwsze dyrektywy 2006/66/WE stanowi, iż państwa członkowskie mogą stosować instrumenty ekonomiczne w celu upowszechniania zbierania zużytych baterii i akumulatorów lub używania baterii i akumulatorów zawierających substancje mniej szkodliwe dla środowiska, na przykład przez przyjęcie zróżnicowanych

stawek podatkowych. Uregulowanie to doprecyzowuje zdanie drugie tego artykułu, według którego w takim przypadku państwa członkowskie powiadamiają Komisję Europejską o środkach związanych z wprowadzeniem w życie tych instrumentów. Należy ponadto nadmienić, iż w myśl pkt 21 preambuły do dyrektywy 2006/66/WE, jeżeli państwa członkowskie w celu osiągnięcia jej celów, a w szczególności wysokich wskaźników poziomów selektywnego zbierania i recyklingu, używają instrumentów ekonomicznych, takich jak zróżnicowane stawki podatkowe, powinny odpowiednio poinformować o tym Komisję Europejską.

Dobór właściwych instrumentów ekonomicznych dla realizacji prawidłowej transpozycji postanowień dyrektywy 2006/66/WE do polskiego porządku prawnego powinien uwzględniać z jednej strony ich celowość, efektywność i zgodność z prawem wspólnotowym, w szczególności z zasadami wspólnego rynku, z drugiej zaś – w jak najszerszym stopniu uwzględniać rozwiązania już funkcjonujące w polskim prawodawstwie. Jednym z możliwych instrumentów ekonomicznych w przedmiotowym zakresie może być opłata produktowa pobierana od wskazanych w ustawie podmiotów, które nie sprostają obowiązkowi zapewnienia wymaganego poziomu zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych. W związku z tym przepisy rozdziału 6 projektu określają zasady jej ponoszenia, w tym podstawę, sposób obliczenia i stawki tej opłaty. Projekt przewiduje regulację, w myśl której w razie stwierdzenia, że wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne, mimo ciążącego obowiązku, nie dokonał wpłaty opłaty produktowej lub dokonał wpłaty w wysokości niższej od należnej, marszałek województwa wydaje decyzję, w której określa wysokość zaległości z tytułu opłaty produktowej, przy czym w przypadku niewykonania tej decyzji, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę produktową w wysokości odpowiadającej 50 % kwoty niewpłaconej opłaty produktowej. Tym samym obowiązek ten został przeniesiony z ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej do przepisów niniejszego projektu aktu prawnego.

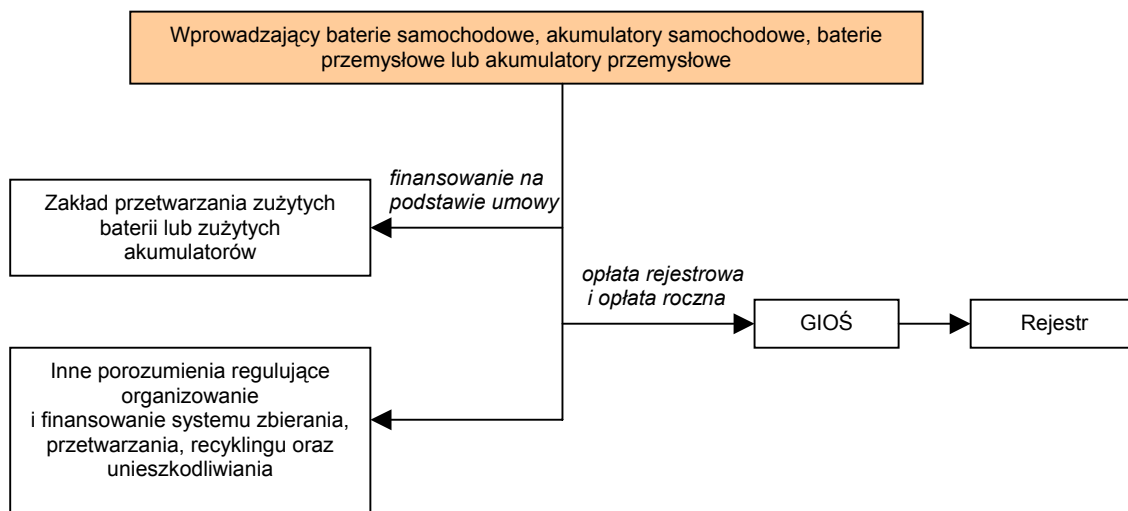
Mając na uwadze osiągnięcie środowiskowych celów dyrektywy 2006/66/WE w zakresie zminimalizowania ujemnego wpływu baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i zużytych akumulatorów, proponuje się wprowadzenie, w drodze projektowanej ustawy, opłaty za wprowadzanie do obrotu baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych na terytorium kraju, zwaną „opłatą za wprowadzenie”, która byłaby ponoszona przez wprowadzających baterie przenośne lub akumulatory przenośne. Podstawę obliczenia

wysokości tej opłaty stanowiłaby ilość wprowadzonych do obrotu baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych wyrażona w sztukach. Opłata za wprowadzenie będzie wnoszona na rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego. Opłata ta została wprowadzona zgodnie z art. 9 dyrektywy 2006/66/WE, który umożliwia państwom członkowskim stosowanie różnych instrumentów ekonomicznych. Opłata za wprowadzenie będzie przeznaczona zgodnie z art. 16 ust. 3 dyrektywy 2006/66/WE głównie na zadania związane z prowadzeniem publicznych kampanii informacyjnych na temat zbierania, przetwarzania i recyklingu wszelkich baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych. Przepływ środków

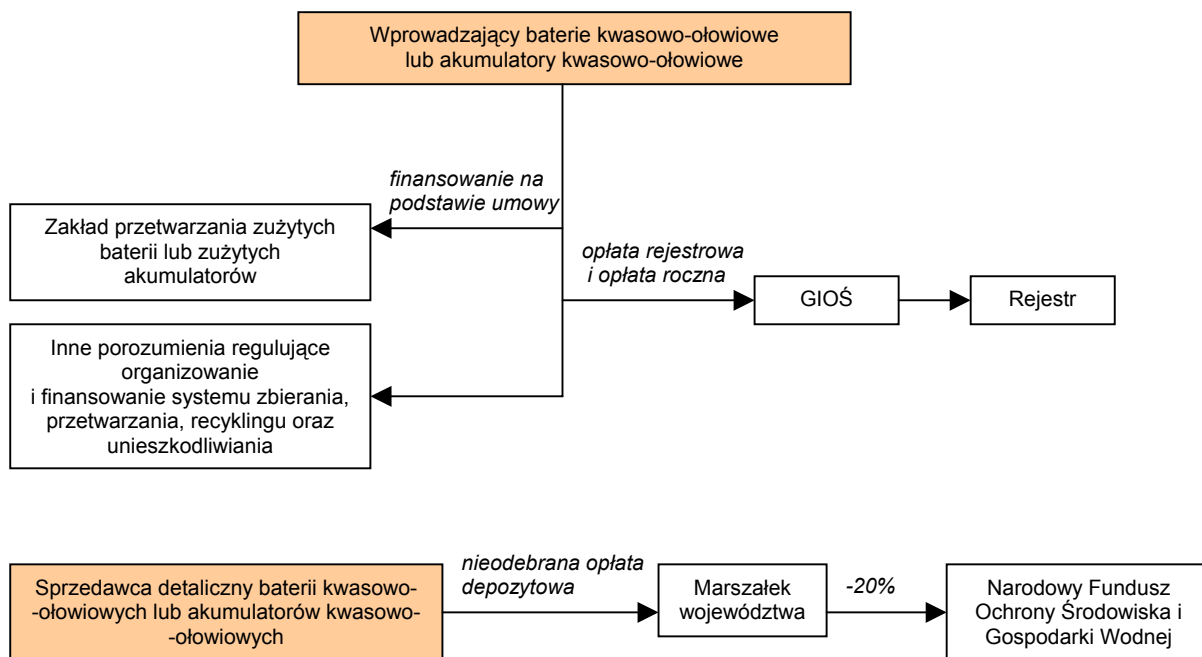

Rys. 7. Schemat przepływu środków finansowych do ustawy o bateriach i akumulatorach – baterie przenośne i akumulatory przenośne.

finansowych przedstawiono na rys. 7, 8 i 9.

Rys. 8. Schemat przepływu środków finansowych do ustawy o bateriach i akumulatorach – baterie samochodowe i akumulatory samochodowe oraz baterie przemysłowe i akumulatory przemysłowe.

Rys. 9. Schemat przepływu środków finansowych do ustawy o bateriach i akumulatorach – baterie kwasowo-ołowiowe i akumulatory kwasowo-ołowiowe.

3.7. Obowiązki użytkownika końcowego

Transpozycja postanowień dyrektywy 2006/66/WE nie byłaby pełna w przypadku pominięcia przez przepisy projektu obowiązków użytkowników końcowych. W związku z tym przepisy rozdziału 7 projektu przewidują następujące rozwiązania prawne w tym zakresie.

Po pierwsze, zakazuje się umieszczania zużytych baterii i zużytych akumulatorów z innymi odpadami. Należy przy tym zaznaczyć, że użytkownik końcowy może zbierać łącznie różne rodzaje baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych.

Po drugie, użytkownik końcowy ma być obowiązany do przekazania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, w tym baterii i akumulatorów, które nie mogą stanowić już źródła energii, do miejsc odbioru lub do punktów zbierania.

Zgodnie z art. 8 dyrektywy 2006/66/WE działania te nie pociągają za sobą żadnych kosztów dla użytkowników tych baterii, jak również nie wprowadzają obowiązku zakupu nowej baterii lub akumulatora.

3.8. Obowiązki podmiotu prowadzącego miejsce odbioru

Zgodnie z pkt 5 preambuły do dyrektywy 2006/66/WE jednym z jej celów jest promowanie wysokiego poziomu zbierania zużytych baterii prądozładowych i zużytych akumulatorów prądozładowych oraz aktywnego udziału użytkowników końcowych w procesie ich zbierania. Realizacja tego celu następować ma przez wprowadzenie odpowiednich systemów zbierania zużytych baterii prądozładowych i zużytych akumulatorów prądozładowych, przy czym systemy te muszą uwzględniać gęstość zaludnienia w taki sposób, aby umożliwiały użytkownikom końcowym pozbywanie się zużytych baterii prądozładowych i zużytych akumulatorów prądozładowych w łatwo dostępnym miejscu zbierania położonym w ich najbliższej okolicy (art. 8 ust. 1 lit. a dyrektywy 2006/66/WE).

W myśl pkt 13 preambuły do dyrektywy 2006/66/WE selektywne zbieranie zużytych baterii prądozładowych i zużytych akumulatorów prądozładowych musi być „dogodne i nieodpłatne” dla użytkowników końcowych. Realizacja tego zadania w zakresie braku obciążeń finansowych po stronie użytkowników końcowych, stosownie do art. 8 ust. 1 lit. b i c dyrektywy 2006/66/WE, powinna polegać na tym, że:

- 1) dystrybutorzy dostarczający baterie prądozładowe lub akumulatory prądozładowe powinni być zobowiązani do nieodpłatnego odbierania zużytych baterii prądozładowych i zużytych akumulatorów prądozładowych,
- 2) systemy muszą być tak skonstruowane, aby nie pociągały za sobą żadnych kosztów dla użytkowników końcowych pozbywających się zużytych baterii prądozładowych i zużytych akumulatorów prądozładowych ani nie wprowadzały obowiązku zakupu nowej baterii i akumulatora.

Ponadto, zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. a dyrektywy 2006/66/WE, wszystkie koszty netto wynikające ze zbierania, przetwarzania i recyklingu wszystkich zużytych baterii prądozładowych i zużytych akumulatorów prądozładowych, zebranych zgodnie z art. 8 ust. 1 i 2 dyrektywy 2006/66/WE, ponosić mają producenci lub działające w ich imieniu inne podmioty.

Uwzględniając powyższe postanowienia dyrektywy 2006/66/WE, formułując przepisy rozdziału 8, główny nacisk w ustawie położono na zorganizowanie systemu zbierania zużytych baterii prądozładowych i zużytych akumulatorów prądozładowych, gdyż są to odpady małe o znaczącym stopniu rozproszenia. Miejscami odbioru są wyznaczone części w obiekcie władanym przez podmiot, którego podstawowa działalność nie polega na gospodarowaniu odpadami, w rozumieniu ustawy o odpadach, do którego użytkownik końcowy może oddać

zużyte baterie przenośne i zużyte akumulatory przenośne. Miejscami odbioru są punkty handlowe o powierzchni powyżej 25 m², w których odbywa się handel detaliczny, obiekty handlowe, gdzie prowadzony jest handel hurtowy, oraz punkty serwisowe. Miejscami odbioru mogą być również m.in. szkoły i placówki oświatowe, o których mowa w ustawie z dnia 19 lutego 2004 r. o systemie informacji oświatowej (Dz. U. Nr 49, poz. 463, z późn. zm.), kulturalno-oświatowe oraz siedziby urzędów i instytucji, jeżeli mają zawartą umowę ze zbierającym zużyte baterie lub zużyte akumulatory, które uczestniczą w systemie zbierania zużytych baterii i zużytych akumulatorów i które zostały już wskazane w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie rodzajów odpadów, których zbieranie lub transport nie wymagają zezwolenia na prowadzenie działalności (Dz. U. z 2004 r. Nr 16, poz. 154, z późn. zm.). Wówczas będą one nieodpłatnie przyjmować od użytkowników końcowych niebędących przedsiębiorcami selektywnie zebrane zużyte baterie przenośne i zużyte akumulatory przenośne. W każdym przypadku użytkownicy końcowi, oddający zużyte baterie przenośne i zużyte akumulatory przenośne, nie ponoszą żadnych kosztów z tym związanych, jak również nie mają obowiązku zakupu nowych baterii i akumulatorów. Ponadto podmioty posiadające miejsce odbioru, zgodnie z tym samym artykułem dyrektywy, są zwolnione z obowiązku posiadania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów oraz działalności w zakresie transportu odpadów, o których mowa w art. 28 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach oraz z obowiązku zgłoszenia do rejestru prowadzonego przez starostę, o którym mowa w art. 33 ust. 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

3.9. Opłata depozytowa oraz obowiązki sprzedawcy detalicznego baterii kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów kwasowo-ołowiowych

Opierając się na dotychczasowych doświadczeniach wynikających ze stosowania ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej, proponuje się utrzymanie w polskim ustawodawstwie opłaty depozytowej jako instrumentu ekonomicznego, mającego na celu osiągnięcie celów dyrektywy 2006/66/WE w zakresie zbierania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych oraz zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych. Tak więc, w myśl projektu, sprzedawca detaliczny tych baterii lub akumulatorów byłby obowiązany do pobrania od

kupującego opłaty depozytowej w wysokości od 30 zł do 50 zł za sztukę, jeżeli przy jego sprzedaży kupujący nie przekazał mu zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych oraz do potwierdzania jej pobrania na specjalnym dokumencie potwierdzającym jej pobranie. Sprzedawca ten byłby zarazem obowiązany, w terminie 30 dni od daty sprzedaży tych baterii i akumulatorów, do przyjęcia zużytych baterii i zużytych akumulatorów i zwrotu pobranej opłaty depozytowej, potwierdzając jej zwrot na specjalnym dokumencie. Jeżeli zwrot pobranej opłaty depozytowej przez sprzedawcę detalicznego tych baterii lub akumulatorów byłby niemożliwy z powodu jego likwidacji, upadłości albo przerwy w prowadzonej działalności gospodarczej, wprowadzający baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe, akumulatory kwasowo-ołowiowe, baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe lub akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe byłby obowiązany do przyjęcia od kupującego zużytych baterii i zużytych akumulatorów wprowadzonych przez niego do obrotu i zwrotu opłaty depozytowej w zorganizowanych dla nich punktach zbierania, w terminie 45 dni od dnia ich sprzedaży. Nieodebrane opłaty depozytowe byłyby kierowane na odrębny rachunek urzędu marszałkowskiego (rys. 9).

Ponadto sprzedawca detaliczny baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych będzie obowiązany do przyjęcia od użytkownika końcowego tych baterii i akumulatorów oraz do umieszczenia w punkcie sprzedaży, w widocznym miejscu, informacji o:

- 1) warunkach i trybie zwrotu zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych oraz możliwości zwrotu pobranej opłaty depozytowej w punkcie sprzedaży,
- 2) punktach zbierania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w pkt 1, zorganizowanych przez wprowadzającego baterie lub akumulatory, którego baterie lub akumulatory sprzedaje.

3.10. Obowiązki zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory

W celu wdrożenia przepisów art. 8 dyrektywy 2006/66/WE rozdział 10 projektu określa obowiązki zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory. Najważniejszym z nich jest obowiązek odebrania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych od podmiotów prowadzących miejsca odbioru, z którymi zawarł umowę o odbiorze zebranych przez nich zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych. Projekt ustanawia zasadę, w myśl której zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory będzie obowiązany do przekazania zebranych przez siebie zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych do prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, przy czym w przypadku zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych są one najpierw przekazywane do zakładów przetwarzania prowadzących co najmniej sortowanie zużytych baterii i zużytych akumulatorów na odpowiednie rodzaje.

Zbierający, którymi w myśl ustawy będą podmioty prowadzące punkt zbierania odpadów, posiadające zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów w postaci zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, będą obowiązani do nieodpłatnego odebrania selektywnie zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych od podmiotów prowadzących miejsca odbioru i następnie przekazania odpadów do zakładu przetwarzania. Ponadto będą oni obowiązani do poinformowania marszałka województwa o masie zebranych na danym terenie zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych i przekazanych do prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów (rys. 4). W przypadku zbierających zużyte baterie lub zużyte akumulatory, którzy mają podpisaną umowę z wprowadzającymi baterie przenośne lub akumulatory przenośne, którzy przekazali realizację obowiązków wynikających z ustawy temu samemu podmiotowi, dopuszcza się możliwość sporządzenia zbiorczej informacji.

3.11. Obowiązki prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów

Artykuł 12 ust. 1 dyrektywy 2006/66/WE stanowi, iż państwa członkowskie Wspólnoty Europejskiej są zobowiązane zapewnić, aby najpóźniej w dniu 26 września 2009 r. producenci lub osoby trzecie stworzyli, z wykorzystaniem najlepszych dostępnych technik pod względem ochrony zdrowia i środowiska naturalnego, systemy przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów oraz aby wszystkie możliwe do zidentyfikowania zebrane baterie i akumulatory zostały poddane przetworzeniu

i recyklingowi w ramach systemów zgodnych co najmniej z przepisami wspólnotowymi, w szczególności w zakresie zdrowia, bezpieczeństwa i gospodarki odpadami. Zgodnie z załącznikiem III A do dyrektywy 2006/66/WE przetwarzanie musi spełniać następujące minimalne wymogi:

- 1) obejmuje ono co najmniej usunięcie wszystkich cieczy i kwasów,
- 2) powinno odbywać się w miejscach o nieprzepuszczalnych nawierzchniach, odpornych na warunki pogodowe lub w odpowiednich pojemnikach.

Wypełnienie obowiązku transpozycji wyżej wymienionych unormowań zapewniają przepisy rozdziału 11 projektu. Określają one zasady i tryb przyjmowania zużytych baterii i zużytych akumulatorów przez prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, zasady przetwarzania i magazynowania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, sposób obliczania wydajności recyklingu, a także obowiązki ewidencyjno-sprawozdawcze prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów (rys. 4, 5 i 6).

3.12. Obowiązki organów administracji publicznej

Rozdział 12 projektu stanowi legislacyjną konsekwencję nałożenia ustawowych obowiązków na uczestników systemu gospodarowania bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami. Przewiduje on zadania i kompetencje właściwych organów administracji publicznej, w tym marszałków województw, w zakresie weryfikacji spełniania tych obowiązków. Ponadto marszałkowie województw będą obowiązani udostępnić na stronie internetowej urzędu marszałkowskiego oraz w sposób zwyczajowo przyjęty wykaz miejsc odbioru i punktów zbierania zużytych baterii i zużytych akumulatorów wraz ze zbierającymi zużyte baterie lub zużyte akumulatory na terenie województwa, jak również przeprowadzać publiczne kampanie edukacyjne na terenie województwa. Dodatkowo marszałek województwa lub osoby przez niego upoważnione będą uprawnieni do występowania w charakterze oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenia przeciw przepisom ustawy, zgodnie z art. 17 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia.

Ponadto omawiany rozdział statuuje przepisy określające sposób redystrybucji wpływów pochodzących z tytułu opłaty produktowej, dodatkowej opłaty produktowej, nieodebranej opłaty depozytowej oraz opłaty za wprowadzenie. Zgodnie z założeniami projektowanej ustawy, system gospodarowania tymi środkami będzie się odbywać następująco (rys. 7):

- 1) marszałek województwa prowadzi odrębny rachunek bankowy w celu gromadzenia i odpowiedniego przekazywania wpływów z opłaty produktowej, dodatkowej opłaty produktowej, opłaty za wprowadzenie do obrotu baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych oraz nieodebranej opłaty depozytowej,
- 2) wpływy z tytułu opłaty produktowej, dodatkowej opłaty produktowej oraz nieodebranej opłaty depozytowej, powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o dochody budżetu samorządu województwa w wysokości 20 %, marszałek województwa przekazuje na odrębny rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- 3) wpływy z tytułu opłaty za wprowadzenie, powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o dochody budżetu samorządu województwa w wysokości 5 %, marszałek województwa przekazuje na dochody budżetu państwa.

Proponuje się, aby wpływy z tytułu opłaty za wprowadzenie, które zostały przekazane na dochody budżetu państwa, były następnie rozdzielane i przekazywane marszałkom województw jako dotacja celowa na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych na terenie województw jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej, pomniejszone o środki przekazane Inspekcji Handlowej na badania laboratoryjne w zakresie zawartości metali ciężkich w bateriach lub akumulatorach.

Ponadto kontrolę nad wydatkowaniem środków, które marszałkowie województw otrzymywaliby na przeprowadzanie publicznych kampanii edukacyjnych na terenie województwa, sprawowałby wojewoda, a w przypadku stwierdzenia nieprawidłowego wykorzystania tych środków lub stwierdzenia niewykorzystania wszystkich zgromadzonych środków, orzekałby o ich przekazaniu na dochody budżetu państwa.

Dodatkowo unormowania projektu przewidujące przeprowadzanie przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska kontroli działalności wprowadzających baterie lub akumulatory oraz prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów wiążą się z obowiązkiem zapewnienia właściwego stosowania projektowanej ustawy oraz wypełnienia wynikającego z postanowień dyrektywy

2006/66/WE, w szczególności jej art. 22, obowiązku przedkładania przez państwa członkowskie Komisji Europejskiej sprawozdań i informacji w zakresie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i zużytych akumulatorów.

3.13. Przepisy karne i kary pieniężne

Artykuł 25 zdanie pierwsze i drugie dyrektywy 2006/66/WE stanowi, co następuje: „Państwa Członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.”. Wypełnieniem cytowanej regulacji są ustanowione w rozdziale 13 projektu, przepisy karne, które przewidują kary grzywny z tytułu naruszenia przepisów ustawy, orzekane na zasadach i w trybie określonych w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia oraz kary pieniężne, w sprawie których stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

3.14. Zmiany w przepisach obowiązujących

Projektowana ustawa zawiera dwie grupy przepisów zmieniających inne ustawy.

Do pierwszej z nich należą przepisy statuujące zmiany polegające na modyfikacji albo uchynieniu przepisów ustaw w związku z unormowaniami projektowanej ustawy. Dotyczą one przepisów ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.), ustawy – Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach, ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej, a także ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Drugą grupę stanowią przepisy wprowadzające zmiany w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.) oraz w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.). Istotą tych przepisów zmieniających jest wprowadzenie zasady, w myśl której kosztem uzyskania przychodów podmiotu podlegającego opłacie produktowej – będącego podatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych albo podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych – jest kwota tej

opłaty, z zastrzeżeniem że nie stanowi kosztu uzyskania przychodów poniesienie wydatku w postaci uiszczenia dodatkowej opłaty produktowej. Dodatkowo, w celu umożliwienia gromadzenia i wykorzystania dochodów uzyskiwanych z opłat rejestrowych za wpis do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska oraz przeznaczeniu tych dochodów na sfinansowanie wydatków bieżących i inwestycyjnych związanych z prowadzeniem rejestru, konieczne jest dokonanie zmian w ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych.

3.15. Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Artykuł 26 ust. 1 dyrektywy 2006/66/WE przewiduje obowiązek wdrożenia jej postanowień do dnia 26 września 2008 r. Uwzględniając tę regulację oraz fakt, iż polskie prawodawstwo nie jest w pełni zgodne z przepisami dyrektywy 2006/66/WE (w szczególności w zakresie zasad stosowania substancji niebezpiecznych w bateriach i akumulatorach, zasad projektowania urządzeń zasilanych bateriami i akumulatorami, a także docelowych poziomów zbierania i poziomów efektywności recyklingu zużytych baterii i akumulatorów), uchwalenie projektowanej ustawy jest niezbędne dla wypełnienia zobowiązań wynikających z członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej. Rozdział 15 projektu normuje zatem wpływ projektowanej ustawy na stosunki powstałe pod działaniem przepisów dotychczasowych oraz określa termin jej wejścia w życie.

Dotychczas przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu baterie i akumulatory podlegali przepisom ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej. Niniejszy projekt ustawy całkowicie reguluje obowiązki tej grupy przedsiębiorców. Po jej uchwaleniu i wejściu w życie, w dniu 1 stycznia 2010 r. zostaną uchylone przepisy ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej w zakresie baterii i akumulatorów. Termin ten wynika z konieczności dostosowania do wymagań przepisów projektu ustawy, w tym reorganizacji funkcjonującego do tej pory systemu zbierania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, utworzenia i prawidłowego funkcjonowania rejestru oraz prowadzenia odpowiedniej ewidencji dotyczącej ilości zebranych odpadów. Dotyczy to przede wszystkim prowadzenia ewidencji wprowadzanych baterii i akumulatorów, jak również uiszczania opłaty za wprowadzenie oraz obowiązek osiągnięcia wymaganych poziomów zbierania, a w przypadku ich nieosiągnięcia uiszczanie opłaty produktowej. Ponadto uchylony zostanie art.

41 ustawy o odpadach oraz zostaną dodane niezbędne zmiany przepisów o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Dodatkowo, mając na uwadze konieczność zapewnienia adresatom projektowanej ustawy właściwego okresu na dostosowanie się do nowych regulacji prawnych w przedmiotowym zakresie, proponuje się z jednej strony, aby przedsiębiorca, który wykonuje działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów, był obowiązany do złożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wniosku o wpis do rejestru, w terminie do dnia 30 września 2009 r., z drugiej zaś, aby prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów był obowiązany do dostosowania tego zakładu do wymagań wynikających z przepisów projektowanej ustawy, odpowiednio w terminie 1 stycznia 2009 r. w przypadku prowadzących zakład przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych, które już w chwili obecnej zapewniają spełnienie wymagań określonych w dyrektywie 2006/66/WE, oraz 26 września 2011 r. dla pozostałych zakładów.

W związku z powyższym również niektóre obowiązki organów administracji publicznej w zakresie kontroli przedsiębiorców oraz odpowiedniego gospodarowania wpływami z ww. opłat zostały objęte *vacatio legis*.

Ponadto wprowadzono przepis przejściowy pozwalający na dofinansowanie badań laboratoryjnych na zawartość metali ciężkich w bateriach lub akumulatorach zleczanych przez Inspekcję Handlową z przychodów Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej do czasu, kiedy będą dostępne środki na finansowanie badań laboratoryjnych z opłat za wprowadzenie baterii i akumulatorów.

Projekt ustawy został przedstawiony Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Wstępna opinia wykazuje, iż projekt ustawy o bateriach i akumulatorach jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej, tj. z dyrektywą 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (Dz. Urz. UE L 266 z 26.09.2006, str. 1).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt ustawy został zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

Projekt ustawy zostanie poddany notyfikacji ze względu na wprowadzone instrumenty finansowe.

Zarejestrowano dwa zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa, które zostały przesłane w dniu 20 listopada 2007 r. przez Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i TV i w dniu 22 września 2008 r. przez Oiler Organizacja Odzysku S.A.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel wprowadzenia regulacji

Projekt ustawy o bateriach i akumulatorach ma na celu transpozycję wymagań dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (Dz. Urz. UE L 266 z 26.09.2006, str. 1) do krajowego porządku prawnego.

2. Podmioty, na które będzie oddziaływać regulacja

Projekt ustawy o bateriach i akumulatorach swoją regulacją obejmuje:

- 1) użytkowników końcowych,
- 2) przedsiębiorców wprowadzających baterie lub akumulatory,
- 3) zbierających zużyte baterie lub zużyte akumulatory,
- 4) sprzedawców detalicznych i hurtowych baterii lub akumulatorów,
- 5) prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów,
- 6) Inspekcję Ochrony Środowiska,
- 7) Inspekcję Handlową,
- 8) marszałków województw.

Szacuje się, że w chwili obecnej na rynku polskim funkcjonuje około 1.000 przedsiębiorców wprowadzających do obrotu baterie lub akumulatory oraz około 250 podmiotów zbierających zużyte baterie lub zużyte akumulatory, jak również 6 zakładów przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, w których są prowadzone procesy recyklingu i odzysku tych odpadów.

3. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został rozesłany do następujących podmiotów:

- 1) wojewodowie,
- 2) marszałkowie województw,

- 3) prezydenci miast: Białystok, Bydgoszcz, Gdańsk, Gorzów Wielkopolski, Katowice, Kielce, Kraków, Lublin, Łódź, Olsztyn, Opole, Poznań, Rzeszów, Szczecin, Toruń, Warszawa, Wrocław, Zielona Góra,
- 4) Główny Urząd Statystyczny,
- 5) Główny Inspektor Ochrony Środowiska,
- 6) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- 7) NSZZ „Solidarność”,
- 8) Forum Związków Zawodowych,
- 9) OPZZ,
- 10) Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- 11) Państwowa Rada Ochrony Środowiska,
- 12) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
- 13) Konfederacja Pracodawców Polskich,
- 14) Business Centre Club – Związek Pracodawców,
- 15) Związek Rzemiosła Polskiego,
- 16) Centrum Prawa Ekologicznego,
- 17) Polski Klub Ekologiczny,
- 18) Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce,
- 19) Stowarzyszenie Producentów i Importerów Baterii Małogabarytowych,
- 20) Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami,
- 21) Krajowa Izba Gospodarcza,
- 22) Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem,
- 23) Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa,
- 24) Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych,
- 25) Polska Izba Ekologii,
- 26) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu,
- 27) Polska Izba Gospodarki Odpadami,
- 28) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami,
- 29) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
- 30) Instytut na Rzecz Ekorozwoju,
- 31) Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach,
- 32) Instytut Ochrony Środowiska,
- 33) Politechnika Warszawska, Instytut Systemów Inżynierii Środowiska,
- 34) EKOLA Organizacja Odzysku S.A.,

- 35) Aluminium Recykling Organizacja Odzysku S.A.,
- 36) DOL-EKO – Organizacja Odzysku S.A.,
- 37) Eco Recykling Investment Organizacja Odzysku S.A.,
- 38) EKO-GROUP Organizacja Odzysku S.A.,
- 39) EKO-PUNKT Organizacja Odzysku S.A.,
- 40) EUROBAC Organizacja Odzysku S.A.,
- 41) Oiler Organizacja Odzysku S.A.,
- 42) Organizacja Odzysku i Recyklingu REBIS S.A.,
- 43) REBA Organizacja Odzysku S.A.,
- 44) ReEko Organizacja Odzysku S.A.,
- 45) RECYKLING.PL Organizacja Odzysku S.A. – PMS Bartnicki,
- 46) ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego SA,
- 47) Auraeko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.,
- 48) BIOSYSTEM ELEKTRORECYKLING S.A.,
- 49) AE-CENTRUM Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego,
- 50) EUROPEJSKA PLATFORMA RECYKLINGU ORGANIZACJA ODZYSKU SPRZĘTU ELEKTRYCZNEGO I ELEKTRONICZNEGO,
- 51) Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i AGD – ZIPSEE.

Projekt ustawy został również zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska (<http://www.mos.gov.pl>) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

Najliczniejszą grupę uwag stanowiły uwagi dotyczące opłaty za wprowadzenie do obrotu baterii przerośnych i akumulatorów przerośnych, zgłaszane przede wszystkim przez wprowadzających baterie i akumulatory, jak również przez reprezentujące ich organizacje odzysku i stowarzyszenia. Przedsiębiorcy zgłaszali, że będzie to dla nich zbyt duże obciążenie i dodatkowy podatek. Niemniej jednak w projekcie ustawy pozostawiono propozycję wprowadzenia mechanizmu finansowego, jakim jest opłata za wprowadzenie do obrotu baterii przerośnych i akumulatorów przerośnych, która została wprowadzona zgodnie z art. 9 dyrektywy 2006/66/WE, umożliwiającym państwom członkowskim stosowanie różnych instrumentów ekonomicznych. Opłata ta, mając na uwadze osiągnięcie środowiskowych celów dyrektywy 2006/66/WE w zakresie zminimalizowania ujemnego wpływu baterii i

akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów, będzie przeznaczona głównie na zadania związane z prowadzeniem publicznych kampanii informacyjnych na temat zbierania, przetwarzaniem i recyklingiem wszelkich baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych.

Druga znaczna grupa uwag dotyczyła obowiązku rejestracji wprowadzających baterie i akumulatory oraz podmiotów prowadzących zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów. Przedsiębiorcy podnosili, że w przypadku przedsiębiorców, którzy są także wprowadzającymi sprzęt i są wpisani do rejestru, o którym mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, będzie to dodatkowy obowiązek i kolejna nałożona na nich opłata za wpis do rejestru. Ponadto przedsiębiorca taki powinien otrzymać jeden numer rejestrowy. W związku z powyższym w projekcie ustawy dokonano kilku zmian, polegających m.in. na zwolnieniu wprowadzających baterie lub akumulatory, którzy są jednocześnie wprowadzającymi sprzęt, z obowiązku uiszczania opłaty rocznej. Ponadto przeredagowano przepis mówiący o nadaniu numeru rejestrowego.

Trzecią grupą zgłaszanych uwag były wątpliwości dotyczące rezygnacji z funkcjonujących do tej pory, na mocy ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz opłacie produktowej i opłacie depozytowej, organizacji odzysku. Jednakże w projekcie podtrzymano tę propozycję zgodnie z argumentacją, iż tworzenie instytucji w postaci organizacji odzysku wiązałoby się ponownie z koniecznością określania m.in. minimalnej wielkości kapitału zakładowego takiej organizacji, co przyczynia się do dyskryminacji małych i średnich przedsiębiorstw, czy wyznaczenia zakresu praw i obowiązków podmiotu trzeciego, co zwykle budzi kontrowersje wśród podmiotów przystępujących do organizacji i nierzadko kończący się zawieraniem indywidualnych umów między wprowadzającym a organizacją odzysku. Ponadto organizacje odzysku, których działalność jest związana ze zużytymi bateriami i akumulatorami, będą mogły w dalszym ciągu funkcjonować, ale nie w oparciu o przepisy prawne, lecz na zasadach rynkowych.

Dodatkowo w projekcie ustawy przepisy materialne, które muszą być sankcjonowane, podzielono na dwie grupy. Jako pierwszą grupę przewidziano kary dotyczące takich czynów, które są bezpośrednio powiązane z postępowaniem określonej osoby fizycznej i za które przewidziana byłaby grzywna wskazana w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia. Pozostałe czyny łamiące ustawę, które z natury bardziej wiążą się z postępowaniem jednostki organizacyjnej jako takiej niż z postępowaniem określonej osoby fizycznej, byłyby zagrożone karami administracyjnymi nakładanymi nie na osoby fizyczne,

lecz na jednostkę organizacyjną (przedsiębiorcę). W przypadku takich czynów można by stosować nawet bardzo dotkliwe sankcje finansowe.

Ponadto w projekcie uszczegółowiono wymagania dotyczące przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów w zakładach przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, w szczególności dotyczące zakładów przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów samochodowych lub przemysłowych kwasowo-ołowiowych. Przepisy uzupełniono również o sprawozdanie dotyczące wysokości opłaty za wprowadzenie do obrotu baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych oraz opłaty produktowej, które będą składane przez wprowadzających baterie lub akumulatory. Wzorem ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz opłacie produktowej i opłacie depozytowej ujednotwiono także przepisy odnoszące się do właściwości miejscowej marszałków, określając w rozdziale dotyczącym obowiązków organów administracji publicznej, kogo należy rozumieć przez marszałka województwa w przypadku wprowadzającego baterie lub akumulatory oraz w przypadku zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów. Dodatkowo zwiększono wpływ środków pochodzących z opłaty produktowej, dodatkowej opłaty produktowej, opłaty za wprowadzenie oraz nieodebranej opłaty depozytowej do budżetu województwa z 10 % na 20 %. Jednocześnie w projekcie ustawy dokonano szeregu zmian i poprawek redakcyjnych.

4. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

W związku z proponowaną opłatą za wprowadzenie nowa regulacja może wpłynąć na wzrost dochodów sektora publicznego. Opłaty te będą zróżnicowane w zależności od rodzajów wprowadzanych baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych, jednakże nie mniej niż 0,03 zł za sztukę. Przewiduje się, że w następnych latach do obrotu trafi ok. 300 mln sztuk baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych. W związku z tym przychody z tytułu opłaty za wprowadzenie szacuje się na około 9 mln zł. 5 % z wpływów pochodzących z opłaty za wprowadzenie będzie stanowić dochód budżetu samorządu województwa. Pozostała część opłaty za wprowadzenie będzie przekazywana na rachunek budżetu państwa, a następnie rozdzielana i przekazywana zgodnie z rozporządzeniem wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 67 ust. 4, jako dotacja celowa na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych na terenie województw jako zadanie zlecone z zakresu administracji

rządowej. Ponadto dodatkowe źródło dochodów sektora publicznego będą stanowiły kary grzywny i kary pieniężne, jednakże wielkość wpływu z tych kar będzie uzależniona od stopnia przestrzegania przepisów ustawy przez przedsiębiorców. Ustawa przewiduje także, że 20 % środków pochodzących z opłaty produktowej, dodatkowej opłaty produktowej oraz nieodebranej opłaty depozytowej będzie stanowił dochód budżetu samorządu województwa.

Szacuje się, że w chwili obecnej na rynku polskim funkcjonuje około 1.000 przedsiębiorców wprowadzających do obrotu baterie lub akumulatory. Przedsiębiorcy ci będą obowiązani ponosić dodatkowe koszty związane z rejestrem prowadzonym przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Zakłada się, że wprowadzający baterie lub akumulatory będą obowiązani z tytułu opłaty rejestrowej i rocznej uiszczać co roku około 1 000 zł, co w sumie da kwotę 1 mln zł. Środki te będą gromadzone na odrębnym rachunku bankowym Głównego Inspektora Ochrony Środowiska i przeznaczone na sfinansowanie wydatków bieżących i inwestycyjnych związanych z prowadzeniem rejestru, zgodnie z zaproponowaną zmianą w ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych.

Ponadto przejęcie dodatkowych kompetencji przez Inspekcję Handlową w związku z kontrolą baterii i akumulatorów, pod kątem spełniania przez nie wymogów ustawowych, będzie wymagało przeznaczenia na ten cel dodatkowych środków finansowych. Biorąc pod uwagę, że Inspekcja Handlowa nie dysponuje własnym laboratorium badającym zawartość metali ciężkich w bateriach lub akumulatorach, będzie to wymagało zlecenia wykonania takich badań podmiotom zewnętrznym. Przy założeniu, że w ciągu roku zostanie zbadanych ok. 20 próbek, koszt tych badań – zgodnie ze wstępnymi szacunkami – wyniesie ok. 100 tys. zł (badanie jednej próbki to ok. 5 tys. zł).

5. Wpływ na rynek pracy

Przewiduje się, że projekt ustawy o bateriach i akumulatorach może wpłynąć na rynek pracy przez powstanie nowych miejsc pracy związanych ze zbieraniem, przetwarzaniem i recyklingiem zużytych baterii i zużytych akumulatorów. Ponadto przewiduje się także powstanie nowych miejsc pracy w zakładach i instytutach naukowych, jak również u wprowadzających baterie lub akumulatory, którzy będą musieli ponosić z tego tytułu dodatkowe koszty związane z zatrudnieniem nowych pracowników. Jednakże niemożliwe jest dokładne oszacowanie liczby miejsc pracy powstałych w związku z wejściem w życie przepisów ustawy, gdyż zależy to będzie między innymi od stopnia przestrzegania jej przepisów oraz realizacji postanowień z niej wynikających.

6. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane zmiany nakładają na przedsiębiorców wprowadzających baterie lub akumulatory obowiązki zapewnienia zbierania i recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów. Dotyczy to zarówno producentów krajowych, jak i importerów oraz dokonujących wewnątrzspółnotowego nabycia. Dotychczas przedsiębiorcy wprowadzający na rynek te produkty podlegali przepisom ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej, w wyniku czego musieli już ponosić pewne koszty związane z wprowadzaniem baterii i akumulatorów na rynek, a w razie nieosiągnięcia wymaganych poziomów recyklingu byli obowiązani do uiszczenia opłaty produktowej. Niniejsza ustawa nakłada na przedsiębiorców wprowadzających baterie przenośne lub akumulatory przenośne obowiązek uiszczania opłaty produktowej, w przypadku nieosiągnięcia wymaganych poziomów zbierania (zamiast poziomów recyklingu). Można zatem przyjąć, że opłata produktowa, o której mowa w projekcie ustawy, nie wpłynie znacząco na funkcjonowanie przedsiębiorstw, które były już obowiązane do jej uiszczania na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej. Niemniej jednak dokładny wpływ tej opłaty na funkcjonowanie przedsiębiorstw będzie zależeć od stopnia realizacji przez przedsiębiorców obowiązków wynikających z projektowanej ustawy. Ponadto wprowadzający baterie lub akumulatory będą obowiązani ponosić dodatkowe koszty związane z rejestrem prowadzonym przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. W związku z tym szacuje się, że wprowadzający baterie lub akumulatory będą obowiązani z tego tytułu uiszczać co roku około 1 000 zł, jednakże w przypadku przedsiębiorców, którzy są jednocześnie wprowadzającymi sprzęt zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, będą oni obowiązani do uiszczenia jednorazowej opłaty rejestrowej, bez opłaty rocznej. Dodatkowo przewiduje się, że będą oni również ponosić koszty związane z zatrudnieniem dodatkowych pracowników, wynikającym z wprowadzenia nowych obowiązków administracyjnych związanych z obsługą systemu zbierania i przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, takich jak przesyłanie wniosków o wpis do rejestru lub sprawozdań o osiągniętych poziomach zbierania. Jednakże nie jest możliwe dokładne oszacowanie tych

kosztów, gdyż będzie to zależec od liczby powstałych miejsc pracy, stopnia przestrzegania przepisów ustawy oraz realizacji postanowień z niej wynikających. Wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne będą również obowiązani do uiszczenia opłaty za wprowadzenie, w wysokości minimum 0,03 zł za sztukę. Zatem koszty związane z tą opłatą będą zależec od ilości wprowadzanych baterii i akumulatorów. Dodatkowo, w przypadku nieprzestrzegania przepisów ustawy, przedsiębiorcy będą podlegać karom grzywny i karom pieniężnym, jednakże wielkość tych kar będzie uzależniona od stopnia przestrzegania przepisów ustawy przez przedsiębiorców. Również zmiana dopuszczalnej zawartości kadmu we wprowadzanych bateriach przenośnych i akumulatorach przenośnych może wpłynac na koszt ich produkcji i opłacalność sprzedaży.

W związku z powyższym dodatkowe opłaty nałożone na przedsiębiorców mogą wpłynac na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

7. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Projekt ustawy o bateriach i akumulatorach nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

8. Wpływ na środowisko

Projekt ustawy o bateriach i akumulatorach wpłynie pozytywnie na środowisko, przez wprowadzenie zakazu wprowadzania do obrotu niektórych baterii i akumulatorów zawierających rtęć lub kadm. Promuje również wysoki poziom zbierania i recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów, a także usprawnione działania na rzecz środowiska podejmowane przez wszystkie podmioty zaangażowane w cykl życia baterii i akumulatorów, np. producentów, wprowadzających baterie lub akumulatory, dystrybutorów i użytkowników końcowych, a w szczególności podmiotów bezpośrednio zaangażowanych w przetwarzanie i recykling zużytych baterii i zużytych akumulatorów. Obowiązek osiągnięcia wysokich poziomów zbierania oraz wydajności recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów spowoduje dodatkowo zmniejszenie zużycia surowców pierwotnych, stosowanych do produkcji nowych baterii i akumulatorów.

9. Źródła finansowania

Wpływy z opłaty produktowej, dodatkowej opłaty produktowej, nieodebranej opłaty depozytowej oraz opłaty za wprowadzenie.

10. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, tj. dyrektywą 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG.

Tabela zgodności dla dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG¹ (Dz.Urz. UE L 266 z 26.9.2006, str. 1)

Używane skróty:

OU – ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

Lp.	Numeracja	Przepis do transpozycji	Nr art. transponującego przepis dyrektywy ²	Propozycja przepisu transponującego przepis dyrektywy
1.	Art. 1 Przedmiot	<p>Niniejsza dyrektywa ustanawia:</p> <p>1) przepisy dotyczące wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów, a w szczególności zakaz wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów zawierających substancje niebezpieczne; oraz</p> <p>2) szczegółowe przepisy dotyczące zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii i akumulatorów w celu uzupełnienia odpowiednich przepisów prawnych Wspólnoty w zakresie odpadów oraz w celu wspierania wysokiego poziomu zbierania i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów.</p> <p>Jej celem jest poprawa wydajności ekologicznej baterii i akumulatorów oraz działań wszystkich gospodarczych operatorów uczestniczących w cyklu życia baterii i akumulatorów, na przykład producentów, dystrybutorów i użytkowników końcowych, a w szczególności tych operatorów, którzy biorą bezpośredni udział w przetwarzaniu i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów.</p>	Art. 1	<p>1. Ustawa określa:</p> <p>1) zasady wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów, a w szczególności zakaz wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów zawierających substancje niebezpieczne,</p> <p>2) zasady zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów</p> <p>- w celu ograniczenia negatywnego wpływu baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i zużytych akumulatorów na środowisko przez redukcję ilości substancji niebezpiecznych w bateriach i akumulatorach oraz właściwe zbieranie i recykling powstających z nich odpadów, w tym wspieranie wysokiego poziomu zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, jak również zharmonizowania wymogów dotyczących zawartości metali ciężkich w bateriach i akumulatorach, wymogów dotyczących ich oznakowania oraz zapewnienia sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego i uniknięcia zniekształcenia konkurencji w obrębie Wspólnoty Europejskiej.</p> <p>2. Ustawa reguluje prawa i obowiązki podmiotów: wprowadzających do obrotu baterie lub akumulatory; dystrybuujących baterie lub akumulatory oraz sprzęt; zbierających, przetwarzających, dokonujących recyklingu oraz unieszkodliwiania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów; użytkujących baterie lub akumulatory.</p>

¹ Dyrektywa Rady z dnia 18 marca 1991 r. w sprawie baterii i akumulatorów zawierających niektóre substancje niebezpieczne (Dz. U. L 78 z 26.3.1991, str. 38-41).

² Jeśli brak wskazania, to przepis projektu ustawy o zużytych bateriach i akumulatorach.

2.	Art. 2 ust. 1 Zakres zastosowania	Niniejszą dyrektywę stosuje się do wszystkich rodzajów baterii i akumulatorów, niezależnie od ich kształtu, pojemności, wagi, składu materiałowego lub użycia. Stosuje się ją bez uszczerbku dla dyrektyw 2000/53/WE ³ i 2002/96/WE ⁴ .	Art. 2 ust. 1	1. 1 Przepisy ustawy stosuje się do: 1) wszystkich rodzajów baterii i akumulatorów produkowanych i wprowadzanych do obrotu, niezależnie od ich kształtu, pojemności, masy, składu materiałowego, użycia oraz niezależnie od tego czy stanowią przynależność, część składową urządzenia lub dodatek do innych produktów; 2) zużytych baterii i zużytych akumulatorów.
			Art. 6 ust. 1 i 2	1. Ustawa nie narusza przepisów ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202, Nr 175, poz. 1458 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1236). 2. Ustawa nie narusza przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.
3.	Art. 2 ust. 2	Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do baterii i akumulatorów używanych w: a) sprzęcie związanym z ochroną podstawowych interesów bezpieczeństwa Państw Członkowskich, broni, amunicji i sprzęcie wojennym, z wyjątkiem produktów, które nie są przeznaczone specjalnie do celów wojskowych; b) sprzęcie przeznaczonym do wysłania w przestrzeń kosmiczną.	Art. 2 ust. 2	2. Przepisów ustawy nie stosuje się do baterii i akumulatorów używanych w: 1) urządzeniach związanych z ochroną podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej, broni, amunicji i sprzęcie wojennym, z wyjątkiem produktów, które nie są przeznaczone specjalnie do celów wojskowych; 2) urządzeniach przeznaczonych do wysłania w przestrzeń kosmiczną.
4.	Art. 3 Definicje	Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje.	Art. 3	Użyte w ustawie określenia oznaczają:
5.	Art. 3 pkt 1	bateria lub akumulator - oznacza każde źródło energii elektrycznej wytwarzanej przez bezpośrednie przetwarzanie energii chemicznej i składające się z jednego lub kilku pierwotnych ogniw baterii (nienadających się do powtórnego naładowania) lub składające się z jednego lub kilku wtórnych ogniw baterii (nadających się do powtórnego naładowania);	Art. 3 pkt 1	1) bateria, akumulator – każde źródło energii elektrycznej wytwarzanej przez bezpośrednie przetwarzanie energii chemicznej, które składa się z jednego albo kilku: a) pierwotnych ogniw baterii nienadających się do powtórnego naładowania albo b) wtórnych ogniw baterii nadających się do powtórnego naładowania;
6.	Art. 3 pkt 2	zestaw baterii - oznacza każdy zespół baterii lub akumulatorów połączonych ze sobą i/lub otoczonych zewnętrzną osłoną, tak aby tworzyły kompletną całość, która nie jest przeznaczona do dzielenia na części ani otwierania przez użytkownika końcowego;	Art. 3 pkt 26	zestaw – zespół baterii lub akumulatorów połączonych ze sobą lub otoczonych zewnętrzną osłoną w taki sposób, że nie jest przeznaczony do dzielenia na części oraz otwierania przez użytkownika końcowego;
7.	Art. 3 pkt 3	bateria lub akumulator przenośny - oznacza każdą baterię, ogniwo guzikowe, zestaw baterii lub akumulator, który: a) jest szczelnie zamknięty; oraz b) może być przenoszony w ręku; oraz c) nie jest ani baterią, ani akumulatorem przemysłowym, ani też baterią, ani akumulatorem samochodowym;	Art. 3 pkt 3	bateria przenośna, akumulator przenośny – każdą baterię i akumulator, w tym ogniwo guzikowe lub zestaw, które są szczelnie zamknięte i mogą być przenoszone w ręku oraz nie stanowią baterii przemysłowej i akumulatora przemysłowego albo baterii samochodowej i akumulatora samochodowego, w tym określone w załączniku nr 2 do ustawy;
8.	Art. 3 pkt 4	ogniwo guzikowe - oznacza każdą małą okrągłą przenośną baterię lub akumulator, których średnica jest większa niż wysokość oraz które wykorzystane są do specjalnych celów, takich jak aparaty słuchowe, zegarki, mały sprzęt przenośny lub sprzęt do zasilania rezerwowego;	Art. 3 pkt 10	ogniwo guzikowe – każdą małą baterię przenośną i akumulator przenośny o średnicy większej niż wysokość, który wykorzystywany jest do specjalnych celów, w szczególności do zasilania aparatów słuchowych, zegarków, małych urządzeń przenośnych lub urządzeń do zasilania rezerwowego;
9.	Art. 3 pkt 5	bateria lub akumulator samochodowy - oznacza każdą baterię lub akumulator używany w rozrusznikach samochodowych, oświetleniu lub zapłonie samochodu;	Art. 3 pkt 4	bateria samochodowa, akumulator samochodowy – każdą baterię i akumulator, które są używane do rozruszników, oświetlenia lub inicjowania zapłonu w pojazdach

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. L 269 z 21.10.2000, str. 34-43).

⁴ Dyrektywa 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego (WEEE)(Dz. U. L 37 z 13.2.2003, str. 24-39).

10.	Art. 3 pkt 6	bateria lub akumulator przemysłowy - oznacza każdą baterię lub akumulator przeznaczony wyłącznie do celów przemysłowych lub zawodowych lub używany w jakimkolwiek rodzaju pojazdu elektrycznego;	Art. 3 pkt 2	bateria przemysłowa, akumulator przemysłowy – każdą baterię i akumulator, które są przeznaczone wyłącznie do celów przemysłowych, zawodowych lub do używania w pojazdach elektrycznych, w tym określone w załączniku nr 1 do ustawy
11.	Art. 3 pkt 7	zużyte baterie lub akumulatory - oznaczają każdą baterię lub akumulator, która(-y) stanowi odpad w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/12/WE ⁵ ;	Art. 3 pkt 27	zużyte baterie, zużyte akumulatory – baterie i akumulatory będące odpadami w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach
12.	Art. 3 pkt 8	recykling - oznacza powtórne przetwarzanie odpadów w procesie produkcyjnym w ich pierwotnym celu lub w innych celach, z wyjątkiem odzysku energii;	UO Art. 3 pkt 14	recyklingu - rozumie się przez to taki odzysk, który polega na powtórny przetworzeniu substancji lub materiałów zawartych w odpadach w procesie produkcyjnym w celu uzyskania substancji lub materiału o przeznaczeniu pierwotnym lub o innym przeznaczeniu, w tym też recykling organiczny, z wyjątkiem odzysku energii;
13.	Art. 3 pkt 9	unieszkodliwianie - oznacza każde z możliwych do zastosowania działań przewidzianych w załączniku IIA do dyrektywy 2006/12/WE;	UO Art. 3 pkt 21	unieszkodliwianiu odpadów - rozumie się przez to poddanie odpadów procesom przekształceń biologicznych, fizycznych lub chemicznych określonym w załączniku nr 6 do ustawy w celu doprowadzenia ich do stanu, który nie stwarza zagrożenia dla życia, zdrowia ludzi lub dla środowiska;
14.	Art. 3 pkt 10	przetwarzanie - oznacza każdą czynność przeprowadzoną na zużytych bateriach i akumulatorach po przekazaniu ich do zakładu w celu posortowania, przygotowania do recyklingu lub przygotowania do unieszkodliwienia;	Art. 3 pkt 13	przetwarzanie – czynności podejmowane po dostarczeniu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów do prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów w celu ich sortowania, przygotowania do recyklingu lub unieszkodliwienia;
15.	Art. 3 pkt 11	urządzenie - oznacza każdy sprzęt elektryczny lub elektroniczny w rozumieniu dyrektywy 2002/96/WE, który jest w całości lub w części zasilany bateriami lub akumulatorami lub jest przystosowany do tego rodzaju zasilania;	Art. 3 pkt 17	sprzęt – każdy sprzęt elektryczny lub elektroniczny, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495), który jest w całości lub w części zasilany bateriami lub akumulatorami lub jest przystosowany do tego rodzaju zasilania
16.	Art. 3 pkt 12	producent - oznacza każdą osobę w Państwie Członkowskim, która bez względu na stosowaną technikę sprzedaży, w tym środki komunikacji na odległość w rozumieniu dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość, wprowadza po raz pierwszy do obrotu baterie lub akumulatory, w tym te wmontowane do urządzeń lub pojazdów, na terytorium tego Państwa Członkowskiego w ramach prowadzonej działalności zawodowej;	Art. 3 pkt 23	wprowadzający baterie lub akumulatory – każdy podmiot, który prowadzi działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu baterii lub akumulatorów, po raz pierwszy na terytorium kraju, w tym zamontowanych w sprzęcie lub pojazdach; za wprowadzającego baterie lub akumulatory uważa się także dokonującego importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia baterii lub akumulatorów na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej
17.	Art. 3 pkt 13	dystrybutor - oznacza każdą osobę, która w ramach prowadzonej działalności zawodowej dostarcza baterie i akumulatory użytkownikowi końcowemu;	Art. 3 pkt 16	sprzedawca hurtowy – podmiot, który w ramach prowadzonej działalności gospodarczej udostępnia odpłatnie lub nieodpłatnie baterie lub akumulatory w celu ich dalszego odpłatnego albo nieodpłatnego udostępniania, w tym także jako przynależność, część składową urządzenia lub dodatek do innych produktów
18.	Art. 3 pkt 14	wprowadzanie do obrotu - oznacza zaopatrywanie lub udostępnianie, odpłatnie lub nieodpłatnie, osobie trzeciej w obrębie Wspólnoty oraz obejmuje przywóz na obszar celny Wspólnoty;	Art. 3 pkt 24	wprowadzanie do obrotu - odpłatne albo nieodpłatne udostępnienie na terytorium Wspólnoty Europejskiej w celu używania lub dystrybucji
19.	Art. 3 pkt 15	podmiot gospodarczy - oznacza każdego producenta, dystrybutora, podmiot prowadzący działalność w zakresie zbierania i recyklingu oraz inne podmioty prowadzące działalność w zakresie przetwarzania;	Art. 3 pkt 12	przedsiębiorca - przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095 i Nr 180, poz. 1280);
20.	Art. 3 pkt 16	elektronarzędzie bezprzewodowe - oznacza każde podręczne urządzenie zasilane baterią lub akumulatorem i przeznaczone do wykorzystania w działalności serwisowej, budowlanej lub ogrodniczej;	Art. 3 pkt 6	elektronarzędzie bezprzewodowe – podręczny sprzęt zasilany baterią lub akumulatorem, który jest przeznaczony do wykorzystania w działalności serwisowej, budowlanej lub ogrodniczej, w tym narzędzia przeznaczone do toczenia, frezowania, szlifowania, rozdrabniania, piłowania, cięcia, ścinania, wiercenia, przebijania otworów, wykrawania, kucia, nitowania, skręcania, polerowania lub podobnej obróbki drewna, metalu i innych materiałów, a także do koszenia, cięcia i innych prac ogrodowych

⁵ Dyrektywa 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów (Dz. U. L 114 z 27.4.2006, str. 9–21).

21.	Art. 3 pkt 17	poziom zbierania - oznacza dla danego Państwa Członkowskiego w danym roku kalendarzowym wartość procentową otrzymaną z podzielenia wagi zużytych baterii i akumulatorów przenośnych zebranych zgodnie z art. 8 ust. 1 niniejszej dyrektywy lub zgodnie z dyrektywą 2002/96/WE w danym roku kalendarzowym przez średnią wagę baterii i akumulatorów przenośnych, które producenci sprzedają bezpośrednio użytkownikom końcowym lub dostarczają osobom trzecim w celu ich sprzedaży użytkownikom końcowym w tym Państwie Członkowskim w danym roku kalendarzowym oraz w poprzednich dwóch latach kalendarzowych.	Art. 3 pkt 11	poziom zbierania – wyrażony w procentach stosunek masy zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych zebranych zgodnie z ustawą w danym roku kalendarzowym do średniej masy baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego baterie lub akumulatory w danym roku kalendarzowym oraz w dwóch latach poprzednich
22.	Art. 4 ust. 1 Zakazy	Bez uszczerbku dla dyrektywy 2000/53/WE Państwa Członkowskie zakazują wprowadzania do obrotu: a) wszystkich baterii lub akumulatorów, które zawierają powyżej 0,0005 % wagowo rtęci, bez względu na to, czy są one wmontowane do urządzeń; oraz b) baterii lub akumulatorów przenośnych, które zawierają powyżej 0,002 % wagowo kadmu, w tym tych, które są wmontowane do urządzeń.	Art. 7 ust. 1 i 3	1. Wprowadzane do obrotu baterie i akumulatory, w tym baterie i akumulatory zamontowane w sprzęcie, nie mogą zawierać więcej niż 0,0005% wagowo rtęci. 3. Wprowadzane do obrotu baterie przenośne i akumulatory przenośne, w tym zamontowane w sprzęcie, nie mogą zawierać więcej niż 0,002% wagowo kadmu.
23.	Art. 4 ust. 2	Zakazu ustanowionego w ust. 1 lit. a) nie stosuje się do ogniw guzikowych o zawartości rtęci nie wyższej niż 2 % wagowo.	Art. 7 ust. 2	Przepisu ust. 1 nie stosuje się do ogniw guzikowych zawierających nie więcej niż 2% wagowo rtęci.
24.	Art. 4 ust. 3	Zakazu ustanowionego w ust. 1 lit. b) nie stosuje się do baterii i akumulatorów przenośnych przeznaczonych do użytku w: a) systemach awaryjnych i alarmowych, w tym w oświetleniu awaryjnym; b) sprzęcie medycznym; lub c) elektronarzędziach bezprzewodowych.	Art. 7 ust. 4	Przepisu ust. 3 nie stosuje się do baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych, które są przeznaczone do użytku w: 1) systemach awaryjnych i alarmowych, w tym w oświetleniu awaryjnym; 2) urządzeniach medycznych; 3) elektronarzędziach bezprzewodowych.
25.	Art. 4 ust. 4	Komisja dokonuje przeglądu wyłączenia, o którym mowa w ust. 3 lit. c), i przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie do dnia 26 września 2010 r. wraz, jeżeli uzna to za właściwe, z odpowiednimi wnioskami mającymi na względzie zakaz stosowania kadmu w bateriach i akumulatorach.	-	Nie wymaga transpozycji.
26.	Art. 5 Zwiększenie wydajności ekologicznej	Państwa Członkowskie, na których terytorium działają wytwórcy, wspierają badania i zachęcają do zwiększenia całkowitej wydajności ekologicznej baterii i akumulatorów w całym ich cyklu życia oraz zachęcają do opracowywania i wprowadzenia do obrotu baterii i akumulatorów zawierających mniejsze ilości niebezpiecznych substancji lub zawierających mniej substancji zanieczyszczających, w szczególności jako środków zastępczych dla rtęci, kadmu i ołowiu.	Art. 109	W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865 i Nr 154, poz. 958) w art. 401 po ust. 12c dodaje się ust. 12d i 12e w brzmieniu: „12d. Przychodami Narodowego Funduszu są także wpływy z opłat, o których mowa w art. 66 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...). 12e. Przychody, o których mowa w ust. 12d, Narodowy Fundusz przeznacza na dofinansowanie działań w zakresie: 1) zbierania zużytych baterii i zużytych akumulatorów; 2) przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów; 3) unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów; 4) badań laboratoryjnych na zawartość metali ciężkich w bateriach lub akumulatorach zleconych przez Inspekcję Handlową.”.
27.	Art. 6 ust. 1 Wprowadzenie do obrotu	Państwa Członkowskie nie mogą utrudniać, zakazywać lub ograniczać wprowadzania do obrotu na ich terytorium baterii i akumulatorów spełniających wymagania wynikające z niniejszej dyrektywy, powołując się na jej przepisy.	Cała ustawa, w szczególności art. 9 ust. 1 i 2	1. Zakazuje się wprowadzania do obrotu oraz dystrybucji baterii i akumulatorów niespełniających wymagań ustawy. 2. Wprowadzający do obrotu baterie lub akumulatory jest obowiązany do wycofania z obrotu baterii i akumulatorów niespełniających wymagań ustawy.

28.	Art. 6 ust. 2	Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby baterie lub akumulatory niespełniające wymagań wynikających z niniejszej dyrektywy nie były wprowadzane do obrotu lub zostały z niego wycofywane.	Art. 9 ust. 1 i 2	1. Zakazuje się wprowadzania do obrotu oraz dystrybucji baterii i akumulatorów niespełniających wymagań ustawy. 2. Wprowadzający do obrotu baterie lub akumulatory jest obowiązany do wycofania z obrotu baterii i akumulatorów niespełniających wymagań ustawy.
			Art. 118 ust. 1	Baterie i akumulatory niespełniające wymagań ustawy, które zostały wprowadzone do obrotu przed dniem jej wejścia w życie, nie podlegają wycofaniu z obrotu.
29.	Art. 7 Recykling jako cel	Państwa Członkowskie, mając na uwadze wpływ transportu na środowisko, podejmują niezbędne środki w celu zmaksymalizowania selektywnego zbierania zużytych baterii i akumulatorów oraz w celu zredukowania do minimum unieszkodliwiania baterii i akumulatorów w postaci mieszanych odpadów komunalnych w celu osiągnięcia wysokiego poziomu recyklingu wszystkich zużytych baterii i akumulatorów.	Art. 13 ust. 1	1. Za pomocą technologii i instalacji służących do przetwarzania i recyklingu poszczególnych rodzajów zużytych baterii lub zużytych akumulatorów muszą zostać osiągnięte następujące minimalne poziomy wydajności recyklingu: 1) w przypadku zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych – 65 % masy zużytych baterii kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych, w tym recykling zawartości ołowiu w najwyższym, technicznie możliwym do osiągnięcia stopniu przy jednoczesnym unikaniu nadmiernych kosztów; 2) w przypadku zużytych baterii niklowo-kadmowych i zużytych akumulatorów niklowo-kadmowych - 75% masy zużytych baterii niklowo-kadmowych lub zużytych akumulatorów niklowo-kadmowych, w tym recykling kadmu w najwyższym, technicznie możliwym do osiągnięcia stopniu przy jednoczesnym unikaniu nadmiernych kosztów; 3) w przypadku pozostałych zużytych baterii i zużytych akumulatorów - 50% masy zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.
			Art. 14	1. Zakazuje się unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów przez ich składowanie na składowisku odpadów lub termiczne przekształcanie. 2. Odpady powstałe po przetworzeniu zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2, nienadające się do recyklingu, w zależności od właściwości, mogą zostać unieszkodliwione przez składowanie na składowisku odpadów lub poddane termicznemu przekształcaniu.
			Art. 30	1. Wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne, w celu zapewnienia sprawnego systemu zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, ma obowiązek zawarcia umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności, ze zbierającym zużyte baterie lub zużyte akumulatory dotyczącej zbierania zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych. 2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności: 1) warunki finansowania przez wprowadzającego baterie przenośne lub akumulatory przenośne zbierania zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych; 2) zobowiązanie do składania przez zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory wprowadzającemu baterie przenośne lub akumulatory przenośne: a) sprawozdania o masie zebranych zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych z miejsc odbioru lub od użytkowników końcowych na poczet tego wprowadzającego baterie lub akumulatory, b) wykazu punktów zbierania prowadzonych przez danego zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory, c) wykazu miejsc odbioru, od których odbiera zużyte baterie lub zużyte akumulatory wraz z informacją na temat okresu trwania umowy z prowadzącym miejsce odbioru.
			Art. 44	Zakazuje się umieszczania zużytych baterii i zużytych akumulatorów razem z innymi odpadami w tym samym pojemniku.

30.	Art. 8 ust. 1 Systemy zbierania	Państwa Członkowskie zapewniają działanie odpowiednich systemów zbierania zużytych baterii i akumulatorów prądozładowanych. Takie systemy muszą być tak opracowane, aby:	Art. 25 ust. 1	Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania systemu zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz właściwego gospodarowania zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami.
			Art. 30 ust. 1	Wprowadzający baterie prądozładowane lub akumulatory prądozładowane, w celu zapewnienia sprawnego systemu zbierania zużytych baterii prądozładowanych i zużytych akumulatorów prądozładowanych, ma obowiązek zawarcia umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności, ze zbierającym zużyte baterie lub zużyte akumulatory dotyczącej zbierania zużytych baterii prądozładowanych lub zużytych akumulatorów prądozładowanych.
31.	Art. 8 ust. 1 lit. a	uwzględniając gęstość zaludnienia, umożliwiała użytkownikom końcowym usuwanie zużytych baterii lub akumulatorów prądozładowanych w łatwo dostępnym miejscu zbierania położonym w ich najbliższej okolicy;	Art. 3 pkt 9	miejsce odbioru – wyznaczoną część obiektu budowlanego, którym władza podmiot, którego podstawowa działalność nie polega na gospodarowaniu odpadami, w tym szkoła, placówka oświatowa, kulturalno-oświatowa, siedziba urzędu lub instytucji, punkt świadczący usługi w zakresie wymiany zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, placówki handlowe prowadzone przez sprzedawcę detalicznego lub sprzedawcę hurtowego, do których użytkownik końcowy może oddać zużyte baterie prądozładowane i zużyte akumulatory prądozładowane
			Art. 3 pkt 25	zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory – podmiot prowadzący punkt zbierania odpadów, posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów w postaci zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, gminną jednostką organizacyjną prowadzącą działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych i przedsiębiorcą posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych
32.	Art. 8 ust. 1 lit. b	wymagały, by dystrybutorzy dostarczający baterie lub akumulatory prądozładowane nieodpłatnie odbierali zużyte baterie lub akumulatory prądozładowane, chyba że ocena pokazuje, że alternatywne istniejące systemy są co najmniej tak samo efektywne w osiągnięciu środowiskowych celów niniejszej dyrektywy. Państwa Członkowskie podają takie oceny do wiadomości publicznej;	Art. 49	Sprzedawca detaliczny baterii prądozładowanych lub akumulatorów prądozładowanych, którego powierzchnia sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm. ⁶⁾) przekracza 25 m ² , jest obowiązany do: <ul style="list-style-type: none"> 1) przyjęcia selektywnie zebranych zużytych baterii prądozładowanych i zużytych akumulatorów prądozładowanych od użytkownika końcowego przez udostępnienie pojemnika na zużyte baterie prądozładowane i zużyte akumulatory prądozładowane, bez możliwości żądania od niego zapłaty za ich przyjęcie; 2) przekazania baterii i akumulatorów, o których mowa w pkt 1, sprzedawcy hurtowemu lub zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory.
			Art. 50	Sprzedawca hurtowy baterii prądozładowanych lub akumulatorów prądozładowanych jest obowiązany do: <ul style="list-style-type: none"> 1) przyjęcia zużytych baterii prądozładowanych i zużytych akumulatorów prądozładowanych od użytkownika końcowego oraz od sprzedawcy detalicznego, któremu przekazał baterie prądozładowane lub akumulatory prądozładowane, bez możliwości żądania od niego zapłaty za ich przyjęcie; 2) przekazania baterii i akumulatorów, o których mowa w pkt 1, zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087, z 2006 r. Nr 45, poz. 319 i Nr 225, poz. 1635 oraz z 2007 r. Nr 127, poz. 880.

33.	Art. 8 ust. 1 lit. c	nie pociągały za sobą żadnych kosztów dla użytkowników końcowych pozbywających się zużytych baterii lub akumulatorów przenośnych, ani nie wprowadzały obowiązku zakupu nowej baterii lub akumulatora;	Art. 47 ust. 3	W miejscach odbioru zużyte baterie przenośne i zużyte akumulatory przenośne przyjmowane są nieodpłatnie.
34.	Art. 8 ust. 1 lit. d	mogły być stosowane w powiązaniu z systemami, o których mowa w art. 5 ust. 2 dyrektywy 2002/96/WE.	Art. 114 pkt 4	art. 47 otrzymuje brzmienie: „Art.47.1. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przekazywać odpady powstałe w wyniku przetworzenia zużytego sprzętu prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu lub prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, wpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 6. 2. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany do przekazania zużytych baterii i zużytych akumulatorów zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub do zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.”;
35.	Art. 8 ust. 1 Akapit 1	Punkty zbierania utworzone w celu spełnienia wymogów określonych w lit. a) niniejszego ustępu nie podlegają wymogom dotyczącym rejestracji ani zezwolenia zawartym w dyrektywie 2006/12/WE lub dyrektywie Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych.	Art. 53	Podmiot prowadzący miejsce odbioru jest zwolniony z obowiązku: 1) uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania lub transportu odpadów w postaci zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o którym mowa w art. 28 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach; 2) zgłoszenia do rejestru prowadzonego przez starostę, o którym mowa w art. 33 ust. 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, w zakresie zużytych baterii lub zużytych akumulatorów; 3) zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, o którym mowa w art. 71 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm. ⁷⁾), w związku ze zbieraniem zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.
36.	Art. 8 ust. 2	Jeżeli systemy spełniają kryteria określone w ust. 1, Państwa Członkowskie mogą: a) zobowiązać producentów do stworzenia takich systemów; b) zobowiązać inne podmioty gospodarcze do uczestniczenia w takich systemach; c) zachować istniejące systemy.	Art. 30	1. Wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne, w celu zapewnienia sprawnego systemu zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, ma obowiązek zawarcia umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności, ze zbierającym zużyte baterie lub zużyte akumulatory dotyczącej zbierania zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych. 2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności: 1) warunki finansowania przez wprowadzającego baterie przenośne lub akumulatory przenośne zbierania zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych; 2) zobowiązanie do składania przez zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory wprowadzającemu baterie przenośne lub akumulatory przenośne: a) sprawozdania o masie zebranych zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych z miejsc odbioru lub od użytkowników końcowych na poczet tego wprowadzającego baterie lub akumulatory, b) wykazu punktów zbierania prowadzonych przez danego zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory, c) wykazu miejsc odbioru, od których odbiera zużyte baterie lub zużyte akumulatory wraz z informacją na temat okresu trwania umowy z prowadzącym miejsce odbioru.

⁷⁾ Zmiany jednolitego tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r., Nr 88, poz. 587, Nr 99, poz. 665, Nr 127, poz. 880, Nr 191, poz. 1373 i Nr 247, poz. 1844.

			Art. 34 ust. 1 i 2	<p>1. Wprowadzający baterie lub akumulatory, w celu zapewnienia sprawnego systemu przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, ma obowiązek zawarcia umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności z zakładem przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.</p> <p>2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunki finansowania przez wprowadzającego baterie lub akumulatory przetwarzania i recyklingu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów; 2) zobowiązanie prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów do co najmniej nieodpłatnego przyjmowania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, dla których prowadzi procesy przetwarzania i recyklingu; 3) sposób i terminy przekazywania informacji przez prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2, o masie i rodzajach przetworzonych zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.
			Art. 3 pkt 25	zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory – podmiot prowadzący punkt zbierania odpadów, posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów w postaci zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, gminną jednostkę organizacyjną prowadzącą działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych i przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych
			Art. 26	<p>1. Wprowadzający baterie lub akumulatory może realizować obowiązek, o którym mowa w art. 25, art. 29, art. 30 ust. 1, art. 31 ust. 1, art. 32 ust. 2, art. 33 ust. 1, art. 34 ust. 1 i 4, art. 38 ust. 3 oraz art. 42 ust. 3, za pośrednictwem innych podmiotów.</p> <p>2. Odpowiedzialność za prawidłową realizację obowiązków, o których mowa w ust. 1, spoczywa na wprowadzającym baterie lub akumulatory</p>
37.	Art. 8 ust. 3	Państwa Członkowskie zapewniają, aby producenci baterii i akumulatorów przemysłowych lub działające w ich imieniu osoby trzecie nie mogły odmówić odbioru zużytych baterii i akumulatorów przemysłowych od użytkowników końcowych, bez względu na ich skład chemiczny i pochodzenie. Również niezależne osoby trzecie mogą zbierać baterie i akumulatory przemysłowe.	Art. 29 ust. 1 i 2	<p>W przypadku zgłoszenia przez użytkownika końcowego potrzeby odbioru zużytych baterii samochodowych, zużytych akumulatorów samochodowych, zużytych baterii przemysłowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych, z wyjątkiem baterii kwasowo-ołowiowych i akumulatorów kwasowo-ołowiowych, wprowadzający baterie lub akumulatory, który wprowadził je do obrotu, jest obowiązany do odebrania od użytkownika końcowego, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od daty zgłoszenia, tych baterii i akumulatorów, w ilości nie większej niż ilość przekazana temu użytkownikowi końcowemu, i przekazania ich do przetwarzania i recyklingu.</p> <p>Wprowadzający baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe, akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe, baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe lub akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe jest obowiązany do odebrania na własny koszt zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych od użytkownika końcowego, sprzedawcy detalicznego oraz sprzedawcy hurtowego i przekazania ich do przetwarzania i recyklingu.</p>
38.	Art. 8 ust. 4	Państwa Członkowskie zapewniają, aby producenci baterii i akumulatorów samochodowych lub osoby trzecie stworzyły systemy zbierania zużytych baterii i akumulatorów samochodowych od użytkowników końcowych lub z łatwo dostępnych punktów zbierania położonych w ich najbliższej okolicy, w przypadku gdy zbieranie nie odbywa się w ramach systemów, o których mowa w art. 5 ust. 1 dyrektywy 2000/53/WE. W przypadku baterii i	Art. 25 ust. 1	Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania systemu zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz właściwego gospodarowania zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami.

		akumulatorów samochodowych pochodzących z prywatnych pojazdów niewykorzystywanych do celów komercyjnych systemy takie nie mogą pociągać za sobą żadnych kosztów dla użytkowników końcowych pozbywających się zużytych baterii lub akumulatorów ani obowiązku zakupu nowej baterii lub akumulatora.	Art. 54 ust. 1	Sprzedawca detaliczny baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych jest obowiązany do przyjęcia zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych od użytkownika końcowego.
39.	Art. 9 Instrumenty ekonomiczne	Państwa Członkowskie mogą stosować instrumenty ekonomiczne w celu upowszechniania zbierania zużytych baterii i akumulatorów lub używania baterii i akumulatorów zawierających substancje mniej szkodliwe dla środowiska, na przykład poprzez przyjęcie zróżnicowanych stawek podatkowych. W takim przypadku Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o środkach związanych z wprowadzeniem w życie tych instrumentów.	Art. 35	1. Rozliczenie wykonania obowiązku zapewnienia wymaganego poziomu zbierania, o którym mowa w art. 31, następuje na koniec roku kalendarzowego. 2. Jeżeli wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 31, jest obowiązany do ponoszenia opłaty produktowej.
			Art. 40	Wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne jest obowiązany do ponoszenia opłaty za wprowadzenie do obrotu baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych na terytorium kraju, zwanej dalej „opłatą za wprowadzenie”.
			Art. 66 ust. 4 i 5	4. Wpływy z tytułu opłaty za wprowadzenie, powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o dochody budżetu samorządu województwa, o których mowa w ust. 5, marszałek województwa przekazuje w terminie do dnia 30 kwietnia roku kalendarzowego następującego po roku, którego opłata dotyczy, na dochody budżetu państwa. 5. Wpływy z tytułu opłaty za wprowadzenie w wysokości 5 % stanowią dochody budżetu samorządu województwa.
			Art. 67 ust. 4	Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wydatków oraz podziału środków dotacji celowej na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych, biorąc pod uwagę liczbę mieszkańców w danym województwie oraz konieczność osiągnięcia wymaganych poziomów zbierania.
40.	Art. 10 ust. 1 Docelowe poziomy zbierania	Państwa Członkowskie obliczają poziom zbierania po raz pierwszy za piąty pełny rok kalendarzowy następujący po dacie wejścia w życie niniejszej dyrektywy.	-	Nie wymaga transpozycji.
41.	Art. 10 ust. 1 akapit 1	Bez uszczerbku dla dyrektywy 2002/96/WE, dane liczbowe dotyczące rocznego zbierania i sprzedaży obejmują baterie i akumulatory wmontowane do urządzeń.	Art. 2 ust. 1	1. Przepisy ustawy stosuje się do: 1) wszystkich rodzajów baterii i akumulatorów produkowanych i wprowadzanych do obrotu, niezależnie od ich kształtu, pojemności, masy, składu materiałowego, użycia oraz niezależnie od tego czy stanowią przynależność, część składową urządzenia lub dodatek do innych produktów; 2) zużytych baterii i zużytych akumulatorów.

			Art. 114 pkt 4	art. 47 otrzymuje brzmienie: „Art.47.1. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przekazywać odpady powstałe w wyniku przetworzenia zużytego sprzętu prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu lub prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, wpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 6. 2. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany do przekazania zużytych baterii i zużytych akumulatorów zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub do zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.”;
42.	Art. 10 ust. 2	Państwa Członkowskie muszą osiągnąć następujące minimalne poziomy zbierania: a) 25 % do dnia 26 września 2012 r.; b) 45 % do dnia 26 września 2016 r.	Art. 31 ust. 1	1. Wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne jest obowiązany do osiągnięcia: 1) do dnia 26 września 2012 r. poziomu zbierania w wysokości co najmniej 25%; 2) do dnia 26 września 2016 r. oraz w kolejnych latach poziomu zbierania w wysokości co najmniej 45%.
43.	Art. 10 ust. 3	Państwa Członkowskie monitorują każdego roku poziomy zbierania zgodnie z systemem przedstawionym w załączniku I. Bez uszczerbku dla rozporządzenia (WE) nr 2150/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2002 r. w sprawie statystyk odpadów, Państwa Członkowskie przekazują Komisji sprawozdania w ciągu sześciu miesięcy od końca danego roku kalendarzowego. Sprawozdania te zawierają informacje o sposobie uzyskiwania danych niezbędnych do obliczenia poziomu zbierania.	-	Nie wymaga transpozycji.
44.	Art. 10 ust. 4	Zgodnie z procedurą określoną w art. 24 ust. 2: a) mogą być przyjmowane tymczasowe postanowienia w celu usunięcia trudności, które napotykają Państwa Członkowskie w związku ze spełnieniem wymogów określonych w ust. 2, wynikających ze szczególnych uwarunkowań krajowych; b) do dnia 26 września 2007 r. zostanie ustanowiona wspólna metodologia obliczania rocznej sprzedaży baterii i akumulatorów przenośnych użytkownikom końcowym.	-	Nie wymaga transpozycji.
45.	Art. 11 Usuwanie zużytych baterii i akumulatorów.	Państwa Członkowskie zapewniają, aby wytwórcy projektowali urządzenia w taki sposób, aby zużyte baterie i akumulatory mogły być łatwo usunięte. Do wszystkich urządzeń, w których zamontowano baterie i akumulatory, należy dołączyć instrukcję wskazującą bezpieczny sposób ich usunięcia oraz, tam gdzie to właściwe, informującą użytkownika końcowego o rodzaju zamontowanych baterii i akumulatorów. Niniejszych przepisów nie stosuje się w sytuacji, gdy ze względu na bezpieczeństwo, wydajność, względy medyczne lub względy integralności danych, niezbędna jest ciągłość zasilania i wymagane jest stałe połączenie pomiędzy urządzeniem i baterią lub akumulatorem.	Art. 10	1. Produkowany i wprowadzany do obrotu sprzęt powinien być zaprojektowany w sposób umożliwiający łatwe usunięcie z niego zużytych baterii i zużytych akumulatorów. 2. Do wprowadzanego do obrotu i dystrybuowanego sprzętu, w którym zamontowane są baterie lub akumulatory, powinna być dołączona instrukcja zawierająca informację o: 1) sposobie bezpiecznego usunięcia baterii lub akumulatorów z tego sprzętu; 2) rodzaju zamontowanych baterii lub akumulatorów. 3. W przypadku wprowadzania do obrotu na terytorium kraju sprzętu, w którym zamontowane są baterie lub akumulatory, instrukcję o której mowa w ust. 2, sporządza się w języku polskim. 4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do: 1) sprzętu, który służy ochronie bezpieczeństwa lub porządku publicznego państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej; 2) sprzętu, w którym baterie lub akumulatory są przylutowane, zgrzewane lub w inny sposób przymocowane na stałe do końcówek zasilających, zapewniając ciągły dopływ prądu w warunkach nietypowej eksploatacji oraz w podtrzymaniu danych w ich niezmiennym stanie w sprzęcie informatycznym, w którym użycie baterii lub akumulatorów jest technicznie niezbędne;

				<p>3) sprzętu medycznego, który służy do podtrzymania funkcji życiowych oraz stymulatorów serca, w których niezbędne jest nieprzerwane źródło zasilania, a baterie lub akumulatory mogą być usunięte tylko przez wykwalifikowany personel;</p> <p>4) sprzętu przenośnego, w którym wymiana baterii lub akumulatorów przez personel niewykwalifikowany może stanowić zagrożenie dla użytkownika końcowego lub niekorzystnie wpłynąć na pracę sprzętu.</p>
46.	Art. 12 ust. 1 lit. a Przetwarzanie i recykling	Państwa Członkowskie zapewniają, aby najpóźniej w dniu 26 września 2009 r.: a) producenci lub osoby trzecie stworzyli, z wykorzystaniem najlepszych dostępnych technik pod względem ochrony zdrowia i środowiska naturalnego, systemy przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów; oraz	Art. 34 ust. 1	Wprowadzający baterie lub akumulatory, w celu zapewnienia sprawnego systemu przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, ma obowiązek zawarcia umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności z zakładem przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.
			Art. 65 ust. 2	Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany do przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów w instalacjach i przy użyciu technologii spełniających wymogi określone dla najlepszych dostępnych technik zapewniających osiągnięcie co najmniej wymaganych poziomów wydajności recyklingu, o których mowa w art. 13.
47.	Art. 12 ust. 1 lit. b	wszystkie możliwe do zidentyfikowania baterie i akumulatory zebrane zgodnie z art. 8 niniejszej dyrektywy lub zgodnie z dyrektywą 2002/96/WE zostały poddane przetworzeniu i recyklingowi w ramach systemów zgodnych co najmniej z przepisami wspólnotowymi, w szczególności w zakresie zdrowia, bezpieczeństwa i gospodarki odpadami.	Art. 59 ust. 1	Zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory jest obowiązany do przekazania zużytych baterii i zużytych akumulatorów bezpośrednio do prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, a w przypadku zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, w pierwszej kolejności do prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który prowadzi co najmniej sortowanie zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.
			Art. 61 ust. 2	Zabrania się przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów poza zakładem przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.
			Art. 112	W ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202, Nr 175, poz. 1458 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1236) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 21 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu: „2. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany do przekazania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych do zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który prowadzi przetwarzanie, o którym mowa w art. 64 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...)”. 2) po art. 48 dodaje się art. 48a w brzmieniu: „Kto, wbrew przepisowi art. 21 ust. 2, nie przekazuje zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych do zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, podlega karze grzywny.”.

48.	Art. 12 ust. 1 akapit 1	Jednakże Państwa Członkowskie mogą, zgodnie z Traktatem, unieszkodliwić zebrane baterie lub akumulatory przenośne zawierające kadm, rtęć lub ołów poprzez złożenie ich w składowiskach odpadów, także podziemnych, w przypadku braku funkcjonującego rynku końcowego. Państwa Członkowskie mogą również, zgodnie z Traktatem, unieszkodliwić zebrane baterie lub akumulatory przenośne zawierające kadm, rtęć lub ołów poprzez złożenie ich w składowiskach odpadów, także podziemnych, w ramach strategii mającej na celu stopniowe odchodzenie od metali ciężkich, która na podstawie szczegółowej oceny ekologicznych, gospodarczych i społecznych skutków dowodzi, że ta metoda unieszkodliwiania powinna mieć pierwszeństwo przed recyklingiem.	-	Nie skorzystano z możliwości unieszkodliwienia zużytych baterii lub akumulatorów przenośnych zawierających kadm, rtęć lub ołów poprzez złożenie ich w składowiskach odpadów, także podziemnych.
49.	Art. 12 ust. 1 akapit 2	Państwa Członkowskie podają tę ocenę do wiadomości publicznej i informują Komisję o projektach środków zgodnie z dyrektywą 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego.	-	Nie wymaga transpozycji.
50.	Art. 12 ust. 2	Przetwarzanie musi spełniać minimalne wymogi określone w załączniku III część A.	Art. 12	<ol style="list-style-type: none"> 1. Magazynowanie i przetwarzanie zużytych baterii i zużytych akumulatorów w zakładach przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów powinno odbywać się w miejscach o utwardzonej, nieprzepuszczalnej nawierzchni, odpornych na działanie warunków atmosferycznych lub w odpowiednich pojemnikach nieprzewodzących prądu, odpornych na działanie substancji zawartych w bateriach lub akumulatorach oraz działanie warunków atmosferycznych. 2. Magazynowanie zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych w zakładach przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów powinno odbywać się na nawierzchniach nieprzepuszczalnych, podłączonych do kanalizacji działającej w obiegu zamkniętym, kierującej ścieki do specjalnych zbiorników lub do instalacji przerabiającej zużyte baterie lub zużyte akumulatory. 3. Zużyte baterie i zużyte akumulatory przeznaczone do przetwarzania i recyklingu mogą być magazynowane nie dłużej niż przez okres 1 roku łącznie przez wszystkich kolejnych posiadaczy tych odpadów.

			Art. 64 ust. 1-5	<p>1. Zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów w ramach prowadzonej działalności, z zastrzeżeniem ust. 2, przygotowuje zużyte baterie i zużyte akumulatory do recyklingu i unieszkodliwiania przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sortowanie zużytych baterii i zużytych akumulatorów na poszczególne rodzaje, ułatwiające ich przetwarzanie za pomocą technologii i instalacji służących do przetwarzania i recyklingu poszczególnych rodzajów zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w art. 13, z zastrzeżeniem ust. 6, lub 2) przetwarzanie poszczególnych rodzajów zużytych baterii i zużytych akumulatorów na odpowiednie frakcje materiałowe i recykling co najmniej wyodrębnionych metali w instalacjach i przy użyciu technologii zapewniających osiągnięcie co najmniej minimalnymi poziomów wydajności recyklingu, o których mowa w art. 13. <p>2. Zakład przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych, w ramach prowadzonej działalności, zapewnia przetwarzanie i recykling tych zużytych baterii i zużytych akumulatorów co najmniej za pomocą następujących po sobie procesów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oddzielania od zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych innych rodzajów zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz odpadów; 2) usunięcia wszystkich cieczy i kwasów, w tym ich odzysk lub unieszkodliwianie; 3) automatycznego rozdrabniania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych oraz automatycznego rozdziału uzyskanych materiałów na co najmniej frakcje ołowiu metalicznego, pastę ołowiową i tworzyw sztucznych; 4) przetopu frakcji metalicznej i pasty ołowiowej, a następnie rafinacji w celu doprowadzenia ołowiu do postaci umożliwiającej jego powtórne wykorzystanie w procesach produkcyjnych. <p>3. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest obowiązany przekazać poszczególne rodzaje posortowanych zużytych baterii i zużytych akumulatorów prowadzącemu zakład przetwarzania danego rodzaju zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dla których sam nie prowadzi przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.</p> <p>4. Sortowanie zużytych baterii i zużytych akumulatorów na poszczególne rodzaje stanowi proces odzysku R15 wymieniony w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.</p> <p>5. Przetwarzanie i recykling, o których mowa w ust. 1 pkt 2 stanowią, w zależności od stosowanej metody, procesy odzysku R3 – R6 wymienione w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.</p>
--	--	--	------------------	--

51.	Art. 12 ust. 3	Tam, gdzie baterie lub akumulatory są zbierane razem ze użytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym na podstawie dyrektywy 2002/96/WE, baterie i akumulatory usuwa się z zebranego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.	Art. 114	<p>W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o użytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495) wprowadza się następujące zmiany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu: "Art. 1a. W sprawach dotyczących postępowania z bateriami i akumulatorami oraz ze użytymi bateriami i użytymi akumulatorami stanowiącymi przynależność lub część składową sprzętu stosuje się przepisy ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...)."; 2) w art. 4 dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Przy ustalaniu ilości i masy sprzętu wprowadzonego na terytorium kraju nie uwzględnia się masy baterii i akumulatorów.”; 3) w art. 10 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób nadawania numeru rejestrowego, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność zidentyfikowania przedsiębiorców wpisanych do rejestru, zapewnienia spójności i ciągłości numeru rejestrowego z numerem rejestrowym nadawanym zgodnie z przepisami ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...) oraz wyeliminowania sytuacji, w której przedsiębiorcy będą posługiwać się dwoma numerami rejestrowymi.”; 4) art. 47 otrzymuje brzmienie: „Art.47.1. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przekazywać odpady powstałe w wyniku przetworzenia użytego sprzętu prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu lub prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, wpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 6. 2. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany do przekazania użytych baterii i użytych akumulatorów zbierającemu użyte baterie lub użyte akumulatory lub do zakładu przetwarzania użytych baterii lub użytych akumulatorów.”; 5) w art. 77: a) pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) wbrew przepisowi art. 47 ust. 1, nie przekazuje odpadów powstałych w wyniku przetwarzania użytego sprzętu prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu, prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku lub prowadzącemu działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów.”; b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „2a) wbrew przepisowi art. 47 ust. 2, nie przekazuje użytych baterii i użytych akumulatorów zbierającemu użyte baterie lub użyte akumulatory lub do zakładu przetwarzania użytych baterii lub użytych akumulatorów.”; 6) w załączniku nr 2 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie: "3) baterie i akumulatory,".
-----	----------------	---	----------	---

52.	Art. 12 ust. 4	Najpóźniej w dniu 26 września 2011 r. recykling musi być zgodny z poziomami wydajności recyklingu oraz ze związanymi z tym przepisami załącznika III część B.	Art. 13 ust. 1	Za pomocą technologii i instalacji służących do przetwarzania i recyklingu poszczególnych rodzajów zużytych baterii lub zużytych akumulatorów muszą zostać osiągnięte następujące minimalne poziomy wydajności recyklingu: 1) w przypadku zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych – 65% masy zużytych baterii kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych, w tym poziom recyklingu ołowiu wynoszący co najmniej 90% obliczany jako wyrażony w procentach stosunek masy ołowiu w ołowiu rafinowanym oraz masy ołowiu w stopach ołowiu rafinowanego do sumy masy ołowiu we frakcji metalicznej i paście ołowiowej zawartych w zużytych bateriach kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorach kwasowo-ołowiowych; 2) w przypadku zużytych baterii niklowo-kadmowych i zużytych akumulatorów niklowo-kadmowych - 75% masy zużytych baterii niklowo-kadmowych lub zużytych akumulatorów niklowo-kadmowych, w tym recykling kadmu w najwyższym, technicznie możliwym do osiągnięcia stopniu przy jednoczesnym unikaniu nadmiernych kosztów; 3) w przypadku pozostałych zużytych baterii i zużytych akumulatorów - 50% masy zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.
			Art. 121 pkt 1	Ustawa wchodzi w życie z dniem 26 września 2008 r., z wyjątkiem: 1) art. 13, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r., z wyjątkiem ust. 1 pkt 2 i 3, który wchodzi w życie z dniem 26 września 2011 r.;
53.	Art. 12 ust. 5	Państwa Członkowskie przedstawiają sprawozdanie na temat poziomów recyklingu, osiągniętych w każdym danym roku kalendarzowym, oraz na temat tego, czy poziomy wydajności recyklingu określone w załączniku III część B zostały osiągnięte. Przekazują tę informację Komisji w ciągu sześciu miesięcy od końca danego roku kalendarzowego.	-	Nie wymaga transpozycji.
54.	Art. 12 ust. 6	Załącznik III może być dostosowywany lub uzupełniany w celu uwzględnienia postępu technicznego lub naukowego zgodnie z procedurą określoną w art. 24 ust. 2. w szczególności: a) szczegółowe przepisy dotyczące obliczania poziomów wydajności recyklingu dodane zostaną najpóźniej dnia 26 marca 2010 r.; oraz b) minimalne poziomy wydajności recyklingu muszą być poddawane systematycznej ocenie oraz dostosowywane do najlepszych dostępnych technik w świetle działań, o których mowa w ust. 1 akapit drugi.	-	Nie wymaga transpozycji.
55.	Art. 12 ust. 7	Przed wystąpieniem z wnioskiem w sprawie zmiany załącznika III Komisja zasięga opinii odpowiednich zainteresowanych stron, w szczególności producentów, podmiotów prowadzących działalność w zakresie zbierania, recyklingu, przetwarzania, organizacji działających w zakresie ochrony środowiska, organizacji konsumenckich i organizacji pracowników. O wyniku tych konsultacji informuje ona komitet, o którym mowa w art. 24 ust. 1.	-	Nie wymaga transpozycji.
56.	Art. 13 ust. 1 Nowe technologie recyklingu	Państwa Członkowskie zachęcają do opracowywania nowych technologii recyklingu i przetwarzania oraz wspierają badania nad przyjaznymi dla środowiska naturalnego i opłacalnymi metodami recyklingu wszystkich rodzajów baterii i akumulatorów.	Art. 109	W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865 i Nr 154, poz. 958) w art. 401 po ust. 12c dodaje się ust. 12d i 12e w brzmieniu: „12d. Przychodami Narodowego Funduszu są także wpływy z opłat, o których mowa w art. 66 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...). 12e. Przychody, o których mowa w ust. 12d, Narodowy Fundusz przeznacza na dofinansowanie działań w zakresie: 4) zbierania zużytych baterii i zużytych akumulatorów; 5) przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów; 6) unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów; 4) badań laboratoryjnych na zawartość metali ciężkich w bateriach lub akumulatorach zleconych przez Inspekcję Handlową.”

				1)
57.	Art. 13 ust. 2	Państwa Członkowskie zachęcają zakłady przetwarzania odpadów do wprowadzenia certyfikowanych systemów zarządzania środowiskowego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 761/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. umożliwiającym organizacjom dobrowolne uczestnictwo we wspólnotowym systemie ekzarządzania i audytu (EMAS).	Art. 17 ust. 7	Z obowiązku uiszczenia opłaty rejestrowej zwalnia się wprowadzających baterie lub akumulatory wpisanych do rejestru, o którym mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o krajowym systemie ekzarządzania i audytu (EMAS).
58.	Art. 14 Unieszkodliwianie	Państwa Członkowskie zakazują unieszkodliwiania zużytych baterii i akumulatorów przemysłowych i samochodowych poprzez składowanie ich na składowiskach odpadów lub poprzez spalanie. Jednakże pozostałości baterii i akumulatorów, które zostały poddane zarówno przetworzeniu, jak i recyklingowi, zgodnie z art. 12 ust. 1 mogą być unieszkodliwiane poprzez składowanie ich na składowiskach odpadów lub poprzez spalanie.	Art. 14	1. Zakazuje się unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów przez ich składowanie na składowisku odpadów lub termiczne przekształcanie. 2. Odpady powstałe po przetworzeniu zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2, nienadające się do recyklingu, w zależności od właściwości, mogą zostać unieszkodliwione przez składowanie na składowisku odpadów lub poddane termicznemu przekształcaniu.
59.	Art. 15 ust. 1 Wywóz	Przetwarzanie i recykling mogą być dokonywane poza terytorium danego Państwa Członkowskiego lub poza obszarem Wspólnoty, pod warunkiem że przesyłanie zużytych baterii i akumulatorów odbywa się zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar.	-	Nie wymaga transpozycji.
60.	Art. 15 ust. 2	Zużyte baterie i akumulatory wywożone poza obszar Wspólnoty zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 259/93, rozporządzeniem Rady (WE) nr 1420/1999 z dnia 29 kwietnia 1999 r. ustanawiającym wspólne zasady i procedury stosowane do wysyłki niektórych rodzajów odpadów do niektórych krajów nienależących do OECD i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1547/1999 z dnia 12 lipca 1999 r. określającym procedury kontrolne, na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 259/93 mającym zastosowanie do wysyłek niektórych rodzajów odpadów do niektórych krajów, do których nie ma zastosowania decyzja OECD C(92)39 wersja ostateczna, zalicza się na poczet wypełnienia zobowiązań i osiągnięcia poziomów wydajności recyklingu określonych w załączniku III do niniejszej dyrektywy tylko wówczas, gdy istnieje niepodważalny dowód, że recykling został przeprowadzony zgodnie z warunkami odpowiadającymi wymogom wynikającym z niniejszej dyrektywy.	-	Nie wymaga transpozycji.
61.	Art. 15 ust. 3	Szczegółowe przepisy służące wykonaniu niniejszego artykułu ustanawia się zgodnie z procedurą określoną w art. 24 ust. 2.	-	Nie wymaga transpozycji.
62.	Art. 16 ust. 1 pkt a i b Finansowanie	Państwa Członkowskie zapewniają, aby producenci lub działające w ich imieniu osoby trzecie ponosiły wszystkie koszty netto wynikające ze: a) zbierania, przetwarzania i recyklingu wszystkich zużytych baterii i akumulatorów przenośnych zebranych zgodnie z art. 8 ust. 1 i 2; oraz b) zbierania, przetwarzania i recyklingu wszystkich zużytych baterii i akumulatorów przemysłowych i samochodowych zebranych zgodnie z art. 8 ust. 3 i 4.	Art. 25 ust. 1	Wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania systemu zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz właściwego gospodarowania zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami.
			Art. 30 ust. 1	Wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne, w celu zapewnienia sprawnego systemu zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, ma obowiązek zawarcia umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności, ze zbierającym zużyte baterie lub zużyte akumulatory dotyczącej zbierania zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych.

			Art. 34 ust. 1	Wprowadzający baterie lub akumulatory, w celu zapewnienia sprawnego systemu przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, ma obowiązek zawarcia umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności z zakładem przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.
63.	Art. 16 ust. 2	Państwa Członkowskie zapewniają, aby wdrożenie ust. 1 nie pociągało za sobą podwójnego obciążenia producentów w przypadku baterii lub akumulatorów zebranych w ramach systemów utworzonych zgodnie z dyrektywą 2000/53/WE lub dyrektywą 2002/96/WE.	Art. 114 pkt 4	art. 47 otrzymuje brzmienie: „Art.47.1. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przekazywać odpady powstałe w wyniku przetworzenia zużytego sprzętu prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu lub prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, wpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 6. 2. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany do przekazania zużytych baterii i zużytych akumulatorów zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub do zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.”;
			Art. 112	W ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202, Nr 175, poz. 1458 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1236) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 21 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu: „2. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany do przekazania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych do zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który prowadzi przetwarzanie, o którym mowa w art. 64 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...)”. 2) po art. 48 dodaje się art. 48a w brzmieniu: „Kto, wbrew przepisowi art. 21 ust. 2, nie przekazuje zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych do zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, podlega karze grzywny.”.
64.	Art. 16 ust. 3	Państwa Członkowskie zobowiązują producentów lub osoby trzecie działające w ich imieniu do pokrywania wszelkich kosztów wynikających z publicznych kampanii informacyjnych na temat zbierania, przetwarzania i recyklingu wszelkich zużytych baterii i akumulatorów przenośnych.	Art. 40	Wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne jest obowiązany do ponoszenia opłaty za wprowadzenie do obrotu baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych na terytorium kraju, zwanej dalej „opłatą za wprowadzenie”.
			Art. 66 ust. 4	Wpływy z tytułu opłaty za wprowadzenie, powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o dochody budżetu samorządu województwa, o których mowa w ust. 5, marszałek województwa przekazuje w terminie do dnia 30 kwietnia roku kalendarzowego następującego po roku, którego opłata dotyczy, na dochody budżetu państwa.
			Art. 67 ust. 4	Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wydatków oraz podziału środków dotacji celowej na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych, biorąc pod uwagę liczbę mieszkańców w danym województwie oraz konieczność osiągnięcia wymaganych poziomów zbierania.

65.	Art. 16 ust. 4	Kosztów zbierania, przetwarzania i recyklingu nie wykazuje się oddzielnie użytkownikom końcowym przy sprzedaży nowych baterii i akumulatorów przenośnych.	Art. 48	Przy sprzedaży użytkownikowi końcowemu nowych baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych nie wykazuje się oddzielnie kosztów zbierania, przetwarzania i recyklingu.
66.	Art. 16 ust. 5	Producenci i użytkownicy baterii i akumulatorów przemysłowych i samochodowych mogą zawierać porozumienia określające postanowienia dotyczące finansowania inne niż te, o których mowa w ust. 1.	Art. 25 ust. 2	Wprowadzający baterie samochodowe, akumulatory samochodowe, baterie przemysłowe lub akumulatory przemysłowe oraz użytkownicy tych baterii lub akumulatorów mogą zawierać między sobą porozumienia dotyczące finansowania zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania tych baterii lub akumulatorów.
67.	Art. 16 ust. 6	Niniejszy artykuł stosuje się do wszystkich baterii i akumulatorów, niezależnie od daty wprowadzenia ich do obrotu.	Art. 2 ust. 1	1. Przepisy ustawy stosuje się do: 1) wszystkich rodzajów baterii i akumulatorów produkowanych i wprowadzanych do obrotu, niezależnie od ich kształtu, pojemności, masy, składu materiałowego, użycia oraz niezależnie od tego czy stanowią przynależność, część składową urządzenia lub dodatek do innych produktów; 2) zużytych baterii i zużytych akumulatorów.
68.	Art. 17 Rejestracja	Państwa Członkowskie zapewniają, aby każdy producent był zarejestrowany. Do rejestracji stosuje się te same wymogi proceduralne we wszystkich Państwach Członkowskich. Takie wymogi dotyczące rejestracji ustala się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 24 ust. 2.	Art. 16 ust. 1 i 2	1. Przedsiębiorca, który zamierza rozpocząć działalność w zakresie wprowadzania do obrotu baterii lub akumulatorów na terytorium kraju lub przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, przed dokonaniem pierwszego wprowadzenia do obrotu baterii lub akumulatorów na terytorium kraju lub pierwszego przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, jest obowiązany złożyć Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wniosek o wpis do rejestru oraz uzyskać numer rejestrowy. 2. Przedsiębiorca prowadzący działalność w obu zakresach, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany do złożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska jednego wniosku o wpis do rejestru, obejmującego dane wymagane dla obu wniosków o wpis do rejestru w zakresie wykonywanej działalności gospodarczej.
69.	Art. 18 ust. 1 Mali producenci	Państwa Członkowskie mogą zwolnić producentów, którzy, zależnie od wielkości krajowego rynku, wprowadzają do obrotu krajowego bardzo małe ilości baterii lub akumulatorów, od wymogów art. 16 ust. 1, pod warunkiem że nie naruszy to prawidłowego funkcjonowania systemów zbierania i recyklingu ustanowionych na podstawie art. 8 i 12.	-	Nie skorzystano z możliwości zwolnienia producentów, którzy, zależnie od wielkości krajowego rynku, wprowadzają do obrotu krajowego bardzo małe ilości baterii lub akumulatorów.
70.	Art. 18 ust. 2	Państwa Członkowskie podają do wiadomości publicznej takie projekty środków i powody ich zaproponowania oraz powiadamiają o nich Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie za pośrednictwem komitetu, o którym mowa w art. 24 ust. 1.	-	Nie wymaga transpozycji.
71.	Art. 18 ust. 3	Komisja w ciągu 6 miesięcy od powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, zatwierdza lub odrzuca projekt środków po zweryfikowaniu, czy są one zgodne z kryteriami, o których mowa w ust. 1, i nie stanowią środka arbitralnej dyskryminacji lub ukrytej restrykcji w handlu między Państwami Członkowskimi. Jeżeli w tym terminie Komisja nie wyda decyzji, projekt środków uznaje się za zatwierdzony.	-	Nie wymaga transpozycji.
72.	Art. 19 ust. 1 Uczestnictwo	Państwa Członkowskie zapewniają, aby wszystkie podmioty gospodarcze oraz wszystkie właściwe organy administracji publicznej mogły uczestniczyć w systemach zbierania, przetwarzania i recyklingu, o których mowa w art. 8 i 12.	Art. 3 pkt 9	miejsce odbioru – wyznaczoną część obiektu budowlanego, którym władza podmiot, którego podstawowa działalność nie polega na gospodarowaniu odpadami, w tym szkoła, placówka oświatowa, kulturalno-oświatowa, siedziba urzędu lub instytucji, punkt świadczący usługi w zakresie wymiany zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, placówki handlowe prowadzone przez sprzedawcę detalicznego lub sprzedawcę hurtowego, do których użytkownik końcowy może oddać zużyte baterie przenośne i zużyte akumulatory przenośne

			Art. 3 pkt 25	zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory – podmiot prowadzący punkt zbierania odpadów, posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów w postaci zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, gminną jednostkę organizacyjną prowadzącą działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych i przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych
73.	Art. 19 ust. 2	Systemy te stosuje się również do baterii i akumulatorów przywożonych z państw trzecich na zasadach niedyskryminacji i należy je opracować w taki sposób, aby uniknąć ograniczeń w handlu i zniekształcenia konkurencji.	Art. 3 pkt 9	miejsce odbioru – wyznaczoną część obiektu budowlanego, którym włada podmiot, którego podstawowa działalność nie polega na gospodarowaniu odpadami, w tym szkoła, placówka oświatowa, kulturalno-oświatowa, siedziba urzędu lub instytucji, punkt świadczący usługi w zakresie wymiany zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, placówki handlowe prowadzone przez sprzedawcę detalicznego lub sprzedawcę hurtowego, do których użytkownik końcowy może oddać zużyte baterie przenośne i zużyte akumulatory przenośne
			Art. 47 ust. 3	W miejscach odbioru zużyte baterie przenośne i zużyte akumulatory przenośne przyjmowane są nieodpłatnie.
74.	Art. 20 ust. 1 i 2 Informacje dla użytkowników końcowych	1. Państwa Członkowskie zapewniają, w szczególności poprzez kampanie informacyjne, aby użytkownicy końcowi byli w pełni poinformowani o: a) możliwym wpływie substancji stosowanych w bateriach i akumulatorach na środowisko i zdrowie ludzkie; b) zaleceniu nieunieszkodliwiania zużytych baterii i akumulatorów w formie nieposegregowanych odpadów komunalnych i zaleceniu prowadzenia selektywnego zbierania, tak aby ułatwić przetwarzanie i recykling; c) dostępnych dla nich systemach zbierania i recyklingu; d) ich roli w przyczynianiu się do recyklingu zużytych baterii i akumulatorów; e) znaczeniu symbolu przekreślonego pojemnika na kółkach przedstawionego w załączniku II oraz symboli chemicznych Hg, Cd i Pb. 2. Państwa Członkowskie mogą wymagać od podmiotów gospodarczych przekazywania niektórych lub wszystkich informacji określonych w ust. 1.	Art. 67 ust. 2	2. Publiczne kampanie edukacyjne, o których mowa w ust. 1, powinny uwzględniać informowanie użytkowników końcowych w szczególności o: 1) możliwym wpływie substancji stosowanych w bateriach i akumulatorach na środowisko i zdrowie ludzkie; 2) zaleceniu nieunieszkodliwiania zużytych baterii i zużytych akumulatorów w formie nieposegregowanych odpadów komunalnych i zaleceniu prowadzenia selektywnego zbierania; 3) dostępnych dla nich systemach zbierania i recyklingu; 4) ich roli w przyczynianiu się do recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów; 5) znaczeniu symbolu przekreślonego pojemnika na kółkach oraz symboli chemicznych metali Hg, Cd i Pb.
			Art. 10 ust. 2	Do wprowadzanego do obrotu i dystrybuowanego sprzętu, w którym zamontowane są baterie lub akumulatory, powinna być dołączona instrukcja zawierająca informację o: 1) sposobie bezpiecznego usunięcia baterii lub akumulatorów z tego sprzętu; 2) rodzaju zamontowanych baterii lub akumulatorów.
			Art. 47 ust. 4 i 5	4. W miejscu odbioru powinna znajdować się czytelna i dostępna dla użytkownika końcowego informacja na temat możliwości oddania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych w tym miejscu. 5. Informacja, o której mowa w ust. 4, może być umieszczona na pojemniku służącym do zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych.

			Art. 54 ust. 1 i 2	<p>1. Sprzedawca detaliczny baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych jest obowiązany do przyjęcia zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych od użytkownika końcowego.</p> <p>2. Sprzedawca detaliczny, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do umieszczenia w punkcie sprzedaży, w widocznym miejscu, informacji o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunkach i trybie zwrotu zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w ust. 1, oraz możliwości zwrotu pobranej opłaty depozytowej w punkcie sprzedaży; 2) punktach zbierania zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w ust. 1, zorganizowanych przez wprowadzającego baterie lub akumulatory, którego baterie lub akumulatory sprzedaje.
75.	Art. 20 ust. 3	Jeżeli Państwa Członkowskie wymagają, aby dystrybutorzy odbierali zużyte baterie i akumulatory przenośne zgodnie z art. 8, zapewniają one, aby dystrybutorzy tacy informowali użytkowników końcowych o możliwości pozostawienia zużytych baterii i akumulatorów przenośnych w punktach ich sprzedaży.	Art. 47 ust. 4 i 5	<p>4. W miejscu odbioru powinna znajdować się czytelna i dostępna dla użytkownika końcowego informacja na temat możliwości oddania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych w tym miejscu.</p> <p>5. Informacja, o której mowa w ust. 4, może być umieszczona na pojemniku służącym do zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych.</p>
76.	Art. 21 ust. 1 Etykietowanie	Państwa Członkowskie zapewniają, aby wszystkie baterie, akumulatory i zestawy baterii były odpowiednio oznaczone symbolem przedstawionym w załączniku II.	Art. 8 Złącznik nr 3 Załącznik nr 4	<p>1. Wprowadzane do obrotu baterie i akumulatory, w tym zestawy oraz ogniwa guzikowe, powinny być oznakowane symbolem selektywnego zbierania, którego wzór określa załącznik nr 3 do ustawy.</p> <p>2. Wprowadzane do obrotu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. baterie i akumulatory, w tym zestawy, powinny być oznakowane: <ol style="list-style-type: none"> 1) symbolem chemicznym metalu Cd, jeżeli zawierają powyżej 0,002% wagowo kadmu, 2) symbolem chemicznym metalu Pb, jeżeli zawierają powyżej 0,004% wagowo ołowiu; 2. ogniwa guzikowe powinny być oznakowane symbolem chemicznym metalu Hg, jeżeli zawierają powyżej 0,0005% wagowo rtęci. <p>3. Symbole, o których mowa w ust. 2, określa załącznik nr 4 do ustawy.</p> <p>4. Wprowadzane do obrotu baterie przenośne i akumulatory przenośne oraz baterie samochodowe i akumulatory samochodowe powinny wskazywać ich pojemność.</p> <p>5. Symbole, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz informację, o której mowa w ust. 4, umieszcza się w sposób widoczny, czytelny i trwały.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, metody określenia pojemności baterii lub akumulatorów oraz sposób umieszczania informacji o tej pojemności na bateriach lub akumulatorach, kierując się przepisami Wspólnoty Europejskiej w tym zakresie, względami ochrony środowiska oraz koniecznością zapewnienia rzetelnej informacji o właściwościach wprowadzanych do obrotu baterii lub akumulatorów.</p>
77.	Art. 21 ust. 2	Państwa Członkowskie zapewniają, aby pojemność wszystkich baterii i akumulatorów przenośnych i samochodowych była wskazana na nich w widoczny, czytelny i nieusuwalny sposób do dnia 26 września 2009 r. Szczegółowe przepisy wdrożenia tego wymagania, w tym zharmonizowane metody dla określenia pojemności i właściwego stosowania, ustanawia się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 24 ust. 2, nie później niż dnia 26 marca 2009 r.		
78.	Art. 21 ust. 3	Baterie, akumulatory i ogniwa guzikowe zawierające powyżej 0,0005 % rtęci, powyżej 0,002 % kadmu lub powyżej 0,004 % ołowiu oznacza się symbolem chemicznym danego metalu: Hg, Cd lub Pb. Symbol wskazujący na zawartość metalu ciężkiego należy nadrukować poniżej symbolu przedstawionego w załączniku II i musi on zajmować powierzchnię co najmniej jednej czwartej wielkości tego symbolu.		
79.	Art. 21 ust. 4	Symbol przedstawiony w załączniku II musi zajmować co najmniej 3 % największej powierzchni bocznej baterii, akumulatora lub zestawu baterii, osiągając maksymalne wymiary 5 × 5 cm. W przypadku ogniw cylindrycznych symbol ten musi zajmować co najmniej 1,5 % powierzchni baterii lub akumulatora, osiągając maksymalne wymiary 5 × 5 cm.		

80.	Art. 21 ust. 5	W przypadku gdy wielkość baterii, akumulatora lub zestawu baterii jest taka, że symbol byłby mniejszy niż 0,5 × 0,5 cm, baterii, akumulatora lub zestawu baterii nie trzeba oznaczać, ale na opakowaniu należy nadrukować symbol o wymiarach co najmniej 1 × 1 cm.		właściwościach wprowadzanych do obrotu baterii lub akumulatorów. 7. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe wymagania dotyczące oznakowania wprowadzanych do obrotu baterii lub akumulatorów, kierując się potrzebą zapewnienia rzetelnej informacji o właściwościach wprowadzanych do obrotu baterii lub akumulatorów oraz względami ochrony środowiska. 8. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, wyłączenia spod przewidzianych w ustawie wymogów oznakowania wprowadzanych do obrotu baterii lub akumulatorów, kierując się przepisami Wspólnoty Europejskiej w tym zakresie oraz względami ochrony środowiska.
81.	Art. 21 ust. 6	Symbole należy nadrukować, tak aby były one widoczne, czytelne i trwałe.		Powyższy symbol powinien zajmować co najmniej 3% największej powierzchni bocznej baterii lub akumulatora lub zestawu, osiągając maksymalne wymiary 5 x 5 cm. W przypadku ogni cylindrycznych symbol ten powinien zajmować co najmniej 1,5 % powierzchni baterii lub akumulatora, osiągając maksymalne wymiary 5 x 5 cm. W przypadku, gdy wielkość baterii lub akumulatora lub zestawu jest taka, że powyższy symbol byłby mniejszy niż 0,5 x 0,5 cm, baterii i akumulatora lub zestawu nie oznacza się, a na opakowaniu umieszcza się symbol o wymiarze co najmniej 1 x 1 cm.
82.	Art. 21 ust. 7	Wyłączenia spod wymogów etykietowania przewidzianych w niniejszym artykule mogą zostać udzielone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 24 ust. 2.		Powyższe symbole umieszcza się poniżej symbolu, o którym mowa w załączniku nr 3, w taki sposób, aby zajmował powierzchnię co najmniej jednej czwartej wielkości tego symbolu.
83.	Art. 22 ust. 1 Krajowe sprawozdanie z wykonania	Co trzy lata Państwa Członkowskie przesyłają Komisji sprawozdanie dotyczące wykonania niniejszej dyrektywy. Jednakże pierwsze sprawozdanie obejmuje okres do dnia 26 września 2012 r.	-	Nie wymaga transpozycji.
84.	Art. 22 ust. 2	Sprawozdania sporządza się na podstawie kwestionariusza lub modelu ustanowionego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 24 ust. 2. Kwestionariusz lub model przesyłany jest Państwu Członkowskim sześć miesięcy przed rozpoczęciem pierwszego okresu, który ma być objęty sprawozdaniem.	-	Nie wymaga transpozycji.
85.	Art. 22 ust. 3	Państwa Członkowskie przedstawiają również sprawozdanie na temat wszelkich działań, które podejmują w celu zachęcenia do zmniejszenia negatywnego oddziaływania baterii i akumulatorów na środowisko, w szczególności: a) działań w zakresie redukcji zawartości metali ciężkich i innych substancji niebezpiecznych w bateriach i akumulatorach, w tym dobrowolnych działań producentów; b) nowych technik recyklingu i przetwarzania; c) uczestnictwa podmiotów gospodarczych w systemach zarządzania środowiskiem; d) badań w tych dziedzinach; oraz e) środków służących promowaniu zapobiegania powstawaniu odpadów.	-	Nie wymaga transpozycji.
86.	Art. 22 ust. 4	Sprawozdania udostępnia się Komisji nie później niż dziewięć miesięcy od końca trzyletniego okresu, do którego się ono odnosi, a w przypadku pierwszego sprawozdania – nie później niż dnia 26 czerwca 2013 r.	-	Nie wymaga transpozycji.
87.	Art. 22 ust. 5	Komisja publikuje sprawozdanie z wykonania niniejszej dyrektywy oraz jej wpływu na środowisko i na funkcjonowanie rynku wewnętrznego nie później niż dziewięć miesięcy od otrzymania sprawozdań od Państw Członkowskich zgodnie z ust. 4.	-	Nie wymaga transpozycji.

88.	Art. 23 ust. 1 Przeгляд	Komisja poddaje przeglądowni wykonanie niniejszej dyrektywy oraz jej wpływ na środowisko i na funkcjonowanie rynku wewnętrznego po otrzymaniu po raz drugi sprawozdań od Państw Członkowskich zgodnie z art. 22 ust. 4.	-	Nie wymaga transpozycji.
89.	Art. 23 ust. 2	Drugie sprawozdanie, które Komisja publikuje zgodnie z art. 22 ust. 5, zawiera ocenę następujących aspektów niniejszej dyrektywy: a) zasadności podjęcia dalszych działań w zakresie zarządzania ryzykiem w odniesieniu do baterii i akumulatorów zawierających metale ciężkie; b) zasadności minimalnych docelowych poziomów zbierania dla wszystkich zużytych baterii i akumulatorów przenośnych ustanowionych w art. 10 ust. 2 oraz możliwości ustanowienia dalszych poziomów docelowych na kolejne lata, biorąc pod uwagę postęp techniczny i praktyczne doświadczenie nabyte w Państwach Członkowskich; c) zasadności minimalnych wymogów w zakresie recyklingu określonych w załączniku III część B, biorąc pod uwagę informacje przekazywane przez Państwa Członkowskie, postęp techniczny i praktyczne doświadczenie nabyte w Państwach Członkowskich.	-	Nie wymaga transpozycji.
90.	Art. 23 ust. 3	Jeżeli jest to konieczne, do sprawozdania załącza się wnioski w zakresie zmian odpowiednich przepisów niniejszej dyrektywy.	-	Nie wymaga transpozycji.
91.	Art. 24 ust. 1 Procedura komitetu	Komisję wspiera komitet ustanowiony zgodnie z art. 18 dyrektywy 2006/12/WE.	-	Nie wymaga transpozycji.
92.	Art. 24 ust. 2	W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE ⁸ , z uwzględnieniem art. 8 tej decyzji. Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, ustala się na trzy miesiące.	-	Nie wymaga transpozycji.
93.	Art. 24 ust. 3	Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.	-	Nie wymaga transpozycji.
94.	Art. 25 Sankcje	Państwa Członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa Członkowskie informują Komisję o tych przepisach najpóźniej do dnia 26 września 2008 r. oraz informują ją niezwłocznie o ich wszelkich późniejszych zmianach.	Art. 76-103	Rozdział 13 Przepisy karne i kary pieniężne
95.	Art. 26 ust. 1 Transpozycja	Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 26 września 2008 r.	Art. 122	Ustawa wchodzi w życie z dniem 26 września 2008 r., z wyjątkiem: 1) art. 13, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r., z wyjątkiem ust. 1 pkt 2 i 3, który wchodzi w życie z dniem 26 września 2011 r.; 2) art. 15-24, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2009 r., z wyjątkiem art. 16, który wchodzi w życie z dniem 30 września 2009 r.; 3) art. 8 ust. 4, który wchodzi w życie z dniem 26 września 2009 r.; 4) art. 28, art. 30-43, art. 54-57, art. 66, art. 71, art. 74, art. 104-106, art. 109 i art. 111, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.; 5) art. 67-70, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.
96.	Art. 26 ust. 2	Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty wszystkich istniejących przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	-	Nie wymaga transpozycji.

⁸ Decyzja Rady z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz. U. L 184 z 17.7.1999, str. 23—26).

97.	Art. 26 ust. 1 akapit 1	Przepisy przyjmowane przez Państwa Członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez Państwa Członkowskie.	Przypis 1	Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (Dz.Urz. UE L 266 z 26.9.2006, str. 1).
98.	Art. 26 ust. 2	Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty wszystkich istniejących przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	-	Nie wymaga transpozycji.
99.	Art. 27 ust. 1 Porozumienia dobrowolne	Pod warunkiem że cele ustanowione w niniejszej dyrektywie zostaną osiągnięte, Państwa Członkowskie mogą transponować przepisy określone w art. 8, 15 i 20 w drodze porozumień zawieranych pomiędzy właściwymi organami a zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi. Porozumienia takie muszą spełniać następujące wymagania: a) muszą być wykonalne; b) muszą określać cele oraz odpowiadające im terminy ich osiągnięcia; c) muszą zostać opublikowane w krajowym dzienniku urzędowym lub w urzędowym dokumencie o porównywalnym stopniu dostępności oraz muszą zostać przekazane Komisji.	-	Nie skorzystano z możliwości transponowania przepisów określonych w art. 8, 15 i 20 dyrektywy 2006/66/WE w drodze porozumień zawieranych pomiędzy właściwymi organami a zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi.
100.	Art. 27 ust. 2	Osiągnięte wyniki muszą być systematycznie monitorowane i zgłaszane właściwym organom i Komisji, a także podawane do wiadomości publicznej na warunkach przewidzianych w porozumieniu.	-	Nie wymaga transpozycji.
101.	Art. 27 ust. 3	Właściwe organy zapewniają, aby zbadano postępy osiągnięte w ramach porozumienia.	-	Nie wymaga transpozycji.
102.	Art. 27 ust. 4	W przypadku naruszenia porozumienia Państwa Członkowskie wprowadzają w życie odpowiednie przepisy niniejszej dyrektywy za pomocą przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych.	-	Nie wymaga transpozycji.
103.	Art. 28 akapit 1 Uchylenie	Dyrektywę 91/157/EWG uchyla się ze skutkiem od dnia 26 września 2008 r.	-	Nie wymaga transpozycji.
104.	Art. 28 akapit 2	Odesłania do dyrektywy 91/157/EWG obowiązują jako odesłania do niniejszej dyrektywy.	-	Nie wymaga transpozycji.
105.	Art. 29 Wejście w życie	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	-	Nie wymaga transpozycji.
106.	Art. 30 Adresaci	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.	-	Nie wymaga transpozycji.
107.	Załącznik I	Monitorowanie zgodności z docelowymi poziomami zbierania określonymi w art. 10.	-	Nie wymaga transpozycji.
108.	Załącznik II	Symbole dla baterii, akumulatorów i zestawów baterii do selektywnego zbierania.	Załącznik nr 3	Wzór oznakowania baterii i akumulatorów symbolem selektywnego zbierania.

109.	Załącznik III	Szczegółowe wymagania dotyczące przetwarzania i recyklingu.	Art. 12	<p>1. Magazynowanie i przetwarzanie zużytych baterii i zużytych akumulatorów w zakładach przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów powinno odbywać się w miejscach o utwardzonej, nieprzepuszczalnej nawierzchni, odpornych na działanie warunków atmosferycznych lub w odpowiednich pojemnikach nieprzewodzących prądu, odpornych na działanie substancji zawartych w bateriach lub akumulatorach oraz działanie warunków atmosferycznych.</p> <p>2. Magazynowanie zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych w zakładach przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów powinno odbywać się na nawierzchniach nieprzepuszczalnych, podłączonych do kanalizacji działającej w obiegu zamkniętym, kierującej ścieki do specjalnych zbiorników lub do instalacji przerabiającej zużyte baterie lub zużyte akumulatory.</p> <p>3. Zużyte baterie i zużyte akumulatory przeznaczone do przetwarzania i recyklingu mogą być magazynowane nie dłużej niż przez okres 1 roku łącznie przez wszystkich kolejnych posiadaczy tych odpadów.</p>
			Art. 13 ust. 1	<p>1. Za pomocą technologii i instalacji służących do przetwarzania i recyklingu poszczególnych rodzajów zużytych baterii lub zużytych akumulatorów muszą zostać osiągnięte następujące minimalne poziomy wydajności recyklingu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w przypadku zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych – 65% masy zużytych baterii kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych, w tym poziom recyklingu ołowiu wynoszący co najmniej 90% obliczany jako wyrażony w procentach stosunek masy ołowiu w ołowiu rafinowanym oraz masy ołowiu w stopach ołowiu rafinowanego do sumy masy ołowiu we frakcji metalicznej i paście ołowiowej zawartych w zużytych bateriach kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorach kwasowo-ołowiowych; 2) w przypadku zużytych baterii niklowo-kadmowych i zużytych akumulatorów niklowo-kadmowych - 75% masy zużytych baterii niklowo-kadmowych lub zużytych akumulatorów niklowo-kadmowych, w tym recykling kadmu w najwyższym, technicznie możliwym do osiągnięcia stopniu przy jednoczesnym unikaniu nadmiernych kosztów; 3) w przypadku pozostałych zużytych baterii i zużytych akumulatorów - 50% masy zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

			Art. 64 ust. 1-5	<p>1. Zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów w ramach prowadzonej działalności, z zastrzeżeniem ust. 2, przygotowuje zużyte baterie i zużyte akumulatory do recyklingu i unieszkodliwiania przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sortowanie zużytych baterii i zużytych akumulatorów na poszczególne rodzaje, ułatwiające ich przetwarzanie za pomocą technologii i instalacji służących do przetwarzania i recyklingu poszczególnych rodzajów zużytych baterii i zużytych akumulatorów, o których mowa w art. 13, z zastrzeżeniem ust. 6, lub 2) przetwarzanie poszczególnych rodzajów zużytych baterii i zużytych akumulatorów na odpowiednie frakcje materiałowe i recykling co najmniej wyodrębnionych metali w instalacjach i przy użyciu technologii zapewniających osiągnięcie co najmniej minimalnymi poziomów wydajności recyklingu, o których mowa w art. 13. <p>2. Zakład przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych, w ramach prowadzonej działalności, zapewnia przetwarzanie i recykling tych zużytych baterii i zużytych akumulatorów co najmniej za pomocą następujących po sobie procesów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oddzielania od zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych innych rodzajów zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz odpadów; 2) usunięcia wszystkich cieczy i kwasów, w tym ich odzysk lub unieszkodliwianie; 3) automatycznego rozdrabniania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych oraz automatycznego rozdziału uzyskanych materiałów na co najmniej frakcje ołowiu metalicznego, pastę ołowiową i tworzyw sztucznych; 4) przetopu frakcji metalicznej i pasty ołowiowej, a następnie rafinacji w celu doprowadzenia ołowiu do postaci umożliwiającej jego powtórne wykorzystanie w procesach produkcyjnych. <p>3. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest obowiązany przekazać poszczególne rodzaje posortowanych zużytych baterii i zużytych akumulatorów prowadzącemu zakład przetwarzania danego rodzaju zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dla których sam nie prowadzi przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.</p> <p>4. Sortowanie zużytych baterii i zużytych akumulatorów na poszczególne rodzaje stanowi proces odzysku R15 wymieniony w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.</p> <p>5. Przetwarzanie i recykling, o których mowa w ust. 1 pkt 2 stanowią, w zależności od stosowanej metody, procesy odzysku R3 – R6 wymienione w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.</p>
--	--	--	------------------	--

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ

KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/1924/08/DP/md

Warszawa, dnia 26 sierpnia 2008 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu *ustawy o bateriach i akumulatorach*, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo sygn. RM-10-137-08), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Maciej Nowicki
Minister Środowiska

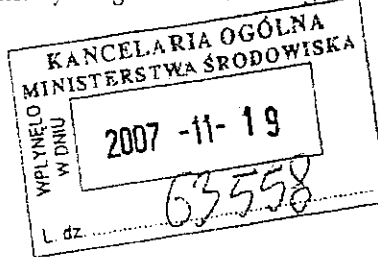
http://www.zipsee.pl
biuro@zipsee.pl

Związek Importerów i Producentów Sprzętu
Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT

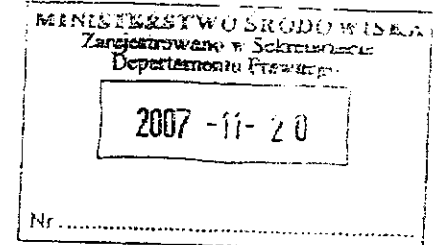
GABINET POLITYCZNY
M. S. ŚRODOWISKA

Dyrektor Biura M. S. Ś.

Beata Pazienka
Beata Pazienka

Warszawa, 16.11.2007 r.

Szanowny Pan Profesor Maciej Nowicki
Minister Środowiska

Ministerstwo Środowiska
ul. Wawelska 52/54
00-922 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na doręczony nam w dniu 24 października 2007 r. projekt ustawy o bateriach oraz zużytych bateriach i akumulatorach, w ramach konsultacji społecznych przedkładamy niniejsze stanowisko zawierające zestawienie uwag i propozycje zmian w projekcie ustawy.

Mając na uwadze dotychczasową współpracę między Ministerstwem Środowiska a ZIPSEE podczas konsultacji społecznych, chciałbym jednocześnie zapewnić Pana Ministra o gotowości Związku do dalszej szerokiej współpracy.

d. powołaniu
DYREKTOR BIURA ZIPSEE
Tomasz Partyka
Tomasz Partyka

WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD
PROJEKTEM AKTU NORMATYWNEGO

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM – ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*

Projekt ustawy o bateriach oraz zużytych bateriach i akumulatorach

(tytuł projektu – zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa / Imię + Nazwisko**

**Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego
Branży RTV i IT – ZIPSEE**

2. Siedziba / miejsce zamieszkania**

ul. Polczyńska 116A, 01-304 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

**ul. Polczyńska 116A, 01-304 Warszawa
biuro@zipsec.pl**

B. WSKAZANIE OSOB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W
CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i Nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1.	Tomasz Partyka	

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO
PRZEDMIOTEM OCHRONY

Propozycje zawarto w załączniku do zgłoszenia

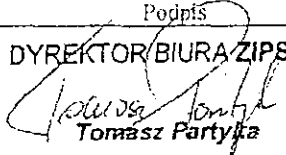
Propozycje ZIPSEE mają na celu ochronę podmiotów gospodarczych reprezentowanej branży przed nadmierną uznaniową ingerencją administracyjną w swobodę działalności gospodarczej oraz wynikają bezpośrednio ze statutowych celów Związku.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

- Załącznik – propozycje zmian w nowelizacji oraz ustawy**
- Pełnomocnictwo dla Tomasza Partyka**
- Aktualny odpis z KRS**

B. – Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych / zmiany danych** zgłoszenia
dekonanego dnia
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

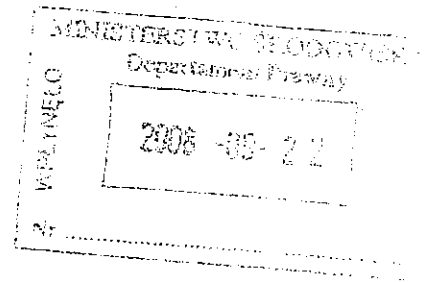
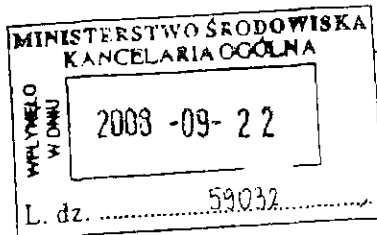
Imię i Nazwisko	Data	Podpis
Tomasz Partyka	15.11.2007	 DYREKTOR BIURA ZIPSEE Tomasz Partyka

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy, treść: „- Zgłoszenie zmiany danych” skreśla się

** Niepotrzebne skreślić

ZWIĄZEK IMPORTERÓW
I PRODUCENTÓW SPRZĘTU
ELEKTRYCZNEGO I ELEKTRONICZNEGO
BRANŻY RTV I IT - ZIPSEE
Warszawa, ul. Polczyńska 116A
RS: 0001250359
22518, KRS: 140463214

Tczew, 18 września 2008 r.

Pan
Prof. Maciej Nowicki
Minister Środowiska
ul. Wawelska 52/54
00-922 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) zgłaszamy zainteresowanie pracami nad projektem ustawy o bateriach i akumulatorach.

Prosimy o przekazanie niniejszego zgłoszenia wszystkim organom biorącym udział w pracach legislacyjnych oraz o jego udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej.

W załączeniu urzędowy formularz zgłoszenia.

Z poważaniem

Tadeusz Jawniak
Pełnomocnik

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY
DANYCH***

Ustawa o bateriach i akumulatorach, projekt z dnia 14.08.2008 r.
(tytuł projektu - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej
lub informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**
OILER ORGANIZACJA ODZYSKU S.A.

2. Siedziba/miejsce zamieszkania**
83-110 Tczew, ul. Malinowska 24A

3. Adres do korespondencji i adres e-mail
83-110 Tczew, ul. Malinowska 24A adres a-mail: tjawniak@oiler.pl

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU
WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	TADEUSZ JAWNIAK	
2		
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Art. 3 ust. 1 pkt 24, w powiązaniu z art. 4 ust. 1. Wnosimy o doprecyzowanie zapisów dotyczących wprowadzenia do obrotu, także w innych przepisach ustawy.

Projekt ustawy zawiera objaśnienie określenia: „wprowadzenie do obrotu” (art. 3 pkt 24), wyraźnie informujące, że dotyczy terytorium Wspólnoty Europejskiej (WE). Wszędzie, gdzie zamiarem było ograniczenie obszaru, użyto sformułowania „wprowadzenie do obrotu na terytorium kraju”. W niektórych przepisach używa się określenia „wprowadzenie do obrotu na terytorium kraju” (art. 4 ust. 1 i 3, art. 40, art. 42 ust. 1.), w innych „wprowadzenie do obrotu” (art. 3 pkt 11, art. 7, art. 8 ust. 1, 2, 4, 7, 8, art. 10, art. 32 ust. 1-4). Odmiennosc określeń największe skutki wywoła w art. 3 pkt 11. Do ustalenia poziomu zbierania trzeba będzie wliczać baterie i akumulatory wprowadzone do obrotu przez dany podmiot nie tylko w kraju, ale w całej Wspólnocie Europejskiej, przy możliwości gospodarowania jedynie krajowymi odpadami. W następstwie regulowany jest również sposób znakowania wyrobów wprowadzanych do obrotu w WE (art. 8 ust. 4) i nakaz dołączania instrukcji o sposobie usuwania baterii, niezależnie od rodzaju sprzętu (art. 10). To często będzie jak dodawanie instrukcji do pudełka zapalek.

Pozostawienie przepisu bez zmian utrudni kontakty handlowe z wprowadzającymi produkty.

Proponujemy wykreślenie z art. 3 pkt 24 treści dotyczącej WE.

Art. 14. Wnosimy o uzupełnienie przepisu w takim zakresie, aby odpady niebezpieczne, powstałe w wyniku przetworzenia zużytych baterii i akumulatorów, nie mogły być unieszkodliwiane poprzez składowanie, a magazynowanie tych odpadów powyżej 1 roku było zabronione.

Doświadczenie ponad sześciu lat obowiązywania ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607, ze zm.) wskazuje, że w dużej części obowiązek zapewnienia odzysku i recyklingu jest jedynie dokumentowany, a realizowany tylko pozornie. Od początku obowiązywania ustawy (i nadal) niektóre firmy odzyskują ze zużytych ogniw tylko cenne metale, a odpady zawierające kadm i rtęć cały czas „zasilają” środowisko naturalne. Nie są unieszkodliwiane składniki niebezpieczne baterii i akumulatorów. Jeżeli te odpady są tak groźne, jak się powszechnie głosi, to spodziewamy się aprobaty dla przepisów, które zmuszą przede wszystkim do likwidacji odpadów niebezpiecznych.

Dalsza tolerancja dla szkodliwych praktyk w rzeczywistości wspomaga nieuczciwe firmy i godzi w interes zakładów, które ponosząc koszty unieszkodliwiania wszystkich substancji zawartych w zużytych bateriach i akumulatorach, nie mogą być konkurencyjne na rynku.

Art. 16 ust. 1. Wnosimy o objęcie obowiązkiem rejestracji również spółki cywilne oraz o zmianę terminu dla złożenia wpisu do rejestru.

Słowo „przedsiębiorca”, wobec odwołania do ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (art. 3 pkt 12), wywołuje swoiste skutki. Przedsiębiorcą nie jest spółka cywilna. Na gruncie prawa publicznego, judykatura oraz sądy jednolicie uznają, że czynności prawnych (transakcji) dokonuje spółka cywilna, a nie wspólnicy. Prawo stanowi, że importerem, eksporterem i sprzedawcą, czyli wprowadzającym obrotu, jest spółka. Zgodnie z ustawą Ordynacja podatkowa, spółka cywilna osiąga przychody i ponosi koszty. Spółka jest podatnikiem podatku akcyzowego i VAT.

Wątpliwa będzie rzetelność rejestrów. Projekt ustawy nakazuje rejestrację przedsiębiorców, a więc każdy wspólnik spółki cywilnej musi złożyć wniosek o wpis do rejestru i otrzymać odrębny numer rejestrowy. Spółka cywilna, z mocy prawa, nie będzie przedmiotem rejestru i nie będzie posiadała numeru rejestrowego. Wyłącznie spółka wystawia fakturę i na tym dokumencie nie będzie żadnego numeru rejestrowego (art. 28).

Okazuje się, że celem ustawy jest pobieranie opłat, a nie posługiwanie się numerem rejestrowym. Wystąpi niezgodność z rejestrami podmiotów gospodarki narodowej, podatników oraz rejestrami wydanych decyzji uprawniających do gospodarowania odpadami, które obejmują spółki cywilne.

Nie budzi wątpliwości natury prawnej, odpowiedzialność wspólników za zobowiązania spółki cywilnej. Lecz akt normatywy, który indywidualne zobowiązania wspólników-przedsiębiorców przenosiłby na cały podmiot gospodarki narodowej, jakim jest spółka cywilna, stanowi odwrócenie pojęć w stosunku do ustaw podatkowych i jest prawnie wadliwy.

Projekt ustawy posługuje się, niemalże zamiennie, pojęciami „przedsiębiorca” i „wprowadzający”, wobec odmiennych definicji tych pojęć – nie każdy wprowadzający jest przedsiębiorcą. Skutkiem tego obowiązki obu podmiotów różnią się, co spowoduje niejednolitość zachowań.

Wnosimy o wprowadzenie 30-dniowego terminu do złożenia wniosku o wpis do rejestru, od dnia wprowadzenia baterii i akumulatorów do obrotu. Zmiana terminu nie wpłynie na zakres zobowiązań na rzecz ochrony środowiska. Pozwoli uniknąć niezamierzonego łamania przepisów, szczególnie przy przywozie do kraju okazjonalnie zakupionych produktów, wraz z bateriami. Proponowana zmiana ujednotyci procedury z obowiązującymi wprowadzających do obrotu opakowania, opony i oleje smarowe, przewidziane w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607, ze zm.).

Art. 16 ust. 5. Wnosimy o doprecyzowanie pojęcia „przedsiębiorca zagraniczny”.

W nawiązaniu do definicji „przedsiębiorca” i „wprowadzający” niezbędne jest wyjaśnienie pojęcia „przedsiębiorca zagraniczny” Czy takim przedsiębiorcą będzie zagraniczna spółka cywilna, w odróżnieniu od identycznego podmiotu polskiego? Czy zagraniczną spółkę cywilną także nie będzie obowiązywało złożenie wniosku o wpis do rejestru, a Główny Inspektor Ochrony Środowiska będzie wymagał wniosku od każdego wspólnika? Jeżeli odmiennie ma być traktowana polska i zagraniczna spółka cywilna, to powstaje pytanie: czy Polska jest krajem Wspólnoty Europejskiej?

Przyjęcie ustawy w obecnym brzmieniu, podczas kontaktów z potencjalnym klientem zagranicznym, utrudni wyjaśnienie przepisów polskiego prawa oraz będzie dowodem na świadomy zamiar nierównego traktowanie podmiotów krajowych i z innych państw WE.

Art. 22. ust. 2. Wnosimy o wykreślenie przepisu z projektu ustawy.

Rozporządzenie jest wyłącznie aktem wykonawczym w stosunku do ustawy. Jeżeli przedmiotem ustawy jest zamknięta lista danych zamieszczanych we wniosku, to w drodze rozporządzenia nie można zmieniać treści ustawy. Normy określone ustawą nie mogą być zmieniane aktem niższej rangi, jakim jest rozporządzenie. Natomiast ustawa nie musi ustalać zakresu danych lub wykazu dokumentów niezbędnych dla złożenia wniosku. Te zagadnienia mogą być w całości regulowane rozporządzeniem. Sytuacja, w której postanowienia ustawy mogą być zmieniane rozporządzeniem, godzi w podstawy państwa prawnego.

Art. 24 pkt 2. Wnosimy o określenie w ustawie, jakie nieprawidłowości będą uznawane za rażące.

Aktualna treść przepisu musi spowodować zjawisko tzw. uznaniowości przy ocenie bliżej nieokreślonych nieprawidłowości, z negatywnymi skutkami, również w postaci korupcji. Brak pewności, czy owe nieprawidłowości mają oznaczać naruszenie norm prawnych i jakich? Wykreślenie z rejestru może spowodować zaprzestanie prowadzenia działalności. Czyli skutki bardziej dotkliwe niż sankcje przewidziane w rozdziale 13 ustawy „Przepisy karne i kary pieniężne”. Ten fakt wyznacza pojęciu „rażące nieprawidłowości” wyższą rangę niż czynom zabronionym, wymienionym w rozdziale 13.

Obowiązek działania organów władzy na podstawie i w granicach prawa jest jedną z podstawowych zasad, chronionych Konstytucją RP.

Art. 25 ust. 1. Wnosimy o wykreślenie, po słowie „akumulatorów”, dalszej części zdania.

Wprowadzający baterie i akumulatory, z założenia, nie posiada wiedzy i uprawnień z dziedziny gospodarowania odpadami, nie jest również wytwórcą odpadów. W tej sytuacji, zobowiązanie wprowadzającego do właściwego gospodarowania (według definicji ustawy o odpadach) zużytymi bateriami i akumulatorami, jest nieracjonalne, nielogiczne i sprzeczne z przepisami o odpadach. Ustawa o odpadach, w art. 25 ust. 3, przewiduje definitywne przeniesienie odpowiedzialności za gospodarowanie odpadami na następnego posiadacza odpadów. W takiej sytuacji, dwie ustawy będą odmiennie regulowały ten sam zakres przedmiotowy prawa.

Art. 26. Wnosimy o zmianę przepisu w takim zakresie, który umożliwi wprowadzającemu baterie i akumulatory przekazanie obciążających go obowiązków dla organizacji odzysku, na wzór rozwiązania przewidzianego w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607, ze zn.).

Konstrukcja art. 26, wobec niezbywalnej odpowiedzialności spoczywającej na wprowadzającym (ust. 2), oznacza obowiązek firmowania każdej czynności przez tego wprowadzającego. Działanie „za pośrednictwem innych podmiotów” jest tożsame z występowaniem na podstawie upoważnienia. W takim trybie, praktycznie niewykonalne będzie dołączanie informacji do sprzedawanych produktów (art. 29 ust. 3). Iluzoryczna będzie kontrola przekazania odpadów do recyklingu (art. 29 ust. 1 i 2). Zawieranie umów, o których mowa w art. 30 i 34, w sposób określony w art. 26 ust. 1: „za pośrednictwem innych podmiotów”, oznacza, że stroną umów bezwzględnie musi być wprowadzający baterie i akumulatory. Jaką faktyczną rolę będzie pełnił „inny podmiot”? Pozostaje jedynie negocjowanie warunków umów. Trudno wyobrazić sobie przedsiębiorcę, który zleci to zadanie firmie zewnętrznej. Wątpliwe będzie składanie sprawozdań (art. 32 ust. 2 i art. 33 ust. 1). Wprowadzający musiałby „innemu podmiotowi” przekazać wszystkie dane, rodzaj sprawozdania „na brudno” oraz zapłacić za usługę. Pomimo tego, odpowiedzialność za rzetelność i terminowość złożenia sprawozdania, nadal będzie spoczywała na wprowadzającym! Bezpieczniej i taniej będzie wykonanie sprawozdanie we własnym zakresie.

Nie można wprowadzać baterii i akumulatorów bez opakowań. W rezultacie, wszystkie obowiązki dotyczące opakowań (również opon i olejów smarowych) wprowadzający przekazuje organizacji odzysku, lecz w zakresie baterii i akumulatorów, będzie zmuszony pełnić rolę strony w umowach, czyli samodzielnie wykonywać obowiązki ustawowe.

Art. 29. ust. 1 i 2. Wnosimy o wykreślenie obowiązku odbioru zużytych baterii i akumulatorów od użytkownika końcowego.

Rozwiązanie jest sprzeczne z pkt. (17) i art. 7 Dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U.UE.L.06.266.1). Wprowadzenie przepisów w obecnej treści spowoduje obowiązek odbierania pojedynczych baterii i akumulatorów m.in. od posiadaczy domowych UPS, właścicieli pojazdów, itd. Każdy konsument będzie mógł z domu zgłosić potrzebę pozbycia się jednej baterii, a wprowadzający będzie musiał ponieść absurdalne koszty odbioru. Transport związany z odbiorem spowoduje większe zanieczyszczenie środowiska niż odpad baterii.

Art. 40 - 43. Wnosimy o usunięcie z projektu ustawy zapisów o „opłacie za wprowadzenie”.

Opłata za wprowadzenie do obrotu jest sprzeczna z Dyrektywą 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U.UE.L.06.266.1). Według Dyrektywy (pkt 19, 28, art. 16), producent ma ponosić koszty zbierania, przetwarzania i recyklingu, a nie finansować zadania własne administracji, niezwiązane bezpośrednio z gospodarowaniem odpadami. Opłata za wprowadzenie, pobierana od każdej sztuki produktu, jest w rzeczywistości podatkiem obrotowym. Obowiązek wniesienia opłaty dotknie również podmiot, który zapewni recykling każdej sztuki odpadu, powstałego z baterii wprowadzonych przez siebie na rynek. To oznacza finansowanie administracji

z innego źródła niż budżet, ale także ponoszenie ciężarów za inne podmioty, których działalność powoduje zanieczyszczenie środowiska naturalnego.

Takie rozwiązanie sprzeciwia się konstytucyjnej zasadzie sprawiedliwości społecznej.

Art. 46. Wnosimy zmianę przepisów tak, aby użytkownik końcowy, niezależnie od rodzaju akumulatora (samochodowy, przemysłowy lub przenośny), mógł przekazać zużyty akumulator do tych samych odbiorców.

Podział akumulatorów nie według rodzajów, a według przeznaczenia, wprowadzony objaśnieniami art. 3 pkt. 2 i 4 spowodował, że identyczny akumulator będzie kwalifikowany jako samochodowy lub przemysłowy. Cała gospodarka odpadami opiera się na rozróżnianiu odpadów według rodzajów. Natomiast projekt ustawy zbędnie (z punktu widzenia ochrony środowiska) wprowadza odmienne tryby postępowania z takim samym odpadem, według kryterium wcześniejszego zastosowania produktu. Niezrozumiała jest regulacja wprowadzona przez ust. 3 w art. 46. W jej rezultacie użytkownik końcowy, konsument i firma, będą zmuszeni przekazać zużyte akumulatory nikielowo-kadmowe przemysłowe, często wielkości popularnych ogniw C i D, wyłącznie do zakładu przetwarzania, których jest niewiele w kraju. W odróżnieniu od akumulatorów przenośnych, które będą mogli dostarczyć do sprzedawcy lub zbierającego zużyte baterie i akumulatory (art. 45). Porównanie treści załączników nr 1 i nr 2 do ustawy wskazuje, iż często dokładnie takie same akumulatory będą podlegały odmiennej procedurze postępowania, zależnie od urządzenia, w którym były zamontowane. Nie wiadomo dlaczego ustawa odmawia zbierającym zużyte baterie i akumulatory (mimo posiadania stosownego zezwolenia - art. 3 pkt 25), prawa do odbioru odpadów baterii i akumulatorów przemysłowych (art. 46 ust. 2), a upoważnia do przyjmowania baterii i akumulatorów samochodowych (art. 46 ust. 1).

Art. 60 ust. 2. Wskazujemy na sprzeczność art. 60 ust. 2 z art. 26 ust. 1.

Projekt ustawy, w art. 26 ust. 1, przewiduje możliwość realizacji obowiązków „za pośrednictwem innych podmiotów”. Reguły językowe przesądzają, że norma zawarta w art. 26 ust. 1, oznacza nakaz firmowania wszystkich obowiązków przez wprowadzających baterie i akumulatory, bez prawa ich przekazania dla innych podmiotów. Przewidziano tylko możliwość działania przez pośrednika, czyli na podstawie udzielonego pełnomocnictwa. Pośrednik nie może wejść w prawa wprowadzającego baterie i akumulatory i nie może być stroną czynności przewidzianych w ustawie (art. 25 i 29, art. 30 ust. 1, art. 30 ust. 2, art. 33 ust. 1, art. 34 ust. 1 i 4, art. 38 ust. 3, art. 42 ust. 3). W przeciwieństwie do przedstawionej normy, art. 60 ust. 2 mówi o „przekazaniu realizacji obowiązków”, czyli prawnie skutecznym przejęciu obowiązków przez inny podmiot, co kłóci się z art. 26 ust. 2.

Art. 61. Wnosimy o wykreślenie przepisu.

Treść artykułu powtarza przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, ze zm.) oraz ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251). Powtarzanie przepisów zamieszczonych w innych ustawach narusza § 4 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908).

Art. 111 pkt 3 lit. d. Wnosimy o zmianę definicji opłaty produktowej, na:

„opłacie produktowej – rozumie się przez to opłatę wnoszoną za niewykonanie wymaganego poziomu odzysku i recyklingu odpadów powstałych z opakowań i produktów wymienionych w załącznikach nr 1 i 3 ustawy”.

Definicja zastosowana w projekcie ustawy jest myląca, a przede wszystkim nieprawdziwa. Sugeruje bezwzględny obowiązek wpłacania opłaty produktowej. Jak wynika z treści ustawy, opłaty produktowa w ogóle nie dotyczy opakowań i produktów, lecz odpadów.

Art. 111. Wnosimy o wykreślenie z ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607, ze zm.) ust. 10, 11c, 12 i 13 z art. 3.

Powołane przepisy są szczególnie szkodliwe dla środowiska naturalnego. W ich skutku, jeżeli do produkcji 1000 ton oleju smarowego użyje się 500 ton oleju bazowego – uzyskanego w wyniku regeneracji olejów odpadowych – to wobec całego 1000 ton tego oleju, ustawa zwalnia producenta z wszystkich obowiązków na rzecz ochrony środowiska. Opakowania, nawet wyprodukowane w 100 % z odpadów, podlegają w całości obowiązkowi odzysku i recyklingu. Wprowadzenie do obrotu każdej zregenerowanej opony oznacza obowiązek poniesienia nakładów na usuwanie odpadów. Natomiast oleje smarowe, stwarzające największe zagrożenie dla środowiska, są przez ustawę zwolnione z obowiązku zapewnienia odzysku i recyklingu. Takich rozwiązań nie może stosować państwo, którego powinnością jest ochrona środowiska i dbanie o bezpieczeństwo ekologiczne, zgodnie z art. 5, 74 i 86 Konstytucji RP. Ustawa stawia na uprzywilejowanej pozycji firmy spełniające jednocześnie dwa warunki: produkujące oleje smarowe i posiadające własną instalację do regeneracji. Ulga przewidziana jest nie za wykonanie regeneracji, lecz za posiadanie instalacji. Regeneracji nie trzeba robić. Wystarczy posiadać instalację, a produkty kupić gdzie indziej. Naruszone są reguły uczciwej konkurencji i równości wobec prawa. Promowana jest firma, a nie recykling. Wbrew nadrzędnej zasadzie – obowiązkowi stosowania najlepszej dostępnej techniki, o której mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia Prawo ochrony środowiska. Przepisy godzą w sens starania się o unijne fundusze na rozwój nowych technologii, skoro stare i energochłonne są promowane przez polskie przepisy. Stworzono niekorzystne warunki dla firm, które na zasadzie rachunku ekonomicznego i z dbałości o środowisko naturalne, planują np. zlecenie wykonania regeneracji olejów odpadowych w najnowocześniejszych instalacjach. Przepis jest formą ograniczenia wolności działalności gospodarczej, wbrew art. 20 i 22 Konstytucji RP.

Art. 111. Wnosimy o dodanie do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607, ze zm.) przepisu, który uwzględni możliwość wykonywania odzysku i recyklingu odpadów w instalacjach znajdujących się poza granicami kraju, w procedurze zlecenia, a nie tylko wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów.

Ustawa uznaje obowiązek odzysku i recyklingu za wykonany tylko w wypadkach eksportu, wewnątrzspółnotowej dostawy lub przetworzenia odpadów w kraju. Ogranicza to prawo do swobody działalności gospodarczej. Wykonanie recyklingu na terenie innego państwa, w instalacjach, do których posiada się tytuł prawny lub na zlecenie, jest najlepszym rozwiązaniem z punktu widzenia ochrony naszego środowiska naturalnego. Powrotnemu przywozowi do kraju podlegałyby tylko materiały uzyskane w wyniku recyklingu. Prawne usankcjonowanie takiego rozwiązania ograniczy transport i pozwoli na przerób odpadów w najnowocześniejszych, ekologicznych instalacjach, w dodatku poza granicami kraju.

Art. 111. Wnosimy o zmianę ust. 6a w art. 3 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607, ze zm.), przy określaniu daty wprowadzenia na rynek i zrównania wewnątrzspółnotowego nabycia z produkcją krajową (ust. 5). Brak racjonalnego uzasadnienia, dla obecnie gorszego traktowania przez prawo produktów sprowadzanych w ramach wewnątrzspółnotowej dostawy (data wystawienia faktury w kraju WE), w stosunku do importu (data dopuszczenia do obrotu). Przy stałej współpracy i tzw. dostawach ciągłych, typowym zjawiskiem jest przywóz produktów z innego kraju Wspólnoty, ze zmienną częstotliwością i jednorazowo różnych ilościach. Polski nabywca często dowiaduje się dopiero w styczniu roku następnego, jaką faktycznie ilość odpadów powinien poddać procesom odzysku w roku poprzednim, gdyż na fakturze dostarczonej z towarem widnieje zeszłoroczna data.

Należy przy tym pamiętać, że obok omawianego przepisu, istnieje art. 12 ust. 1, który nakazuje rozliczenie wykonania obowiązku na koniec roku kalendarzowego. Przywołane przepisy stwarzają warunki wzajemnie się wykluczające, a przez to naruszające Konstytucję RP.

Art. 111. Wnosimy o wykreślenie z ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607, ze zm.), z art. 4 ust. 1 pkt 1 słowa „albo”.

Słowo „albo” jest przez prawo określane mianem alternatywy rozłącznej. Ustawa formalnie zabrania wykonywania obowiązku zapewnienia odzysku i recyklingu w sposób łączony – częściowo samodzielnie, a częściowo za pośrednictwem organizacji odzysku. Pomimo tego, organy administracji państwowej nie sprzeciwiają się praktyce łączenia obu sposobów. Zapewne będą tak czynić w przyszłości. Naszym zdaniem nie należy utrzymywać normy, której państwo nie zamierza przestrzegać i która jest nieracjonalna.

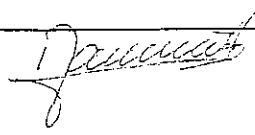
Proponowane przez nas rozwiązania prawne mają na celu:

- 1) zrównanie praw i obowiązków podmiotów w działaniach na rzecz ochrony środowiska naturalnego,
- 2) stworzenie norm prawnych sprzyjających rozwojowi mechanizmów rynkowych, uzyskanie przepisów spójnych i wzajemnie uzupełniających się na każdym etapie postępowania z odpadami i dla wszystkich uczestników rynku: od wprowadzających produkty, poprzez użytkowników, do przerabiających odpady.
- 3) przeciwdziałanie zjawiskom, które nieuchronnie wystąpią po wprowadzeniu w życie ustawy w obecnej treści – przerostu biurokracji oraz nieuzasadnionego wzrostu kosztów usuwania odpadów ze środowiska naturalnego i ich zagospodarowania.

W ramach wysłuchania publicznego zobowiązujemy się zaprezentowania szerszego uzasadnienia, dowodzącego zasadności naszego zgłoszenia, a także wielu uwag do treści projektu ustawy, wprawdzie o mniejszym znaczeniu formalnym, ale istotnych dla poprawności merytorycznej aktu normatywnego.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Odpis z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, Numer KRS: 0000070606
2	Wypis aktu notarialnego, repertorium A Numer 152 z dnia 7 stycznia 2008 r. – Pełnomocnictwo udzielone przez Spółkę dla Tadeusza Jawniaka, do reprezentowania Oiler Organizacji Odzysku S.A. w procesie stanowienia prawa.
3	
4	
5	
6	
7	
8	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
TADEUSZ JAWNIAK	18 września 2008 r.	

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy treść: „ - Zgłoszenie zmiany danych” skreśla się.
 ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414)) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

w sprawie określenia pojemności baterii lub akumulatorów oraz sposobu umieszczania informacji o tej pojemności na bateriach lub akumulatorach

Na podstawie art. 8 ust. 6 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje.

§ 1. Rozporządzenie określa metody określania pojemności baterii przenośnych, akumulatorów przenośnych, baterii samochodowych i akumulatorów samochodowych oraz sposób umieszczania na nich informacji o tej pojemności.

Zgodnie z art. 21 ust. 2 dyrektywy 2006/66/WE „Państwa Członkowskie zapewniają, aby pojemność wszystkich baterii i akumulatorów przenośnych i samochodowych była wskazana na nich w widoczny, czytelny i nieusuwalny sposób do dnia 26 września 2009 r. Szczegółowe przepisy wdrożenia tego wymagania, w tym zharmonizowane metody dla określenia pojemności i właściwego stosowania, ustanawia się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 24 ust. 2, nie później niż dnia 26 marca 2009 r.”

W związku z powyższym, niniejszy projekt rozporządzenia zostanie sporządzony po wydaniu decyzji i będzie stanowił transpozycję jej przepisów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie w sprawie określenia pojemności baterii lub akumulatorów oraz sposobu umieszczania informacji o tej pojemności na bateriach lub akumulatorach stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 8 ust. 6 ustawy z dnia o bateriach i akumulatorach, wdrażającej w zakresie swojej regulacji dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG.

Rozporządzenie ma na celu zapewnienie rzetelnej informacji o właściwościach wprowadzanych do obrotu baterii przenośnych, akumulatorów przenośnych, baterii samochodowych i akumulatorów samochodowych. Jednakże, zgodnie z art. 21 ust. 2 dyrektywy 2006/66/WE zharmonizowane metody dla określenia pojemności i ich właściwego stosowania, zostaną ustanowione nie później niż dnia 26 marca 2009 r. W związku z powyższym, po określeniu tych metod przez Komisję Europejską i wydaniu stosownej decyzji, niniejsze rozporządzenie będzie stanowić jej transpozycję.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia będzie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy przedsiębiorców wprowadzających do obrotu baterie przenośne, akumulatory przenośne, baterie samochodowe lub akumulatory samochodowe, jak również producentów tych baterii lub akumulatorów produkujących baterie i akumulatory przeznaczone do wprowadzenia do obrotu na terytorium państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie;
2. Marszałkowie Województw;
3. Główny Urząd Statystyczny;
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
5. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
6. NSZZ „Solidarność”;
7. Forum Związków Zawodowych;
8. OPZZ;
9. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
10. Państwowa Rada Ochrony Środowiska;
11. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
12. Konfederacja Pracodawców Polskich;
13. Business Centre Club - Związek Pracodawców;
14. Związek Rzemiosła Polskiego;
15. Centrum Prawa Ekologicznego;
16. Polski Klub Ekologiczny;
17. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
18. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Baterii Małogabarytowych;
19. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
20. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i AGD;
21. Krajowa Izba Gospodarcza;
22. Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Żłomem;
23. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
24. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych;
25. Polska Izba Ekologii;
26. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
27. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
28. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
29. Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
30. Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach;
31. Instytut Ochrony Środowiska;
32. Instytut Chemii Przemysłowej im. Prof. Ignacego Mościckiego, Zakład Elektrochemii, Zespół Utylizacji i Recyklingu Baterii;
33. POLSKA GRUPA RECYKLINGU PROEKO, ul. Sikorskiego 5, 05-119 Legionowo;
34. EKOLA Organizacja Odzysku S.A.;
35. DOL-EKO – Organizacja Odzysku S.A.;
36. EUROBAC Organizacja Odzysku S.A.;
37. Oiler Organizacja Odzysku S.A.;
38. Organizacja Odzysku i Recyklingu REBIS S.A.;
39. REBA Organizacja Odzysku S.A.;
40. ReEko Organizacja Odzysku S.A.;
41. ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
42. Orzeł Biały S.A.;
43. Baterpol Sp. z o.o.;

- 44. Bolesław Recykling Sp. z o.o.;
- 45. MarcoLtd. Sp. z o.o.;
- 46. Dolnośląska Korporacja Ekologiczna Sp. z o. o.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

- a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego**

Brak wpływu.

- b) rynek pracy**

Brak wpływu.

- c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw**

Brak wpływu.

- d) sytuację i rozwój regionalny**

Brak wpływu.

- e) ochronę środowiska**

Brak wpływu.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

w sprawie poziomów wydajności recyklingu

Na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa poziomy wydajności recyklingu zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych oraz sposób ich obliczania.

§ 2.1. Poziomy wydajności recyklingu zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych w poszczególnych latach określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Sposób obliczania poziomu wydajności recyklingu zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

Na podstawie art. 12 ust. 6 pkt a dyrektywy Komisja Europejska do dnia 26 marca 2010 r. wyda decyzję, w której określi szczegółowe przepisy dotyczące obliczania poziomów wydajności recyklingu.

Niniejszy projekt rozporządzenia po wydaniu decyzji zostanie zaktualizowany i będzie stanowił transpozycję przepisów decyzji Komisji.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz.U. Nr 216, poz. 1606).

POZIOMY WYDAJNOŚCI RECYKLINGU ZUŻYTYCH AKUMULATORÓW
Kwasowo-ołowiowych.

Rok	2009	2010	2011
poziom wydajności recyklingu [%]	65	65	65

SPOSÓB OBLICZANIA POZIOMU WYDAJNOŚCI RECYKLINGU ZUŻYTYCH
AKUMULATORÓW Kwasowo-ołowiowych

$$r [\%] = ((m_1 + m_2 + m_3) / m_0) * 100$$

gdzie:

r – poziom wydajności recyklingu przeciętnej masy zużytego akumulatora kwasowo-ołowiowego;

m₁ – masa sucha frakcji metalicznej (kratka, bieguny, itp.);

m₂ – masa sucha pasty akumulatorowej;

m₃ – masa sucha wydzielonego polipropylenu;

m₀ – masa zużytego akumulatora kwasowo-ołowiowego poddanego procesom recyklingu.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie poziomów wydajności recyklingu stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach, wdrażającej w zakresie swojej regulacji dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG.

Celem projektu rozporządzenia jest określenie sposobu obliczania poziomu wydajności recyklingu zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych, jak również określenie tych poziomów.

Z uwagi na fakt, że do dnia 26 marca 2010 r. Komisja Europejska wyda decyzję, w której określi szczegółowe przepisy dotyczące obliczania poziomów wydajności recyklingu, rozporządzenie zostanie zaktualizowane i będzie stanowiło transpozycję przepisów decyzji Komisji.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia będzie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy przedsiębiorców prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie;
2. Marszałkowie Województw;
3. Główny Urząd Statystyczny;
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
5. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
6. NSZZ „Solidarność”;
7. Forum Związków Zawodowych;
8. OPZZ;
9. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
10. Państwowa Rada Ochrony Środowiska;
11. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
12. Konfederacja Pracodawców Polskich;
13. Business Centre Club - Związek Pracodawców;
14. Związek Rzemiosła Polskiego;
15. Centrum Prawa Ekologicznego;
16. Polski Klub Ekologiczny;
17. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
18. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Baterii Małogabarytowych;
19. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
20. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i AGD;
21. Krajowa Izba Gospodarcza;
22. Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem;
23. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
24. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych;
25. Polska Izba Ekologii;
26. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
27. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
28. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
29. Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
30. Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach;
31. Instytut Ochrony Środowiska;
32. Instytut Chemii Przemysłowej im. Prof. Ignacego Mościckiego, Zakład Elektrochemii, Zespół Utylizacji i Recyklingu Baterii;
33. POLSKA GRUPA RECYKLINGU PROEKO, ul. Sikorskiego 5, 05-119 Legionowo;
34. EKOLA Organizacja Odzysku S.A.;
35. DOL-EKO – Organizacja Odzysku S.A.;
36. EUROBAC Organizacja Odzysku S.A.;
37. Oiler Organizacja Odzysku S.A.;
38. Organizacja Odzysku i Recyklingu REBIS S.A.;
39. REBA Organizacja Odzysku S.A.;
40. ReEko Organizacja Odzysku S.A.;
41. ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
42. Orzeł Biały S.A.;
43. Baterpol Sp. z o.o.;
44. Bolesław Recykling Sp. z o.o.;

- 45. MarcoLtd. Sp. z o.o.;
- 46. Dolnośląska Korporacja Ekologiczna Sp. z o. o.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

d) sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

e) ochronę środowiska

Projekt rozporządzenia pozytywnie wpłynie na ochronę środowiska. Osiągnięcie wymaganych poziomów wydajności recyklingu pozwoli na jak najlepsze prowadzenie procesów recyklingu tych odpadów przy jednoczesnym spełnieniu wymagań ochrony środowiska.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

w sprawie wysokości stawek opłaty rejestrowej oraz opłaty rocznej

Na podstawie art. 17 ust. 8 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa wysokość stawki opłaty rejestrowej oraz wysokość stawki opłaty rocznej.

2. Wysokość stawek opłaty rejestrowej określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

3. Wysokość stawek opłaty rocznej określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W porozumieniu:
Minister Finansów

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz.U. Nr 216, poz. 1606).

WYSOKOŚĆ STAWEK OPŁATY REJESTROWEJ

Lp.	Przedsiębiorcy podlegający rejestracji	Stawki opłaty rejestrowej [zł]	
		dla mikroprzedsiębiorców	dla pozostałych przedsiębiorców
0	1	2	3
1	Wprowadzający baterie lub akumulatory	200	1000
2	Wprowadzający baterie lub akumulatory będący jednocześnie wprowadzającymi sprzęt*)	100	500

*) Zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495).

WYSOKOŚĆ STAWEK OPŁATY ROCZNEJ

Lp.	Przedsiębiorcy podlegający rejestracji	Stawki opłaty rocznej [zł]	
		dla mikroprzedsiębiorców	dla pozostałych przedsiębiorców
0	1	2	3
1	Wprowadzający baterie lub akumulatory	150	800
2	Wprowadzający baterie lub akumulatory będący jednocześnie wprowadzającymi sprzęt*)	-	-

*) Zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wysokości stawek opłaty rejestrowej oraz opłaty rocznej stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 17 ust. 8 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach, wdrażającej w zakresie swojej regulacji dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG.

Celem projektu rozporządzenia jest określenie wysokości stawek opłaty rejestrowej oraz opłaty rocznej, biorąc pod uwagę, że opłaty te nie powinny stanowić przeszkody w uzyskaniu wpisu do rejestru lub w wykonywaniu działalności, zwłaszcza dla mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Zgodnie z obowiązkiem zawartym w ustawie wpis do rejestru dla wprowadzających baterie lub akumulatory podlega opłacie rejestrowej, która uiszczana jest na rachunek bankowy Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska. Natomiast do końca lutego każdego roku przedsiębiorcy obowiązani są uścić opłatę roczną za wyjątkiem roku, w którym dokonywana jest opłata rejestrowa. Przy ustalaniu stawek opłaty rejestrowej i rocznej wzięto pod uwagę przedsiębiorców, którzy są jednocześnie wprowadzającymi baterie lub akumulatory oraz wprowadzającymi sprzęt, zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495), określając dla nich stawki o połowę niższe niż dla pozostałych przedsiębiorców lub zwalniając ich z obowiązku ponoszenia opłaty rocznej.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia będzie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

Ocena Skutków Regulacji

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy podmiotów wprowadzających do obrotu baterie lub akumulatory.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie;
2. Marszałkowie Województw;
3. Główny Urząd Statystyczny;
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
5. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
6. NSZZ „Solidarność”;
7. Forum Związków Zawodowych;
8. OPZZ;
9. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
10. Państwowa Rada Ochrony Środowiska;
11. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
12. Konfederacja Pracodawców Polskich;
13. Business Centre Club - Związek Pracodawców;
14. Związek Rzemiosła Polskiego;
15. Centrum Prawa Ekologicznego;
16. Polski Klub Ekologiczny;
17. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
18. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Baterii Małogabarytowych;
19. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
20. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i AGD;
21. Krajowa Izba Gospodarcza;
22. Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem;
23. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
24. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych;
25. Polska Izba Ekologii;
26. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
27. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
28. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
29. Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
30. Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach;
31. Instytut Ochrony Środowiska;
32. Instytut Chemii Przemysłowej im. Prof. Ignacego Mościckiego, Zakład Elektrochemii, Zespół Utylizacji i Recyklingu Baterii;
33. POLSKA GRUPA RECYKLINGU PROEKO, ul. Sikorskiego 5, 05-119 Legionowo;
34. EKOLA Organizacja Odzysku S.A.;
35. DOL-EKO – Organizacja Odzysku S.A.;
36. EUROBAC Organizacja Odzysku S.A.;
37. Oiler Organizacja Odzysku S.A.;
38. Organizacja Odzysku i Recyklingu REBIS S.A.;
39. REBA Organizacja Odzysku S.A.;
40. ReEko Organizacja Odzysku S.A.;
41. ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
42. Orzeł Biały S.A.;
43. Baterpol Sp. z o.o.;
44. Bolesław Recykling Sp. z o.o.;
45. MarcoLtd. Sp. z o.o.;

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

d) sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

e) ochronę środowiska

Brak wpływu.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

**w sprawie bazy danych o bateriach i akumulatorach
oraz zużytych bateriach i zużytych akumulatorach**

Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) niezbędny zakres informacji objętych obowiązkiem zbierania i przetwarzania przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska;
- 2) sposób prowadzenia bazy danych o bateriach i akumulatorach oraz zużytych bateriach i zużytych akumulatorach, zwanej dalej "bazą danych".

§ 2. 1. Niezbędnym zakresem informacji objętych obowiązkiem zbierania i przetwarzania, w celu prowadzenia bazy danych, są objęte następujące dane o:

- 1) rodzaju, ilości i masie wprowadzonych do obrotu baterii i akumulatorów;
- 2) rodzaju i masie zebranych zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz o osiągniętych poziomach zbierania;
- 3) rodzaju i masie przyjętych do przetwarzania i przetworzonych zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz o osiągniętych poziomach recyklingu;
- 4) miejscach zbierania zużytych baterii i zużytych akumulatorów;
- 5) instalacjach przetwarzania zużytych baterii i zużytych akumulatorów;
- 6) wielkości wpływów z tytułu opłaty produktowej, opłaty za wprowadzanie oraz nieodebranej opłaty depozytowej.

2. Zbieranie danych, o których mowa w ust. 1, odbywa się w formie dokumentu elektronicznego na podstawie danych, o których mowa w art. 71 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach, wprowadzanych przez marszałków województw, poprzez udostępnienie w bazie danych pustych pól opisowych umożliwiających wprowadzenie odpowiednich danych.

3. Dane, o których mowa w ust. 1, są zbierane i przetwarzane odrębnie dla każdego województwa oraz dla kraju.

§ 3. 1. Baza danych jest prowadzona na informatycznych nośnikach danych w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565 oraz z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501).

2. Baza danych jest prowadzona w sposób zapewniający zgodność programową i zgodność danych.

§ 4. Integralną część bazy danych stanowi lista numerów rejestrowych posiadaczy odpadów zawierająca następujące dane:

- 1) numer rejestrowy, o którym mowa w art. 23 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach;
- 2) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego siedziby i adres;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki posiada;
- 4) REGON, o ile taki posiada;
- 5) dodatkowo dla:
 - a) wprowadzającego baterie lub akumulatory:
 - numer rejestrowy nadany zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495) – jeżeli został nadany,
 - numer rejestrowy nadany zgodnie z ustawą dnia 12 marca 2004 r. o krajowym systemie ek zarządzania i audytu (EMAS) (Dz. U. Nr 70, poz. 631, z 2005 r. Nr 175, poz. 1462 oraz z 2007 r. Nr 93, poz. 621) – jeżeli został nadany,
 - b) prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów informację o:
 - zdolnościach przetwórczych zakładów oraz instalacji,
 - rodzajach przetwarzanych baterii i akumulatorów oraz o prowadzonych procesach przetwarzania i recyklingu,
 - decyzjach związanych z gospodarką odpadami, zawierających datę wydania, czas obowiązywania, dane dotyczące mocy przetwórczych, oznaczenie organu wydającego decyzję oraz numer wydanej decyzji.

§ 5. 1. Przetwarzanie danych w bazie danych następuje przez wybór jednego lub kilku kryteriów wyboru danych, a w szczególności:

- 1) numeru rejestrowego;
- 2) firmy;
- 3) rodzaju baterii i akumulatorów;
- 4) zdolności przetwórczych;
- 5) kodu i nazwy rodzaju odpadów;
- 6) rodzaju prowadzonej działalności;
- 7) rodzaju procesu przetwarzania i recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku.

2. Aktualizacja danych w bazie danych jest dokonywana niezwłocznie po uzyskaniu informacji.

§ 6. Główny Inspektor Ochrony Środowiska zapewnia dostęp do informacji zawartych w bazie danych ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz udostępnia puste pola opisowe umożliwiające wprowadzenie odpowiednich danych, zgodnie z art. 2.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie bazy danych o bateriach i akumulatorach oraz zużytych bateriach i akumulatorach stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 21 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach, wdrażającej w zakresie swojej regulacji dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG.

Celem projektu rozporządzenia jest określenie niezbędnego zakresu informacji objętych obowiązkiem zbierania i przetwarzania przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska oraz sposobu prowadzenia bazy danych o bateriach i akumulatorach oraz zużytych bateriach i zużytych akumulatorach, zwanej dalej "bazą danych", prowadzoną przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Zbieranie informacji, na podstawie których tworzy się bazę danych, odbywa się w formie dokumentu elektronicznego na podstawie danych, o których mowa w art. 71 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach, wprowadzanych przez marszałków województw, poprzez udostępnienie w bazie danych pustych pól opisowych umożliwiających wprowadzenie odpowiednich danych. Jednocześnie określono dane, na podstawie których tworzy się integralną część bazy danych w postaci listy numerów rejestrowych posiadaczy odpadów. Ponadto rozporządzenie określa również sposób prowadzenia bazy danych, kierując się potrzebą ujednoczenia systemu zbierania i przetwarzania danych oraz koniecznością oceny funkcjonowania systemu gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia będzie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy Głównego Inspektora Ochrony Środowiska oraz marszałków województw.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie;
2. Marszałkowie Województw;
3. Główny Urząd Statystyczny;
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
5. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
6. NSZZ „Solidarność”;
7. Forum Związków Zawodowych;
8. OPZZ;
9. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
10. Państwowa Rada Ochrony Środowiska;
11. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
12. Konfederacja Pracodawców Polskich;
13. Business Centre Club - Związek Pracodawców;
14. Związek Rzemiosła Polskiego;
15. Centrum Prawa Ekologicznego;
16. Polski Klub Ekologiczny;
17. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
18. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Baterii Małogabarytowych;
19. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
20. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i AGD;
21. Krajowa Izba Gospodarcza;
22. Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Żłomem;
23. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
24. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych;
25. Polska Izba Ekologii;
26. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
27. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
28. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
29. Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
30. Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach;
31. Instytut Ochrony Środowiska;
32. Instytut Chemii Przemysłowej im. Prof. Ignacego Mościckiego, Zakład Elektrochemii, Zespół Utylizacji i Recyklingu Baterii;
33. POLSKA GRUPA RECYKLINGU PROEKO, ul. Sikorskiego 5, 05-119 Legionowo;
34. EKOLA Organizacja Odzysku S.A.;
35. DOL-EKO – Organizacja Odzysku S.A.;
36. EUROBAC Organizacja Odzysku S.A.;
37. Oiler Organizacja Odzysku S.A.;
38. Organizacja Odzysku i Recyklingu REBIS S.A.;
39. REBA Organizacja Odzysku S.A.;
40. ReEko Organizacja Odzysku S.A.;
41. ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;

42. Orzeł Biały S.A.;
43. Baterpol Sp. z o.o. ;
44. Bolesław Recykling Sp. z o.o.;
45. MarcoLtd. Sp. z o.o.;
46. Dolnośląska Korporacja Ekologiczna Sp. z o. o.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

d) sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

e) ochronę środowiska

Brak wpływu.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Opłata rejestrowa i opłata roczna.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

**w sprawie wzoru wniosku o wpis do rejestru, wzoru wniosku o zmianę wpisu do rejestru
oraz wzoru wniosku o wykreślenie z rejestru a także sposobu ich przekazywania**

Na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzór wniosku o wpis do rejestru;
 - 2) wzór wniosku o zmianę wpisu do rejestru lub o wykreślenie z rejestru.
2. Wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.
3. Wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Wnioski, o których mowa w § 1, są przekazywane w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego, opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.²⁾).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501.

WZÓR WNIOSKU O WPIS DO REJESTRU

Dział 1. DLA WPROWADZAJĄCEGO BATERIE LUB AKUMULATORY

Wniosek o wpis do rejestru dla wprowadzającego baterie lub akumulatory	Adresat: Główny Inspektor Ochrony Środowiska
I. Dane wprowadzającego baterie lub akumulatory.	
1. Nazwa oraz oznaczenie siedziby firmy	
2. Adres	
3. NIP ¹⁾	
4. REGON ¹⁾	
5. Data i miejsce wpisu do ²⁾ :	
a) ewidencji działalności gospodarczej	
b) Krajowego Rejestru Sądowego	
6. Nr rejestrowy ³⁾	
7. Nr EMAS ⁴⁾	
II. Rodzaj wprowadzanych baterii i akumulatorów²⁾.	
☐ przenośne ☐ samochodowe ☐ przemysłowe	
☐ alkaliczne ☐ cynkowo-węglowe ☐ cynkowo-powietrzne ☐ niklowo-kadmowe ☐ niklowo-żelazowe ☐ niklowo-wodorkowe ☐ litowe ☐ litowo-jonowe ☐ litowo-polimerowe ☐ srebrne ☐ rtęciowe ☐ ołowiowe ☐ inne - ...	
Imię i nazwisko osoby sporządzającej wniosek, telefon, fax, e-mail	Data, podpis i pieczęć ⁵⁾ wprowadzającego baterie i akumulatory

¹⁾ O ile taki posiada.

²⁾ Wypełnić właściwe.

³⁾ Dotyczy wprowadzających baterie lub akumulatory, będących jednocześnie wprowadzającymi sprzęt, zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495).

⁴⁾ Dotyczy wprowadzających baterie lub akumulatory posiadających numer rejestrowy nadany zgodnie z ustawą z dnia 12 marca 2004 r. o krajowym systemie ek zarządania i audytu (EMAS) (Dz. U. Nr 70, poz. 631, z 2005 r. Nr 175, poz. 1462 oraz z 2007 r. Nr 93, poz. 621).

⁵⁾ Dotyczy formy pisemnej wniosku.

Dział 2 . DLA PROWADZĄCEGO ZAKŁAD PRZETWARZANIA ZUŻYTYCH BATERII LUB ZUŻYTYCH AKUMULATORÓW

Wniosek o wpis do rejestru dla prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów		Adresat: Główny Inspektor Ochrony Środowiska
I. Dane prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.		
1. Nazwa oraz oznaczenie siedziby firmy		
2. Adres		
3. NIP ¹⁾		
4. REGON ¹⁾		
5. Data i miejsce wpisu do ²⁾ :		
a) ewidencji działalności gospodarczej		
b) Krajowego Rejestru Sądowego		
II. Rodzaj przetwarzanych zużytych baterii i zużytych akumulatorów²⁾.		
☐ przenośne ☐ samochodowe ☐ przemysłowe ☐ alkaliczne ☐ cynkowo-węglowe ☐ cynkowo-powietrzne ☐ niklowo-kadmowe ☐ niklowo-żelazowe ☐ niklowo-wodorkowe ☐ litowe ☐ litowo-jonowe ☐ litowo-polimerowe ☐ srebrne ☐ rtęciowe ☐ ołowiowe ☐ inne - ...		
III. Informacja o stosowanych procesach recyklingu³⁾.		
		Symbol R ⁴⁾
IV. Informacja o zdolnościach przetwórczych instalacji służących do recyklingu.		
V. Informacje o decyzjach związanych z gospodarką odpadami.		
1. Data uzyskania decyzji		
2. Rodzaj decyzji		
3. Numer decyzji		
4. Oznaczenie organu, który wydał decyzję		
5. Termin obowiązywania decyzji		
VI. Informacja o miejscu prowadzenia działalności w zakresie:		
a) przetwarzania		

b) recyklingu	
Imię i nazwisko osoby sporządzającej wniosek, telefon, fax, e-mail	Data, podpis i pieczęć ⁵⁾ prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub akumulatorów

¹⁾ O ile taki posiada.

²⁾ Wypełnić właściwie.

³⁾ Wypełnia zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów, który prowadzi procesy, o których mowa w art. 64 ust. 5 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

⁴⁾ Podać symbol procesu odzysku zgodnie z załącznikiem nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U z 2007 r. Nr 36, poz. 251).

⁵⁾ Dotyczy formy pisemnej wniosku.

**Dział 3. WZÓR WNIOSKU O ZMIANĘ WPISU DO REJESTRU LUB O WYKREŚLENIE
Z REJESTRU**

Wniosek o¹⁾: ☐ zmianę wpisu do rejestru ☐ wykreślenie z rejestru	Adresat: Główny Inspektor Ochrony Środowiska
I. Dane przedsiębiorcy.	
1. Numer rejestrowy ²⁾	
2. Nazwa oraz oznaczenie siedziby firmy	
3. Adres	
4. NIP ³⁾	
5. REGON ³⁾	
6. Data i miejsce wpisu do ¹⁾ :	
a) ewidencji działalności gospodarczej	
b) Krajowego Rejestru Sądowego	
II. Dane, które uległy zmianie⁴⁾.	
Imię i nazwisko osoby sporządzającej wniosek, telefon, fax, e-mail	Data, podpis i pieczęć⁵⁾ przedsiębiorcy.

¹⁾ Wypełnić właściwie.

²⁾ Numer rejestrowy nadany zgodnie z art. 23 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

³⁾ O ile taki posiada.

⁴⁾ Wypełnić w przypadku wniosku o zmianę wpisu do rejestru.

⁵⁾ Dotyczy formy pisemnej wniosku.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wzoru wniosku o wpis do rejestru, wzoru wniosku o zmianę wpisu do rejestru oraz wzoru wniosku o wykreślenie z rejestru a także sposobu ich przekazywania stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach, wdrażającej w zakresie swojej regulacji dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG.

Celem projektu rozporządzenia jest określenie wzoru wniosku o wpis do rejestru, wzoru wniosku o zmianę wpisu do rejestru oraz wzoru wniosku o wykreślenie z rejestru a także sposobu ich przekazywania do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, który będzie prowadził rejestr wprowadzających baterie lub akumulatory oraz prowadzących zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, uwzględniając odpowiednio konieczność zidentyfikowania wprowadzających baterie lub akumulatory i prowadzących zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, ujednoczenia formy składanych wniosków, ułatwienia ich przekazywania Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska oraz sprawności postępowania.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia będzie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy podmiotów wprowadzających do obrotu baterie lub akumulatory oraz prowadzących zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie;
2. Marszałkowie Województw;
3. Główny Urząd Statystyczny;
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
5. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
6. NSZZ „Solidarność”;
7. Forum Związków Zawodowych;
8. OPZZ;
9. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
10. Państwowa Rada Ochrony Środowiska;
11. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
12. Konfederacja Pracodawców Polskich;
13. Business Centre Club - Związek Pracodawców;
14. Związek Rzemiosła Polskiego;
15. Centrum Prawa Ekologicznego;
16. Polski Klub Ekologiczny;
17. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
18. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Baterii Małogabarytowych;
19. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
20. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i AGD;
21. Krajowa Izba Gospodarcza;
22. Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem;
23. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
24. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych;
25. Polska Izba Ekologii;
26. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
27. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
28. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
29. Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
30. Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach;
31. Instytut Ochrony Środowiska;
32. Instytut Chemii Przemysłowej im. Prof. Ignacego Mościckiego, Zakład Elektrochemii, Zespół Utylizacji i Recyklingu Baterii;
33. POLSKA GRUPA RECYKLINGU PROEKO, ul. Sikorskiego 5, 05-119 Legionowo;
34. EKOLA Organizacja Odzysku S.A.;
35. DOL-EKO – Organizacja Odzysku S.A.;
36. EUROBAC Organizacja Odzysku S.A.;
37. Oiler Organizacja Odzysku S.A.;
38. Organizacja Odzysku i Recyklingu REBIS S.A.;
39. REBA Organizacja Odzysku S.A.;
40. ReEko Organizacja Odzysku S.A.;
41. ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
42. Orzeł Biały S.A.;
43. Baterpol Sp. z o.o.;
44. Bolesław Recykling Sp. z o.o.;

45. MarcoLtd. Sp. z o.o.;

46. Dolnośląska Korporacja Ekologiczna Sp. z o. o.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

d) sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

e) ochronę środowiska

Brak wpływu.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

w sprawie sposobu ustalania numeru rejestrowego

Na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób ustalania numeru rejestrowego:

- 1) wprowadzającym baterie lub akumulatory,
- 2) prowadzącym zakłady przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

§ 2.1. Numer rejestrowy składa się z:

- 1) litery B;
- 2) liczby składającej się z 7 cyfr arabskich stanowiącej kolejny numer w rejestrze;
- 3) litery:
 - a) W - w przypadku wprowadzających baterie lub akumulatory,
 - b) P - w przypadku prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

2. W przypadku wprowadzających sprzęt, w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495), będących jednocześnie wprowadzającymi baterie lub akumulatory, uwzględnia się sposób nadawania numeru rejestrowego tym wprowadzającym, zgodnie z art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, dodając do litery E literę B.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz.U. Nr 216, poz. 1606).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie sposobu ustalania numeru rejestrowego stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 23 ust. 3 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach, wdrażającej w zakresie swojej regulacji dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG.

Celem projektu rozporządzenia jest określenie sposobu ustalania numeru rejestrowego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska przy wpisie do rejestru następującym przedsiębiorcom:

- 1) wprowadzającym baterie lub akumulatory,
- 2) prowadzącym zakłady przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

Nadany numer rejestrowy będzie pozwalał na łatwą identyfikację rodzaju działalności, jaką prowadzi dany przedsiębiorca. Ponadto sposób ustalania numeru rejestrowego uwzględnia konieczność zidentyfikowania przedsiębiorców, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia będzie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

Ocena Skutków Regulacji

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy przedsiębiorców wprowadzających do obrotu baterie lub akumulatory oraz prowadzących zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie;
2. Marszałkowie Województw;
3. Główny Urząd Statystyczny;
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
5. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
6. NSZZ „Solidarność”;
7. Forum Związków Zawodowych;
8. OPZZ;
9. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
10. Państwowa Rada Ochrony Środowiska;
11. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
12. Konfederacja Pracodawców Polskich;
13. Business Centre Club - Związek Pracodawców;
14. Związek Rzemiosła Polskiego;
15. Centrum Prawa Ekologicznego;
16. Polski Klub Ekologiczny;
17. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
18. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Baterii Małogabarytowych;
19. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
20. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i AGD;
21. Krajowa Izba Gospodarcza;
22. Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Żłomem;
23. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
24. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych;
25. Polska Izba Ekologii;
26. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
27. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
28. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
29. Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
30. Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach;
31. Instytut Ochrony Środowiska;
32. Instytut Chemii Przemysłowej im. Prof. Ignacego Mościckiego, Zakład Elektrochemii, Zespół Utylizacji i Recyklingu Baterii;
33. POLSKA GRUPA RECYKLINGU PROEKO, ul. Sikorskiego 5, 05-119 Legionowo;
34. EKOLA Organizacja Odzysku S.A.;
35. DOL-EKO – Organizacja Odzysku S.A.;
36. EUROBAC Organizacja Odzysku S.A.;
37. Oiler Organizacja Odzysku S.A.;
38. Organizacja Odzysku i Recyklingu REBIS S.A.;
39. REBA Organizacja Odzysku S.A.;
40. ReEko Organizacja Odzysku S.A.;
41. ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
42. Orzeł Biały S.A.;
43. Baterpol Sp. z o.o. ;

44. Bolesław Recykling Sp. z o.o.;
45. MarcoLtd. Sp. z o.o.;
46. Dolnośląska Korporacja Ekologiczna Sp. z o. o.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

d) sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

e) ochronę środowiska

Projekt rozporządzenia pozytywnie wpłynie na ochronę środowiska, poprzez możliwość zidentyfikowania przedsiębiorców wprowadzających do obrotu baterie lub akumulatory oraz prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów a zatem ich łatwiejszą kontrolę.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

**w sprawie rocznych poziomów zbierania zużytych baterii prądozłnych i zużytych
akumulatorów prądozłnych**

Na podstawie art. 31 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa roczne poziomy zbierania zużytych baterii prądozłnych i zużytych akumulatorów prądozłnych poszczególnych latach do dnia 31 grudnia 2016 r.

2. Roczne poziomy zbierania zużytych baterii prądozłnych i zużytych akumulatorów prądozłnych, o których mowa w ust. 1, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz.U. Nr 216, poz. 1606).

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Środowiska z dnia (poz. ...).

ROCZNE POZIOMY ZBIERANIA ZUŻYTYCH BATERII PRZENOŚNYCH I
ZUŻYTYCH AKUMULATORÓW PRZENOŚNYCH

Rok	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
poziom zbierania [%]	18	22	25	30	35	40	45

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie rocznych poziomów zbierania zużytych baterii prądozłnych i zużytych akumulatorów prądozłnych stanowi wykonanie upoważnienia zwartego w art. 31 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach, wdrażającej w zakresie swojej regulacji dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG.

Docelowe poziomy zbierania w roku 2012 i 2016 zostały określone w dyrektywie 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (Dz. Urz. UE L 266 z 26.9.2006, str. 1). Celem projektu rozporządzenia jest potrzeba stopniowego tworzenia krajowego systemu zbierania zużytych baterii prądozłnych i zużytych akumulatorów prądozłnych oraz zwiększanie jego efektywności, działania na rzecz konkurencyjności polskiej gospodarki jak również konieczność realizacji zobowiązań międzynarodowych.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia będzie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy przedsiębiorców wprowadzających do obrotu baterie przenośne i akumulatory przenośne.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie;
2. Marszałkowie Województw;
3. Główny Urząd Statystyczny;
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
5. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
6. NSZZ „Solidarność”;
7. Forum Związków Zawodowych;
8. OPZZ;
9. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
10. Państwowa Rada Ochrony Środowiska;
11. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
12. Konfederacja Pracodawców Polskich;
13. Business Centre Club - Związek Pracodawców;
14. Związek Rzemiosła Polskiego;
15. Centrum Prawa Ekologicznego;
16. Polski Klub Ekologiczny;
17. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
18. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Baterii Małogabarytowych;
19. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
20. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i AGD;
21. Krajowa Izba Gospodarcza;
22. Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem;
23. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
24. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych;
25. Polska Izba Ekologii;
26. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
27. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
28. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
29. Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
30. Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach;
31. Instytut Ochrony Środowiska;
32. Instytut Chemii Przemysłowej im. Prof. Ignacego Mościckiego, Zakład Elektrochemii, Zespół Utylizacji i Recyklingu Baterii;
33. POLSKA GRUPA RECYKLINGU PROEKO, ul. Sikorskiego 5, 05-119 Legionowo;
34. EKOLA Organizacja Odzysku S.A.;
35. DOL-EKO – Organizacja Odzysku S.A.;
36. EUROBAC Organizacja Odzysku S.A.;
37. Oiler Organizacja Odzysku S.A.;
38. Organizacja Odzysku i Recyklingu REBIS S.A.;
39. REBA Organizacja Odzysku S.A.;
40. ReEko Organizacja Odzysku S.A.;
41. ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
42. Orzeł Biały S.A.;
43. Baterpol Sp. z o.o.;
44. Bolesław Recykling Sp. z o.o.;

45. MarcoLtd. Sp. z o.o.;

46. Dolnośląska Korporacja Ekologiczna Sp. z o. o.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

d) sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

e) ochronę środowiska

Projekt rozporządzenia pozytywnie wpłynie na ochronę środowiska, w szczególności poprzez zwiększony odzysk zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych ze strumienia odpadów i ich dalsze, prawidłowe zagospodarowanie.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

w sprawie wzoru rocznego sprawozdania o rodzaju, ilości i masie wprowadzonych do obrotu baterii i akumulatorów oraz sposobu jego przekazywania

Na podstawie art. 32 ust. 6 ustawy z dnia o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ... poz., ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa wzór rocznego sprawozdania o rodzaju, ilości i masie wprowadzonych do obrotu baterii i akumulatorów.

2. Wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Sprawozdanie, o którym mowa w § 1, jest przekazywane w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego, opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.²⁾).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz.U. Nr 216, poz. 1606).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501.

**WZÓR ROCZNEGO SPRAWOZDANIA O RODZAJU, ILOŚCI I MASIE WPROWADZONYCH DO OBROTU BATERII I
AKUMULATORÓW**

Sprawozdanie o rodzaju, ilości i masie wprowadzonych do obrotu baterii i akumulatorów za rok						Adresat: Marszałek województwa		
I. Dane wprowadzającego baterie lub akumulatory.								
1. Numer rejestrowy ¹⁾								
2. Nazwa oraz oznaczenie siedziby firmy								
3. Adres								
4. NIP ²⁾								
5. REGON ²⁾								
6. Data i miejsce wpisu do ³⁾ :								
a) ewidencji działalności gospodarczej								
b) Krajowego Rejestru Sądowego								
II. Dane dotyczące wprowadzonych do obrotu baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych.								
Rodzaj wprowadzonych baterii i akumulatorów	Baterie przenośne i akumulatory przenośne							
	pierwotne				wtórne			
	ilość [szt]		masa [kg]		ilość [szt]		masa [kg]	
	do 150 g	powyżej 150 g	do 150 g	powyżej 150 g	do 150 g	powyżej 150 g	do 150 g	powyżej 150 g
alkaliczne								
cynkowo-węglowe								
cynkowo-powietrzne								
niklowo-kadmowe								
niklowo-żelazowe								
niklowo-wodorkowe								
litowe								

litowo-jonowe								
litowo-polimerowe								
srebrowe								
rtęciowe								
ołowiowe								
guzikowe								
inne								
Ogółem								
III. Dane dotyczące wprowadzonych do obrotu baterii samochodowych, akumulatorów samochodowych, baterii przemysłowych i akumulatorów przemysłowych.								
Rodzaj wprowadzonych baterii i akumulatorów	przemysłowe				samochodowe			
	ilość [szt]		masa [kg]		ilość [szt]		masa [kg]	
niklowo-kadmowe								
kwasowo-ołowiowe								
inne								
Ogółem								
Imię i nazwisko osoby sporządzającej sprawozdanie, telefon, fax, e-mail					Data, podpis i pieczęć ⁴⁾ wprowadzającego baterie lub akumulatory			

¹⁾ Podać numer rejestrowy, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ... poz., ...).

²⁾ O ile taki posiada.

³⁾ Wypełnić właściwie.

⁴⁾ Dotyczy formy pisemnej sprawozdania.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wzoru rocznego sprawozdania o rodzaju, liczbie i masie wprowadzonych do obrotu baterii i akumulatorów oraz sposobu jego przekazywania stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 32 ust. 6 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach, wdrażającej w zakresie swojej regulacji dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG.

Celem projektu rozporządzenia jest określenie wzoru rocznego sprawozdania o rodzaju, ilości i masie wprowadzonych do obrotu baterii i akumulatorów, które wprowadzający baterie lub akumulatory są obowiązani złożyć w terminie do 31 stycznia następującego po roku kalendarzowym, w którym nastąpiło wprowadzenie do obrotu baterii i akumulatorów, marszałkowi województwa właściwemu ze względu na siedzibę wprowadzającego baterie lub akumulatory. Projekt rozporządzenia określa również sposób przekazywania sprawozdania, uwzględniając odpowiednio konieczność zidentyfikowania wprowadzającego baterie lub akumulatory oraz ułatwienia przekazywania sprawozdań marszałkowi województwa.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia będzie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy przedsiębiorców wprowadzających baterie lub akumulatory.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie;
2. Marszałkowie Województw;
3. Główny Urząd Statystyczny;
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
5. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
6. NSZZ „Solidarność”;
7. Forum Związków Zawodowych;
8. OPZZ;
9. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
10. Państwowa Rada Ochrony Środowiska;
11. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
12. Konfederacja Pracodawców Polskich;
13. Business Centre Club - Związek Pracodawców;
14. Związek Rzemiosła Polskiego;
15. Centrum Prawa Ekologicznego;
16. Polski Klub Ekologiczny;
17. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
18. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Baterii Małogabarytowych;
19. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
20. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i AGD;
21. Krajowa Izba Gospodarcza;
22. Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem;
23. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
24. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych;
25. Polska Izba Ekologii;
26. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
27. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
28. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
29. Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
30. Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach;
31. Instytut Ochrony Środowiska;
32. Instytut Chemii Przemysłowej im. Prof. Ignacego Mościckiego, Zakład Elektrochemii, Zespół Utylizacji i Recyklingu Baterii;
33. POLSKA GRUPA RECYKLINGU PROEKO, ul. Sikorskiego 5, 05-119 Legionowo;
34. EKOLA Organizacja Odzysku S.A.;
35. DOL-EKO – Organizacja Odzysku S.A.;
36. EUROBAC Organizacja Odzysku S.A.;
37. Oiler Organizacja Odzysku S.A.;
38. Organizacja Odzysku i Recyklingu REBIS S.A.;
39. REBA Organizacja Odzysku S.A.;
40. ReEko Organizacja Odzysku S.A.;
41. ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
42. Orzeł Biały S.A.;
43. Baterpol Sp. z o.o.;
44. Bolesław Recykling Sp. z o.o.;

- 45. MarcoLtd. Sp. z o.o.;
- 46. Dolnośląska Korporacja Ekologiczna Sp. z o. o.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

- a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego**

Brak wpływu.

- b) rynek pracy**

Brak wpływu.

- c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw**

Brak wpływu.

- d) sytuację i rozwój regionalny**

Brak wpływu.

- e) ochronę środowiska**

Brak wpływu.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

w sprawie wzoru rocznego sprawozdania o osiągniętych poziomach zbierania wraz z wykazem punktów zbierania prowadzonych przez danego zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory oraz wykazem miejsc odbioru, z których zbierający odbiera zużyte baterie przenośne lub zużyte akumulatory przenośne a także sposobu jego przekazywania

Na podstawie art. 33 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzór sprawozdania o osiągniętych poziomach zbierania;
- 2) wzór wykazu punktów zbierania prowadzonych przez danego zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory oraz miejsc odbioru, z których zbierający odbiera zużyte baterie przenośne i zużyte akumulatory przenośne.
2. Wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.
3. Wzór wykazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Sprawozdania wraz z wykazami, o których mowa w § 1, jest przekazywane w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego, opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.²⁾).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501.

WZÓR SPRAWOZDANIA O OSIĄGNIĘTYCH POZIOMACH ZBIERANIA

Sprawozdanie o osiągniętych poziomach zbierania za rok			Adresat: Marszałek województwa		
I. Dane wprowadzającego baterie przenośne lub akumulatory przenośne.					
1. Numer rejestrowy ¹⁾					
2. Nazwa oraz oznaczenie siedziby firmy					
3. Adres					
4. NIP ²⁾					
5. REGON ²⁾					
6. Data i miejsce wpisu do ³⁾ :					
a) ewidencji działalności gospodarczej					
b) Krajowego Rejestru Sądowego					
II. Dane dotyczące poziomów zbierania.					
Rodzaj wprowadzonych baterii i akumulatorów	Masa wprowadzonych baterii i akumulatorów [kg]	Masa zebranych zużytych baterii i akumulatorów [kg]	Wymagany poziom zbierania ⁴⁾ [%]	Osiągnięty poziom zbierania [%]	
alkaliczne					
cynkowo-węglowe					
cynkowo-powietrzne					
niklowo-kadmowe					
niklowo-żelazowe					
niklowo-wodorkowe					
litowe					
litowo-jonowe					
litowo-polimerowe					
srebrowe					

rtęciowe				
guzikowe				
inne				
Imię i nazwisko osoby sporządzającej sprawozdanie, telefon, fax, e-mail			Data, podpis i pieczęć ⁵⁾ wprowadzającego baterie przenośne lub akumulatory przenośne	

¹⁾ Podać numer rejestrowy, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ... poz., ...).

²⁾ O ile taki posiada.

³⁾ Wypełnić właściwie.

⁴⁾ Podać zgodnie z art. 31 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ... poz., ...).

⁵⁾ Dotyczy formy pisemnej sprawozdania.

**WZÓR WYKAZU PUNKTÓW ZBIERANIA PROWADZONYCH PRZEZ ZBIERAJĄCEGO ZUŻYTE BATERIE
LUB ZUŻYTE AKUMULATORY ORAZ MIEJSC ODBIORU, Z KTÓRYCH ODBIERA ZUŻYTE BATERIE PRZENOŚNE LUB ZUŻYTE
AKUMULATORY PRZENOŚNE**

Wykaz punktów zbierania prowadzonych przez zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory oraz miejsc odbioru, z których odbiera zużyte baterie przenośne lub zużyte akumulatory przenośne za rok ...				Adresat: Marszałek województwa ...
I. Dane wprowadzającego baterie przenośne lub akumulatory przenośne.				
1. Numer rejestrowy ¹⁾				
2. Nazwa oraz oznaczenie siedziby firmy				
3. Adres				
4. NIP ²⁾				
5. REGON ²⁾				
6. Data i miejsce wpisu do ³⁾ :				
a) ewidencji działalności gospodarczej				
b) Krajowego Rejestru Sądowego				
II. Dane zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory				
Lp.	Firma oraz oznaczenie siedziby	Adres	NIP ²⁾	REGON ²⁾
1.	Adresy punktów zbierania			
	1.			
	2.			
	...			
	Adresy miejsc odbioru			
	1.			
	2.			
	...			

2.				
	Adresy punktów zbierania			
	1.			
	2.			
	...			
	Adresy miejsc odbioru			
	1.			
	2.			
	3.			
...				
Imię i nazwisko osoby sporządzającej sprawozdanie, telefon, fax, e-mail			Data, podpis i pieczęć ⁴⁾ wprowadzającego baterie prądoładowe lub akumulatory prądoładowe	

¹⁾ Podać numer rejestrowy, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ... poz., ...).

²⁾ O ile taki posiada.

³⁾ Wypełnić właściwie.

⁴⁾ Dotyczy formy pisemnej sprawozdania.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wzoru rocznego sprawozdania o osiągniętych poziomach zbierania wraz z wykazem punktów zbierania prowadzonych przez danego zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory i wykazem miejsc odbioru a także sposobu jego przekazywania, stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 33 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach, wdrażającej w zakresie swojej regulacji dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającą dyrektywę 91/157/EWG.

Celem projektu rozporządzenia jest określenie wzoru rocznego sprawozdania o osiągniętych poziomach zbierania wraz z wykazem punktów zbierania prowadzonych przez danego zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory oraz miejsc odbioru, z których odbiera zużyte baterie przenośne lub zużyte akumulatory przenośne, które wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne są obowiązani złożyć, w terminie do 31 stycznia każdego roku kalendarzowego, marszałkowi województwa właściwemu ze względu na siedzibę wprowadzającego baterie lub akumulatory. Projekt rozporządzenia określa również sposób przekazywania sprawozdania, uwzględniając odpowiednio konieczność zidentyfikowania wprowadzającego baterie lub akumulatory, punktów zbierania oraz miejsc odbioru, w których zbierane są zużyte baterie i zużyte akumulatory na poczet tego wprowadzającego, jak również ułatwienia przekazywania sprawozdań marszałkowi województwa.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia będzie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy podmiotów wprowadzających do obrotu baterie przenośne lub akumulatory przenośne.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie;
2. Marszałkowie Województw;
3. Główny Urząd Statystyczny;
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
5. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
6. NSZZ „Solidarność”;
7. Forum Związków Zawodowych;
8. OPZZ;
9. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
10. Państwowa Rada Ochrony Środowiska;
11. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
12. Konfederacja Pracodawców Polskich;
13. Business Centre Club - Związek Pracodawców;
14. Związek Rzemiosła Polskiego;
15. Centrum Prawa Ekologicznego;
16. Polski Klub Ekologiczny;
17. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
18. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Baterii Małogabarytowych;
19. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
20. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i AGD;
21. Krajowa Izba Gospodarcza;
22. Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem;
23. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
24. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych;
25. Polska Izba Ekologii;
26. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
27. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
28. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
29. Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
30. Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach;
31. Instytut Ochrony Środowiska;
32. Instytut Chemii Przemysłowej im. Prof. Ignacego Mościckiego, Zakład Elektrochemii, Zespół Utylizacji i Recyklingu Baterii;
33. POLSKA GRUPA RECYKLINGU PROEKO, ul. Sikorskiego 5, 05-119 Legionowo;
34. EKOLA Organizacja Odzysku S.A.;
35. DOL-EKO – Organizacja Odzysku S.A.;
36. EUROBAC Organizacja Odzysku S.A.;
37. Oiler Organizacja Odzysku S.A.;
38. Organizacja Odzysku i Recyklingu REBIS S.A.;
39. REBA Organizacja Odzysku S.A.;
40. ReEko Organizacja Odzysku S.A.;
41. ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
42. Orzeł Biały S.A.;
43. Baterpol Sp. z o.o.;
44. Bolesław Recykling Sp. z o.o.;

- 45. MarcoLtd. Sp. z o.o.;
- 46. Dolnośląska Korporacja Ekologiczna Sp. z o. o.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

d) sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

e) ochronę środowiska

Brak wpływu.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

**w sprawie wzoru wykazu zakładów przetwarzania zużytych baterii
lub zużytych akumulatorów oraz sposobu przekazywania**

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ... poz., ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa wzór wykazu zakładów przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

2. Wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Wykaz, o którym mowa w § 1, jest przekazywany w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego, opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.²⁾).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz.U. Nr 216, poz. 1606).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501.

WZÓR WYKAZU ZAKŁADÓW PRZETWARZANIA ZUŻYTYCH BATERII LUB ZUŻYTYCH AKUMULATORÓW

WYKAZ ZAKŁADÓW PRZETWARZANIA ZUŻYTYCH BATERII LUB ZUŻYTYCH AKUMULATORÓW W ROKU										
Dane wprowadzającego baterie lub akumulatory							Adresat Marszałek województwa ...			
Nazwa oraz oznaczenie siedziby firmy							Nr rejestrowy ¹⁾			
Adres							NIP ²⁾			
telefon/fax							REGON ²⁾			
Dane prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów										
Lp.	Firma oraz oznaczenie siedziby	Adres	Nr rejestrowy ¹⁾	NIP ²⁾	REGON ²⁾	Adresy zakładów przetwarzania ³⁾	Rodzaj przetwarzanych zużytych baterii i zużytych akumulatorów ⁴⁾	Masa przetworzonych zużytych baterii i zużytych akumulatorów [kg]	Moce przetwórcze zakładów przetwarzania [Mg/rok]	Okres obowiązywania umowy
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Imię i nazwisko osoby sporządzającej wykaz, telefon, fax, e-mail							Data, podpis i pieczęć ⁵⁾ wprowadzającego baterie lub akumulatory			

- 1) Podać numer rejestrowy, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ... poz., ...).
- 2) O ile taki posiada.
- 3) Podać, jeżeli przedsiębiorca posiada kilka zakładów przetwarzania i jeżeli adres zakładu przetwarzania jest inny niż adres przedsiębiorcy.
- 4) Podać czy są to baterie przenośne, samochodowe lub przemysłowe z zaznaczeniem, czy są to baterie i akumulatory: alkaliczne, cynkowo-węglowe, cynkowo-powietrzne, niklowo-kadmowe, niklowo-żelazowe, niklowo-wodorkowe, litowe, litowo-jonowe, litowo-polimerowe, srebrne, rtęciowe, ołowiowe, inne (podać jakie).
- 5) Dotyczy formy pisemnej wykazu.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wzoru wykazu zakładów przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów oraz sposobu jego przekazywania stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 34 ust. 5 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach, wdrażającej w zakresie swojej regulacji dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG.

Celem projektu rozporządzenia jest określenie wzoru wykazu zakładów przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów oraz sposobu jego przekazywania, które wprowadzający baterie lub akumulatory jest obowiązany złożyć w terminie do 31 stycznia następującego po roku kalendarzowym, w którym nastąpiło wprowadzenie do obrotu baterii i akumulatorów, marszałkowi województwa właściwemu ze względu na siedzibę wprowadzającego baterie lub akumulatory. Projekt rozporządzenia określa również sposób przekazywania sprawozdania, uwzględniając odpowiednio konieczność zidentyfikowania wprowadzającego baterie lub akumulatory oraz ułatwienia przekazywania wykazów marszałkowi województwa.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia będzie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy przedsiębiorców wprowadzających baterie lub akumulatory.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie;
2. Marszałkowie Województw;
3. Główny Urząd Statystyczny;
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
5. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
6. NSZZ „Solidarność”;
7. Forum Związków Zawodowych;
8. OPZZ;
9. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
10. Państwowa Rada Ochrony Środowiska;
11. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
12. Konfederacja Pracodawców Polskich;
13. Business Centre Club - Związek Pracodawców;
14. Związek Rzemiosła Polskiego;
15. Centrum Prawa Ekologicznego;
16. Polski Klub Ekologiczny;
17. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
18. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Baterii Małogabarytowych;
19. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
20. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i AGD;
21. Krajowa Izba Gospodarcza;
22. Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem;
23. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
24. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych;
25. Polska Izba Ekologii;
26. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
27. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
28. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
29. Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
30. Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach;
31. Instytut Ochrony Środowiska;
32. Instytut Chemii Przemysłowej im. Prof. Ignacego Mościckiego, Zakład Elektrochemii, Zespół Utylizacji i Recyklingu Baterii;
33. POLSKA GRUPA RECYKLINGU PROEKO, ul. Sikorskiego 5, 05-119 Legionowo;
34. EKOLA Organizacja Odzysku S.A.;
35. DOL-EKO – Organizacja Odzysku S.A.;
36. EUROBAC Organizacja Odzysku S.A.;
37. Oiler Organizacja Odzysku S.A.;
38. Organizacja Odzysku i Recyklingu REBIS S.A.;
39. REBA Organizacja Odzysku S.A.;
40. ReEko Organizacja Odzysku S.A.;
41. ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
42. Orzeł Biały S.A.;
43. Baterpol Sp. z o.o.;
44. Bolesław Recykling Sp. z o.o.;
45. MarcoLtd. Sp. z o.o.;

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

d) sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

e) ochronę środowiska

Projekt rozporządzenia wpłynie pozytywnie na ochronę środowiska poprzez możliwość łatwej kontroli wprowadzających baterie lub akumulatory, w tym kontroli prawidłowej realizacji obowiązku zawarcia umowy z zakładem przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, i tym samym przekazywania zużytych baterii i zużytych akumulatorów do bezpiecznego dla środowiska przetwarzania i recyklingu.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

w sprawie szczegółowych stawek opłaty produktowej

Na podstawie art. 37 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa wysokość stawek opłaty produktowej.

2. Wysokość stawek opłaty produktowej, o której mowa w ust. 1, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

Minister Gospodarki

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz.U. Nr 216, poz. 1606).

WYSOKOŚĆ STAWEK OPŁATY PRODUKTOWEJ

Lp.	Rodzaj wprowadzonych baterii lub akumulatorów	Stawka opłaty produktowej [zł/kg]
0	1	2
1	alkaliczne	4,00
2	cynkowo-węglowe	
3	cynkowo-powietrzne	
4	niklowo-kadmowe	10,30
5	niklowo-żelazowe	4,00
6	niklowo-wodorkowe	
7	litowe	11,00
8	litowo-jonowe	
9	litowo-polimerowe	
10	srebrowe	4,00
11	rtęciowe	
12	guzikowe	4,00
13	inne	4,00

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wysokości stawek opłaty produktowej stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 37 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...), wdrażającej w zakresie swojej regulacji dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG.

Celem projektu rozporządzenia jest określenie wysokości stawek opłaty produktowej, uwzględniając konieczność zróżnicowania tych opłat z uwagi na rodzaje zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz koszty zbierania i recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów. Zgodnie z obowiązkiem zawartym w ustawie przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu baterie przenośne lub akumulatory przenośne, w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu zbierania w danym roku kalendarzowym, będą zobowiązani zapłacić opłatę produktową. Opłatę produktową oblicza się jako iloczyn stawki opłaty produktowej i różnicy pomiędzy masą zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, jaką należy zebrać, aby osiągnąć wymagany poziom zbierania w danym roku kalendarzowym, a masą zebranych w tym roku zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia będzie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy podmiotów wprowadzających do obrotu baterie przenośne lub akumulatory przenośne.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie;
2. Marszałkowie Województw;
3. Główny Urząd Statystyczny;
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
5. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
6. NSZZ „Solidarność”;
7. Forum Związków Zawodowych;
8. OPZZ;
9. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
10. Państwowa Rada Ochrony Środowiska;
11. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
12. Konfederacja Pracodawców Polskich;
13. Business Centre Club - Związek Pracodawców;
14. Związek Rzemiosła Polskiego;
15. Centrum Prawa Ekologicznego;
16. Polski Klub Ekologiczny;
17. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
18. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Baterii Małogabarytowych;
19. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
20. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i AGD;
21. Krajowa Izba Gospodarcza;
22. Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem;
23. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
24. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych;
25. Polska Izba Ekologii;
26. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
27. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
28. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
29. Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
30. Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach;
31. Instytut Ochrony Środowiska;
32. Instytut Chemii Przemysłowej im. Prof. Ignacego Mościckiego, Zakład Elektrochemii, Zespół Utylizacji i Recyklingu Baterii;
33. POLSKA GRUPA RECYKLINGU PROEKO, ul. Sikorskiego 5, 05-119 Legionowo;
34. EKOLA Organizacja Odzysku S.A.;
35. DOL-EKO – Organizacja Odzysku S.A.;
36. EUROBAC Organizacja Odzysku S.A.;
37. Oiler Organizacja Odzysku S.A.;
38. Organizacja Odzysku i Recyklingu REBIS S.A.;
39. REBA Organizacja Odzysku S.A.;
40. ReEko Organizacja Odzysku S.A.;
41. ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
42. Orzeł Biały S.A.;
43. Baterpol Sp. z o.o.;
44. Bolesław Recykling Sp. z o.o.;
45. MarcoLtd. Sp. z o.o.;

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

d) sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

e) ochronę środowiska

Projekt rozporządzenia pozytywnie wpłynie na ochronę środowiska, motywując wprowadzających baterie prądenośne lub akumulatory prądenośne, aby podejmowali działania mające na celu zwiększenie ilości zebranych odpadów w postaci zużytych baterii prądenośnych lub zużytych akumulatorów prądenośnych, które powstały z wprowadzonych przez nich produktów. Pozwoli to na ograniczenie ilości tych odpadów trafiających do środowiska.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

w sprawie wzoru rocznego sprawozdania o wysokości należnej opłaty produktowej oraz sposobu jego przekazywania

Na podstawie art. 38 ust. 4 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa wzór rocznego sprawozdania o wysokość należnej opłaty produktowej.

2. Wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Sprawozdanie, o którym mowa w § 1, jest przekazywane w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego, opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.²⁾).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501.

WZÓR ROCZNEGO SPRAWOZDANIA O WYSOKOŚCI NALEŻNEJ OPŁATY PRODUKTOWEJ

Sprawozdanie o wysokości należnej opłaty produktowej za rok					Adresat: Marszałek województwa	
I. Dane wprowadzającego baterie przenośne lub akumulatory przenośne.						
1. Numer rejestrowy ¹⁾						
2. Nazwa oraz oznaczenie siedziby firmy						
3. Adres						
4. NIP ²⁾						
5. REGON ²⁾						
6. Data i miejsce wpisu do ³⁾ :						
a) ewidencji działalności gospodarczej						
b) Krajowego Rejestru Sądowego						
II. Dane dotyczące opłaty produktowej.						
Rodzaj wprowadzonych baterii i akumulatorów	Masa wprowadzonych baterii i akumulatorów przenośnych [kg]	Masa zebranych zużytych baterii i akumulatorów przenośnych [kg]	Wymagany poziom zbierania ⁴⁾ [%]	Osiągnięty poziom zbierania [%]	Kwota opłaty produktowej [zł]	Łączna kwota opłaty produktowej [zł]
alkaliczne						
cynkowo-węglowe						
cynkowo-powietrzne						
niklowo-kadmowe						
niklowo-żelazowe						
niklowo-wodorkowe						
litowe						

litowo-jonowe						
litowo-polimerowe						
srebrowe						
rtęciowe						
guzikowe						
inne						
Imię i nazwisko osoby sporządzającej sprawozdanie, telefon, fax, e-mail				Data, podpis i pieczęć ⁵⁾ wprowadzającego baterie przenośne lub akumulatory przenośne		

¹⁾ Podać numer rejestrowy, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ... poz., ...).

²⁾ O ile taki posiada.

³⁾ Wypełnić właściwie.

⁴⁾ Podać zgodnie z art. 31 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ... poz., ...).

⁵⁾ Dotyczy formy pisemnej sprawozdania.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wzoru rocznego sprawozdania o wysokość należnej opłaty produktowej oraz sposobu jego przekazywania stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 38 ust. 4 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach, wdrażającej w zakresie swojej regulacji dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG.

Celem projektu rozporządzenia jest określenie wzoru rocznego sprawozdania o wysokości należnej opłaty produktowej, które wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne są obowiązani złożyć, w terminie do końca lutego każdego roku kalendarzowego, marszałkowi województwa właściwemu ze względu na siedzibę wprowadzającego baterie przenośne lub akumulatory przenośne. Projekt rozporządzenia określa również sposób przekazywania sprawozdania, uwzględniając odpowiednio konieczność zidentyfikowania wprowadzającego baterie przenośne lub akumulatory przenośne oraz ułatwienia przekazywania sprawozdań marszałkowi województwa.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia będzie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy podmiotów wprowadzających do obrotu baterie przenośne lub akumulatory przenośne.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie;
2. Marszałkowie Województw;
3. Główny Urząd Statystyczny;
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
5. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
6. NSZZ „Solidarność”;
7. Forum Związków Zawodowych;
8. OPZZ;
9. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
10. Państwowa Rada Ochrony Środowiska;
11. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
12. Konfederacja Pracodawców Polskich;
13. Business Centre Club - Związek Pracodawców;
14. Związek Rzemiosła Polskiego;
15. Centrum Prawa Ekologicznego;
16. Polski Klub Ekologiczny;
17. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
18. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Baterii Małogabarytowych;
19. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
20. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i AGD;
21. Krajowa Izba Gospodarcza;
22. Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem;
23. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
24. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych;
25. Polska Izba Ekologii;
26. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
27. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
28. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
29. Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
30. Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach;
31. Instytut Ochrony Środowiska;
32. Instytut Chemii Przemysłowej im. Prof. Ignacego Mościckiego, Zakład Elektrochemii, Zespół Utylizacji i Recyklingu Baterii;
33. POLSKA GRUPA RECYKLINGU PROEKO, ul. Sikorskiego 5, 05-119 Legionowo;
34. EKOLA Organizacja Odzysku S.A.;
35. DOL-EKO – Organizacja Odzysku S.A.;
36. EUROBAC Organizacja Odzysku S.A.;
37. Oiler Organizacja Odzysku S.A.;
38. Organizacja Odzysku i Recyklingu REBIS S.A.;
39. REBA Organizacja Odzysku S.A.;
40. ReEko Organizacja Odzysku S.A.;
41. ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
42. Orzeł Biały S.A.;
43. Baterpol Sp. z o.o.;
44. Bolesław Recykling Sp. z o.o.;

- 45. MarcoLtd. Sp. z o.o.;
- 46. Dolnośląska Korporacja Ekologiczna Sp. z o. o.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

d) sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

e) ochronę środowiska

Brak wpływu.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

**w sprawie wysokości stawek opłaty za wprowadzenie do obrotu
baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych na terytorium kraju**

Na podstawie art. 41 ust. 3 ustawy z dnia o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa wysokość stawek opłaty za wprowadzenie do obrotu baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych na terytorium kraju.

2. Wysokość stawek opłaty za wprowadzenie do obrotu baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych na terytorium kraju, o której mowa w ust. 1, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz.U. Nr 216, poz. 1606).

WYSOKOŚĆ STAWEK OPŁAT ZA WPROWADZANIE DO OBROTU
BATERII PRZENOŚNYCH LUB AKUMULATORÓW PRZENOŚNYCH NA TERYTORIUM KRAJU

Lp.	Wprowadzane baterie i akumulatory	Stawka za wprowadzanie do obrotu baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych [zł/szt.]	
		do 150 g	powyżej 150 g
0	1	2	3
1	pierwotne	0,05	0,1
2	guzikowe		
3	wtórne	0,03	0,04

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wysokości stawek opłaty za wprowadzenie do obrotu baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 41 ust. 3 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach, wdrażającej w zakresie swojej regulacji dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG.

Celem projektu rozporządzenia jest określenie wysokości stawek opłaty za wprowadzenie do obrotu baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych, uwzględniając ich wpływ na środowisko, przewidywany okres przydatności do użycia oraz rodzaj użytych substancji chemicznych. Zgodnie z obowiązkiem zawartym w ustawie przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu baterie przenośne lub akumulatory przenośne są obowiązani do ponoszenia z tego tytułu opłaty za wprowadzenie do obrotu, w terminie do końca lutego roku kalendarzowego następującego po roku, którego opłata dotyczy, na odrębny rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego właściwego ze względu na siedzibę wprowadzającego baterie przenośne lub akumulatory przenośne. Podstawę obliczenia wysokości opłaty za wprowadzenie stanowi liczba wprowadzonych do obrotu baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych wyrażona w sztukach. Stawki opłat zróżnicowano ze względu na masę wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów, ustanawiając dla baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych o masie powyżej 150 g wyższą opłatę w stosunku do baterii i akumulatorów o masie do 150 g. Ponadto, kierując się długością życia wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów, dla baterii i akumulatorów wtórnych, które dłużej funkcjonują na rynku jako produkt a co się z tym wiąże powstaje z nich mniej odpadów, jak również mniej zużywanych jest surowców do ich produkcji, w projekcie przewidziano niższą stawkę. Ma to zachęcić wprowadzających baterie lub akumulatory do wprowadzania tego rodzaju baterii i akumulatorów, które są mniej szkodliwe dla środowiska.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia będzie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy podmiotów wprowadzających do obrotu baterie przenośne lub akumulatory przenośne.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie;
2. Marszałkowie Województw;
3. Główny Urząd Statystyczny;
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
5. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
6. NSZZ „Solidarność”;
7. Forum Związków Zawodowych;
8. OPZZ;
9. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
10. Państwowa Rada Ochrony Środowiska;
11. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
12. Konfederacja Pracodawców Polskich;
13. Business Centre Club - Związek Pracodawców;
14. Związek Rzemiosła Polskiego;
15. Centrum Prawa Ekologicznego;
16. Polski Klub Ekologiczny;
17. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
18. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Baterii Małogabarytowych;
19. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
20. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i AGD;
21. Krajowa Izba Gospodarcza;
22. Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Żłomem;
23. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
24. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych;
25. Polska Izba Ekologii;
26. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
27. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
28. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
29. Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
30. Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach;
31. Instytut Ochrony Środowiska;
32. Instytut Chemii Przemysłowej im. Prof. Ignacego Mościckiego, Zakład Elektrochemii, Zespół Utylizacji i Recyklingu Baterii;
33. POLSKA GRUPA RECYKLINGU PROEKO, ul. Sikorskiego 5, 05-119 Legionowo;
34. EKOLA Organizacja Odzysku S.A.;
35. DOL-EKO – Organizacja Odzysku S.A.;
36. EUROBAC Organizacja Odzysku S.A.;
37. Oiler Organizacja Odzysku S.A.;
38. Organizacja Odzysku i Recyklingu REBIS S.A.;
39. REBA Organizacja Odzysku S.A.;
40. ReEko Organizacja Odzysku S.A.;
41. ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
42. Orzeł Biały S.A.;
43. Baterpol Sp. z o.o.;
44. Bolesław Recykling Sp. z o.o.;
45. MarcoLtd. Sp. z o.o.;
46. Dolnośląska Korporacja Ekologiczna Sp. z o.o.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

d) sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

e) ochronę środowiska

Projekt rozporządzenia pozytywnie wpłynie na ochronę środowiska. Zróżnicowane stawki opłaty za wprowadzanie do obrotu baterii prądozładowych lub akumulatorów prądozładowych na terytorium kraju mają na celu zachęcić wprowadzających baterie prądozładowe lub akumulatory prądozładowe do wprowadzania baterii i akumulatorów wtórnych, które są mniej szkodliwe dla środowiska. Ponadto, środki pozyskane w wyniku ustanowienia niniejszej opłaty zostaną przeznaczone głównie na zadania związane z prowadzeniem publicznych kampanii informacyjnych na temat zbierania, przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia 2008 r.

**w sprawie wzoru rocznego sprawozdania o wysokości należnej
opłaty za wprowadzanie oraz sposobu jego przekazywania**

Na podstawie art. 42 ust. 4 ustawy z dnia o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa wzór rocznego sprawozdania o wysokość należnej opłaty za wprowadzanie do obrotu baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych na terytorium kraju.

2. Wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Sprawozdanie, o którym mowa w § 1, jest przekazywane w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego, opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.²⁾).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501.

**WZÓR ROCZNEGO SPRAWOZDANIA O WYSOKOŚCI NALEŻNEJ OPŁATY ZA
WPROWADZANIE DO OBROTU BATERII PRZENOŚNYCH LUB AKUMULATORÓW
PRZENOŚNYCH NA TERYTORIUM KRAJU**

Sprawozdanie o wysokości należnej opłaty za wprowadzanie do obrotu baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych na terytorium kraju za rok ...			Adresat: Marszałek województwa ...		
I. Dane wprowadzającego baterie przenośne lub akumulatory przenośne.					
1. Numer rejestrowy ¹⁾					
2. Nazwa oraz oznaczenie siedziby firmy					
3. Adres					
4. NIP ²⁾					
5. REGON ²⁾					
6. Data i miejsce wpisu do ³⁾ :					
a) ewidencji działalności gospodarczej					
b) Krajowego Rejestru Sądowego					
II. Należna opłata za wprowadzanie do obrotu baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych.					
Rodzaj wprowadzonych baterii i akumulatorów	Ilość wprowadzonych do obrotu baterii przenośnych i akumulatorów przenośnych [szt]		Opłata za wprowadzanie do obrotu baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych [zł]		
	do 150 g	powyżej 150 g	do 150 g	powyżej 150 g	ogółem
pierwotne					
guzikowe					
wtórne					
Imię i nazwisko osoby sporządzającej sprawozdanie, telefon, fax, e-mail			Data, podpis i pieczęć ⁴⁾ wprowadzającego baterie przenośne lub akumulatory przenośne		

¹⁾ Podać numer rejestrowy, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ... poz., ...).

²⁾ O ile taki posiada.

³⁾ Wypełnić właściwe.

⁴⁾ Dotyczy formy pisemnej sprawozdania

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wzoru rocznego sprawozdania o wysokości należnej opłaty za wprowadzanie oraz sposobu jego przekazywania stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 42 ust. 4 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach, wdrażającej w zakresie swojej regulacji dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG.

Celem projektu rozporządzenia jest określenie wzoru rocznego sprawozdania o wysokości należnej opłaty za wprowadzanie do obrotu baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych na terytorium kraju, które wprowadzający baterie przenośne lub akumulatory przenośne są obowiązani złożyć, w terminie do końca lutego każdego roku kalendarzowego, marszałkowi województwa właściwemu ze względu na siedzibę wprowadzającego baterie przenośne lub akumulatory przenośne. Projekt rozporządzenia określa również sposób przekazywania sprawozdania, uwzględniając odpowiednio konieczność zidentyfikowania wprowadzającego baterie przenośne lub akumulatory przenośne oraz ułatwienia przekazywania sprawozdań marszałkowi województwa.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia będzie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy podmiotów wprowadzających do obrotu baterie przenośne lub akumulatory przenośne.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie;
2. Marszałkowie Województw;
3. Główny Urząd Statystyczny;
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
5. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
6. NSZZ „Solidarność”;
7. Forum Związków Zawodowych;
8. OPZZ;
9. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
10. Państwowa Rada Ochrony Środowiska;
11. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
12. Konfederacja Pracodawców Polskich;
13. Business Centre Club - Związek Pracodawców;
14. Związek Rzemiosła Polskiego;
15. Centrum Prawa Ekologicznego;
16. Polski Klub Ekologiczny;
17. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
18. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Baterii Małogabarytowych;
19. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
20. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i AGD;
21. Krajowa Izba Gospodarcza;
22. Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem;
23. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
24. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych;
25. Polska Izba Ekologii;
26. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
27. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
28. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
29. Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
30. Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach;
31. Instytut Ochrony Środowiska;
32. Instytut Chemii Przemysłowej im. Prof. Ignacego Mościckiego, Zakład Elektrochemii, Zespół Utylizacji i Recyklingu Baterii;
33. POLSKA GRUPA RECYKLINGU PROEKO, ul. Sikorskiego 5, 05-119 Legionowo;
34. EKOLA Organizacja Odzysku S.A.;
35. DOL-EKO – Organizacja Odzysku S.A.;
36. EUROBAC Organizacja Odzysku S.A.;
37. Oiler Organizacja Odzysku S.A.;
38. Organizacja Odzysku i Recyklingu REBIS S.A.;
39. REBA Organizacja Odzysku S.A.;
40. ReEko Organizacja Odzysku S.A.;
41. ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
42. Orzeł Biały S.A.;
43. Baterpol Sp. z o.o.;
44. Bolesław Recykling Sp. z o.o.;
45. MarcoLtd. Sp. z o.o.;

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

d) sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

e) ochronę środowiska

Brak wpływu.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

**w sprawie wzoru dokumentu potwierdzającego pobranie opłaty depozytowej oraz
dokumentu potwierdzającego zwrot opłaty depozytowej**

Na podstawie art. 55 ust. 5 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Rozporządzenie określa wzór dokumentu potwierdzającego:

- 1) pobranie opłaty depozytowej;
 - 2) zwrot opłaty depozytowej.
2. Wzór dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.
3. Wzór dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz.U. Nr 216, poz. 1606).

WZÓR DOKUMENTU POTWIERDZAJĄCEGO POBRANIE OPŁATY DEPOZYTOWEJ

Dokument potwierdzający pobranie opłaty depozytowej			
I. Dane sprzedającego baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe, akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe, baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe lub akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe.			
1. Nazwa oraz oznaczenie siedziby firmy			
2. Adres			
3. NIP			
II. Data sprzedaży baterii i akumulatorów samochodowych lub przemysłowych kwasowo-ołowiowych.			
III. Rodzaj i ilość sprzedanych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych oraz wysokość pobranej opłaty depozytowej.			
A. Baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe i akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe.			
Producent	Ilość [szt]	Stawka opłaty depozytowej ¹⁾ [zł]	Wysokość pobranej opłaty depozytowej [zł]
B. Baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe i akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe.			
Producent	Ilość [szt]	Stawka opłaty depozytowej ¹⁾ [zł]	Wysokość pobranej opłaty depozytowej [zł]
Imię i nazwisko osoby sporządzającej dokument		Data i podpis kupującego	

¹⁾ Podać zgodnie z art. 56 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

WZÓR DOKUMENTU POTWIERDZAJĄCEGO ZWROT OPŁATY DEPOZYTOWEJ

Dokument potwierdzający zwrot pobranej opłaty depozytowej			
I. Dane sprzedającego baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe, akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe, baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe lub akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe.			
1. Nazwa oraz oznaczenie siedziby firmy			
2. Adres			
3. NIP			
II. Data pobrania opłaty depozytowej.			
III. Data zwrotu opłaty depozytowej.			
IV. Rodzaj i ilość sprzedanych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych oraz wysokość pobranej i zwróconej opłaty depozytowej.			
A. Baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe i akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe.			
Producent	Ilość [szt]	Wysokość pobranej opłaty depozytowej ¹⁾ [zł]	Należna do zwrotu wysokość opłaty depozytowej [zł]
B. Baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe i akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe.			
Producent	Ilość [szt]	Wysokość pobranej opłaty depozytowej ¹⁾ [zł]	Należna do zwrotu wysokość opłaty depozytowej [zł]
Imię i nazwisko osoby sporządzającej dokument		Data i podpis odbierającego opłatę depozytową	

¹⁾ Podać zgodnie z art. 56 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wzoru dokumentu potwierdzającego pobranie opłaty depozytowej oraz dokumentu potwierdzającego zwrot opłaty depozytowej stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 55 ust. 5 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach, wdrażającej w zakresie swojej regulacji dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG.

Celem projektu rozporządzenia jest określenie wzoru dokumentu potwierdzającego pobranie opłaty depozytowej oraz dokumentu potwierdzającego zwrot opłaty depozytowej, który sprzedawca baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych jest obowiązany do sporządzenia przy sprzedaży tych baterii i akumulatorów. Określenie wzorów ww. dokumentów pozwoli na prawidłowe udokumentowanie gospodarowania środkami pochodzącymi z wpływów z opłat depozytowych.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia będzie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy sprzedawców detalicznych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie;
2. Marszałkowie Województw;
3. Główny Urząd Statystyczny;
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
5. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
6. NSZZ „Solidarność”;
7. Forum Związków Zawodowych;
8. OPZZ;
9. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
10. Państwowa Rada Ochrony Środowiska;
11. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
12. Konfederacja Pracodawców Polskich;
13. Business Centre Club - Związek Pracodawców;
14. Związek Rzemiosła Polskiego;
15. Centrum Prawa Ekologicznego;
16. Polski Klub Ekologiczny;
17. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
18. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Baterii Małogabarytowych;
19. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
20. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i AGD;
21. Krajowa Izba Gospodarcza;
22. Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złotem;
23. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
24. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych;
25. Polska Izba Ekologii;
26. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
27. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
28. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
29. Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
30. Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach;
31. Instytut Ochrony Środowiska;
32. Instytut Chemii Przemysłowej im. Prof. Ignacego Mościckiego, Zakład Elektrochemii, Zespół Utylizacji i Recyklingu Baterii;
33. POLSKA GRUPA RECYKLINGU PROEKO, ul. Sikorskiego 5, 05-119 Legionowo;
34. EKOLA Organizacja Odzysku S.A.;
35. DOL-EKO – Organizacja Odzysku S.A.;
36. EUROBAC Organizacja Odzysku S.A.;
37. Oiler Organizacja Odzysku S.A.;
38. Organizacja Odzysku i Recyklingu REBIS S.A.;
39. REBA Organizacja Odzysku S.A.;
40. ReEko Organizacja Odzysku S.A.;
41. ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;

42. Orzeł Biały S.A.;
43. Baterpol Sp. z o.o. ;
44. Bolesław Recykling Sp. z o.o.;
45. MarcoLtd. Sp. z o.o.;
46. Dolnośląska Korporacja Ekologiczna Sp. z o. o.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

d) sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

e) ochronę środowiska

Brak wpływu.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

w sprawie stawek opłaty depozytowej

Na podstawie art. 56 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa stawki opłaty depozytowej.

§ 2. W zależności od rodzaju zużytych baterii kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów kwasowo-ołowiowych wysokość stawki opłaty depozytowej wynosi:

- 1) baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe i akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe - 30 zł;
- 2) baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe i akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe - 40 zł.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W porozumieniu:
Minister Gospodarki

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz.U. Nr 216, poz. 1606).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie stawek opłaty depozytowej stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 56 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach, wdrażającej w zakresie swojej regulacji dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG.

Celem projektu rozporządzenia jest określenie wysokości stawek opłaty depozytowej, którą sprzedawca detaliczny baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych jest obowiązany pobrać od kupującego, jeżeli przy sprzedaży tych baterii i akumulatorów kupujący nie przekazał mu zużytej baterii samochodowej kwasowo-ołowiowej, zużytego akumulatora samochodowego kwasowo-ołowiowego, zużytej baterii przemysłowej kwasowo-ołowiowej lub zużytego akumulatora przemysłowego kwasowo-ołowiowego. Stawki opłaty depozytowej zostały zróżnicowane z uwagi na rodzaje zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i akumulatorów kwasowo-ołowiowych, tj. samochodowe lub przemysłowe.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia będzie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy przedsiębiorców wprowadzających do obrotu baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe, akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe, baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe lub akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe oraz sprzedawców detalicznych tych baterii i akumulatorów.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie;
2. Marszałkowie Województw;
3. Główny Urząd Statystyczny;
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
5. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
6. NSZZ „Solidarność”;
7. Forum Związków Zawodowych;
8. OPZZ;
9. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
10. Państwowa Rada Ochrony Środowiska;
11. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
12. Konfederacja Pracodawców Polskich;
13. Business Centre Club - Związek Pracodawców;
14. Związek Rzemiosła Polskiego;
15. Centrum Prawa Ekologicznego;
16. Polski Klub Ekologiczny;
17. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
18. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Baterii Małogabarytowych;
19. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
20. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i AGD;
21. Krajowa Izba Gospodarcza;
22. Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złotem;
23. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
24. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych;
25. Polska Izba Ekologii;
26. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
27. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
28. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
29. Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
30. Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach;
31. Instytut Ochrony Środowiska;
32. Instytut Chemii Przemysłowej im. Prof. Ignacego Mościckiego, Zakład Elektrochemii, Zespół Utylizacji i Recyklingu Baterii;
33. POLSKA GRUPA RECYKLINGU PROEKO, ul. Sikorskiego 5, 05-119 Legionowo;
34. EKOLA Organizacja Odzysku S.A. ;
35. DOL-EKO – Organizacja Odzysku S.A.;
36. EUROBAC Organizacja Odzysku S.A.;
37. Oiler Organizacja Odzysku S.A.;
38. Organizacja Odzysku i Recyklingu REBIS S.A.;
39. REBA Organizacja Odzysku S.A.;
40. ReEko Organizacja Odzysku S.A.;
41. ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
42. Orzeł Biały S.A.;
43. Baterpol Sp. z o.o. ;

44. Bolesław Recykling Sp. z o.o.;
45. MarcoLtd. Sp. z o.o.;
46. Dolnośląska Korporacja Ekologiczna Sp. z o. o.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

d) sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

e) ochronę środowiska

Projekt rozporządzenia pozytywnie wpłynie na ochronę środowiska poprzez zwiększony odzysk zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych ze strumienia odpadów i ich dalsze, prawidłowe zagospodarowanie.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

**w sprawie wzoru sprawozdania o wysokości pobranej opłaty depozytowej
i przekazanej nieodebranej opłaty depozytowej oraz sposobu jego przekazywania**

Na podstawie art. 57 ust. 3 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa wzór sprawozdania o wysokości pobranej opłaty depozytowej i przekazanej nieodebranej opłaty depozytowej.

2. Wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Sprawozdanie, o którym mowa w § 1, jest przekazywane w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego, opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.²⁾).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz.U. Nr 216, poz. 1606).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501.

WZÓR SPRAWOZDANIA O WYSOKOŚCI POBRANEJ OPŁATY DEPOZYTOWEJ I PRZEKAZANEJ
NIEODEBRANEJ OPŁATY DEPOZYTOWEJ

Sprawozdanie o wysokości pobranej opłaty depozytowej i przekazanej nieodebranej opłaty depozytowej za rok ...			Adresat: Marszałek województwa ...		
I. Dane sprzedającego baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe, akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe, baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe lub akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe.					
1. Nazwa oraz oznaczenie siedziby firmy					
2. Adres					
3. NIP ¹⁾					
II. Rodzaj i ilość sprzedanych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych i akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych oraz wysokość pobranej, zwróconej oraz nieodebranej opłaty depozytowej.					
A. Baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe i akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe.					
Producent	Ilość [szt]	Stawka opłaty depozytowej ¹⁾ [zł]	Wysokość pobranej opłaty depozytowej [zł]	Wysokość zwróconej opłaty depozytowej [zł]	Wysokość nieodebranej opłaty depozytowej [zł]
B. Baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe i akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe.					
Producent	Ilość [szt]	Stawka opłaty depozytowej ¹⁾ [zł]	Wysokość pobranej opłaty depozytowej [zł]	Wysokość zwróconej opłaty depozytowej [zł]	Wysokość nieodebranej opłaty depozytowej [zł]
C. Łączna wysokość nieodebranej opłaty depozytowej [zł].					

Imię i nazwisko osoby sporządzającej sprawozdanie, telefon, fax.	Data, podpis i pieczęć ²⁾ sprzedawcy detalicznego baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych.

¹⁾ Podać zgodnie z art. 56 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

²⁾ Dotyczy formy pisemnej sprawozdania.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wzoru sprawozdania o wysokości pobranej opłaty depozytowej i przekazanej nieodebranej opłaty depozytowej oraz sposobu jego przekazywania stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 57 ust. 3 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach, wdrażającej w zakresie swojej regulacji dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG.

Celem projektu rozporządzenia jest określenie wzoru sprawozdania o wysokości pobranej opłaty depozytowej i przekazanej nieodebranej opłaty depozytowej, które sprzedawca detaliczny baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych jest obowiązany złożyć, w terminie do końca lutego każdego roku kalendarzowego, marszałkowi województwa właściwemu ze względu na siedzibę tego sprzedawcy, jak również sposobu jego przekazywania, uwzględniając odpowiednio konieczność zidentyfikowania tego sprzedawcy, ułatwienia przekazywania sprawozdań marszałkowi województwa oraz prawidłowego udokumentowania gospodarowania środkami pochodzącymi z wpływów z opłat depozytowych.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia będzie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy sprzedawców detalicznych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie;
2. Marszałkowie Województw;
3. Główny Urząd Statystyczny;
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
5. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
6. NSZZ „Solidarność”;
7. Forum Związków Zawodowych;
8. OPZZ;
9. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
10. Państwowa Rada Ochrony Środowiska;
11. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
12. Konfederacja Pracodawców Polskich;
13. Business Centre Club - Związek Pracodawców;
14. Związek Rzemiosła Polskiego;
15. Centrum Prawa Ekologicznego;
16. Polski Klub Ekologiczny;
17. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
18. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Baterii Małogabarytowych;
19. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
20. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i AGD;
21. Krajowa Izba Gospodarcza;
22. Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Żłomem;
23. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
24. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych;
25. Polska Izba Ekologii;
26. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
27. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
28. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
29. Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
30. Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach;
31. Instytut Ochrony Środowiska;
32. Instytut Chemii Przemysłowej im. Prof. Ignacego Mościckiego, Zakład Elektrochemii, Zespół Utylizacji i Recyklingu Baterii;
33. POLSKA GRUPA RECYKLINGU PROEKO, ul. Sikorskiego 5, 05-119 Legionowo;
34. EKOLA Organizacja Odzysku S.A. ;
35. DOL-EKO – Organizacja Odzysku S.A.;
36. EUROBAC Organizacja Odzysku S.A.;
37. Oiler Organizacja Odzysku S.A.;
38. Organizacja Odzysku i Recyklingu REBIS S.A.;
39. REBA Organizacja Odzysku S.A.;
40. ReEko Organizacja Odzysku S.A.;
41. ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
42. Orzeł Biały S.A.;
43. Baterpol Sp. z o.o. ;

- 44. Bolesław Recykling Sp. z o.o.;
- 45. MarcoLtd. Sp. z o.o.;
- 46. Dolnośląska Korporacja Ekologiczna Sp. z o. o.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

d) sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

e) ochronę środowiska

Brak wpływu.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

**w sprawie wzoru rocznego sprawozdania o masie zebranych zużytych
baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych oraz sposobu
jego przekazywania**

Na podstawie art. 60 ust. 6 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa wzór rocznego sprawozdania o masie zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, ogółem i w rozbiciu na poszczególnych wprowadzających baterie lub akumulatory

2. Wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Sprawozdanie, o którym mowa w § 1, jest przekazywane w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego, opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.²⁾).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501.

**WZÓR ROCZNRGO SPRAWOZDANIA O MASIE ZEBRANYCH ZUŻYTYCH BATERII
PRZENOŚNYCH I ZUŻYTYCH AKUMULATORÓW PRZENOŚNYCH**

Sprawozdanie o masie zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych za rok		Adresat: Marszałek województwa
I. Dane zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory.		
1. Nazwa oraz oznaczenie siedziby firmy		
2. Adres		
3. NIP ¹⁾		
4. REGON ¹⁾		
5. Data i miejsce wpisu do ²⁾ :		
a) ewidencji działalności gospodarczej		
b) Krajowego Rejestru Sądowego		
II. Dane dotyczące masy zabranych zużytych baterii przenośnych zużytych i akumulatorów przenośnych ogółem.		
Rodzaj zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych	Masa zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych [kg]	
alkaliczne		
cynkowo-węglowe		
cynkowo-powietrzne		
niklowo-kadmowe		
niklowo-żelazowe		
niklowo-wodorkowe		
litowe		
litowo-jonowe		
litowo-polimerowe		
srebrne		
rtęciowe		
guzikowe		
inne		
Ogółem		
III. Dane dotyczące masy zabranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych dla wprowadzających baterie przenośne lub akumulatory przenośne³⁾.		
A. Dane wprowadzającego baterie przenośne i akumulatory przenośne.		
1. Numer rejestrowy ⁴⁾		
2. Firma oraz oznaczenie siedziby		
3. Adres		
Rodzaj zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych	Masa zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych [kg]	
alkaliczne		
cynkowo-węglowe		
cynkowo-powietrzne		
niklowo-kadmowe		
niklowo-żelazowe		
niklowo-wodorkowe		

litowe	
litowo-jonowe	
litowo-polimerowe	
srebrowe	
rtęciowe	
guzikowe	
inne	
Ogółem	
Imię i nazwisko osoby sporządzającej sprawozdanie, telefon, fax, e-mail	Data, podpis i pieczęć ⁵⁾ zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory

¹⁾ O ile taki posiada.

²⁾ Wypełnić właściwie.

³⁾ Należy podać dane wprowadzającego baterie lub akumulatory, z którym zbierający zużyte baterie lub zużyte akumulatory ma podpisaną umowę, o której mowa w art. 30 ust. 1 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ... poz., ...).

⁴⁾ Podać numer rejestrowy, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ... poz., ...).

⁵⁾ Dotyczy formy pisemnej sprawozdania.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wzoru rocznego sprawozdania o masie zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych oraz sposobu jego przekazywania stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 60 ust. 6 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach, wdrażającej w zakresie swojej regulacji dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającą dyrektywę 91/157/EWG.

Celem projektu rozporządzenia jest określenie wzoru rocznego sprawozdania o masie zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, które zbierający zużyte baterie i zużyte akumulatory są obowiązani złożyć, w terminie do 31 stycznia każdego roku kalendarzowego, marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce zbierania. Projekt rozporządzenia określa również sposób przekazywania sprawozdania, uwzględniając odpowiednio konieczność zidentyfikowania zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory, określenie masy zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych ogółem oraz w rozdzieleniu na poszczególnych wprowadzających baterie przenośne lub akumulatory przenośne, z którymi zbierający ma podpisaną umowę, zgodnie z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach oraz ułatwienie przekazywania sprawozdań marszałkowi województwa.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia będzie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy podmiotów zbierających zużyte baterie lub zużyte akumulatory.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie;
2. Marszałkowie Województw;
3. Główny Urząd Statystyczny;
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
5. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
6. NSZZ „Solidarność”;
7. Forum Związków Zawodowych;
8. OPZZ;
9. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
10. Państwowa Rada Ochrony Środowiska;
11. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
12. Konfederacja Pracodawców Polskich;
13. Business Centre Club - Związek Pracodawców;
14. Związek Rzemiosła Polskiego;
15. Centrum Prawa Ekologicznego;
16. Polski Klub Ekologiczny;
17. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
18. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Baterii Małogabarytowych;
19. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
20. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i AGD;
21. Krajowa Izba Gospodarcza;
22. Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem;
23. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
24. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych;
25. Polska Izba Ekologii;
26. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
27. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
28. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
29. Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
30. Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach;
31. Instytut Ochrony Środowiska;
32. Instytut Chemii Przemysłowej im. Prof. Ignacego Mościckiego, Zakład Elektrochemii, Zespół Utylizacji i Recyklingu Baterii;
33. POLSKA GRUPA RECYKLINGU PROEKO, ul. Sikorskiego 5, 05-119 Legionowo;
34. EKOLA Organizacja Odzysku S.A.;
35. DOL-EKO – Organizacja Odzysku S.A.;
36. EUROBAC Organizacja Odzysku S.A.;
37. Oiler Organizacja Odzysku S.A.;
38. Organizacja Odzysku i Recyklingu REBIS S.A.;
39. REBA Organizacja Odzysku S.A.;
40. ReEko Organizacja Odzysku S.A.;
41. ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
42. Orzeł Biały S.A.;
43. Baterpol Sp. z o.o.;
44. Bolesław Recykling Sp. z o.o.;

45. MarcoLtd. Sp. z o.o.;

46. Dolnośląska Korporacja Ekologiczna Sp. z o. o.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

d) sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

e) ochronę środowiska

Projekt rozporządzenia wpłynie pozytywnie na ochronę środowiska. Zawarte w nim informacje pozwolą na monitorowanie ilości zebranych zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych i obowiązku osiągnięcia odpowiednich poziomów zbierania przez wprowadzających baterie lub akumulatory, jak również ocenę dalszego postępowania z odpadami, w tym ich przekazywanie do przetwarzania i recyklingu.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

w sprawie wzoru rocznego sprawozdania o rodzaju i masie przyjętych do przetwarzania i przetworzonych zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz o osiągniętych poziomach recyklingu a także sposobu jego przekazywania

Na podstawie art. 65 ust. 7 ustawy z dnia o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ... poz., ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa wzór rocznego sprawozdania o rodzaju i masie przyjętych do przetwarzania i przetworzonych zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz o osiągniętych poziomach recyklingu.

2. Wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Sprawozdanie, o którym mowa w § 1, jest przekazywane w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego, opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.²⁾).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz.U. Nr 216, poz. 1606).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501.

**WZÓR ROCZNEGO SPRAWOZDANIA O RODZAJU I MASIE PRZYJĘTYCH DO PRZETWARZANIA I PRZETWORZONYCH
ZUŻYTYCH BATERII I ZUŻYTYCH AKUMULATORÓW ORAZ O OSIĄGNIĘTYCH POZIOMACH RECYKLINGU**

Sprawozdanie o rodzaju i masie przyjętych do przetwarzania i przetworzonych zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz o osiągniętych poziomach recyklingu za rok		Adresat: Marszałek województwa	
I. Dane prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.			
1. Numer rejestrowy ¹⁾			
2. Nazwa oraz oznaczenie siedziby firmy			
3. Adres			
4. NIP ²⁾			
5. REGON ²⁾			
6. Data i miejsce wpisu do ³⁾ :			
a) ewidencji działalności gospodarczej			
b) Krajowego Rejestru Sądowego			
II. Dane dotyczące zużytych baterii i zużytych akumulatorów przyjętych do przetwarzania, stanowiącego procesy odzysku R3-R6⁴⁾.			
Rodzaj zużytych baterii i zużytych akumulatorów	Baterie przenośne i akumulatory przenośne		
	Masa zużytych baterii i zużytych akumulatorów przyjętych do przetworzenia [kg]	Masa przetworzonych zużytych baterii i zużytych akumulatorów [kg]	Osiągnięty poziom recyklingu ⁵⁾ [%]
alkaliczne			
cynkowo-węglowe			
cynkowo-powietrzne			
niklowo-kadmowe			
niklowo-żelazowe			
niklowo-wodorkowe			
litowe			
litowo-jonowe			
litowo-polimerowe			

srebrne			
rtęciowe			
ołowiowe			
guzikowe			
inne			
Ogółem			
Baterie i akumulatory samochodowe i przemysłowe			
niklowo-kadmowe			
kwasowo-ołowiowe			
inne			
Ogółem			
Imię i nazwisko osoby sporządzającej sprawozdanie, telefon, fax, e-mail		Data, podpis i pieczęć ⁶⁾ prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów	

¹⁾ Podać numer rejestrowy, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ... poz., ...).

²⁾ O ile taki posiada.

³⁾ Wypełnić właściwie.

⁴⁾ Wypełnia zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który prowadzi procesy odzysku R3-R6, zgodnie z załącznikiem nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U z 2007 r. Nr 36, poz. 251).

⁵⁾ Poziom recyklingu należy obliczyć jako wyrażony w procentach stosunek masy zużytych baterii i zużytych akumulatorów przyjętych do przetworzenia i masy zużytych baterii i zużytych akumulatorów poddanych procesom przetwarzania.

⁶⁾ Dotyczy formy pisemnej sprawozdania.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wzoru rocznego sprawozdania o rodzaju i masie przyjętych do przetwarzania i przetworzonych zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz o osiągniętych poziomach recyklingu stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 65 ust. 7 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach, wdrażającej w zakresie swojej regulacji dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG.

Celem projektu rozporządzenia jest określenie wzoru rocznego sprawozdania o rodzaju i masie przyjętych do przetwarzania i przetworzonych zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz o osiągniętych poziomach recyklingu, które prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów jest obowiązany złożyć w terminie do 31 stycznia marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów. Projekt rozporządzenia określa również sposób przekazywania sprawozdania, uwzględniając odpowiednio konieczność zidentyfikowania prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, monitorowania wydajności prowadzonych procesów przetwarzania i recyklingu oraz osiąganych poziomów recyklingu, jak również ułatwienia przekazywania sprawozdań marszałkowi województwa.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia będzie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy przedsiębiorców prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie;
2. Marszałkowie Województw;
3. Główny Urząd Statystyczny;
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
5. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
6. NSZZ „Solidarność”;
7. Forum Związków Zawodowych;
8. OPZZ;
9. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
10. Państwowa Rada Ochrony Środowiska;
11. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
12. Konfederacja Pracodawców Polskich;
13. Business Centre Club - Związek Pracodawców;
14. Związek Rzemiosła Polskiego;
15. Centrum Prawa Ekologicznego;
16. Polski Klub Ekologiczny;
17. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
18. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Baterii Małogabarytowych;
19. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
20. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i AGD;
21. Krajowa Izba Gospodarcza;
22. Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złotem;
23. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
24. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych;
25. Polska Izba Ekologii;
26. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
27. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
28. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
29. Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
30. Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach;
31. Instytut Ochrony Środowiska;
32. Instytut Chemii Przemysłowej im. Prof. Ignacego Mościckiego, Zakład Elektrochemii, Zespół Utylizacji i Recyklingu Baterii;
33. POLSKA GRUPA RECYKLINGU PROEKO, ul. Sikorskiego 5, 05-119 Legionowo;
34. EKOLA Organizacja Odzysku S.A.;
35. DOL-EKO – Organizacja Odzysku S.A.;
36. EUROBAC Organizacja Odzysku S.A.;
37. Oiler Organizacja Odzysku S.A.;
38. Organizacja Odzysku i Recyklingu REBIS S.A.;
39. REBA Organizacja Odzysku S.A.;
40. ReEko Organizacja Odzysku S.A.;
41. ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
42. Orzeł Biały S.A.;
43. Baterpol Sp. z o.o. ;

- 44. Bolesław Recykling Sp. z o.o.;
- 45. MarcoLtd. Sp. z o.o.;
- 46. Dolnośląska Korporacja Ekologiczna Sp. z o. o.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

d) sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

e) ochronę środowiska

Projekt rozporządzenia wpłynie pozytywnie na ochronę środowiska. Zawarte w nim informacje pozwolą na monitorowanie wydajności prowadzonych procesów przetwarzania i recyklingu oraz osiąganych poziomów recyklingu.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

**w sprawie sposobu ustalania wydatków oraz podziału środków dotacji celowej
na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych**

Na podstawie art. 67 ust. 4 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje.

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób podziału środków dotacji celowej na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych na terenie województwa, w tym wskaźniki przydziału środków dotacji celowej dla poszczególnych województw;
- 2) sposób ustalania wydatków na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych na terenie województwa.

2. Sposób podziału środków dotacji celowej na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych na terenie województwa, w tym wskaźniki przydziału środków dotacji celowej dla poszczególnych województw, o których mowa w ust. 1 pkt 1, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

3. Sposób ustalania wydatków na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych na terenie województwa, o których mowa w ust. 1 pkt 2, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W porozumieniu:
Minister Finansów

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

PODZIAŁ ŚRODKÓW DOTACJI CELOWEJ NA PROWADZENIE PUBLICZNYCH
KAMPANII EDUKACYJNYCH NA TERENIE WOJEWÓDZTWA

1. Wysokość środków dotacji celowej równa jest wysokości uzyskanych środków z opłaty za wprowadzenie do obrotu baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych na terytorium kraju w roku poprzednim powiększona o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszona o dochody budżetu samorządu województw.

2. Wysokość dotacji celowej przekazywana do budżetu samorządów poszczególnych województw oblicza się zgodnie ze wzorem:

$$D_c = D \cdot w$$

gdzie:

D_c – wysokość środków dotacji celowej dla danego województwa;

D – podstawowa wysokość środków dotacji celowej przewidziana do rozdziału na poszczególne województwa;

w – wskaźnik przydziału środków dotacji celowej.

WSKAŹNIKI PRZYDZIAŁU ŚRODKÓW DOTACJI CELOWEJ DLA
POSZCZEGÓLNYCH WOJEWÓDZTW

Lp.	Województwo	Wskaźnik $w^{1)}$
0	1	2
1	Dolnośląskie	0,076
2	Kujawsko-pomorskie	0,054
3	Lubelskie	0,057
4	Lubuskie	0,026
5	Łódzkie	0,067
6	Małopolskie	0,086
7	Mazowieckie	0,136
8	Opolskie	0,027
9	Podkarpackie	0,055
10	Podlaskie	0,032
11	Pomorskie	0,058
12	Śląskie	0,122
13	Świętokrzyskie	0,034
14	Warmińsko-mazurskie	0,037
15	Wielkopolskie	0,089
16	Zachodniopomorskie	0,044

¹⁾ wskaźnik przydziału środków dotacji celowej obliczany jako wyrażony w procentach stosunek liczby ludności w danym województwie do liczby ludności w całym kraju, w danym roku kalendarzowym, wg danych GUS.

SPOSÓB USTALANIA WYDATKÓW NA PROWADZENIE PUBLICZNYCH KAMPANII EDUKACYJNYCH NA TERENIE WOJEWÓDZTWA.

Wysokość dotacji celowej przeznaczanej na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych, w poszczególnym województwie, odpowiednio w ilości:

1. 40% - przeznaczają się na działania mające na celu podnoszenie stanu świadomości ekologicznej społeczeństwa w zakresie prawidłowego postępowania z odpadami w postaci zużytych baterii i zużytych akumulatorów, w tym kampanie w środkach masowego przekazu, ulotki i broszury informacyjne, plakaty, konkursy, konferencje oraz imprezy o charakterze informacyjno-edukacyjnym;
2. 60% - przeznaczają się na działania wspomagające osiągnięcie wysokiego poziomu selektywnego zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, w tym zakup odpowiedniej infrastruktury służącej do zbierania tych odpadów, np. pojemników na zużyte baterie i zużyte akumulatory.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie sposobu ustalania wydatków oraz podziału środków dotacji celowej na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 67 ust. 4 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach, wdrażającej w zakresie swojej regulacji dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG.

Rozporządzenie ma na celu określenie sposobu ustalania wydatków oraz podziału środków dotacji celowej na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych przeprowadzanych przez marszałka województwa jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej. Marszałkowie województw obowiązani będą do prowadzenia odrębnych rachunków bankowych w celu gromadzenia i odpowiedniego przekazywania wpływów z opłaty za wprowadzenie. Wpływy z tytułu opłaty za wprowadzenie, powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o dochody budżetu samorządu województwa w wysokości 5 %, będą następnie przekazywać na dochody budżetu państwa. Kwota, która trafi do budżetu państwa będzie stanowić podstawę dotacji celowej, z przeznaczeniem na organizowanie działań edukacyjnych na terenie województwa jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej. Zakłada się, że podział dotacji celowej dla poszczególnych województw będzie proporcjonalny do liczby mieszkańców w danym województwie. Zależność ta będzie scharakteryzowana za pomocą odpowiednich wskaźników, tzw. „wskaźników przydziału środków dotacji celowej”. Ponadto, w rozporządzeniu określono również sposób ustalania wydatków na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych na terenie województwa, zgodnie z którym 40% przeznacza się na działania mające na celu podnoszenie stanu świadomości ekologicznej społeczeństwa w zakresie prawidłowego postępowania z odpadami w postaci zużytych baterii i zużytych akumulatorów, a 60% przeznacza się na działania wspomagające osiągnięcie wysokiego poziomu selektywnego zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych. Podział taki tłumaczy się faktem, iż działania wspomagające osiągnięcie wysokiego poziomu selektywnego zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, np. kupno pojemników na zużyte baterie i zużyte akumulatory, jest z reguły większym wydatkiem niż np. zakup ulotek czy też broszur informacyjnych.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia będzie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy marszałków województw oraz organów odpowiedzialnych za przyznawanie dotacji celowych z budżetu państwa.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do:

1. Wojewodowie;
2. Marszałkowie Województw;
3. Główny Urząd Statystyczny;
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
5. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
6. NSZZ „Solidarność”;
7. Forum Związków Zawodowych;
8. OPZZ;
9. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
10. Państwowa Rada Ochrony Środowiska;
11. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
12. Konfederacja Pracodawców Polskich;
13. Business Centre Club - Związek Pracodawców;
14. Związek Rzemiosła Polskiego;
15. Centrum Prawa Ekologicznego;
16. Polski Klub Ekologiczny;
17. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
18. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Baterii Małogabarytowych;
19. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
20. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i AGD;
21. Krajowa Izba Gospodarcza;
22. Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem;
23. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
24. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych;
25. Polska Izba Ekologii;
26. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
27. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
28. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
29. Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
30. Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach;
31. Instytut Ochrony Środowiska;
32. Instytut Chemii Przemysłowej im. Prof. Ignacego Mościckiego, Zakład Elektrochemii, Zespół Utylizacji i Recyklingu Baterii;
33. POLSKA GRUPA RECYKLINGU PROEKO, ul. Sikorskiego 5, 05-119 Legionowo;
34. EKOLA Organizacja Odzysku S.A.;
35. DOL-EKO – Organizacja Odzysku S.A.;
36. EUROBAC Organizacja Odzysku S.A.;
37. Oiler Organizacja Odzysku S.A.;
38. Organizacja Odzysku i Recyklingu REBIS S.A.;
39. REBA Organizacja Odzysku S.A.;
40. ReEko Organizacja Odzysku S.A.;
41. ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
42. Orzeł Biały S.A.;
43. Baterpol Sp. z o.o.;
44. Bolesław Recykling Sp. z o.o.;
45. MarcoLtd. Sp. z o.o.;
46. Dolnośląska Korporacja Ekologiczna Sp. z o. o.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

- a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego**

Brak wpływu.

- b) rynek pracy**

Brak wpływu.

- c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw**

Brak wpływu.

- d) sytuację i rozwój regionalny**

Brak wpływu.

- e) ochronę środowiska**

Brak wpływu.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Opłata za wprowadzanie do obrotu baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych na terytorium kraju.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

**w sprawie sposobu ustalania wydatków oraz podziału środków dotacji celowej
na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych**

Na podstawie art. 67 ust. 4 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje.

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób podziału środków dotacji celowej na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych na terenie województwa, w tym wskaźniki przydziału środków dotacji celowej dla poszczególnych województw;
- 2) sposób ustalania wydatków na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych na terenie województwa.

2. Sposób podziału środków dotacji celowej na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych na terenie województwa, w tym wskaźniki przydziału środków dotacji celowej dla poszczególnych województw, o których mowa w ust. 1 pkt 1, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

3. Sposób ustalania wydatków na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych na terenie województwa, o których mowa w ust. 1 pkt 2, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W porozumieniu:
Minister Finansów

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

PODZIAŁ ŚRODKÓW DOTACJI CELOWEJ NA PROWADZENIE PUBLICZNYCH
KAMPANII EDUKACYJNYCH NA TERENIE WOJEWÓDZTWA

1. Wysokość środków dotacji celowej równa jest wysokości uzyskanych środków z opłaty za wprowadzenie do obrotu baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych na terytorium kraju w roku poprzednim powiększona o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszona o dochody budżetu samorządu województwa.

2. Wysokość dotacji celowej przekazywana do budżetu samorządów poszczególnych województw oblicza się zgodnie ze wzorem:

$$D_c = D * w$$

gdzie:

D_c – wysokość środków dotacji celowej dla danego województwa;

D – podstawowa wysokość środków dotacji celowej przewidziana do rozdziału na poszczególne województwa;

w – wskaźnik przydziału środków dotacji celowej.

WSKAŹNIKI PRZYDZIAŁU ŚRODKÓW DOTACJI CELOWEJ DLA
POSZCZEGÓLNYCH WOJEWÓDZTW

Lp.	Województwo	Wskaźnik $w^{1)}$
0	1	2
1	Dolnośląskie	0,076
2	Kujawsko-pomorskie	0,054
3	Lubelskie	0,057
4	Lubuskie	0,026
5	Łódzkie	0,067
6	Małopolskie	0,086
7	Mazowieckie	0,136
8	Opolskie	0,027
9	Podkarpackie	0,055
10	Podlaskie	0,032
11	Pomorskie	0,058
12	Śląskie	0,122
13	Świętokrzyskie	0,034
14	Warmińsko-mazurskie	0,037
15	Wielkopolskie	0,089
16	Zachodniopomorskie	0,044

¹⁾ wskaźnik przydziału środków dotacji celowej obliczany jako wyrażony w procentach stosunek liczby ludności w danym województwie do liczby ludności w całym kraju, w danym roku kalendarzowym, wg danych GUS.

SPOSÓB USTALANIA WYDATKÓW NA PROWADZENIE PUBLICZNYCH KAMPANII EDUKACYJNYCH NA TERENIE WOJEWÓDZTWA.

Wysokość dotacji celowej przeznaczanej na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych, w poszczególnym województwie, odpowiednio w ilości:

1. 40% - przeznaczają się na działania mające na celu podnoszenie stanu świadomości ekologicznej społeczeństwa w zakresie prawidłowego postępowania z odpadami w postaci zużytych baterii i zużytych akumulatorów, w tym kampanie w środkach masowego przekazu, ulotki i broszury informacyjne, plakaty, konkursy, konferencje oraz imprezy o charakterze informacyjno-edukacyjnym;
2. 60% - przeznaczają się na działania wspomagające osiągnięcie wysokiego poziomu selektywnego zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, w tym zakup odpowiedniej infrastruktury służącej do zbierania tych odpadów, np. pojemników na zużyte baterie i zużyte akumulatory.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie sposobu ustalania wydatków oraz podziału środków dotacji celowej na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 67 ust. 4 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach, wdrażającej w zakresie swojej regulacji dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG.

Rozporządzenie ma na celu określenie sposobu ustalania wydatków oraz podziału środków dotacji celowej na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych przeprowadzanych przez marszałka województwa jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej. Marszałkowie województw obowiązani będą do prowadzenia odrębnych rachunków bankowych w celu gromadzenia i odpowiedniego przekazywania wpływów z opłaty za wprowadzenie. Wpływy z tytułu opłaty za wprowadzenie, powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o dochody budżetu samorządu województwa w wysokości 5 %, będą następnie przekazywać na dochody budżetu państwa. Kwota, która trafi do budżetu państwa będzie stanowić podstawę dotacji celowej, z przeznaczeniem na organizowanie działań edukacyjnych na terenie województwa jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej. Zakłada się, że podział dotacji celowej dla poszczególnych województw będzie proporcjonalny do liczby mieszkańców w danym województwie. Zależność ta będzie scharakteryzowana za pomocą odpowiednich wskaźników, tzw. „wskaźników przydziału środków dotacji celowej”. Ponadto, w rozporządzeniu określono również sposób ustalania wydatków na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych na terenie województwa, zgodnie z którym 40% przeznacza się na działania mające na celu podnoszenie stanu świadomości ekologicznej społeczeństwa w zakresie prawidłowego postępowania z odpadami w postaci zużytych baterii i zużytych akumulatorów, a 60% przeznacza się na działania wspomagające osiągnięcie wysokiego poziomu selektywnego zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych. Podział taki tłumaczy się faktem, iż działania wspomagające osiągnięcie wysokiego poziomu selektywnego zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych, np. kupno pojemników na zużyte baterie i zużyte akumulatory, jest z reguły większym wydatkiem niż np. zakup ulotek czy też broszur informacyjnych.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia będzie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy marszałków województw oraz organów odpowiedzialnych za przyznawanie dotacji celowych z budżetu państwa.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do:

1. Wojewodowie;
2. Marszałkowie Województw;
3. Główny Urząd Statystyczny;
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
5. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
6. NSZZ „Solidarność”;
7. Forum Związków Zawodowych;
8. OPZZ;
9. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
10. Państwowa Rada Ochrony Środowiska;
11. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
12. Konfederacja Pracodawców Polskich;
13. Business Centre Club - Związek Pracodawców;
14. Związek Rzemiosła Polskiego;
15. Centrum Prawa Ekologicznego;
16. Polski Klub Ekologiczny;
17. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
18. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Baterii Małogabarytowych;
19. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
20. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i AGD;
21. Krajowa Izba Gospodarcza;
22. Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem;
23. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
24. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych;
25. Polska Izba Ekologii;
26. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
27. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
28. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
29. Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
30. Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach;
31. Instytut Ochrony Środowiska;
32. Instytut Chemii Przemysłowej im. Prof. Ignacego Mościckiego, Zakład Elektrochemii, Zespół Utylizacji i Recyklingu Baterii;
33. POLSKA GRUPA RECYKLINGU PROEKO, ul. Sikorskiego 5, 05-119 Legionowo;
34. EKOLA Organizacja Odzysku S.A.;
35. DOL-EKO – Organizacja Odzysku S.A.;
36. EUROBAC Organizacja Odzysku S.A.;
37. Oiler Organizacja Odzysku S.A.;
38. Organizacja Odzysku i Recyklingu REBIS S.A.;
39. REBA Organizacja Odzysku S.A.;
40. ReEko Organizacja Odzysku S.A.;
41. ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
42. Orzeł Biały S.A.;
43. Baterpol Sp. z o.o.;
44. Bolesław Recykling Sp. z o.o.;
45. MarcoLtd. Sp. z o.o.;
46. Dolnośląska Korporacja Ekologiczna Sp. z o. o.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

- a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego**

Brak wpływu.

- b) rynek pracy**

Brak wpływu.

- c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw**

Brak wpływu.

- d) sytuację i rozwój regionalny**

Brak wpływu.

- e) ochronę środowiska**

Brak wpływu.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Opłata za wprowadzanie do obrotu baterii przenośnych lub akumulatorów przenośnych na terytorium kraju.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

w sprawie wzoru sprawozdania o przeprowadzonych publicznych kampaniach edukacyjnych, wielkości wykorzystanych środków, które zostały na ten cel przekazane oraz sposobu jego przekazywania

Na podstawie art. 68 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje.

§ 1. 1. Rozporządzenie określa wzór sprawozdania o przeprowadzonych publicznych kampaniach edukacyjnych oraz o wielkości wykorzystanych środków, które zostały na ten cel przekazane.

2. Wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Sprawozdanie, o którym mowa w § 1, jest przekazywane w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego, opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.²⁾).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501.

**WZÓR SPRAWOZDANIA O PRZEPROWADZONYCH PUBLICZNYCH KAMPANIACH
EDUKACYJNYCH ORAZ O WIELKOŚCI WYKORZYSTANYCH ŚRODKÓW, KTÓRE
ZOSTAŁY NA TEN CEL PRZEKAZANE**

Sprawozdanie o przeprowadzonych publicznych kampaniach edukacyjnych oraz o wielkości wykorzystanych środków, które zostały na ten cel przekazane za rok ...		Adresat: Wojewoda ...
I. Dane dotyczące organu odpowiedzialnego za przeprowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych.		
1. Województwo		
1. Adres siedziby marszałka województwa		
II. Dane dotyczące przeprowadzonych publicznych kampanii edukacyjnych.		
A. Podać, czy publiczne kampanie edukacyjne przeprowadzane były bezpośrednio przez organy administracji publicznej czy przez podmioty działające na ich zlecenie.		
1. Organy administracji publicznej		
2. Podmioty działające na zlecenie		
2.1. Nazwa oraz oznaczenie siedziby firmy		
2.2. Adres		
2.3. NIP		
B. Forma przeprowadzonych kampanii edukacyjnych¹⁾.		
☐ środki masowego przekazu - ... ☐ ulotki i broszury informacyjne ☐ plakaty ☐ konkursy ☐ konferencje i imprezy o charakterze informacyjno-edukacyjnym ☐ inne - ...		
C. Opis przeprowadzonych kampanii edukacyjnych²⁾.		
Wielkość otrzymanej dotacji celowej [zł]		
Środki wydane na przeprowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych [zł]		
Imię i nazwisko osoby sporządzającej sprawozdanie, telefon, fax, e-mail	Data, podpis i pieczęć ³⁾ marszałka województwa	

¹⁾Wypełnić właściwie.

²⁾ Należy podać krótki opis przeprowadzonej kampanii edukacyjnej, zawierający m.in. informację o: dacie jej przeprowadzenia, zasięgu, poruszonych zagadnieniach, itp.

³⁾Dotyczy formy pisemnej sprawozdania.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wzoru sprawozdania o przeprowadzonych publicznych kampaniach edukacyjnych, wielkości wykorzystanych środków, które zostały na ten cel przekazane oraz sposobu jego przekazywania, stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 68 ust. 2 ustawy z dnia ... o bateriach i akumulatorach, wdrażającej w zakresie swojej regulacji dyrektywę 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG.

Celem projektu rozporządzenia jest określenie wzoru rocznego sprawozdania o przeprowadzonych publicznych kampaniach edukacyjnych mających na celu podnoszenie stanu świadomości ekologicznej społeczeństwa w zakresie prawidłowego postępowania z odpadami w postaci zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz wspomagające osiągnięcie wysokiego poziomu selektywnego zbierania tych odpadów oraz o wielkości wykorzystanych środków, które zostały na ten cel przekazane, które marszałek województwa jest obowiązany złożyć, w terminie do 12 miesięcy od dnia otrzymania środków na ten cel przekazanych, wojewodzie właściwemu ze względu na siedzibę danego urzędu marszałkowskiego, jak również sposobu jego przekazywania, kierując się potrzebą zapewnienia rzetelnych informacji oraz ujednoczenia sprawozdań.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia będzie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy marszałków województw.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do marszałków województw oraz podmiotów związanych z gospodarką odpadami.

1. Wojewodowie;
2. Marszałkowie Województw;
3. Główny Urząd Statystyczny;
4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
5. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
6. NSZZ „Solidarność”;
7. Forum Związków Zawodowych;
8. OPZZ;
9. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
10. Państwowa Rada Ochrony Środowiska;
11. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
12. Konfederacja Pracodawców Polskich;
13. Business Centre Club - Związek Pracodawców;
14. Związek Rzemiosła Polskiego;
15. Centrum Prawa Ekologicznego;
16. Polski Klub Ekologiczny;
17. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
18. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Baterii Małogabarytowych;
19. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
20. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i AGD;
21. Krajowa Izba Gospodarcza;
22. Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem;
23. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
24. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych;
25. Polska Izba Ekologii;
26. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
27. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
28. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
29. Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
30. Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach;
31. Instytut Ochrony Środowiska;
32. Instytut Chemii Przemysłowej im. Prof. Ignacego Mościckiego, Zakład Elektrochemii, Zespół Utylizacji i Recyklingu Baterii;
33. POLSKA GRUPA RECYKLINGU PROEKO, ul. Sikorskiego 5, 05-119 Legionowo;
34. EKOLA Organizacja Odzysku S.A.;
35. DOL-EKO – Organizacja Odzysku S.A.;
36. EUROBAC Organizacja Odzysku S.A.;
37. Oiler Organizacja Odzysku S.A.;
38. Organizacja Odzysku i Recyklingu REBIS S.A.;
39. REBA Organizacja Odzysku S.A.;
40. ReEko Organizacja Odzysku S.A.;
41. ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A.;
42. Orzeł Biały S.A.;
43. Baterpol Sp. z o.o.;
44. Bolesław Recykling Sp. z o.o.;
45. MarcoLtd. Sp. z o.o.;
46. Dolnośląska Korporacja Ekologiczna Sp. z o. o.

Projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu.

b) rynek pracy

Brak wpływu.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

d) sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu.

e) ochronę środowiska

Brak wpływu.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.